

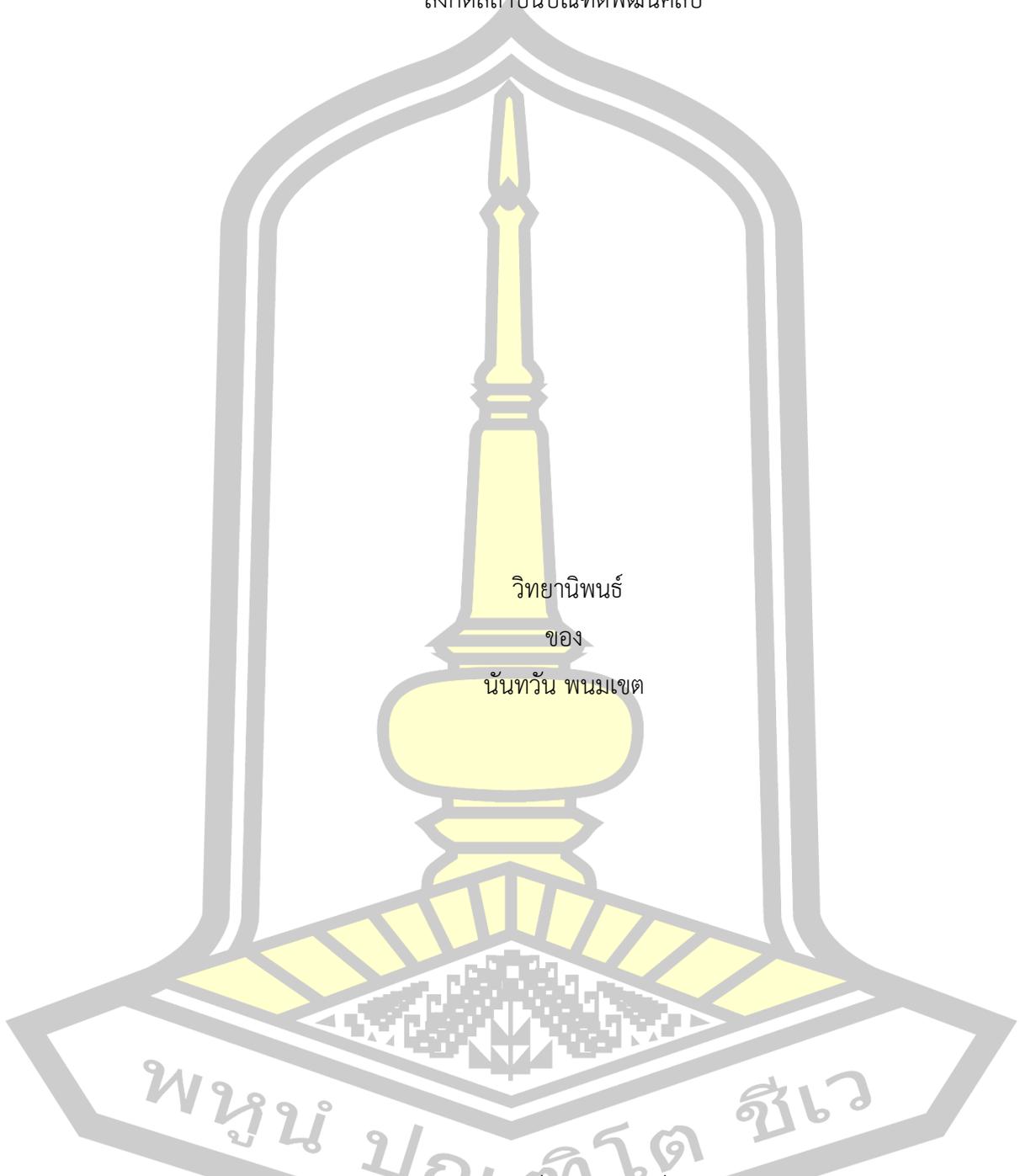
การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิทยานิพนธ์
ของ
นันทวัน พนมเขต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุริยางค์บัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา
มิถุนายน 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

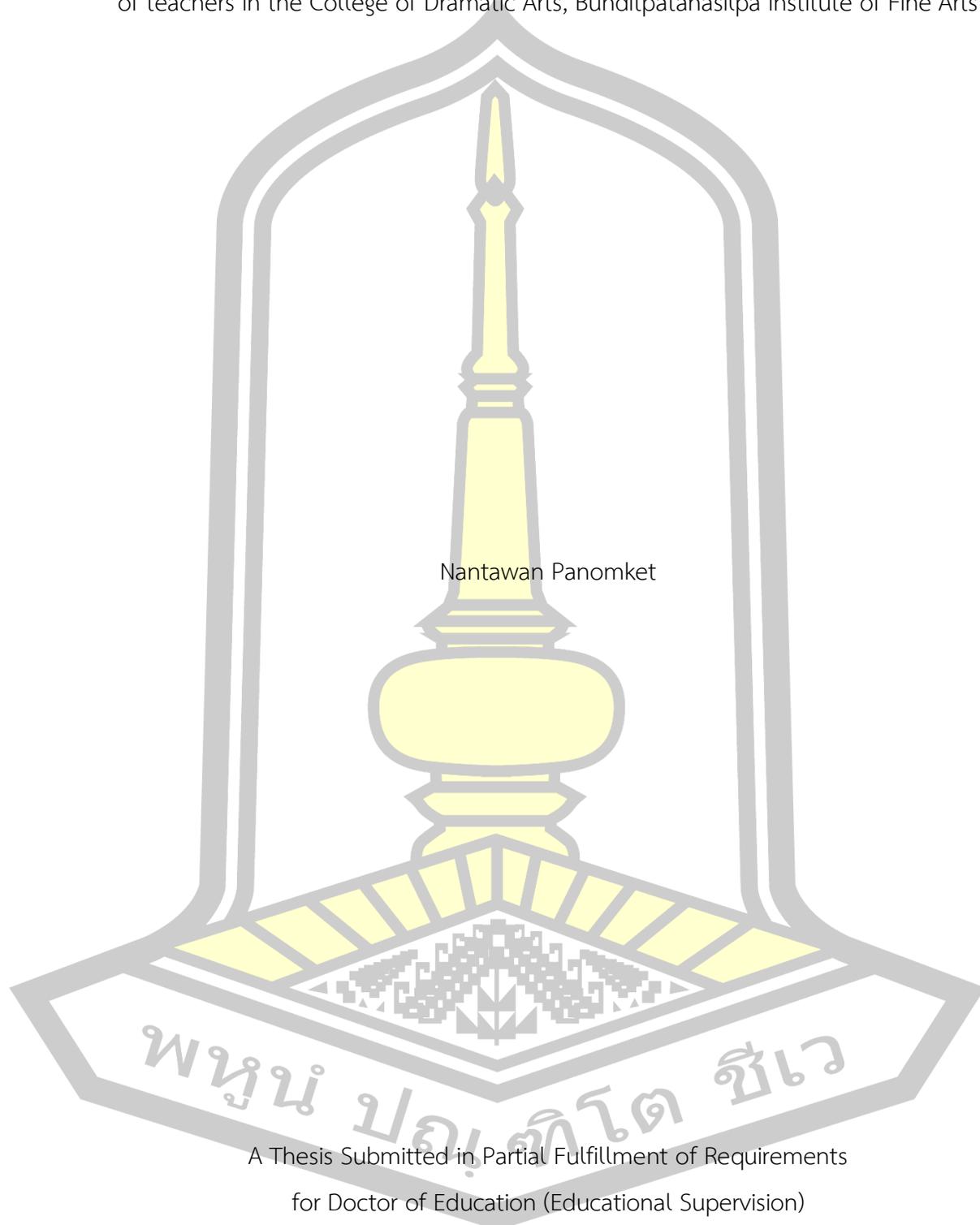
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุริยางค์บัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

มิถุนายน 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The development of a supervision model that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

Nantawan Panomket

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Doctor of Education (Educational Supervision)

June 2023

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวนันท์วัน พนมเขต
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การนิเทศการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. กาญจน์ เรืองมนตรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. ธรินธร นามวรรณ)

กรรมการ

(รศ. ดร. สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. ชยากานต์ เรืองสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. ชวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		
ผู้วิจัย	นันทวัน พนมเขต		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ธรินธร นามวรรณ		
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	การนิเทศการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยพัฒนาแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

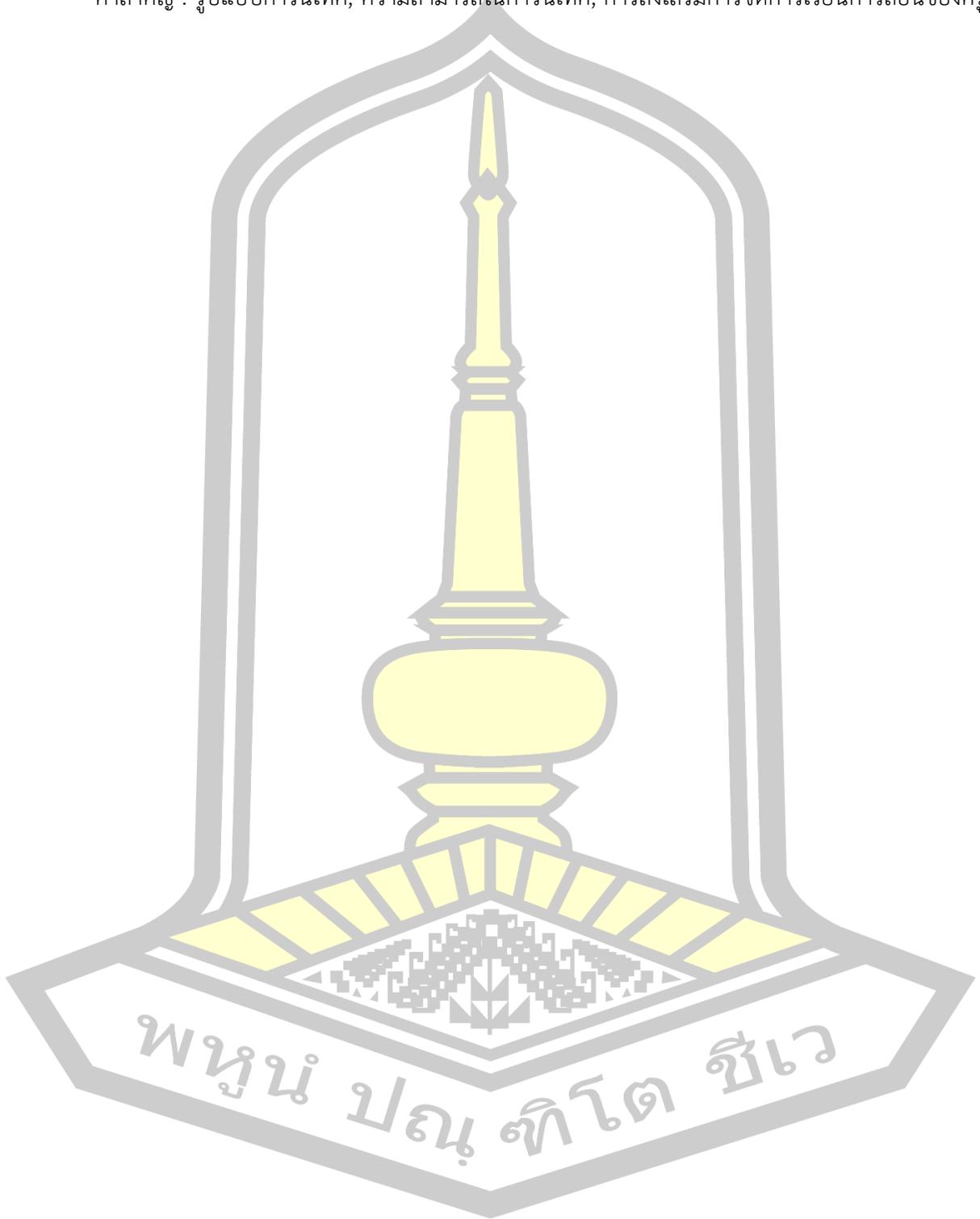
1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า สภาพปัจจุบันของการนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($= 3.29, S.D.= 0.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($= 3.38, S.D.= 0.83$) ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($= 3.35, S.D.= 0.87$) ด้านการวางแผนการนิเทศ ($= 3.34, S.D.= 1.05$) ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($= 3.33, S.D.= 0.85$) ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ($= 3.16, S.D.= 1.01$) และด้านการปฏิบัติการณ์เทศ ($= 3.15, S.D.= 0.94$) สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($= 4.63, S.D.= 0.49$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($= 4.65, S.D.= 0.43$) ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($= 4.63, S.D.= 0.44$) ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($= 4.63, S.D.= 0.46$) ด้านการวางแผน

แผนการนิเทศ (= 4.63, SD.= 0.49) ด้านการปฏิบัติการนิเทศ (= 4.63, SD.= 0.50) และด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ (= 4.61, SD.= 0.58)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศ จากผู้ทรงคุณวุฒิ คือ 1) หลักการของรูปแบบ คือ 1.1) หลักการเครือข่ายการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน 1.2) หลักการบูรณาการ และความต่อเนื่อง 1.3) หลักการประชาธิปไตย การทำงานเป็นทีม และความเป็นกัลยาณมิตร 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2.1) เพื่อพัฒนาผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะการนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2.2) เพื่อพัฒนาครูผู้รับการนิเทศ นำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตร 2.3) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มีประสิทธิภาพ 3) เนื้อหาการนิเทศ ประกอบด้วย 3.1) การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 3.2) ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน 4) กระบวนการนิเทศ (S-I-A-R-E MODEL) ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) โดยใช้ขั้นตอนการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของสถานศึกษาในด้านการนิเทศ (SWOT Analysis) ขั้นที่ 2 การจัดการให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I) ได้แก่ การทดสอบก่อนอบรม (Pre-test) การให้ความรู้ด้านการนิเทศ (Training) การทดสอบหลังการอบรม (Post-test) ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action :A) ได้แก่ การวางแผนด้านการนิเทศ (Planning) การสร้างความเข้าใจร่วมกัน (Understanding) การปฏิบัติการนิเทศ (Doing) และการประชุมหลังการนิเทศ (Meeting) ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) ขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluation : E) (Input, Process, Output) 5) การประเมินรูปแบบการนิเทศ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ

3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า 1) ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีความรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการอบรม 2) ผลการประเมินความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศอบรม 3) ผลการประเมินความสามารถของครูในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการนิเทศ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจของ ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด 5) ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการนิเทศ, ความสามารถในการนิเทศ, การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

TITLE	The development of a supervision model that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts		
AUTHOR	Nantawan Panomket		
ADVISORS	Associate Professor Tharinthorn Namwan , Ed.D.		
DEGREE	Doctor of Education	MAJOR	Educational Supervision
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2023

ABSTRACT

A research to develop a supervision model that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts aims 1) To study the current situation and the desirable state of supervision that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts. 2) To create and verify a supervision model that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts. 3) To study the results of the experimental use of a supervision model that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts.

The research results are as follows:

1. The results of the study of current conditions and the desirable condition of supervision that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts found that the current state of supervision was at a moderate level ($= 3.29$, $S.D.= 0.93$). When considering each side, it was found that the aspect with the highest mean was the knowledge before supervision ($= 3.38$, $S.D. = 0.83$). Teaching ($= 3.35$, $S.D.= 0.87$) Supervision planning ($= 3.34$, $S.D.= 1.05$) Supervision evaluation ($= 3.33$, $S.D.= 0.85$) Giving feedback

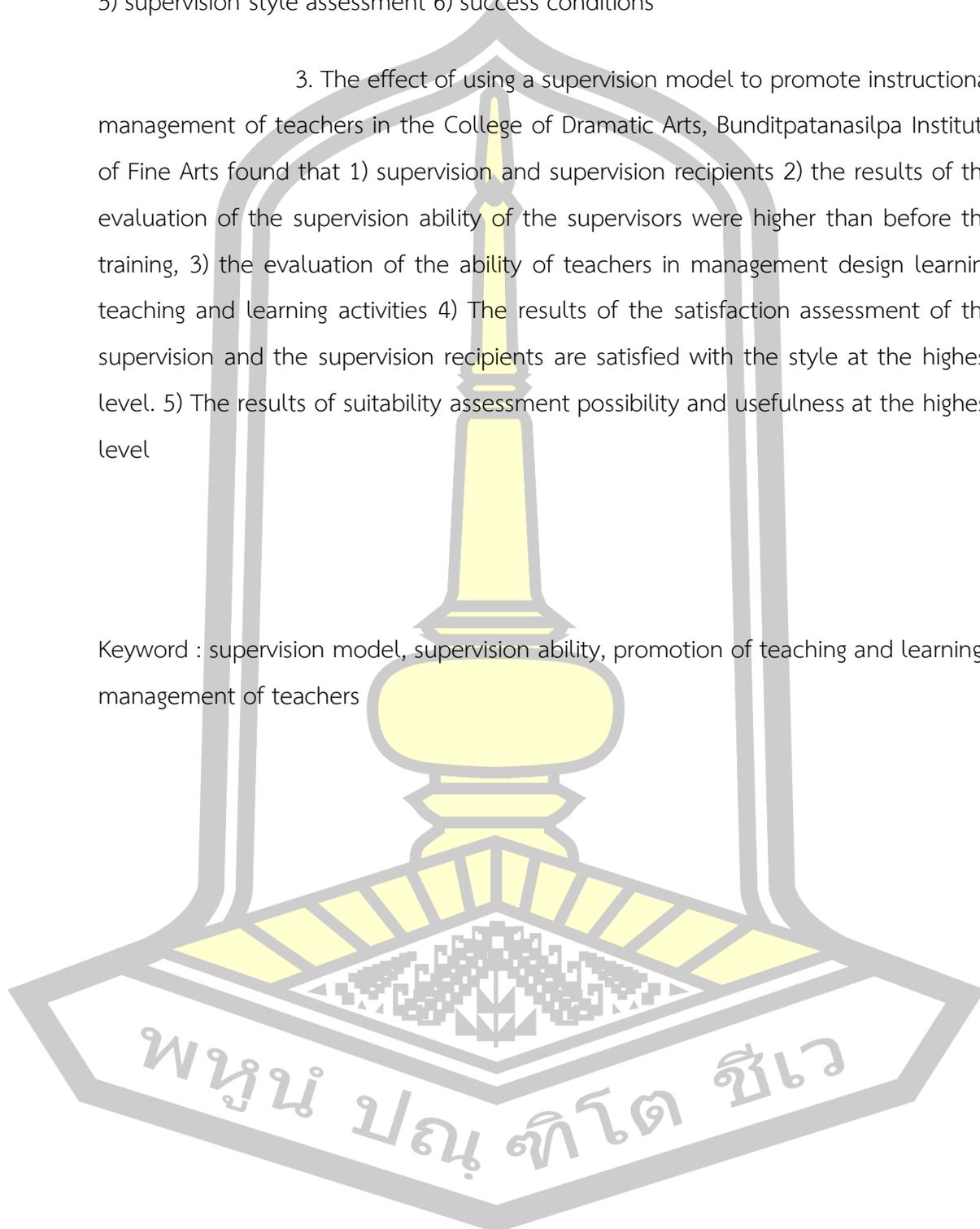
(= 3.16, S.D.= 1.01) and supervision operations (= 3.15, S.D.= 0.94) desirable conditions of supervision was at the highest level (=4.63, S.D.= 0.49) when considering each aspect The aspect with the highest mean values was the pre-supervision knowledge (= 4.65, SD.= 0.43), the supervision evaluation (= 4.63, SD.= 0.44), the current state of teaching and learning supervision (= 4.63, SD.= 0.46), supervision planning (= 4.63, SD.= 0.49), supervision operations (= 4.63, SD.= 0.50) and feedback (= 4.61, SD.= 0.58)

2. The results of the development of a supervision model that promotes instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Buditpatanasilpa Institute of Fine Arts that passed the supervision model quality check From experts are 1) Principles of the model are 1.1) Participatory network principles of all sectors 1.2) Principle of Integration and continuity 1.3) principles of democracy teamwork and friendliness 2) Objectives of the model 2.1) to develop executives Head of Department Leaders of learning groups, teachers and educational personnel to have knowledge, understanding and skills in applying the supervision model to use in effective learning management of the College of Dramatic Arts. 2.2) To develop teachers who receive supervision apply the results from the implementation of the model to develop teaching and learning management. 2.3) To promote teaching and learning management of teachers in the College of Dramatic Arts, Buditpatanasilpa Institute of Fine Arts 3) The supervision content consists of 3.1) A design of a learning management plan 3.2) Ability to manage teaching and learning 4) The supervision process (S-I-A-R-E MODEL) consisting of Step 1: Study of the current state of supervision (Study : S) by using the process of analyzing strengths, weaknesses, opportunities and obstacles of schools in supervision (SWOT Analysis) Step 2 Management of supervision knowledge (Information: I) Pre-test Providing knowledge on supervision (Training), testing after training (Post-test). Step 3 Supervision operations (Action: A), including planning for supervision (Planning) to create mutual understanding. (Understanding), doing supervision and meeting after supervision

(Meeting) Step 4 Reflection: R Step 5 Evaluation (Evaluation: E) (Input, Process, Output)
5) supervision style assessment 6) success conditions

3. The effect of using a supervision model to promote instructional management of teachers in the College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts found that 1) supervision and supervision recipients 2) the results of the evaluation of the supervision ability of the supervisors were higher than before the training, 3) the evaluation of the ability of teachers in management design learning teaching and learning activities 4) The results of the satisfaction assessment of the supervision and the supervision recipients are satisfied with the style at the highest level. 5) The results of suitability assessment possibility and usefulness at the highest level

Keyword : supervision model, supervision ability, promotion of teaching and learning management of teachers

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ให้การดูแล ให้โอกาส ให้ความรู้ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

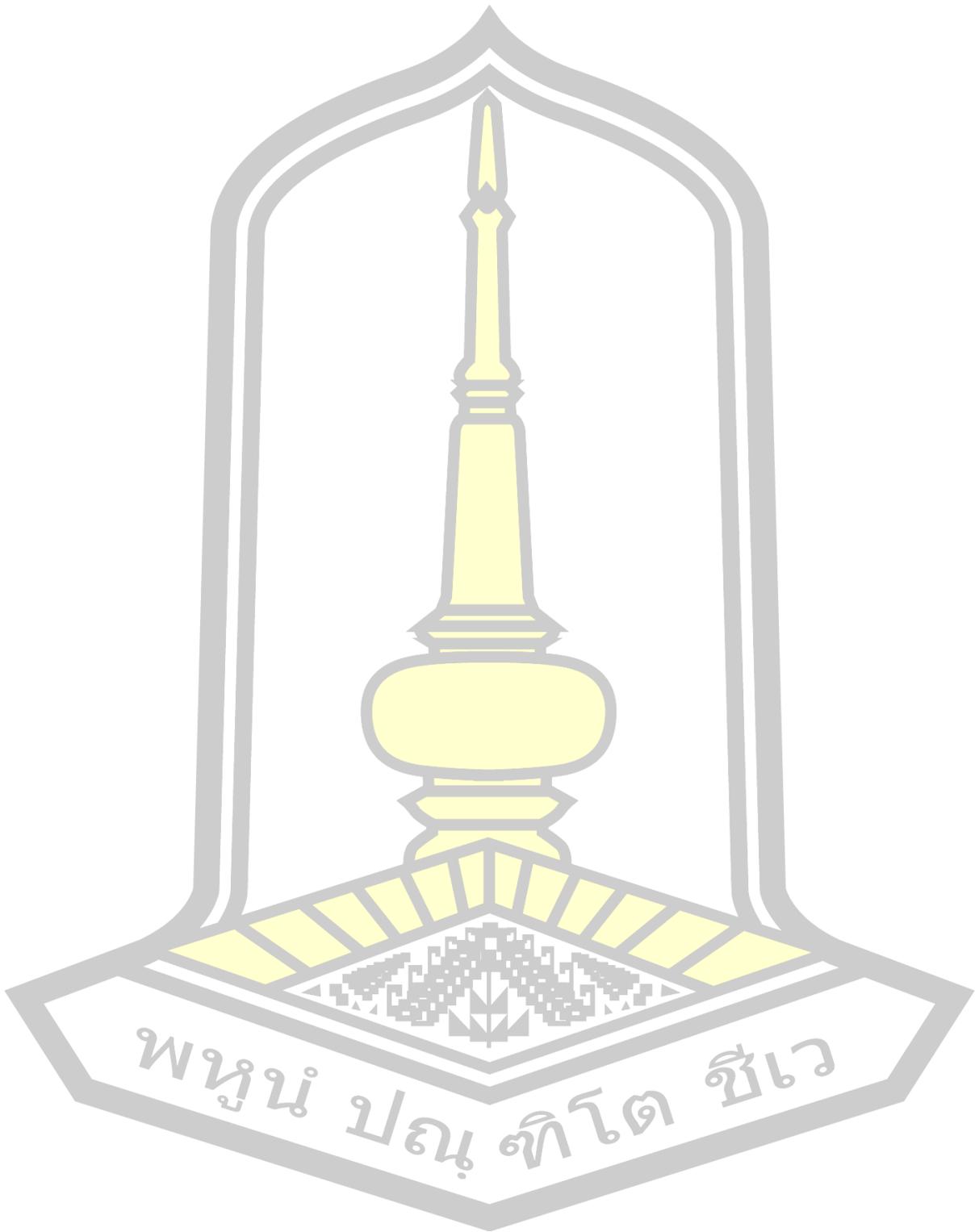
ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ เรืองมนตรี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ จุลสุวรรณ กรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ฉลาด จันทรมบัติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษ วัชชีวิเชียร ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร ดร.กัลยาณี ยังสังข์ และดร.สุวัฒน์พงษ์ รมศรี ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือการวิจัย ศาสตราจารย์ ดร.ธนะ รุญเจริญ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลาด จันทรมบัติ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา บุญญาพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ ดร.สมหวัง พันธะลี ดร.สัมภาษณ์ คำผุย ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร และดร.กัลยาณี ยังสังข์ ดร.สามารถ ผ่องศรี ดร.วิระพงษ์ เทียมวงศ์ ดร.จรัญ น่วมมะโน ผู้ทรงคุณวุฒิในการยืนยันตรวจสอบงานวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญลักษณ์ อุบลเลิศ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด หัวหน้าภาควิชาทุกภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด ที่เป็นกลุ่มทดลอง และคณะผู้บริหาร คณะครูทุกท่านในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ทุกคนที่มีส่วนร่วมให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาการนิเทศการศึกษา คณาจารย์สาขาการบริหาร และพัฒนาการศึกษา และคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำปรึกษาแนะนำด้วยความรัก ความเมตตา ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณพ่อบุญสวย คุณแม่มะลิ พนมเขต บิดา มารดา ผู้ล่วงลับ ขอขอบคุณครอบครัวพนมเขต นางมนัสวรรณ สุรวาทศิลป์ น้องสาวอันเป็นที่รักยิ่ง ที่เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนมาโดยตลอด ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ปริญาเอกสาขาวิชาการนิเทศการศึกษา และนายวสันต์ ไตรรัตน์รังษี เจ้าหน้าที่สำนักงานฝ่ายอุดมศึกษา ที่ช่วยในการจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์ และทุกคนที่เป็นกำลังใจ จนทำให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาด้วยความภาคภูมิใจ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ต
สารบัญรูปภาพ.....	ด
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามของการวิจัย.....	8
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	19
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
กรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	24
แนวคิด และทฤษฎี เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา.....	39
กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครู.....	122
บริบทของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	130
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	137

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	152
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	161
ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	169
ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	173
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	173
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	181
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	181
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	181
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	182
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	265
ความมุ่งหมายของการวิจัย	265
สรุปผลการวิจัย	265
อภิปรายผล	268
ข้อเสนอแนะ	277
บรรณานุกรม	280
ภาคผนวก	292
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ	293
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	298
ภาคผนวก ค	336
ตัวอย่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	336
ภาคผนวก ง	354

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ.....	29
ตาราง 2 การสังเคราะห์ความสอดคล้องของขั้นตอนการสร้างรูปแบบ.....	37
ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการที่ใช้การนิเทศการศึกษาของนักการศึกษา..	79
ตาราง 4 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบ และวิธีการในการนิเทศแบบหลากหลายวิธี	102
ตาราง 5 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการนิเทศการเรียนการสอน ของนักวิชาการในประเทศ	108
ตาราง 6 การสังเคราะห์ความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครู	128
ตาราง 7 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	153
ตาราง 8 จำนวนวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์	162
ตาราง 9 แสดงดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามของการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบ	183
ตาราง 10 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริม	191
ตาราง 11 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศ.....	192
ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นภาพรวมของแบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบัน.....	193
ตาราง 13 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์	195
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์	196
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด	205
ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริม...	206
ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น PNI _{modified} และลำดับความ ต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน วิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	207
ตาราง 18 แสดงสรุปขั้นตอนกิจกรรมการนิเทศการเรียนการสอน.....	223
ตาราง 19 แสดงขั้นตอนกิจกรรมการนิเทศการเรียนการสอน.....	234

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด	240
ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ	243
ตาราง 22 แสดงกำหนดการอบรมการปฏิบัติการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน	247
ตาราง 23 ปฏิทินกำหนดการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัด	250
ตาราง 24 ผลการประเมินความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศ ตามรูปแบบการนิเทศ	251
ตาราง 25 ผลการประเมินความสามารถการออกแบบแผนจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ	253
ตาราง 26 แสดงผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้รับการนิเทศ	254
ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนน และคำร้อยละของการทดสอบก่อนและหลังการอบรม	257
ตาราง 28 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการนิเทศ	259
ตาราง 29 ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	259
ตาราง 30 ระดับความพึงพอใจของผู้นิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	261
ตาราง 31 การอบรมเชิงปฏิบัติการใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัด	341

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียน	18
ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ	26
ภาพประกอบ 3 กระบวนการพัฒนารูปแบบ	33
ภาพประกอบ 4 กระบวนการนิเทศการศึกษา	74
ภาพประกอบ 5 Model of Superior for Successful School	92
ภาพประกอบ 6 กระบวนการวิจัย และพัฒนา	119
ภาพประกอบ 7 กระบวนการวิจัย และพัฒนา (R&D Process)	121
ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริม	160
ภาพประกอบ 9 แสดงกระบวนการของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู	226
ภาพประกอบ 10 แสดงร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	227
ภาพประกอบ 11 แสดงกระบวนการของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู	237
ภาพประกอบ 12 แสดงรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏ ศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	238

พหุ อนุ ชาติ โตะ ชีเว

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกักประเทศที่มีรายได้ปานกลางที่ศกศคิ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหามากประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษา ในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2560) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ให้มีความรู้ คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตราที่ 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ และเสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ความรู้อันเป็นสากล และตลอดจนถึง อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพรู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545, (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ,2545) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติ เข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียน ให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ ,2559)

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพราะเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพเท่านั้นที่จะเอื้อต่อการพัฒนา ศักยภาพและความสามารถ ตลอดจนคุณลักษณะต่างที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ดังแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ถือว่าเป็นแผนแม่บทในการพัฒนา ประเทศ ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ “ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี สำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะที่เป็น หน่วยงานหลักในภาคการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนทั้งประเทศ ได้ตระหนักถึง ความสำคัญดังกล่าว ดังนั้น ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ ดี มีความสุขในสังคม”ของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ฉบับนี้ ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์และวางเป้าหมายที่สามารถตอบสนองการพัฒนาในด้านต่าง ๆ คือ 1) ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล 2) ยุทธศาสตร์ ผลิต พัฒนาคู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 3) ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนากำลังคนรวมทั้ง งานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ 4) ยุทธศาสตร์ขยายโอกาสการเข้าถึง บริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต 5) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาระบบ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และ 6) ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาค ส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติวัฒนธรรม พบว่า มีปัจจัยที่ต้องเร่งรัดการดำเนินงาน หลายประการ อาทิ 1) การปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีความรัก ความหวงแหนและภาคภูมิใจใน อัตลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น 2) การยกระดับการบริหารจัดการมรดกและทุนทางวัฒนธรรมเพื่อ

สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 3) การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการที่ตรงกับความต้องการของตลาด 4) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ 5) การพัฒนารูปแบบและเทคนิคการแสดงของไทยให้มีความทันสมัย น่าสนใจและได้มาตรฐานในระดับสากล 6) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมในมิติทางวัฒนธรรม 7) การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสำคัญของประชาคมอาเซียนในมิติศาสนาวัฒนธรรม 8) การส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิดิทัศน์แบบครบวงจร 9) การนำมิติทางศาสนา วัฒนธรรมไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 10) การบูรณาการการดำเนินงานศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อการขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าวให้มีความสอดคล้องกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (กระทรวงวัฒนธรรม, 2559)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันจัดการศึกษาชั้นนำด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและเป็นศูนย์กลางความร่วมมือในระดับนานาชาติ ภายในปี พ.ศ. 2564” วิสัยทัศน์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2560 – 2564 (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในช่วงปี 2560 – 2564 มุ่งเน้น การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งในด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการอนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและ ด้านการบริหารจัดการ เพื่อนำพาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นองค์กรชั้นนำ ในการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติและก้าวเป็นศูนย์กลางความร่วมมือในการจัดการศึกษา ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ โดยมุ่งเป้าหมายภายในปี พ.ศ. 2564 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะต้องเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติ โดยการเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมร่วมกันตามพันธกิจที่วางไว้ และสร้างความพร้อมในการพัฒนาความเป็นศูนย์กลางให้เป็นที่ยอมรับในระดับประชาคมโลก ต่อไปในอนาคต(สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ,2560)

การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับปรับปรุง เพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติด้านวัฒนธรรม ระยะ 20 ปี โดยเฉพาะในประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การผลิตผลงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการ การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ และเป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะถึงระดับวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่

เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นกรรมการ ร่วมทำนโยบายการศึกษา เช่น การศึกษาเพื่อพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ สู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มี การประสานงานในการขอเทียบหลักสูตร ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) การประสานงานในการขอเทียบหลักสูตร ระดับ ปวช. ปวส. ของวิทยาลัยช่างศิลป์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อให้สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะสอดคล้องกับกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) และ ครุสภา รับรองมาตรฐานของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาที่ได้แยกการบริหาร และจัดการศึกษาออกจากกรมศิลปากร ในปี 2550 และเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม มีความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตเป็นศิลปินอาชีพ นักวิชาการ ครูศิลปะ นักวิจัย ทั้งระดับชาติ และท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคม ซึ่งมีพันธกิจ ในการผลิตบัณฑิต ด้านศิลปวัฒนธรรม การวิจัยและงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งได้การจัดการศึกษาปัจจุบันของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 12 แห่ง ได้แก่ 1) วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี 3) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี 4) วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง 5) วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี 6) วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด 7) วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ 8) วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา 9) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ 10) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย 11) วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และ 12) วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง ได้จัดการศึกษาโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับขั้นพื้นฐาน (ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.1-3 และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ม. 5-6) 2) ระดับอาชีวศึกษา (ปวช. 1) 3) ระดับอุดมศึกษา จัดการศึกษา 2 คณะวิชา (คณะศิลปศึกษา ผลิตครู 4 ปี และ 5 ปี และคณะศิลปะนาฏดุริยางค์ ผลิตศิลปิน) โดยการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ระดับอาชีวศึกษา หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม โดยเปิด 10 สาขา ได้แก่ 1) สาขาวิชาสาขานาฏศิลป์ไทย โขน 2) สาขาวิชาดุริยางค์สากล 3) สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ละคร 4) สาขาวิชาคีตศิลป์สากล 5) สาขาวิชาเป่าพาทย์ 6) สาขาวิชานาฏศิลป์สากล 7) สาขาวิชาเครื่องสายไทย 8) สาขาวิชาการแสดงพื้นบ้าน 9) สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย 10) สาขาวิชาดนตรีพื้นบ้าน (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562)

ดังนั้นบทบาทหน้าที่และภาระงานของผู้บริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และผู้อำนวยการวิทยาลัย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จะสำเร็จได้ตามเป้าหมาย กระบวนการจัดการ

เรียนรู้ในหลายหลักสูตร กระบวนการนิเทศ และกระบวนการบริหารจัดการจำเป็นต้องพัฒนา และร่วมกันสนับสนุนส่งเสริมไปด้วยกันในลักษณะของกระบวนการนิเทศการศึกษา (supervision) เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการพัฒนา และปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยมุ่งให้เกิด การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน กระบวนการนิเทศการศึกษาช่วยทำให้เกิด การพัฒนาคน พัฒนางาน สร้างการประสานสัมพันธ์ และขวัญกำลังใจ ผู้บริหารการศึกษา ต้องที่ ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการ ส่งเสริมสถานศึกษาให้บริหารหลักสูตร จัดกระบวนการเรียนรู้ มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ มีการวิเคราะห์วิจัย ตรวจสอบประเมินผลจากสภาพการดำเนินงานตามภาระงานของสถานศึกษา ตามนโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ในปัจจุบันสถานศึกษายังไม่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผล สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับบุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานส่งผลให้ ประสิทธิภาพการสอนและการปฏิบัติงานต่ำ เมื่อได้รับการพัฒนาไปแล้วไม่มีผู้ติดตามเพื่อให้เกิด การพัฒนาที่ต่อเนื่องและยั่งยืน ขาดความชำนาญในการนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่ม ประสิทธิภาพของงาน สิ่งเหล่านี้ ทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนางาน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการการนิเทศ (ภัญจिता สุปการ, 2558)

การนิเทศการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียน การสอนและการประเมินผล การนิเทศและการประเมินผลซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการเพิ่ม ประสิทธิภาพให้กับโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่เป็นผู้สอนหลักในระบบโรงเรียน การนิเทศ การศึกษามีการเปลี่ยนแปลงและมีจุดเน้นที่แตกต่างกันออกไปตามยุคสมัย แต่มีเป้าหมายที่เหมือนกัน คือ ต้องการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนมีศักยภาพทางการเรียนสูงขึ้น ครูที่อยู่ใน ระบบการศึกษาจะต้องมีคุณภาพที่สูงขึ้นด้วย และ สมรรถนะในการสอนมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะ ในการนิเทศถ้าสมรรถนะการนิเทศสูงย่อมจะทำให้สมรรถนะในการสอนของครูพัฒนาสูงขึ้น เช่นเดียวกับครูที่มีความเชี่ยวชาญ (Expert Teacher) เท่านั้นจึงจะสามารถสร้างผู้เรียนที่เป็น Expert Learner (วิชรา เล่าเรียนดี, 2556) นอกจากนั้น เกรียงไกร สังข์ชัย (2552 อ้างอิงมาจาก Glickman, Gordom and Ross-Gordon, 2004) กล่าวว่า รูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อให้โรงเรียน ประสบความสำเร็จ ประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน คือ 1) ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นเบื้องต้น (Prerequisites) 2) บทบาทหน้าที่ของการนิเทศ (Function) 3) งานนิเทศการสอน (Tasks) 4) การ สร้างเอกภาพของเป้าหมายองค์กรและความต้องการจำเป็นของครู (Unification) และ 5) ผลผลิต (Product) ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้

การนิเทศภายในโรงเรียนถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความร่วมมือระหว่างคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากการนิเทศ ภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของคณะครูและผู้บริหาร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลและสารสนเทศด้านคุณภาพการศึกษา ภายในโรงเรียนเป็นตัวกำหนดเป้าหมายในการพัฒนางานการจัดการศึกษา ทุกด้าน บุคคลภายนอกโรงเรียนไม่สามารถรับรู้ข้อมูลและสารสนเทศดังกล่าวได้ บุคลากรทุกคนจึงต้องช่วยเหลือร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการ แก้ปัญหาและพัฒนางานให้สอดคล้องกับข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษา ที่ปรากฏ (สำนักงานมัธยมศึกษาตอนปลาย ,2553)

สภาพปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีโครงสร้างการบริหาร ประกอบด้วย สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สภาคณาจารย์ สภาวิชาการ งานประกันคุณภาพการศึกษาและ กพร. งานตรวจสอบภายใน งานสารสนเทศสารสนเทศ สำนักงานอธิการบดี คณะศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ คณะศิลปวิจิตร และวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์,2562) ซึ่งจากโครงการการบริหารจะเห็นว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่มีหน่วยงานหลักสำคัญในการดำเนินงานด้านการนิเทศการศึกษา รวมถึงในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้ง 12 แห่ง โครงสร้างการบริหาร ประกอบด้วย คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ผู้อำนวยการวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม ฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา และฝ่ายวิชาการที่ดูแลการจัดการเรียนการสอน โดยในฝ่ายวิชาการแบ่งการบริหารงาน ได้แก่ งานส่งเสริมและบริการวิชาการ งานทะเบียนและสถิติ งานวัดผล งานแนะแนว งานห้องสมุด งานวิจัยและพัฒนาหลักสูตร งานนิเทศการสอน งานศูนย์คอมพิวเตอร์ งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ภาควิชาศึกษาทั่วไป ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ซึ่งโครงสร้างการบริหารงานด้านการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 12 วิทยาลัย ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนในการจัดการนิเทศการศึกษาที่เป็นรูปธรรม ทั้งในระดับนโยบาย และระดับการปฏิบัติ (วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด ,2562)

นอกจากนั้นถึงแม้ว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์จะเป็นวิทยาลัยเฉพาะทางที่จัดการศึกษาเฉพาะทางด้านวัฒนธรรมในส่วนการนาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ แต่ต้องอยู่ภายในกรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และต้องถูกตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในระดับการศึกษาที่เปิดสอบจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และต้องเข้ารับการสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) เช่นเดียวกันโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ ทั่วประเทศ และจากผลการสอบโอเน็ตของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่วประเทศปรากฏว่า คณะแนนสอบโอเน็ตของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 3 ระดับสถาบัน มีคะแนนวิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 54.86 วิชาคณิตศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.98 วิชาวิทยาศาสตร์ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 33.71 และวิชาภาษาอังกฤษ ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 26.94 ซึ่งเมื่อเทียบกับคะแนนระดับประเทศ วิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 54.42 วิชาคณิตศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 30.04 วิชาวิทยาศาสตร์ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 36.10 และวิชาภาษาอังกฤษ ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 29.45 จะเห็นว่านอกจากวิชาภาษาไทย ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าประเทศเล็กน้ยอนอกนั้นคะแนนเฉลี่ยจะมีค่าต่ำกว่าระดับประเทศทุกวิชา และคะแนนสอบโอเน็ตของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 6 ระดับสถาบัน มีคะแนนวิชา ภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 39.60 วิชาคณิตศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 19.70 วิชา วิทยาศาสตร์ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 25.72 วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 31.41 และวิชาภาษาอังกฤษ ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 23.88 ซึ่งเมื่อเทียบกับคะแนน ระดับประเทศ วิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 47.31 วิชาคณิตศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 30.72 วิชาวิทยาศาสตร์ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 30.51 วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 35.41 และวิชาภาษาอังกฤษค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 31.41 ซึ่งจะ เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาจะมีค่าต่ำกว่าระดับประเทศ (วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ,2562)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำเป็นต้องให้ความสำคัญของการนิเทศการศึกษา เพื่อให้มีการกำกับติดตาม ชี้แนะ สอนงาน เพื่อเร่งพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ และเร่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทัดเทียมกับการจัดการศึกษาด้านอื่นๆ ของประเทศ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยที่เป็นบุคลากร ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นหนึ่งในวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้ง 12 วิทยาลัย ในสังกัดสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ และมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของวิทยาลัยฯ และหัวหน้างานประกันคุณภาพ การศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการพัฒนา รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ เพื่อเป็นแนวทางในการนิเทศการศึกษา ให้คำชี้แนะ กำกับติดตาม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนของครูมีคุณภาพ เป็นไปตามเป้าหมายของมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสมรรถนะผู้เรียน ของ แต่ละหลักสูตร สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล รวมถึงเป็น การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ทำให้คุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั่ว ประเทศมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้บริหารระดับสถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ ครู บุคลากรทางการศึกษา ทำให้ส่งผลถึงคุณภาพ ผู้เรียน อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีคำถามการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นอย่างไร
3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 1.2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 1.3 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ได้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการจัดการนิเทศติดตาม และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลการวิจัย ทำให้ได้รูปแบบนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อ

การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะใช้เป็นรูปแบบการนิเทศ หรือใช้เป็นข้อมูลประกอบการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งเป็นแนวทางและรูปแบบสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย ครั้งนี้ มีขอบเขตด้านเนื้อหาและขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเอกสาร แนวคิด กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สังกะระห์จาก

1.1 การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Collaborative Professional Development Supervision) การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) ซึ่งเป็นการนิเทศการสอนแบบหลากหลายวิธีของเกลทเทอร์น (วัชรา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Glatthorn, 1984)

1.2 การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) ซึ่งเป็นการนิเทศแบบหลากหลายวิธีของ Glatthorn (วัชรา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Glatthorn, 1984) โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้ 1) การเข้าสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน และในเวลาสั้นๆ และมีการนัดหมายก่อนล่วงหน้า 2) มีการจดบันทึกพฤติกรรมการสอนอย่างย่อๆ 3) มีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตการสอนแต่ละครั้ง

1.3 การนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) ซึ่งเป็นการนิเทศ การสอนของกลี๊กแมน, และกลี๊กแมน กอร์ดอน และรอสกอร์ดอน (วัชรา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Glatthorn, 1984) ประกอบด้วย การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive control Approach) การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Information Approach) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) และการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Nondirective Approach)

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) โดยใช้กระบวนการ SWOT Analysis

1. S : Strengths – จุดแข็งของการนิเทศ
2. W : Weaknesses - จุดอ่อนของการนิเทศ
3. O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการนิเทศ
4. T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงาน

ด้านการนิเทศ

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I)

1. ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Training)
3. ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A)

1. การวางแผนก่อนการนิเทศ (Planning)
2. การสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานการนิเทศ (Understanding)
3. การปฏิบัติการนิเทศ (Doing)
4. การประชุมหลังการนิเทศ (Meeting)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) จะใช้ 4 คำถาม คือ

1. สิ่งที่เราคาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
2. สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
3. สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่างกัน (How Differentiate)
4. สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) หมายถึง การประเมินกระบวนการดำเนินการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยประเมินการดำเนินการนิเทศ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยป้อนเข้าด้านการนิเทศ (Input)
2. กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ (Process)
3. ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)

1.3 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ศึกษาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) มาตรา 23 และมาตรา 24 (กระทรวงศึกษาธิการ ,2560) ประกอบด้วย

1.3.1 ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.3.2 ด้านการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียน

1.3.3 ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น

1.3.4 ด้านจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3.5 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

1.3.6 ด้านการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ การประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.3.7 ด้านการส่งเสริมความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของผู้เรียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยขอเสนอประชากร และกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ (Phases) ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 12 วิทยาลัย ได้แก่ ภาคเหนือ จำนวน 2 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ และวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ภาคกลาง จำนวน 4 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง และวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ภาคตะวันออก จำนวน 1 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และภาคใต้ จำนวน 2 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จำนวนทั้งสิ้น 445 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 76 คน และครูผู้สอน จำนวน 134 คน รวมทั้งสิ้น 210 คน โดยใช้การเปิดตารางของ Krejcie & Morgan และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Proportional Stratified Random Sampling)

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการด้วยการนำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาสังเคราะห์ และยกร่างเป็นร่างรูปแบบแล้วดำเนินการประเมินความเหมาะสม ความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กลุ่มเป้าหมายวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 1 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ นิเทศ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน หัวหน้าภาควิชา 3 ภาควิชา คือ ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ และภาควิชาศึกษาทั่วไป ภาควิชาละ 1 คน จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 15 สาระการเรียนรู้ คัดเลือกมา ภาควิชาละ 1 คน รวม 3 คน รวมกลุ่มผู้นิเทศทั้งสิ้น 8 คน และ กลุ่มครูผู้รับการนิเทศ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ละ 2 คน รวมกลุ่มผู้รับการนิเทศ จำนวน 30 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 38 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา การพัฒนารูปแบบ การวิจัย และพัฒนา รวมถึงความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย

1.1 การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Collaborative Professional Development Supervision) การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) ซึ่งเป็นการนิเทศการสอนแบบหลากหลายวิธีของ Glatthorn (วัชรา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Glatthorn, 1984)ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ 1) มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับการนิเทศกับผู้นิเทศระดับเป็นทางการ 2) มีการจับคู่สังเกตการณ์สอนอย่างน้อย 2 ครั้ง หรือ มากกว่า 3) เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน 4) เน้นความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่มีการประเมินเข้ามาเกี่ยวข้อง

1.2 การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) ซึ่งเป็นการนิเทศแบบหลากหลายวิธีของ Glatthorn (วัชรา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Glatthorn, 1984)โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้ 1) การเข้าสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน และในเวลาสั้นๆ และมีการนัดหมายก่อนล่วงหน้า 2) มีการจดบันทึกพฤติกรรมการสอนอย่างย่อๆ 3) มีการให้ข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตการสอนแต่ละครั้ง

1.3 การนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) ซึ่งเป็นการนิเทศการสอนของกลี๊กแมน, และกลี๊กแมน กอร์ดอน และรอสกอร์ดอน (วัชรา เล่าเรียนดี, 2556 อ้างอิงจาก Glatthorn, 1984) ประกอบด้วย การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive control Approach) การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Information Approach) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) และการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Nondirective Approach)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนในการนิเทศการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้เป็น 5 องค์ประกอบหลัก และ 18 องค์ประกอบย่อยได้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) โดยใช้กระบวนการ

SWOT Analysis

1. S : Strengths – จุดแข็งของการนิเทศ
2. W : Weaknesses - จุดอ่อนของการนิเทศ
3. O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการนิเทศ

4. T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงาน

ด้านการนิเทศ

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I)

1. ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Training)
3. ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A)

1. การวางแผนก่อนการนิเทศ (Planning)
2. การสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานการนิเทศ (Understanding)
3. การปฏิบัติการนิเทศ (Doing)
4. การประชุมหลังการนิเทศ (Meeting)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) จะใช้ 4 คำถาม คือ

1. สิ่งที่ได้คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
2. สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
3. สิ่งที่แตกต่างกันและไม่ถึงแตกต่างกัน (How Differentiate)
4. สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) หมายถึง การประเมินกระบวนการดำเนินการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยประเมินการดำเนินการนิเทศ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยป้อนเข้าด้านการนิเทศ (Input)
2. กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ (Process)
3. ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)

2. แนวคิดในการพัฒนารูปแบบ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ และการพัฒนารูปแบบ ตามแนวทางของ

2.1 Keeves (1988) ได้แบ่งรูปแบบทางการศึกษา และสังคมศาสตร์ไว้ 4 ประเภท คือ รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue model) รูปแบบเชิงอธิบาย (Semantic model) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical model) รูปแบบเชิงเหตุผล และ willer (1967) ได้แบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ส่วน คือ การสร้างรูปแบบ (Construct) และการหาความเที่ยงตรงกับรูปแบบ (Validity)

2.2 บุญชม ศรีสะอาด (2549) มีแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ (Model) คือ โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หรือตัวแปรต่างๆ ผู้วิจัยสามารถใช้รูปแบบอธิบาย

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติ หรือในระบบต่างๆ อธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้ 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 3) การสร้างรูปแบบการนิเทศ ร่างรูปแบบการนิเทศ 4) การประมวลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ 5) การพัฒนารูปแบบให้สมบูรณ์ 6) การทดลองใช้ ประเมินผลการใช้ /การปรับปรุงรูปแบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบของ Guskey (2000) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจสอบข้อเสนอหรือรูปแบบไว้ว่า ประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ประการ ดังนี้ 1) ด้านความเหมาะสม(Congruity) 2. ความถูกต้อง (Propriety) 3. ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 4. ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility)

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดของการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย 1) ด้านความเหมาะสม (Congruity) 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3) ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility)

4. แนวคิดในการวิจัย และพัฒนา

4.1 ศิริชัย กาญจนวาสี (2559) ได้กำหนดกระบวนการวิจัย และพัฒนา ไว้ดังนี้ มีการออกแบบ (Desing) มีความตรง (Validity) มีการทดลอง (Experiment) ความเป็นผู้นำ (Leadership) มีความใหม่ (Originality) มีกระบวนทัศน์ (Paradigm) มีการผสมผสานวิธีวิจัย (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) กับการประยุกต์ (Applied Research) มีประสิทธิผล (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) ของนวัตกรรม มีการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็น (Needs) และมีการใช้หลักการหรือทฤษฎี (Theory)

4.2 วาโร เฟ็งส์วีสต์ (2552)ได้กล่าววกระบวนการการวิจัย และพัฒนา มีขั้นตอนดังนี้

- 1) การสำรวจ สังเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการ
- 2) การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 3) การทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก ทดลองใช้กับกลุ่มใหญ่ และทดลองความพร้อมนำไปใช้
- 4) การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์

4.3 องอาจ นัยพัฒน์ (2554) ได้กล่าวถึงการวิจัยและพัฒนา (Research Development; R&D) ทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์มีจุดเน้นสำคัญ 3 ประการ คือ

1) การแสวงหาความรู้หรือความเข้าใจใหม่ด้านการทำวิจัย (Research) 2) การสร้างต้นแบบ หรือผลิตนวัตกรรมด้านการดำเนินงาน (Development) และ 3) การขยายผลจากต้นแบบการพัฒนาไปสู่ผู้ใช้ด้วยการเผยแพร่ (Dissemination) บางครั้งจึงมีคนเรียกว่า “การวิจัยเพื่อพัฒนาและเผยแพร่” หรือ “RD&D”

ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และพัฒนาครั้งนี้ คือ ระยะเวลาที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ ระยะเวลาที่ 2 การสร้างรูปแบบ และการร่างรูปแบบ ระยะเวลาที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และการประเมินรูปแบบ

5. กรอบแนวคิดด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

5.1 ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ศึกษาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) มาตรา 23 และมาตรา 24 (กระทรวงศึกษาธิการ 2560) ประกอบด้วย

5.1.1 ด้านการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5.1.2 ด้านการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับผู้เรียน

5.1.3 ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น

5.1.4 ด้านจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1.5 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

5.1.6 ด้านการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ การประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

5.1.7 ด้านการส่งเสริมความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของผู้เรียน

5.2 กรอบความคิดของการประเมินสมรรถนะครู ของคุรุสภา พ.ศ. 2553 ด้านสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2553) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ

5.2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

5.2.2 การพัฒนาผู้เรียน

5.2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน

5.2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

5.2.5 ภาวะผู้นำครู

5.2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการ

เรียนรู้

5.3 แนวความคิดของ (ธีระ รุญเจริญ และวาสนา ศรีไพโรจน์, 2554) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ในยุคของการปฏิรูป เพื่อพัฒนาความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ควรมีกลยุทธ์ ดังนี้

5.3.1 กลยุทธ์การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.3.2 กลยุทธ์การนำเชิงสร้างสรรค์ และวิชาการ

5.3.3 กลยุทธ์การใช้สื่อ และเทคโนโลยี

5.3.4 กลยุทธ์การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้

5.3.4 กลยุทธ์การสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งใน และนอก

โรงเรียน

5.3.5 กลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

5.3.6 กลยุทธ์การสร้างโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร 2) ความสามารถในรายวิชาที่สอน 3) ความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 4) ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5) ความสามารถในการเลือกใช้และพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และ 6) ความสามารถในการวัดและประเมินผล

จากกรอบแนวคิด และทฤษฎีในการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

วิทยาลัยนาฏศิลป์ ปณ. สก. โตะ ชีวะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนการพัฒนาแบบการนิเทศ

ระยะที่ 1 การร่างรูปแบบ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
- ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบ มี 2 ขั้นตอน ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 การร่างรูปแบบ
- ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ /ประเมินผลรูปแบบ มี 2 ขั้นตอน
ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 การทดลองใช้รูปแบบ
- ขั้นตอนที่ 2 การประเมินผลการใช้รูปแบบ

องค์ประกอบของรูปแบบ

1. หลักการของรูปแบบ
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. องค์ประกอบของรูปแบบ
4. วิธีการดำเนินการตามรูปแบบ

รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขั้นตอนการนิเทศ (S-I-A-R-E Model)

- ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S)
- ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I)
- ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A)
- ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R)
- ขั้นที่ 5 การประเมินการนิเทศ (Evaluation : E)

องค์ประกอบการนิเทศการเรียนการสอน

1. ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร
2. ความสามารถในการรายวิชาที่สอน
3. ความสามารถในการออกแบบ
แผนการจัดการเรียนรู้
4. ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้
5. ความสามารถในการเลือกใช้และ
พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้
6. ความสามารถในการวัดและประเมินผล

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียน
การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันในเรื่อง ความหมาย คำจำกัดความของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมาย คำจำกัดความใช้ในการวิจัยเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การนิเทศ หมายถึง กระบวนการทางวิชาการที่ส่งเสริมให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งให้การช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนกระตุ้นให้ครูปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง วิธีการที่สำคัญที่จะนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมาสามารถพิสูจน์ ทดสอบได้ โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้นได้ รูปแบบจะต้องช่วยสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์ รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ รูปแบบต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง ซึ่งการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่กำลังศึกษาตามแนวคิดทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้นๆ เป็นหลัก ซึ่งองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- 2.1 หลักการของรูปแบบ
- 2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 2.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
- 2.4 วิธีการดำเนินการ
- 2.5 การประเมินรูปแบบ
- 2.6 เงื่อนไขความสำเร็จ

3. รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการวิจัยและพัฒนา ตามแนวคิดหลัก คือ ความร่วมมือกันของผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ โดยความร่วมมือร่วมใจเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล มีการสังเกตการสอนโดยผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศทั้งผู้รับการนิเทศภายใน หรือผู้ทำหน้าที่นิเทศจากภายนอกวิทยาลัย โดยใช้การสังเกตการสอน และประเมินผลที่เกิดขึ้นกับครู และผู้เรียน มีการอภิปรายการให้ข้อมูลย้อนกลับ การประชุมหารือ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก และ 18 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) โดยใช้กระบวนการ SWOT Analysis

ด้านการนิเทศ

1. S : Strengths – จุดแข็งของการนิเทศ
2. W : Weaknesses - จุดอ่อนของการนิเทศ
3. O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการนิเทศ
4. T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงาน

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I)

1. ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Training)
3. ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A)

1. การวางแผนการดำเนินงาน (Planning)
2. **การสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติการนิเทศ (Understanding)**
3. การปฏิบัติงานตามแผน (Doing)
4. การประชุมหลังการนิเทศ (Meeting)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) โดยใช้ 4 คำถาม (RHDI) คือ

1. สิ่งที่ได้คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
2. สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
3. สิ่งที่แตกต่างกันและไม่จริงแตกต่างกัน (How Differentiate)
4. สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) หมายถึง การประเมินกระบวนการดำเนินการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยประเมินการดำเนินการนิเทศ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยป้อนเข้าด้านการนิเทศ (Input)
2. กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ (Process)
3. ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)
4. ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการพัฒนา

ครูด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ แนวคิด ตลอดจนพฤติกรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) และหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม

5. ครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึง ครูผู้สอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) และหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย โขน สาขานาฏศิลป์ไทย ละคร สาขาวิชาดุริยางค์สากล สาขาวิชาคีตศิลป์สากล สาขาวิชาปี่พาทย์ สาขาวิชานาฏศิลป์สากลสาขาวิชาเครื่องสายไทยสาขาวิชาการแสดงพื้นบ้าน สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย สาขาวิชาดนตรีพื้นบ้านและผู้อสอนในกลุ่มวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

6. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารวิชาการในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์ หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่ดูแลการ จัดการเรียนการสอนในภาควิชาศึกษาทั่วไป ภาควิชานาฏศิลป์ และภาควิชาดุริยางคศิลป์

7. การนิเทศการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการนิเทศที่เกิดจากการร่วมมือกัน ของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้สอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

- 1) ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร
- 2) ความสามารถในรายวิชาที่สอน
- 3) ความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
- 4) ความสามารถในการกระบวนการเรียนรู้
- 5) ความสามารถในการเลือกใช้และพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้
- 6) ความสามารถในการวัดและประเมินผล

9. ผู้นิเทศ หมายถึง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่ม สาระหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการนิเทศ มีหน้าที่ทั้งการช่วยเหลือสนับสนุนครูในการ

ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตลอดจนพัฒนาหลักสูตร อีกทั้งยังเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง การปรับ การพัฒนา และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและการพัฒนาหลักสูตร

10. ผู้รับการนิเทศ หมายถึง ครูผู้สอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้ทำหน้าที่นิเทศในการร่วมประชุมวางแผนแก้ปัญหา โดยแสดงความคิดเห็น และอภิปรายอย่างเต็มความสามารถ ให้ความร่วมมือผู้นิเทศเป็นอย่างดีในเรื่องของการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ร่วมปรึกษากับผู้นิเทศในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนางาน เป็นผู้มีส่วนร่วมในการนิเทศติดตามการเรียนการสอนในชั้นเรียน เป็นผู้ที่ไม่หาความรู้พยายามเสริมสร้างทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาวิชาชีพ

11. การประเมินรูปแบบ หมายถึง ระดับคุณภาพของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามองค์ประกอบ 1) ด้านความเหมาะสม (Congruity) 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3) ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility)

12. การประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์การใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยประเมินจากผู้ทำหน้าที่นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจด้านการนิเทศ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

พหุ อนุ ภิ โต ชี เว

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นเนื้อหาในการศึกษาเอกสาร และงานวิจัย ดังนี้

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
 - 1.1 ความหมายของรูปแบบ
 - 1.2 องค์ประกอบของรูปแบบ
 - 1.3 ประเภทของรูปแบบ
 - 1.4 การพัฒนารูปแบบ
2. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา
 - 2.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา
 - 2.2 ความสำคัญของการนิเทศการศึกษา
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา
 - 2.4 ประเภทของงานนิเทศการศึกษา
 - 2.5 หลักการนิเทศการศึกษา
 - 2.6 ขอบข่ายของงานนิเทศการศึกษา
 - 2.7 กระบวนการนิเทศการศึกษา
 - 2.8 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการ และรูปแบบนิเทศที่เกี่ยวข้อง
 - 2.8.1 การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ
 - 2.8.2 การนิเทศโดยผู้บริหาร
 - 2.8.3 การนิเทศแบบพัฒนาการ
 - 2.9 แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอน
3. กรอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครู
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน
 - 3.2 หลักการจัดการเรียนการสอน
 - 3.3 การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
 - 3.4 ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู

4. บริบทเกี่ยวกับวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4.1 ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4.2 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

1. ความหมายของรูปแบบ

คำว่า รูปแบบ หรือแบบ จำลอง (Model) มีความหมายว่า สิ่งหรือวิธีการที่เป็นต้นแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายลักษณะ ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2541) ให้ความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง โครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างหน่วยต่างๆ หรือตัวแปรต่างๆ ดังนั้นรูปแบบจึงมีมากกว่า 1 มิติ หลายตัวแปร และตัวแปรดังกล่าวต่างมีความเกี่ยวข้อง (เชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผล) ซึ่งกันและกัน

บุญส่ง หาญพานิช (2546) ให้ความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง โครงสร้างโปรแกรมแบบจำลอง หรือ ตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริง ที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและกาลเทศะ พิจารณามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้แทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบนั้นๆ

บุญชม ศรีสะอาด (2552) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถใช้รูปแบบอธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือในระบบ ต่างๆ อธิบายลำดับขั้นตอน องค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ

(เบญจพร สมานมาก 2554 อ้างอิงจาก พัชรี ผลโยธิน. 2548) ให้ความหมายของรูปแบบไว้ 2 แนวทาง คือ

1. ความหมายในแนวกว้าง รูปแบบ หมายถึง แบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ของสภาพการณ์หรือปัญหา หรือการบรรยายความสัมพันธ์เกี่ยวกับความเป็นจริงโดยความหมายทั่วไปนี้ รูปแบบจึงเป็นความคิดกว้างๆ หรือเป็นสมมุติฐานกว้างๆ ซึ่งแนะบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับพื้นฐานทางธรรมชาติของความเป็นจริง

2. ความหมายในแนวแคบ รูปแบบ หมายถึง สื่อที่ใช้เป็นตัวแทนในการปฏิบัติการ ของบางสิ่งบางอย่าง เช่น ใช้คณิตศาสตร์หรือกราฟ ใช้รูปหรือภาพ เป็นสื่อในการปฏิบัติการบางสิ่งบางอย่าง

กึ่งฟ้า สินธุวงศ์ (2547) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง แบบแผนที่แสดงถึงขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างเป็นระบบ โดยมีวิธีการสร้างหรือพัฒนาที่อาศัยการศึกษาแนวคิด ปรัชญา และทฤษฎีต่างๆ โดยมีการทดลองใช้หรือพิสูจน์ว่าเหมาะสมแล้วก่อนนำรูปแบบมากำหนดหรือดำเนินการใช้อย่างเป็นระบบหรือมีใช้สถานการณ์จริง

ทิตนา แชมมณี (2552) ให้ความหมายรูปแบบว่า เป็นรูปธรรมของความคิดซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น คำอธิบาย เป็นแผนผัง ไตอะแกรม หรือ แผนภาพเพื่อช่วยให้ตนเองและคนอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น ถือเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบเสาะหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย

(บุญส่ง หาญพานิช ,2546 อ้างอิงจาก Raj : 1996) ได้ให้ความหมาย ของคำว่ารูปแบบ (Model) ในหนังสือ Encyclopedic of Psychology and Education ไว้ 2 ความหมาย ดังนี้

1) รูปแบบ คือ รุบย่อของความจริงของปรากฏการณ์ ซึ่งแสดงด้วยข้อความจำนวนหรือภาพ โดยการลดทอนเวลาและเทศะ ทำให้เข้าใจความจริงของปรากฏการณ์ที่ได้ดียิ่งขึ้น

2) รูปแบบ คือ ตัวแทนของการใช้แนวความคิดของโปรแกรมที่กำหนดเฉพาะ Anderson

(เบญจพร สมานมาก ,2554 อ้างอิงจาก Anderson. 1995) ให้ความหมายของรูปแบบว่า คือ การระบุนรายละเอียดของแนวคิดหลัก ที่ใช้เพื่อเข้าใจโลกของเรากับความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเหล่านั้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการอ้างว่า รูปแบบเป็นเสมือนกรอบแนวคิด ตัวอย่างเช่น แนวคิดที่ช่วยให้เข้าใจการเรียนการสอนจะมีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับวิชาครูความรู้เกิดของเด็ก พฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ภายในชั้นเรียน กระบวนการสร้างทางสติปัญญาของเด็ก ความก้าวหน้าของเด็ก และทักษะทางสังคมของเด็ก เมื่อรูปแบบบรรจุแนวคิดเหล่านี้ไว้ จึงอาจตั้งสมมุติฐานได้ว่า เนื้อหาความรู้ วิชาครูมีผลต่อพฤติกรรมของครู หรือความรู้เดิมของเด็กและ ปฏิสัมพันธ์ภายในชั้นเรียนมีผลต่อกระบวนการทางสติปัญญาและความก้าวหน้าของเด็ก

อุดมสิน คันธภูมิ (2558) รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องของความสัมพันธ์เชิงเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อใช้อธิบายคุณลักษณะ ของปรากฏการณ์นั้น ๆ ให้ง่ายต่อการเข้าใจ

Corsini, R.J. & Auerbach (2007) ให้ความหมายของรูปแบบ หมายถึง ชุดของความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นระหว่างปรากฏการณ์ในโลกความจริง และโครงสร้างของสิ่งที่กำลังศึกษา ซึ่งเป็นตัวแทนของปรากฏการณ์ในโลกความจริง

สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้าง แบบจำลอง แบบแผนความสัมพันธ์ คำอธิบาย ไต่อะแกรม หรือ แผนภาพที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ที่แสดงถึง ขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างเป็นระบบ โดยมีวิธีการสร้างหรือพัฒนาที่อาศัยการศึกษาแนวคิด ปรัชญา และทฤษฎีต่างๆ มีการทดลองใช้หรือพิสูจน์ว่าเหมาะสมแล้วก่อนนำรูปแบบมากำหนดหรือ ดำเนินการใช้อย่างเป็นระบบหรือใช้ในสถานการณ์จริง

2. องค์ประกอบของรูปแบบ

(ทิศนา แคมมณี ,2552 อ้างอิงจาก Keeves.1997) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปมี องค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

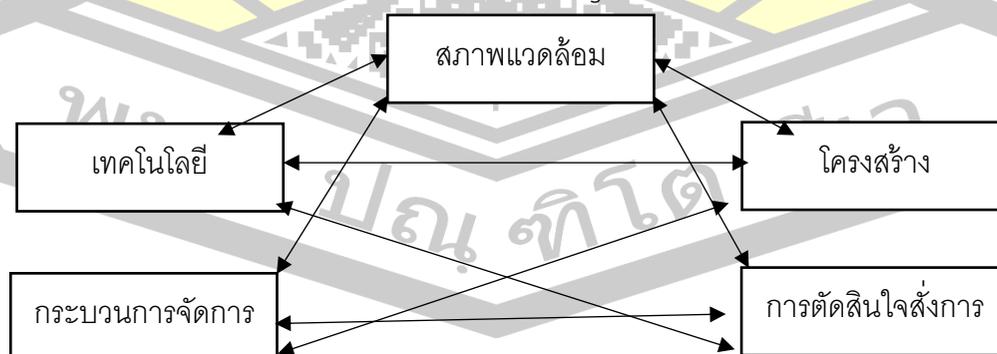
1) รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมา สามารถพิสูจน์ ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้

2) โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้นได้

3) รูปแบบจะต้องช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้

4) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationship)

Brown and Moberg (1980) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบที่ได้สังเคราะห์ ขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (Systems approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency approach) ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) 4) กระบวนการจัดการ (Management process) และ 5) การตัดสินใจสั่งการ (Decision-making) รูปแบบการศึกษาและการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัด องค์ประกอบและการบริหารของ Brown and Moberg มีลักษณะดังแสดง ภาพประกอบ 2

ที่มา : (ชาญชัยณรงค์ ทรงคาตรี ,2552 อ้างอิงจาก Brown and Moberg,1980)

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้กล่าวว่า รูปแบบมีองค์ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ

- 1) หลักการของรูปแบบ
- 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 3) ระบบและกลไกของรูปแบบ
- 4) วิธีดำเนินการของรูปแบบ
- 5) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ
- 6) เงื่อนไขของรูปแบบ

สมาน อัสวภูมิ (2550) ได้เสนอแนวคิดถึงองค์ประกอบของรูปแบบที่ดีควรประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

- 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 2) ทฤษฎีพื้นฐานและหลักการของรูปแบบ
- 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ
- 4) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ
- 5) แนวการประเมินรูปแบบ
- 6) คำอธิบายประกอบรูปแบบ
- 7) ระบุเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

พระมหาสหัส คำคุ้ม (2556) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ ได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบจากแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ ได้ว่าองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

- ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย หลักการ แนวคิด
- ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์
- ส่วนที่ 3 ตัวแบบหรือระบบของรูปแบบ
- ส่วนที่ 4 เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ

พิพัฒน์ ประดับเพชร (2557) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และได้สรุปว่า ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการพื้นฐานในการกำหนด รูปแบบ รวมทั้งปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษาเป็นหลัก ทั้งนี้ จากการศึกษาค้นคว้าวิจัย พบว่า องค์ประกอบ ของรูปแบบใหญ่จะประกอบด้วย

- 1) หลักการ
- 2) จุดหมาย
- 3) การจัดองค์กรและบทบาทหน้าที่
- 4) กระบวน การดำเนินการ
- 5) การประเมินรูปแบบ และ
- 6) เงื่อนไขความสำเร็จ

อรอุมา บวรศักดิ์ (2561) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนารูปแบบการนิเทศส่งเสริมทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

- 1) หลักการ
- 2) วัตถุประสงค์
- 3) ขอบข่ายของการนิเทศการศึกษา
- 4) วิธีการดำเนินการ
- 5) กระบวนการนิเทศแบบครบวงจร
- 6) เงื่อนไขความสำเร็จ

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของ รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมาสามารถพิสูจน์ ทดสอบได้ โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์หรือเรื่องนั้นได้ รูปแบบจะต้องช่วยสร้างจินตนาการ ความคิดรวบยอด และความสัมพันธ์ รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง ซึ่งการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มี โครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่กำลังศึกษาตามแนวคิดทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบนั้นๆ เป็นหลัก

ดังนั้นจากความหมาย และองค์ประกอบของรูปแบบดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบโดยนำเสนอในรูปแบบ ตารางสังเคราะห์การวิเคราะห์ เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ดังแสดงใน ตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบ ของรูปแบบ	แนวคิดของนักวิชาการในประเทศ และต่างประเทศ					รวม	ร้อยละ	จัด ลำดับ
	Brown and Moberg (1980)	ธีระ บุญเจริญ (2550)	สมาน อัครภูมิ (2550)	พระมหาสหัส ด้าม (2556)	อรอุมา บวรศักดิ์ (2560)			
1. หลักการ	-	✓	✓	✓	✓	4	80.00	2
2. วัตถุประสงค์	-	✓	✓	✓	✓	4	80.00	2
3. องค์ประกอบ	✓	✓	✓	✓	✓	5	100.00	1
4. วิธีการดำเนินการ	✓	✓	✓	-	✓	4	80.00	2
5. การประเมินผล	-	✓	✓	✓	✓	4	80.00	2
6. เงื่อนไขความสำเร็จ	-	✓	✓	✓	✓	4	80.00	2
7. สภาพแวดล้อม	✓	-	-	-	-	1	10.00	3
8. เทคโนโลยี	✓	-	-	-	-	1	10.00	3
9. การตัดสินใจสั่งการ	✓	-	-	-	-	1	10.00	3

หมายเหตุ เครื่องหมาย (✓) หมายถึง มีข้อมูลที่สอดคล้อง (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลที่สอดคล้อง

จากตาราง 1 สามารถสรุปแนวคิดจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบของนักการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถสังเคราะห์ได้ 9 องค์ประกอบ จากนักวิชาการและองค์กรทั้งสิ้น 5 แห่ง พบว่า ความถี่จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับ โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.00 ขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) องค์ประกอบของรูปแบบ 4) วิธีการดำเนินการ 5) การประเมินรูปแบบ และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรมจะได้นำรูปแบบการนี้เทศไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาในสังกัดต่อไป

3. ประเภทของรูปแบบ

(บุญส่ง ทาญพานิช ,2546 อ้างอิงมาจาก Steine,1998) แบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) รูปแบบเชิงปฏิบัติ (Practical Model) รูปแบบประเภทนี้เป็นแบบจำลองทางกายภาพ เช่น แบบจำลองรถยนต์ เครื่องบิน ภาพจำลอง

2) รูปแบบเชิงทฤษฎี (Theoretical Model) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากกรอบความคิดที่มีทฤษฎีเป็นพื้นฐาน ตัวทฤษฎีเองไม่ใช่รูปแบบหรือแบบจำลองเป็นตัวช่วยให้เกิดรูปแบบที่มีโครงสร้างต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน

(ทีศนา เขมมณี ,2552 อ้างอิงจาก Keeves,1997) จำแนกรูปแบบออกเป็น 5 ลักษณะ คือ

1) รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Models) คือ รูปแบบที่มีความสัมพันธ์กับระบบกายภาพ มักเป็นรูปแบบที่ใช้ในวิทยาศาสตร์กายภาพ เป็นรูปแบบที่นำไปใช้อุปมากับ สิ่งอื่นได้ เช่น รูปแบบจำลองระบบสุริยะกับระบบสุริยะที่เกิดขึ้นจริง ธนาคารจำลองกับระบบธนาคารที่เป็นจริงแบบจำลองการผลิตกับการผลิตจริง เป็นต้น

2) รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Models) คือ รูปแบบที่ใช้ภาษาในการบรรยายลักษณะของรูปแบบ รูปแบบชนิดนี้จะช่วยให้วิธีการอุปมาในการพิจารณาด้วยภาษา มากกว่าที่จะใช้วิธีอุปมาในการพิจารณาด้วยโครงสร้างกายภาพ เป็นรูปแบบที่ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์

3) รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Models) คือ รูปแบบแสดงความคิดที่ผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น

4) รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical models) คือ รูปแบบแสดงความคิดที่แสดงออกทางสูตรคณิตศาสตร์ กำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในรูปสมการหรือฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ ส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว

5) รูปแบบเชิงเหตุผล (Causal Models) คือ รูปแบบที่มีโครงสร้างเป็นสมการเชิงเส้นที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่างๆของสภาพการณ์ ปัญหาส่วนใหญ่ รูปแบบด้านการศึกษามักเป็นรูปแบบนี้จากที่กล่าวมาแสดงว่า รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันเป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นของแต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ได้แบ่งออกเป็นรูปแบบที่ใช้อุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจ ในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม มีการอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ เป็นต้น

4. การพัฒนารูปแบบ

4.1 ความหมาย

บุญส่ง หาญพานิช (2546) กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบ เป็นการกำหนด มโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อชี้ให้เห็นว่า รูปแบบเสนออะไร เสนออย่างไร เพื่อให้ได้อะไร และสิ่งที่ได้ นั้นอธิบายปรากฏการณ์อะไร และนำไปสู่ข้อค้นพบอะไรใหม่ๆ และให้แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนารูปแบบว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น รูปแบบต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้ กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ๆ

Joyce and Weil (1996) ได้สรุปสาระสำคัญของการพัฒนารูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1) รูปแบบต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ และประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีและข้อสมมติที่รองรับรูปแบบ หลักการและมโนทัศน์สำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ

2) เมื่อพัฒนารูปแบบแล้วก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบ ทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพการใช้สถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขอยู่เรื่อยๆ

3) การพัฒนารูปแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวาง หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4) การพัฒนารูปแบบจะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ เช่น ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักจะทำให้เกิดผลสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นได้ ถ้าพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม แต่ก็อาจทำให้ได้ผลสำเร็จที่ลดน้อยลง

Keeves (1988) กล่าวถึงหลักการอย่างกว้างๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1) รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (ของตัวแปร) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามเชื่อมโยงแบบเส้นตรง แบบธรรมดาทั่วไป นั้นก็มีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ

2) รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3) รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษานอกจาก รูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4) รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งเป็นการขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่กำลังศึกษาด้วย

ฉลาด จันทรสมบัติ (2550) กล่าวว่า รูปแบบที่จะนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุด นั้นต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญคือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ๆ สำหรับการพัฒนารูปแบบนี้ ผู้วิจัยจะต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีในการสร้างรูปแบบ นำเอาข้อมูลที่จัดเก็บมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้างและข้อเสนอของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัย มีการทดสอบและปรับปรุงรูปแบบก่อนนำรูปแบบไปใช้งานจริง

ดุชฎี อายุวัฒน์ (2550) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนารูปแบบการถอดบทเรียนโดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ

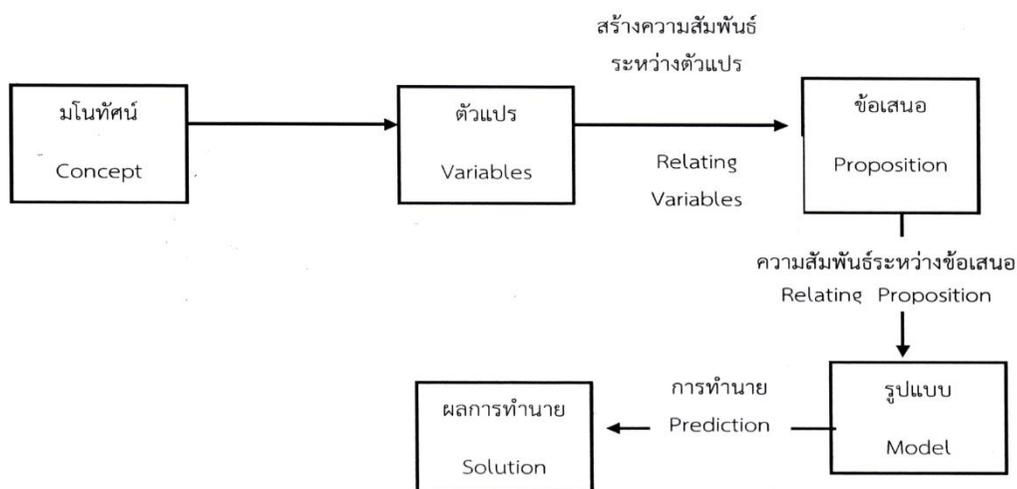
- 1) เนื้อหาของกิจกรรม จะเกี่ยวข้องกับปัญหาชุมชนในเรื่องใด มีวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับการดำเนินกิจกรรมอย่างไรบ้างและผลจากการดำเนินงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ หรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคหรือข้อจำกัดใดๆ ในการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ
- 2) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ คือใครบ้าง ผู้สนับสนุนมีใครบ้าง ความหลากหลายของกลุ่มคนในมิติ เพศ อายุ สถานภาพมีหรือไม่ เพื่อนำผลมาพิจารณาว่าผู้เข้าร่วมยังขาดกลุ่มใดทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
- 3) ความสัมพันธ์ของกลุ่มที่เข้าร่วม หลังดำเนินกิจกรรมเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร
- 4) กิจกรรมที่ดำเนินไปนั้นได้รับผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อชุมชนอย่างไร

จากแนวคิดการพัฒนารูปแบบดังกล่าว สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ คือ กระบวนการกำหนดมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเชิงโครงสร้าง (ตัวแปร) อย่างเป็นระบบ ภายใต้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีเป้าหมายและข้อสมมติฐาน มีการทดสอบและปรับปรุงรูปแบบก่อนนำไปใช้งานจริง และประเมินผลหลังจากการนำรูปแบบไปใช้แล้วในสถานการณ์จริง

4.2 กระบวนการพัฒนารูปแบบ

ได้มีผู้พัฒนารูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ดังนี้

บุญส่ง หาญพานิช (2546) รูปแบบประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผลทำนายได้กว้างขวางขึ้น และสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ๆ กระบวนการพัฒนารูปแบบ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กระบวนการพัฒนารูปแบบ

บุญชม ศรีสะอาด (2549) ได้กล่าวถึง การวิจัยโดยใช้รูปแบบ จำแนกออกได้เป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกเป็นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ขั้นที่สองเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมา ก่อน เป็นรูปแบบตาม สมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ (ที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วเรื่องเดียวกันหรือ เรื่องอื่นและผลการศึกษาหรือการวิจัยที่เกี่ยวข้อง) ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบนั้น จะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็นรากฐาน สำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยอาจคิดค้น โครงสร้างของรูปแบบขึ้นมา ก่อน แล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อเสนอเทศจากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ หรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษารูปแบบย่อยหรือตัวแปร แต่ละตัวแล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญ ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้าง ของรูปแบบก็ได้

2. การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ หลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นตอนแรก จำเป็นที่จะต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เพราะรูปแบบที่พัฒนามาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎีแนวความคิดรูปแบบของคนอื่นๆ และผลการวิจัยที่ผ่านมา มาก แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทำการทดลองนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทดลองใช้รูปแบบที่

พัฒนาในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพลหรือความสำคัญของกลุ่มองค์ประกอบหรือกลุ่มตัวแปรในรูปแบบผู้วิจัยอาจปรับปรุงแบบใหม่โดยตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่พบว่ามีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบของตน ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ศักดิ์จิต มาศจิตต (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตตรวจราชการที่ 11 ได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัย 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ได้แก่

- 1) ศึกษาแนวคิด หลักการ
- 2) กำหนดกรอบการวิจัย

ขั้นที่ 2 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่

- 1) กำหนดตัวแปรที่ศึกษา
- 2) กำหนดประชากร/กลุ่มตัวอย่าง
- 3) สร้างเครื่องมือ
- 4) รวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การสร้างรูปแบบ ร่างรูปแบบ

ขั้นที่ 4 การประมวลผลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

- 1) สัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2) สอบถามความคิดเห็น

ขั้นที่ 5 พัฒนารูปแบบให้สมบูรณ์ และทดลองใช้ ได้แก่

- 1) ปรับปรุงรูปแบบ/ทดลองใช้
- 2) สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ
- 3) สรุปรงานวิจัย

อุทัย บุญประเสริฐ (2551) กล่าวถึงกระบวนการในการสร้างรูปแบบ ไว้ดังนี้

- 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างรูปแบบ
- 2) สร้างกรอบแนวคิดของรูปแบบ และการประเมินความสอดคล้อง (IOC)
- 3) ร่างรูปแบบเบื้องต้นตามองค์ประกอบที่กำหนด และตรวจสอบโดย

ผู้เชี่ยวชาญ

- 4) ทดลองนำรูปแบบไปใช้ และกำกับติดตาม ประชุมสัมมนาแก้ไข

ปรับปรุง ประเมินผลทดลอง

- 5) สัมมนารูปแบบ
- 6) ปรับปรุง และสรุปรูปแบบ

พระมหาสหัส คำคุ้ม (2556) ได้สรุปแนวคิดคิดและกระบวนการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎี และการปฏิบัติในการบริหาร มหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 2 ยกร่างรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล โดยสนทนา กลุ่ม (Focus Group Discussion)

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบที่มีประสิทธิผลโดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

พิพัฒน์ ประดับเพชร (2557) ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบนั้น ไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าจะต้องทำอะไรบ้าง แต่การพัฒนารูปแบบที่ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จนได้รับการเชื่อถือนั้นจำเป็นต้องมีขั้นตอนการดำเนินงานสอดคล้องกับกระบวนการวิจัย และพัฒนา (Research and development) ซึ่งมีขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ ดังนี้

- 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) การกำหนดกรอบแนวคิด
- 3) การสร้างรูปแบบ
- 4) การได้รับการตรวจสอบยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญ
- 5) การทดลองใช้รูปแบบและการปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้มีความสมบูรณ์

ประชา แสนเย็น (2558) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ขนาดเล็ก และได้สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบ (Model Development) หมายถึง กระบวนการในการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง
- 2) การกำหนดหลักการและองค์ประกอบของรูปแบบ
- 3) การร่างรูปแบบ
- 4) การตรวจสอบ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้หรือการทดลองใช้รูปแบบ

4.3. การทดสอบรูปแบบ

Keeves (1988) จุดมุ่งหมายสำคัญของการทดสอบรูปแบบ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของรูปแบบในการปฏิบัติจริง การพัฒนารูปแบบทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์จะทำการทดสอบโดยการพิสูจน์ตามสูตร หรือสมการ หรือตรวจสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และ

พฤติกรรมศาสตร์มักจะดำเนินการทดสอบรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติ ผลของการทดสอบจะนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธแบบจำลองนั้น และนำไปสู่การสร้างทฤษฎีใหม่ แต่การทดสอบรูปแบบบางเรื่องนั้นไม่สามารถกระทำด้วยวิธีการดังกล่าวได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดบางประการ

รวมถึงเกณฑ์ในการพิจารณาการตรวจสอบข้อเสนอหรือรูปแบบไว้ว่า ประกอบด้วยเกณฑ์ 4 ประการดังนี้

- 1) ด้านความเหมาะสม (Propriety) โดยพิจารณาจากกระบวนการได้มา ความครอบคลุมองค์ประกอบการใช้ถ้อยคำสำนวน การจัดกลุ่มหรือ ลำดับของเนื้อหา ความคุ้มค่าในการนำไปดำเนินการ ตลอดจนความเหมาะสมกับสถานการณ์
- 2) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) พิจารณาถึงความสามารถในการนำไปสู่การปฏิบัติ การมีทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติให้สำเร็จได้ ภาวะความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และการมีระเบียบกฎหมายที่เอื้อให้สามารถที่จะปฏิบัติได้
- 3) ด้านความสอดคล้อง (Congruity) พิจารณาจากความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ บริบทของเขตพื้นที่การศึกษา และความสอดคล้องภายในขององค์ประกอบแต่ละด้าน
- 4) ด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) พิจารณาจากผลดีที่จะเกิดขึ้นต่อโรงเรียน และเขตพื้นที่การศึกษา นักเรียน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้เสียในเขตพื้นที่การศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสอดคล้องของและกำหนดขั้นตอนการสร้างและการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังแสดงใน ตาราง 2

พหุ อนุ พิโต ชีเว

ตาราง 2 การสังเคราะห์ความสอดคล้องของขั้นตอนการสร้างรูปแบบ

ขั้นตอนการสร้าง รูปแบบ	แนวคิดของนักวิชาการในประเทศ และต่างประเทศ					รวม	ร้อยละ	จัด ลำดับ
	บุญชม ศรีสะอาด (2548)	ศักดิ์จิต มาศจิตต์ (2550)	พระมหาสหัส ต้าคุ้ม (2556)	พิพัฒน์ ประดับเพชร (2557)	ประชา แสนเย็น (2558)			
1. การร่างรูปแบบ								
1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่ เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	5	100.00	1
1.2 ศึกษาสภาพ ปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการ	✓	✓	✓	✓	-	4	80.00	2
1.3 ศึกษา แนวปฏิบัติที่ดี	✓	✓	✓	✓	-	4	80.00	2
2. การสร้างรูปแบบ								
2.1 การยกร่าง รูปแบบ	✓	✓	✓	✓	✓	4	80.00	2
2.2 การตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ	✓	✓	✓	✓	✓	5	100.00	1
3. การตรวจสอบ รูปแบบ								
3.1 การทดลองใช้	✓	✓	-	✓	✓	4	80.00	2
3.2 การประเมินผล	✓	✓	-	✓	✓	4	80.00	2
3.3 ปรับปรุงรูปแบบ	✓	✓	-	✓	✓	4	80.00	2

หมายเหตุ เครื่องหมาย (✓) หมายถึง มีข้อมูลที่สอดคล้อง (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลที่สอดคล้อง

จากตาราง 2 สามารถสรุปแนวคิดจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างรูปแบบของนักการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถสังเคราะห์ได้ 3 ขั้นตอนหลัก องค์ประกอบจากนักวิชาการ และองค์กรทั้งสิ้น 5 แห่ง พบว่า ความถี่จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของขั้นตอนการรูปแบบเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.00 ขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปขั้นตอนในการดำเนินการพัฒนารูปแบบ เป็น 3 ระยะ และ 8 ขั้นตอนย่อยดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การร่างรูปแบบ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบ มี 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 4 การร่างรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบโดยทรงคุณวุฒิ

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ /ประเมินผล/ปรับปรุงรูปแบบ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 6 การทดลองใช้รูปแบบ

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลการใช้รูปแบบ

ขั้นตอนที่ 8 การปรับปรุงรูปแบบ

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

แนวคิด และทฤษฎี เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา

การนิเทศ ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเรื่องหลัก ดังนี้ ความหมายของการนิเทศการศึกษา องค์ประกอบของการนิเทศการศึกษา ประเภท และรูปแบบของการนิเทศการศึกษา กระบวนการของการนิเทศการศึกษา การนิเทศแบบต่างๆ และการนิเทศการเรียนการสอน

ความหมายของการนิเทศ

คำว่า การนิเทศ หรือ Supervision ในปัจจุบันมีความหมายแตกต่างจากเมื่อ 3 ทศวรรษที่แล้ว เพราะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านข่าวสารข้อมูล และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าของโลก จากพจนานุกรม ของ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2557 : อ้างอิงมาจาก Webster (1980 : 320,812,1162) ให้ความหมายว่า Supervision คือ การแนะนำ (Direction) การจัดการ (Management) คำว่า Supervision หมายถึง การดู to see Superintend คือ เอาใจใส่ หรือ พิจารณา to attend, direct attention to และ Oversee คือ การสำรวจ การมองดู to survey, watch

1. ความหมายของการนิเทศการศึกษาของนักการศึกษาไทย

สงัด อุทรานันท์ (2559) ให้ความหมายของการนิเทศว่าหมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

วัชรา เล่าเรียนดี (2556) ให้ความหมายการนิเทศการว่า การนิเทศเป็นกิจกรรม เป็นกระบวนการการปฏิบัติที่ไม่ใช่การบังคับแต่ช่วยเหลือสนับสนุนให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนที่สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักเรียนเป็นเป้าหมายหลักที่สำคัญโดยเน้นความเป็นประชาธิปไตย ความร่วมมือ ความต่อเนื่อง การสร้างขวัญกำลังใจ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือ และความร่วมมือกับครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และเพิ่มพูนคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 (2561) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา สรุปได้ว่า การนิเทศหมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกันและกันระหว่างผู้ให้การนิเทศหรือผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ หรือระหว่างเพื่อนครู เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียน

กิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ และอภิสรณ์ ภาชนะวรรณ (2561) ได้สรุปความหมายของการนิเทศการศึกษา ว่าเป็นกระบวนการในการ แนะนำช่วยเหลือ ครู ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศนั้นอยู่ บนหลักการของประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพซึ่งกันและกันระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

อัญชลี ธรรมะวิธิกุล (2555) การนิเทศการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาครู เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การนิเทศการศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการแนะนำช่วยเหลือ ครู ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการนิเทศนั้นอยู่บนหลักการของประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพซึ่งกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

วนิดา ฉัตรวิราคม (2546) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุง การศึกษาแก่บุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษา เพื่อให้สามารถดำเนินงานของตนไปได้ด้วยดี

จากความหมายของการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอนของนักการศึกษาในประเทศสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ แนะนำครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน หลักการประชาธิปไตย หลักการมุ่งประโยชน์เพื่อการพัฒนาครู หลักแห่งความร่วมมือ และหลักการสร้างสัมพันธภาพบนความเท่าเทียม เป็นกระบวนการที่ต้องทำงานที่ต้องการประสานประโยชน์ระหว่างกัน

ความหมายของการนิเทศจากนักการศึกษาต่างประเทศ

Briggs (1952) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่าหมายถึง การร่วมมือกัน กระตุ้นส่งเสริมและให้คำแนะนำแก่ครูเพื่อให้ครูมีความเจริญก้าวหน้าอย่างเพียงพอ ต่อการสร้าง ความเจริญงอกงามให้กับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกอย่างฉลาด

Adams and Dickey (1953) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการนิเทศว่าเป็นการให้ บริการ ทางด้านการสอนและการปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น เป็นการสร้างสรรค์เป็นการร่วมมือกันระหว่าง บุคลากรทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน การนิเทศต้องไม่ใช่ การใช้อำนาจกับครูแต่เป็นการตอบสนองความต้องการของครูให้อิสระเสรีภาพแก่ครูในการทำงาน เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

(Burton 1955 อ้างอิงจาก Oliva,1988) ให้ความหมายของการนิเทศไว้อย่างกว้าง ๆ ว่าหมายถึง การให้บริการด้านเทคโนโลยีซึ่งต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน

Neagley (1964) ได้ให้ความหมายการนิเทศสมัยใหม่ที่เป็นประชาธิปไตยว่า หมายถึงบริการต่าง ๆ ที่จัดให้กับครูเพื่อให้เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอนการเรียนรู้และหลักสูตร

การนิเทศสมัยใหม่จะเป็นการปฏิบัติในทางที่ดี เป็นประชาธิปไตยและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องของนักเรียน ครู ซึ่งผู้นิเทศและผู้บริหาร รวมทั้งผู้ปกครองและบุคคลอื่น ๆ ที่สนใจกับการศึกษา

Alfonso (1891) ให้ความหมายเพื่อให้ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อให้ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

Harris (1985) กล่าวว่าการนิเทศการสอนหมายถึง การที่บุคคลในโรงเรียนกระทำกับบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อคงไว้หรือเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการสอนที่ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนการนิเทศการสอนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่าที่จะเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนการนิเทศเป็นงานหลักที่สำคัญของโรงเรียนและการนิเทศการสอนต้องเป็นไปเพื่อการคงไว้และการปรับปรุงกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน

Oliva (2001) ให้ความหมายของการนิเทศว่า เป็นการช่วยเหลือครูเป็นพิเศษเพื่อให้ปรับปรุงการเรียนการสอนและคำสำคัญที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการนิเทศก็คือ การบริการ (Service) และช่วยเหลือ

(Acheson, Keith A. and Gall ,1997 อ้างอิงจาก Wile and Bondi,2004) ได้ให้ความหมายของการนิเทศว่าเป็นความร่วมมือ เป็นการปฏิสัมพันธ์มากกว่าการชี้นำ รวมถึงเป็นประชาธิปไตยมากกว่าเป็นเผด็จการและเน้นครูเป็นสำคัญมากกว่าเป็นผู้นิเทศเป็นสำคัญ

จากความหมายของการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอนของนักการศึกษาต่างประเทศสรุปได้ว่าการนิเทศเป็นกิจกรรมและที่ไม่ใช่การให้บังคับเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนที่สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักเรียนเป็นเป้าหมายหลักที่สำคัญโดยเน้นความเป็นประชาธิปไตย ความร่วมมือ การสร้างขวัญกำลังใจและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีร่วมกัน

สรุปโดยรวมคือ จากความหมายของการนิเทศตามแนวคิดของนักการศึกษาไทยและนักการศึกษาต่างประเทศตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สรุปได้ว่า การนิเทศไว้หลากหลาย และให้ความสำคัญของแต่ละเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา โดยมุ่งเน้นกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศ และผู้บริหารนิเทศเพื่อให้การช่วยเหลือแนะนำครูให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการ เสริมสร้างสมรรถนะด้านการสอนและการปฏิบัติงาน ส่งเสริมประสานความร่วมมือในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน และเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และการมุ่งประโยชน์เพื่อการพัฒนาครูเป็นสำคัญ

ความสำคัญของการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา มีความสำคัญและจำเป็น ดังต่อไปนี้ (วนิดา ฉัตรวิราม, 2546)

1. สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย การนิเทศการศึกษาจะช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง แม้แนวคิดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ก็เกิดขึ้นใหม่ อยู่ตลอดเวลา การนิเทศการศึกษาจะช่วยทำให้ครูมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ

3. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้น จำเป็นต้องได้รับการชี้แนะ หรือการนิเทศการศึกษาจากผู้อำนวยการโดยเฉพาะ จึงจะทำให้แก้ปัญหาได้สำเร็จลุล่วง

4. การศึกษาของประเทศเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ จะต้องมีการควบคุมดูแลด้วยระบบการนิเทศการศึกษา

5. การศึกษาเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อน จำเป็นต้องมีการนิเทศ เพื่อเป็นการให้บริการแก่ครูที่มีความสามารถต่างๆ กัน

6. การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความจำเป็นต่อความเจริญของงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ครูจะต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในขณะที่ทำงานในสถานการณืจริง

7. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการเตรียมการจัดกิจกรรม

8. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีอยู่เสมอ

ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา (สังต์ อุทรานันท์, 2550) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาว่า มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้ (อัญชลี ธรรมะวิสิฎกุล, 2555)

1. เพื่อพัฒนาคน
2. เพื่อพัฒนางาน
3. เพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์
4. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ

1. การนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนาคน หมายถึง การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ครูและบุคลากรได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น

2. การนิเทศการศึกษาเพื่อพัฒนางาน หมายถึง การนิเทศการศึกษา มีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่ผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเหตุนี้การนิเทศที่ดีขึ้นจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะ “พัฒนางาน” คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีขึ้น

3. การนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างการประสานสัมพันธ์ หมายถึง การนิเทศการศึกษา เป็นการสร้างการประสานสัมพันธ์ ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ใช่เป็นการทำงานภายใต้การถูกบังคับและคอยตรวจตราหรือคอยจับผิด

4. การนิเทศการศึกษาเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ หมายถึง การจัดกิจกรรมการนิเทศที่มุ่งให้กำลังใจแก่ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการนิเทศ เนื่องจากขวัญและกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลมีความตั้งใจทำงาน หากนิเทศไม่ได้สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว การนิเทศการศึกษาก็ย่อมประสบผลสำเร็จได้ยาก

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายในการนิเทศไว้ว่า การนิเทศเป็นการมุ่งปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งมีดังนี้

1. เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู กล่าวคือ การนิเทศการสอนช่วยให้ข้อมูลแก่ครูในด้านการสอน เพื่อครูจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตน ช่วยให้ครูได้พัฒนาความรู้ความสามารถในด้านการสอน และช่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพการสอนของครู
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน กล่าวคือ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียนเพื่อคุณภาพของนักเรียน และเพื่อเสริมประสิทธิภาพงานวิชาการในโรงเรียน
3. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน
4. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการทำงานร่วมกัน

กรองทอง จิรเดชากุล (2550) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศว่ามีจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปกล่าวคือ เพื่อให้ผู้บริหารและคณะกรรมการการนิเทศของสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติการนิเทศได้ เพื่อพัฒนาความสามารถของครู เพื่อช่วยเหลือและจัดสรรเครื่องมือ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยเหลือและปรับปรุงวิธีจัดการเรียนรู้ และเพื่อให้ครูเกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อให้ครูสามารถพัฒนาพฤติกรรมการปฏิบัติงาน ในเรื่องต่าง ๆ กล่าวคือ เพื่อให้สถานศึกษา มีแผนการนิเทศ เพื่อเน้นให้มีการวิเคราะห์ ปรับปรุงหลักสูตร สถานศึกษาและในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ครูจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบูรณาการ เน้นทักษะกระบวนการคิด ฯลฯ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการ/วิธีการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ และเพื่อให้มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และปรับปรุงกระบวนการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วีชรา เล่าเรียนดี (2553) กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่า เนื่องจากการนิเทศการศึกษา หรือการนิเทศการสอนนั้น มีความซับซ้อนเพราะเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ และต้องพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีประสิทธิภาพมีศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การกำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศที่ชัดเจนจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกำหนดจุดมุ่งหมายได้ชัดเจนเท่าใด ยิ่งทำให้มองเห็นแนวทางปฏิบัติ และเป้าหมายชัดเจนขึ้นเท่านั้น และได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการนิเทศอีกนัยหนึ่งว่า เพื่อการดำเนินการให้สำเร็จในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนและกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน มีดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การจัดบุคลากร
4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
5. การจัดและเลือกวัสดุอุปกรณ์
6. การฝึกอบรมครูประจำการ
7. การปฐมนิเทศครูใหม่
8. การจัดบริการพิเศษให้นักเรียน
9. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
10. การประเมินผลการสอน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

1. สภาพสังคมเปลี่ยนไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2. ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่หยุดยั้ง แม้แนวคิดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ก็เกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ครูมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ

3. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้นจำเป็นต้องได้รับการชี้แนะหรือการนิเทศการศึกษาจากผู้ชำนาญการโดยเฉพาะ จึงจะทำให้แก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุล่วง

4. การศึกษาของประเทศเพื่อเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติจะต้องมีความควบคุมดูแลด้วยระบบการนิเทศการศึกษา

5. การศึกษาเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อน จำเป็นจะต้องมีการนิเทศ เพื่อเป็นการให้บริการแก่ครูที่มีความสามารถต่างๆ กัน

6. การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความจำเป็นต่อความเจริญของงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในขณะที่ทำงานในสถานที่จริง

7. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการเตรียมการจัดกิจกรรม

8. การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีอยู่เสมอ

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้มีหน้าที่นิเทศ จึงควรจะต้องจัดดำเนินการเพื่อช่วยเหลือครูให้มีความสามารถในการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนการสอน การทำงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรคาดหวังไว้ อันจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูก้าวทันโลกที่กำลังเจริญก้าวหน้า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และยุคแห่งการปฏิวัติดิจิทัล จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือตัวผู้นิเทศนั้นจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการนิเทศให้ชัดเจน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้รับการนิเทศ และแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพเป็นไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตร ซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางสังเคราะห์

ประเภทของงานนิเทศการศึกษา

Gwynn (1974) กล่าวถึงหน้าที่รับผิดชอบของผู้นิเทศที่ถือว่าเป็นงานสำคัญ คือ

1. ความรับผิดชอบในการช่วยเหลือครูโดยตรง
2. ความรับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ บริการด้านการสอนให้แก่ครูให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ความรับผิดชอบในฐานะวิทยากรทำหน้าที่ประจำการเผยแพร่โครงการการศึกษาให้แก่ประชาชนให้ทราบโดยทั่วไป

Lucio and Mcneil (1979) กล่าวถึงงานในหน้าที่ของผู้นิเทศไว้ 6 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) ผู้นิเทศต้องรู้จักวางแผน และวางแผนปฏิบัติงานของตนเอง
2. การบริหารงาน (Administration) ผู้นิเทศต้องมีหน้าที่ตัดสินใจและรับผิดชอบต่อ การตัดสินใจเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
3. การนิเทศ (Supervision) เป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้นิเทศโดยช่วยปรับปรุงและพัฒนาการศึกษา และการสอนให้ดียิ่งขึ้น
4. การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) โดยที่ผู้นิเทศและครูควรมีส่วนร่วมกันในการปรับปรุงหลักสูตร และพัฒนาหลักสูตร
5. การสาธิตการสอน (Demonstration Teaching) โดยที่ผู้นิเทศจะต้องสามารถสาธิตการสอนให้แก่ครูได้
6. การวิจัย (Research) ผู้นิเทศต้องสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการช่วยครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน และสามารถทำวิจัยเป็น

อัญชลี ธรรมะวิธีกุล (2555) ได้กล่าวถึง ประเภทของงานนิเทศการศึกษา ว่า การนิเทศการศึกษา แบ่งออกตามวิธีปฏิบัติงานเป็น 4 ประเภท

1. การนิเทศเพื่อการแก้ไข (Correction) เป็นการนิเทศที่เกิดจากการพบข้อผิดพลาดและบกพร่องก็ให้หาทางช่วยแก้ไขโดยวิธีการต่าง ๆ
2. การนิเทศเพื่อป้องกัน (Preventive) เป็นการนิเทศที่พยายามหาวิธีการต่าง ๆ มาจัดดำเนินงานเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น
3. การนิเทศเพื่อก่อ (Construction) เป็นการนิเทศที่เกิดจากความพยายามที่จะกระทำในทางที่เหมาะสมเพื่อความเจริญเติบโตในอนาคต เช่น การใช้ระเบียบวิธีสอนที่ดีเป็นประจำ ช่วยให้กำลังใจช่วยกระตุ้นให้ครูทำงานด้วยความกระฉับกระเฉง
4. การนิเทศเพื่อการสร้างสรรค์ (Creation) เป็นการนิเทศที่พยายามจะคิดสร้างสรรค์ในสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดมีขึ้นในโรงเรียน

(วัชรมา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Harris,1985) ได้กำหนดงานหลัก 10 ประการของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)
2. การจัดระบบการเรียนการสอน (Organization for instruction)

3. การคัดเลือกบุคลากรและผู้สอน (Providing staff)
4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Providing facilitation)
5. การจัดสื่อวัสดุอุปกรณ์ (Providing materials)
6. การจัดฝึกอบรมครูประจำการ (Arranges for in-service education)
7. การจัดปฐมนิเทศบุคลากร (Orienting Staff member)
8. การจัดบริการพิเศษให้แก่ นักเรียน (Relating special pupil services)
9. การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน
10. การประเมินผลการเรียนการสอน (Evaluation instruction)

(วัชร เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก Harris,1985) ได้เสนองานการนิเทศ ไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. งานด้านการปรับปรุงการปฏิบัติงาน เช่น การเยี่ยมชั้นเรียน จัดประชุมกลุ่ม หรือรายบุคคล แนะนำวิธีสอน สาคิตการสอน พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการปรับปรุงตนเอง
2. งานด้านการปรับปรุงครูประจำการ เช่น การจัดประชุมครู อ่านวารสารวิชาชีพ เยี่ยมเยียนกัน และวิเคราะห์วิพากษ์ตนเอง
3. งานด้านการคัดเลือก และจัดเนื้อหาสาระ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบสื่อการเรียนการสอน กลุ่มสาระวิชา เลือกลง และประเมินสื่อประกอบการสอน
4. งานด้านการทดสอบ
5. งานด้านการประเมิน

วัชร เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่า งานนิเทศโดยทั่วไปประกอบไปด้วยงานด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และงานการพัฒนาบุคลากร การสร้างสื่อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศจะต้องมีความรอบรู้ในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อจะได้ช่วยเหลือแนะนำให้ครูสามารถปฏิบัติงานด้านการสอนให้ผู้เรียนที่พัฒนาขึ้น

สรุปได้ว่า ประเภทของงานนิเทศการศึกษา ประกอบด้วยงานหลายๆ ฝ่ายในสถานศึกษา และมีความเกี่ยวข้องกับงานบริหารวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยตั้งแต่ งานด้านการวิจัย และพัฒนาหลักสูตร งานด้านการพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเนื้อหาให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน ด้านการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงาม ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การประสานงานความร่วมมือกับทุกฝ่าย

รวมถึงส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาสื่อในการจัดการเรียนรู้ การนำการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง

หลักการนิเทศการศึกษา

หลักการนิเทศเป็นแนวปฏิบัติที่ผู้นิเทศและผู้เกี่ยวข้องในการนิเทศควรนำไปปฏิบัติ และทำการนิเทศเพื่อเป็นหลักการสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้ดังต่อไปนี้

Adams and Dickey (1953) ได้ให้หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับการนิเทศ ดังนี้

1. การนิเทศเป็นการส่งเสริมความเจริญของงาน

1.1 การจัดให้มีการฝึกอบรมด้านการเรียนการสอน เพื่อให้ครูได้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักวิธีสอนต่าง ๆ

1.2 ช่วยพัฒนาความรู้ทางวิชาการเฉพาะ ให้เทคนิควิธีสอนอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.3 พัฒนาความเชื่อมั่นในการสอน และมีประสบการณ์ในการใช้สื่อการสอน

1.4 พัฒนาทัศนคติและอุดมการณ์ในการทำงาน ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

1.5 พัฒนาประมวลรายวิชา โครงการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อ

เสริมสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียน

1.6 ร่วมมือจัดทำสื่อการสอนชนิดต่าง ๆ ที่จำเป็น และทำได้ในโรงเรียนและท้องถิ่น

1.7 ช่วยพัฒนาประสบการณ์และประเมินผล และเทคนิคการใช้ และเตรียม

เครื่องมือประเมินผล

1.8 ช่วยวางแผนและพัฒนาผู้เรียนที่มีปัญหาการเรียน และปัญหาอื่น

2. การนิเทศมีความเป็นประชาธิปไตย

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำของการศึกษา มากกว่าที่จะเป็นโดยตำแหน่ง

2.2 ต้องยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ครูมีอิสระ ใช้ความสามารถของตนเองพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้ดีขึ้น

2.3 เปิดโอกาสให้ครูมีความคล่องตัวในการดำเนินงานต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่ม มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนการทำงาน

2.4 การใช้อำนาจหน้าที่ ควรเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มและหมู่คณะผู้ร่วมงานมีส่วนร่วม

ในการตัดสินใจ

2.5 อำนาจยอมเปลี่ยนแปลงไปตามวิถีประชาธิปไตย ทุกคนมีโอกาสที่จะแสดง

ความสามารถ และความเป็นผู้นำ

2.6 ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ครู จะต้องร่วมมือกัน เพื่อช่วยแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน

3. การนิเทศเป็นกระบวนการสร้างสรรค์

3.1 ผู้นิเทศและครูร่วมกันสร้างบรรยากาศในการนิเทศด้วยการประชุมปรึกษา

3.2 ผู้นิเทศให้อิสระแก่ครูได้มีความคิดสร้างสรรค์ตามความสามารถของแต่ละคน

4. การนิเทศยึดหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์

4.1 ให้การยอมรับนับถือบุคคลอื่น เป็นพื้นฐานในการสร้างมนุษยสัมพันธ์

4.2 ให้ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอย่างบริสุทธิ์ใจ

4.3 สร้างความเชื่อถือ และศรัทธาให้เกิดความร่วมมือ ช่วยเหลือเพื่อสร้างมิตรภาพ

กับบุคคลอื่น ๆ

5. การนิเทศเพื่อสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ

5.1 ขวัญและกำลังใจของครูดี ย่อมส่งผลในการทำงานให้ดีขึ้นไปด้วย

5.2 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนขึ้นอยู่กับขวัญของครูที่ให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

5.3 ครูเองก็ต้องการขวัญและกำลังใจ

5.4 การดำเนินงาน ควรจะเป็นไปด้วยความสมัครใจ ตามความสามารถของแต่ละ

บุคคล

6. การนิเทศเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน

6.1 งานนิเทศเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียน

6.2 งานนิเทศเป็นการปรับปรุงการสอนของครู

6.3 งานนิเทศเป็นการพัฒนาหลักสูตร

6.4 การประเมินผลการสอน มีความจำเป็นในการปรับปรุงการเรียนการสอน

7. การนิเทศเป็นการประสานสัมพันธ์ ระหว่างงานนิเทศกับงานอื่น ๆ

7.1 การให้ความร่วมมือ ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ระหว่างงานนิเทศกับงานอื่น ๆ

7.2 การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่น ๆ

ชุด บัญญา (2550) ได้กล่าวถึงหลักการนิเทศ ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษา จะต้องเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงาน ใช้ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานนั้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2. การนิเทศการศึกษา มุ่งให้ครูรู้จักวิธีคิดค้นการทำงานด้วยตนเอง มีความสามารถในการนำตนเอง และสามารถตัดสินใจปัญหาของตนเองได้

3. การนิเทศการศึกษา ควรเป็นการแสวงหาความสามารถพิเศษของ แต่ละบุคคลแล้ว เปิดโอกาสให้ได้แสดงออก และพัฒนาความสามารถเหล่านั้นอย่างเต็มที่

4. การนิเทศที่ดีจะต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ยั่วยุและสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันและต้องทำให้ครูรู้สึกว่าจะช่วยให้เขาพบวิธีที่ดีกว่าในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

5. การนิเทศการศึกษาควรเป็นไปอย่างง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตอง

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของการนิเทศ ดังนี้

1. หลักความถูกต้องตามหลักวิชาการ (Theoretical Principle) หมายถึงความถูกต้องตามหลักทฤษฎี กฎเกณฑ์ ตามหลักวิชาในการนิเทศ กล่าวคือ

1.1 การนิเทศควรจะเป็นไปตามค่านิยม วัตถุประสงค์และนโยบาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การนั้นโดยเฉพาะ

1.2 การนิเทศควรจะเป็นไปตามความเป็นจริง และตามกฎเกณฑ์ของเรื่องนั้น ๆ

1.3 การนิเทศควรจะวิวัฒนาการทางด้านเครื่องมือและกลวิธี โดยมีจุดมุ่งหมายและนโยบายที่แน่นอน

2. หลักวิทยาศาสตร์ (Scientific Principle) เนื่องจาก การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการแก้ปัญหา โดยเฉพาะการแก้ปัญหการปฏิบัติงานในชั้นเรียน จึงจำเป็นต้องมีการศึกษา ทดลอง วิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กล่าวคือ

2.1 การนิเทศควรเป็นไปอย่างมีลำดับ มีระเบียบและมีวิธีการในการศึกษาปรับปรุง และประเมินผลสิ่งต่าง ๆ ทั้งนี้ย่อมหมายรวมทั้งด้านกระบวนการนิเทศ และบรรดาอุปกรณ์ที่ใช้ในการนิเทศด้วย

2.2 การนิเทศควรได้มาจากการรวบรวม และสรุปผลจากข้อมูลอย่างเป็นปรนัย มีความถูกต้องแน่นอน เป็นที่เชื่อถือได้ ไม่ใช่การสรุปอย่างง่ายจากสิ่งที่ปรากฏ

3. หลักประชาธิปไตย (Democratic Principle) หมายถึง การให้การเคารพนับถือ ซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้นิเทศและครู ผู้นิเทศต้องยอมรับในความเป็นมนุษย์ (Humanism) ของครู ซึ่งย่อมมีความสามารถในการไตร่ตรอง และความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ หลักประชาธิปไตยจึงมีแนวคิดที่จะต้องพิจารณายึดถือปฏิบัติ ดังนี้

3.1 การนิเทศจะต้องเคารพในบุคคล และความแตกต่างของแต่ละบุคคล และพยายามส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคลอย่างเต็มที่

3.2 การนิเทศจะต้องเปิดโอกาสให้มีความร่วมมือ และใช้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้มากที่สุด

3.3 การนิเทศควรใช้อำนาจให้น้อยที่สุด และอำนาจนั้นจำเป็นต้องได้จากหมู่คณะ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของหมู่คณะไปสู่เป้าหมาย

4. หลักการริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Principle) เนื่องจากการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำงานของครู จึงเป็นเรื่องของการแสวงหาสิ่งที่ดีกว่า ผู้นิเทศจึงควรเปิดโอกาสให้ครูได้คิดและตัดสินใจในการวางแผนและการทำงานด้วยตนเอง อีกทั้งการนิเทศจะต้องเป็นเรื่องของจุดมุ่งหมาย ที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จึงมีความจำเป็นต่อการนิเทศอย่างหนึ่ง กล่าวคือ

4.1 การนิเทศควรจะแสวงหาความพิเศษของแต่ละบุคคล แล้วเปิดโอกาสให้แสดงออกและพัฒนาซึ่งความสามารถนั้นอย่างสูงสุด

4.2 การนิเทศควรมีส่วนในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานให้มากที่สุด

5. หลักภาวะผู้นำ (Leadership Principle) ผู้นิเทศเปรียบเสมือนตัวการหรือพาหะของการเปลี่ยนแปลง (Change Agency) ผู้นิเทศจึงต้องมีคุณลักษณะที่สามารถสร้างความศรัทธา เชื่อมั่น และยอมรับจากครู ผู้นิเทศจึงจำเป็นต้องเป็นนักวิชาการมีความรอบรู้ในวิชาการทุกด้าน กล่าวคือ

5.1 ผู้นิเทศจะต้องมีความเข้าใจในปัญหาและความต้องการของครู ไม่ยึดถือความรู้สึก และความต้องการของตนเป็นหลัก

5.2 การตัดสินใจต่าง ๆ จะต้องเป็นเรื่องของการตัดสินใจของกลุ่ม ผู้มีข้อพิสูจน์การตัดสินใจที่ดีจะต้องเป็นการตัดสินใจของสมาชิกของกลุ่ม

5.3 ผู้นิเทศจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง และมีปฏิสัมพันธ์กับครูให้มากที่สุด เพราะนอกจากจะเข้าใจถึงสภาพและปัญหาที่เป็นอยู่ ยังจะช่วยให้ครูมีความไว้วางใจ ยึดถือในความสัมพันธ์ด้วย

6. หลักมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation Principle) หมายถึง การนิเทศการศึกษาจะต้องเน้นในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสัมพันธ์ในกลุ่ม กล่าวคือ

6.1 การนิเทศจะต้องส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือเกื้อกูลกันมากกว่าการแข่งขัน ชิงดี ชิงเด่น

6.2 การนิเทศจะต้องสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ ได้แก่ ครู เพื่อก่อให้เกิดการสนับสนุนและการช่วยเหลือจากทั้งสองฝ่าย

หลักการนิเทศการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

1. จะต้องเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นความร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินงาน ใช้ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานนั้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2. มุ่งให้ครูรู้จัก วิธีคิดค้นการทำงานด้วยตนเอง มีความสามารถในการนำตนเอง และสามารถตัดสินใจปัญหาของตนเองได้

3. เป็นการแสวงหาความสามารถพิเศษ ของแต่ละบุคคลแล้ว เปิดโอกาสให้ได้แสดงออก และพัฒนาความสามารถเหล่านั้นอย่างเต็มที่

4. จะต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ยั่วยุและสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันและต้องทำให้ ครูรู้สึกว่าจะช่วยให้เขาพบวิธีที่ดีกว่า ในการทำงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

5. การนิเทศควรเป็นไปอย่างง่าย ๆ ไม่มีพิธีรีตอง

Briggs (1952) ได้เสนอหลักการนิเทศสำหรับผู้บริหาร ไว้ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาจะต้องเป็นประชาธิปไตย
2. การนิเทศการศึกษาจะต้องเป็นการส่งเสริม และการสร้างสรรค์
3. การนิเทศการศึกษาควรจะต้องอาศัยความร่วมมือของวิทยากรหลายคนมากกว่า ที่จะแบ่งผู้นิเทศออกเป็นรายบุคคล
4. การนิเทศการศึกษา ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการพัฒนาวิชาชีพมากกว่าจะเป็น ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
5. การนิเทศการศึกษา จะต้องคำนึงถึงความถนัดของแต่ละบุคคล
6. จุดมุ่งหมายสูงสุดของการนิเทศการศึกษาคือหาทางช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความสามารถตามความมุ่งหมายของการศึกษา
7. การนิเทศการศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องอยู่กับการส่งเสริมความรู้ที่มอบให้แก่ครู และการสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างหมู่คณะ
8. การนิเทศการศึกษาควรเริ่มต้นจากสภาพการณ์ปัจจุบันที่กำลังประสบอยู่
9. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้า และความพยายามของครู ให้สูงขึ้น
10. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการส่งเสริมและปรับปรุงสมรรถวิสัย ทักษะ และ ข้อคิดเห็นของครูให้ถูกต้อง
11. การนิเทศการศึกษา พยายามหลีกเลี่ยงการกระทำอย่างเป็นพิธีการมาก ๆ
12. การนิเทศการศึกษาควรใช้เครื่องมือ และกลวิธีง่าย ๆ
13. การนิเทศการศึกษาควรตั้งอยู่บนหลักการและเหตุผล
14. การนิเทศการศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และสามารถประเมินผลได้ด้วย ตนเอง

Burton (1955) ได้สรุปหลักการนิเทศศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. การนิเทศการศึกษาควรมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ การนิเทศการศึกษาที่ดี ควรจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายที่วางไว้ ควรเป็นไปตามความจริงและกฎเกณฑ์ที่แน่นอน

2. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิทยาศาสตร์ การนิเทศการศึกษาควรเป็นไปอย่างมีระเบียบ มีการปรับปรุงและประเมินผล การนิเทศควรจะมาจากการรวบรวมข้อมูล และการสรุปผล อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่เชื่อถือได้

3. การนิเทศการศึกษาควรเป็นประชาธิปไตย จะต้องเคารพในความแตกต่างของบุคคล เน้นความร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินงาน และใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานนั้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

4. การนิเทศการศึกษาควรจะเป็นการสร้างสรรค์ ควรเป็นการแสวงหาความสามารถพิเศษของบุคคล แล้วเปิดโอกาสให้ได้แสดงออกและพัฒนาความสามารถเหล่านั้นอย่างเต็มที่

ชาญชัย อาจิณสมภาร (2547) ได้รวบรวมหลักการนิเทศการศึกษาที่ดีได้ดังนี้คือ

1. การนิเทศการศึกษาจะต้องสัมพันธ์กับการบริหาร การบริหารนอกจากจะให้บริการในสิ่งต่างๆ แล้วยังต้องจัดให้มีสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งส่วนเป็นสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของการบริหารซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของการบริหารการศึกษา การนิเทศการศึกษาในขั้นต้นจึงควรเป็นงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการ (No managerial Service) เป็นที่เข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการศึกษา และนิเทศการศึกษาที่ตื้นนั้นมีหน้าที่เหมือนกัน นั่นก็คือการสร้างสรรคงานที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการจัดการศึกษา และต้องคงไว้ซึ่งระดับความมีประสิทธิภาพของกระบวนการทั้งสองอย่างนี้ (การบริหารการศึกษา และการนิเทศการศึกษา) ถ้าวางจะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ การบริหารการศึกษาก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอน และนิเทศการศึกษาในสถานการณ์ต่างๆ แล้วประเมินผลดี ผลเสีย จากนั้นก็หาวิธีปรับปรุงสิ่งดังกล่าว “การบริหารการศึกษา และนิเทศการศึกษาจึงถือว่าแยกออกจากกันไม่ได้ทั้งสองสิ่งจะต้องประสานสัมพันธ์กัน จึงจะเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อระบบการศึกษา

2. การนิเทศการศึกษาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญา หมายความว่า นโยบาย แผนงาน ค่านิยม และความหมายของนิเทศการศึกษา ควรถูกนำมากำหนดตามแนวทางของปรัชญา วิธีชีวิตในสังคม การที่เราจะให้การศึกษาแก่สังคมนั้น จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย นโยบาย และแผนจะถูกตรวจสอบโดยวิธีการทางปรัชญาให้สอดคล้องกับชีวิตในชุมชน ด้วยเหตุนี้ข้อมูลเชิงปริมาณจะถูกตรวจสอบอย่างพิถีพิถันเพื่อการแสดงถึงคุณภาพ ความสำคัญ และความเพียงพอ รวมถึงจะต้องมีการตีค่าจุดมุ่งหมาย เป้าหมายโดยอาศัยความต้องการ อุดมการณ์ และความพึงพอใจของชุมชน สิ่งเหล่านี้ต้องสัมพันธ์กับการบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม ในขณะที่เราใช้วิธีการทางปรัชญา ควบคู่กับการใช้กระบวนการทางตรรกวิทยา ใช้ความคิดอย่างพิถีพิถันซึ่งเป็นงานยาก การนิเทศการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้ว จึงจะได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง สมบูรณ์มีเหตุมีผล

3. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิทยาศาสตร์ กิจกรรม แผน วิธีการ รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ การตั้งอยู่บนเจตคติ และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ การนิเทศการศึกษาควรเน้นในเรื่องการทดลอง การสังเกต การวินิจฉัย ความเชื่อถือได้ การนิเทศการศึกษาควรใช้การค้นพบที่ได้ทางการวิจัย ข้อสอบมาตรฐาน การวิเคราะห์สถิติ ควรจะมีการตรวจสอบถึงความเที่ยงตรงของข้อมูลการนิเทศการศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์ และแปลความหมายของจุดหมาย นโยบาย วิธีการบนพื้นฐานของเป็นความจริงตามกระบวนการสังคมประชาธิปไตย การนิเทศการศึกษาจะเริ่มต้นด้วยการให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์ ความถูกต้องของความเป็นไปของโรงเรียน อุปกรณ์การสอน และเทคโนโลยีทางการสอนการนิเทศการศึกษา ที่ได้มาซึ่งความรู้ที่เกี่ยวกับสถานการณ์เฉพาะด้าน แรงจูงใจ บุคลิกภาพของผู้เรียน ตลอดจนธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษาควรจะก้าวไปด้วยความมั่นใจในความคิดอย่างพินิจพิเคราะห์ การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงสถานการณ์ นักเรียน และครู ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับความต้องการของครู เพราะศึกษานิเทศก์ต้องไปพบกับความต้องการที่เกิดจากการสอนของครูในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างแท้จริง

4. การนิเทศการศึกษาควรเป็นประชาธิปไตย การนิเทศการศึกษาควรเป็นเรื่องของการร่วมมือซึ่งทุกคนมีสิทธิที่จะทำประโยชน์ให้ได้ สิทธิในการร่วมมือในการเลือกอุปกรณ์และวิธีการสอนเป็นสิทธิของครูทุกคน สิทธิในการช่วยตัดสินใจในเส้นทางของการเรียนการสอนย่อมเป็นสิทธิของครูทุกคน การนิเทศการศึกษาในสมัยใหม่เคารพในตัวของแต่ละบุคคล บุคลิกภาพของนักเรียนตลอดจนครู และเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงการยอมรับในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลของเขาทั้งหลาย ผู้นำทางการนิเทศการศึกษาต้องมีความอดทนเมื่อกลุ่มบุคคลไม่ได้อยู่ในระดับความคาดหวังของเรา ศึกษานิเทศก์ควรกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อสนับสนุนกลุ่มบุคคลเหล่านั้น

การนิเทศการศึกษาแบบประชาธิปไตยให้ออกาสอย่างเต็มที่ในการอภิปราย การแสดงทัศนะ ความคิดอย่างเสรี การให้ทุกคนมีส่วนร่วมเพื่อทำประโยชน์ต่อการปรับปรุงสถานการณ์ กระบวนการทางการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษาแบบประชาธิปไตยเชื่อว่า ทุกคนมีเหตุผลมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีพลังความสามารถในการช่วยให้เกิดความเจริญงอกงาม การปรับปรุง ดังนั้นการนิเทศการศึกษาแบบประชาธิปไตย จึงจูงใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของแต่ละบุคคล ผู้นำที่ดีควรปฏิบัติงานสู่เป้าหมายร่วมของทุกคน ร่วมกันแก้ปัญหาโดยอาศัยวิธีการที่ทุกคนเห็นด้วยในการปฏิบัติงานนั้น ๆ

5. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการสร้างสรรค์ การนิเทศการศึกษาควรส่งเสริมให้ทุกคนแสดงออกได้อย่างเสรี โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการอภิปรายเพื่อการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงการให้คำแนะนำ สร้างวิธีการใหม่เพื่อประดิษฐ์ การผลิตสิ่งใหม่ ๆ สิ่งดังกล่าวทั้งหมดมีความจำเป็นสำหรับการพัฒนาความก้าวหน้า แนวทางของชีวิตตามระบอบประชาธิปไตยย่อม ให้

อิสระในการแสดงความคิดเห็น การเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องความสนใจและเป้าหมาย ตลอดจน ปฏิบัติของคณะซึ่งจะนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น ศึกษานิเทศก์ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะ รวบรวมตัวอย่างของประสบการณ์ หลักสูตร เทคนิคการสอนเข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม จัดเป็นหมวดหมู่ แล้วมอบให้กับครู จะเป็นวิธีการที่ดีสำหรับจะเพิ่มโอกาสในการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ ของครู

การนิเทศการศึกษาที่มีลักษณะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ จะทำให้ทุกคนได้รับคุณประโยชน์ จากสมาชิกทุกคนในกลุ่ม รวมถึงกระบวนการที่ใช้ทรัพยากรมนุษย์ที่เหมาะสม ตลอดจนทรัพยากร วัสดุที่มีอยู่ เพื่อให้เป้าหมายของหน่วยงานสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การ นิเทศการศึกษาจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่น สามารถปรับการนิเทศการศึกษาให้สนองต่อความต้องการ ของสถานการณ์ต่างๆ ได้ การตั้งครูเข้าร่วมอย่างสร้างสรรค์เป็นกระบวนการที่ช้า แต่ในระยะยาวจะ ทำให้บุคคลร่วมกันทำงานอย่างสร้างสรรค์จนประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในแนวทางที่ได้ กำหนดไว้

6. การนิเทศการศึกษาควรส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า หมายความว่า การนิเทศ การศึกษาจะต้องเล็งไปที่การส่งเสริมความเจริญงอกงามของครู และคุณภาพนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อ การปรับปรุงสังคมอีกต่อหนึ่ง การนิเทศการศึกษาสมัยใหม่ต้องเข้าถึงการเรียนการสอนในห้องชั้นเรียน การนิเทศการศึกษาไม่ใช่วิธีการพยากรณ์เหตุการณ์ในห้องเรียนเท่านั้น แต่เป็นงานที่มีขอบเขตที่ มากกว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้การนิเทศการศึกษายังส่งเสริม ภาวะผู้นำ ก่อให้เกิดความต่อเนื่องเชื่อมโยงกับแผน นโยบาย กระบวนการทางการศึกษา พัฒนา วิธีการทางการเรียนการสอนโดยก่อให้เกิดความเหมาะสมของบรรยากาศทางกายภาพทางสังคม และ ทางจิตวิทยาการศึกษา ศึกษานิเทศก์สามารถแนะนำวิธีการใหม่ๆ อันเป็นโอกาสโดยตรงของ ศึกษานิเทศก์ที่จะทำคุณประโยชน์ให้กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

นอกจากนี้ศึกษานิเทศก์ควรผสมผสาน ทรัพยากรวัสดุ ความพยายามต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ควรพัฒนาสภาพที่ก่อให้เกิดความมั่นคงอันจะนำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ ความพึงพอใจต่อ ความสำเร็จของงาน การนิเทศการศึกษาที่ดีก็เหมือนกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งจะตัดสินใจจากผลที่ได้รับ การ นิเทศการศึกษา จึงควรมีขั้นตอน และมีระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพการศึกษาที่ดีกว่าแบบเดิม

7. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิชาชีพ การนิเทศการศึกษาถือเป็นบริหารอย่างหนึ่ง ที่เหมือนกับวิชาชีพอื่น ๆ ซึ่งจะต้องมีการประเมินผลด้วยตัวเองอยู่เสมอในด้านเป้าหมาย และ จุดมุ่งหมาย นอกจากนี้ยังควรประเมินแผน วิธีการ และบุคลากรเพื่อที่จะได้พัฒนามาตรฐาน ความรู้ พิเศษ ทักษะ ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ การประเมินผลใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการพยากรณ์ และการ พัฒนางานอยู่ตลอดเวลา

McNerney (1987) ได้กล่าวไว้ว่า ผลจากการประเมินควรนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้เกิด แนวความคิดเกี่ยวกับความเจริญงอกงามมากกว่าจะเป็นแนวคิดในการจับผิด ดังนั้นศึกษานิเทศก์

นอกจากจะมีความรู้ทางวิชาการ ทางวิชาชีพแล้ว ยังคงต้องปรับปรุงตัวเองให้ทันสมัยอยู่เสมอเกี่ยวกับพัฒนาการใหม่ ๆ ของทฤษฎี ความเป็นไปของการศึกษา ตลอดจนลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ศึกษานิเทศก์จะทำการเหล่านี้โดยการศึกษาด้วยตัวเอง นำตนเอง การประเมินตนเอง การนิเทศ การศึกษาที่ดีควรพัฒนาจรรยาบรรณทางวิชาชีพของตนเองอีกด้วย ดังนั้นผลผลิตของการนิเทศ การศึกษาจึงควรเป็นการส่งเสริมความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ พัฒนาหลักสูตรปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการนิเทศการศึกษา เป็นแนวปฏิบัติที่ผู้นิเทศพึงจะยึดถือในขณะที่ดำเนินการนิเทศเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ โดยต้องตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่าการนิเทศ การศึกษานั้น ต้องเป็นการส่งเสริมความเจริญงอกงามของครู ความเป็นประชาธิปไตย เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ เป็นวิทยาศาสตร์ กิจกรรม แผนดำเนินการ วิธีการ และเทคนิคต่าง ๆ รวมถึงตั้งอยู่บนเจตคติ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู การประสานสัมพันธ์กับกิจกรรมอื่นๆ ต้องเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง มุ่งให้ครูกู้จักคิดค้นการทำงานด้วยตนเอง และเป็นไปอย่างง่าย ๆ ยึดหลักการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ มีการสร้างขวัญกำลังใจ ซึ่งหลักการเหล่านี้เป็นหลักพื้นฐานสำหรับการนิเทศการศึกษาของผู้นิเทศที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบข่ายและภาระงานการนิเทศ

งานที่ปฏิบัติอยู่ในโรงเรียนหรือหน่วยงานทางการศึกษา มีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่คุณภาพ การเรียนการสอน หรือความเจริญงอกงามของผู้เรียน ดังนั้น ภาระงานนิเทศจึงมุ่งสู่การพัฒนาครู เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนต่อไป

นักการศึกษาในต่างประเทศหลายท่าน ได้กล่าวถึง ขอบข่ายและภาระงานการนิเทศ ไว้ดังนี้ Harris (1985) ได้แบ่งงานนิเทศการศึกษาออกเป็น 10 ประการคือ

1. งานพัฒนาหลักสูตร (Developing Curriculum) การพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทั่วไป ซึ่งมีองค์ประกอบ เช่น ค่าโครงสร้างหลักสูตรการนำไปใช้กับบุคคล ระดับไหน โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะ (Maturity) เป็นต้น
2. งานดำเนินการเรียนการสอน (Organizing for Instruction) จัดดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร แปลความหมายของหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม
3. การเลือกสรรบุคลากร (Staffing) จัดให้มีคณะบุคคลผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการดำเนินการฝึกอบรม รวมทั้งการคัดเลือกบรรจุ เลือกเฟ้นการทดสอบ การเก็บรักษา ระเบียบแต่ละบุคคล

4. การจัดการบริการความสะดวก (Facility) จัดให้มีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พอเพียง เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วางแผนจัดหาสิ่งวัสดุและการดูแลรักษาพัฒนา

5. การคัดเลือก การจำแนก การทดสอบซึ่งวัสดุ (Software) และอุปกรณ์ (Hardware) ที่จะใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน

6. จัดการฝึกอบรมประจำการ (In-service Training) ฝึกอบรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการแก่คณะครู เพื่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมจะช่วยให้ผู้รับทันต่อเหตุการณ์

7. การปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นการช่วยเหลือครูผู้บรรจุใหม่เพื่อให้สามารถปรับตัวได้เพื่อทราบข้อมูล สถานที่ บุคคล ระเบียบปฏิบัติการต่าง ๆ

8. งานที่เกี่ยวกับนโยบายในการปฏิบัติงาน (Special Service) ปรับขยายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ

9. การติดต่อกับชุมชน (Public Relations) งานนิเทศเป็นงานที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มีความเข้าใจที่ดีต่อกัน รวมทั้งกับผู้บริหารโรงเรียนในลักษณะสื่อสารสองทาง (Two-way Communication)

10. งานประเมินผล (Evaluation) จัดให้มีการประเมินผลทางการเรียนการสอนเพื่อหาข้อบกพร่อง ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่ง

Glickman (2004) ได้กำหนดขอบข่ายภาระงานนิเทศการศึกษาไว้เป็น 5 งาน คือ

1. การให้ความช่วยเหลือแก่ครูโดยตรง (Direct Assistance)

1.1 เมื่อทราบว่าครูมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรดำเนินการแก้ไขทันที

1.2 ให้ครูรับทราบปัญหาของตน และยอมรับที่จะปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาตนเองด้วยความเต็มใจ

1.3 นิเทศติดตามช่วยเหลือครูด้านการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และด้วยความเป็นมิตรไมตรีต่อกัน

2. การเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ (Staff Development)

2.1 ให้โอกาสครูได้เข้าประชุมอบรมสัมมนา ประชุมปฏิบัติการ หรือศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และเพิ่มวิทยฐานะ

2.2 ส่งเสริมให้ครูได้ปฏิบัติงานตามภารกิจหลักคือ การสอนอย่างเต็มศักยภาพโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered)

2.3 การจัดการวิชาการแก่ครูด้วยสื่อ นวัตกรรมหรือเทคนิควิธีการที่หลากหลายตรงกับความต้องการจำเป็น เช่น เอกสารตำรา คู่มือครู แผนการสอน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสารมวลชนหรือแหล่งวิทยาการอื่น ๆ

3. การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม (Group Development)

3.1 ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม (Teamwork)

3.2 ส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตย (คารวะธรรม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม)

3.3 ส่งเสริมความสามารถในการติดต่อประสานงาน การสื่อสาร การพูด การเขียนอย่างสร้างสรรค์

3.4 ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกัน

4. การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)

4.1 ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

4.2 ส่งเสริมให้ครู จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ถูกต้องครบองค์ประกอบ

4.3 ส่งเสริมให้ครูได้นำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้ตามกระบวนการอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 ส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย และสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered)

5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research)

5.1 ส่งเสริมให้ครูรู้จักศึกษาวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขในการจัดการเรียนการสอน

5.2 ส่งเสริมให้ครูรู้จักใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน (วางแผน ปฏิบัติ สังเกตสะท้อนผล) มาใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอน

5.3 ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องตามรูปแบบ

Wiles and Joseph (2004) ได้มองงานนิเทศการศึกษาเป็น 3 มิติ คือ งานด้านการบริหาร (Administration) งานด้านหลักสูตร (Curriculum) และงานด้านการเรียนการสอน (Instruction) ซึ่งสามารถจำแนกให้เห็นได้ชัดเจนดังนี้

1. งานนิเทศด้านการบริหาร (Administration) ครอบคลุมภาระงานย่อย ดังนี้

1.1 การกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมาย (Setting and Prioritizing Goals) โดยการช่วยครูในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา และจัดลำดับความสำคัญของโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียน

1.2 การจัดทำมาตรฐานและพัฒนาโยบาย (Establishing Standards and Developing Policies) ด้วยการแปลงจุดมุ่งหมายไปสู่ระดับความคาดหวังมาตรฐาน พร้อมกับจัดให้มีกฎและระเบียบปฏิบัติเพื่อบังคับให้มีการดำเนินงาน

1.3 การจัดให้มีการวางแผนระยะยาว (Providing Long-length Planning) ด้วยการออกแบบความคาดหวังในลักษณะของการปฏิบัติและกิจกรรมที่ต้องทำให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด

1.4 การออกแบบโครงสร้างองค์กร (Designing Organization Structures) ด้วยการจัดการทำการเชื่อมโยงโครงสร้างระหว่างคนกับกลุ่มภายในองค์กร

1.5 การระบุและจัดหาทรัพยากร (Identifying and Securing Resources) ด้วยการระบุที่ตั้งของทรัพยากรที่มีอยู่ต่อองค์กร

1.6 การคัดเลือกบุคลากรและคณะผู้ร่วมงาน (Selecting Personnel and Staff) โดยการระบุบุคลากรที่ต้องการต่อการทำโครงการและงานที่ได้รับมอบหมายไปสู่การปฏิบัติต่อองค์กร

1.7 การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ (Providing Adequate Facilities) โดยการประกบคู่สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่กับความต้องการขององค์กร การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ ๆ ตามที่จำเป็น

1.8 การจัดหาเงินทุนที่จำเป็น (Securing Necessary Funding) ด้วยการจัดหางบประมาณที่จำเป็นต่อการให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่โครงการอย่างเพียงพอ

1.9 การจัดระบบเพื่อการสอน (Organizing for Instruction) ด้วยการมอบหมายงานให้แก่คณะผู้ร่วมงานและบุคลากรทางการสอนและสนับสนุนต่อองค์กร

1.10 การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (Priming School - Community Relations) ด้วยการจัดทำและธำรงไว้ซึ่งการติดต่อกันกับบุคคลผู้ให้การสนับสนุนโครงการด้านการศึกษา

2. งานนิเทศด้านหลักสูตร (Curriculum) ครอบคลุมภาระงานย่อยดังนี้

2.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนการสอน (Determining Instructional Objective) ด้วยการแปลงเป้าประสงค์ให้เป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนการสอน

2.2 การสำรวจความต้องการและการทำวิจัย (Surveying Needs and Conducting Research) ด้วยการประเมินสภาพปัจจุบันเพื่อกำหนดโครงการของโรงเรียนให้ตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การพัฒนาโครงการและการวางแผนการเปลี่ยนแปลง (Developing Program and Planning Changes) ด้วยการจัดเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการทบทวนโครงการที่มีอยู่เพื่อให้เกิดผลที่ดีกว่า

2.4 การเชื่อมโยงโครงการเข้ากับการบริการพิเศษต่าง ๆ (Relating Program to Various Special Services) ด้วยการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ ด้านการจัดการเรียนการสอนเข้าด้วยกันทั้งภายในโรงเรียนและภายในชุมชน

2.5 การคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์ และการจัดสรรทรัพยากร (Selecting Materials and Allocating Resources) ด้วยการวิเคราะห์สื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ และการมอบสื่อให้กับโครงการที่เหมาะสม

2.6 การปฐมนิเทศและการฟื้นฟูครูผู้สอน (Orienting and Renewing Instructional Staff) ด้วยการแนะนำโครงการของโรงเรียนต่อครูบรรจุนิเทศใหม่และการให้ความช่วยเหลือต่อครูที่มีอยู่แล้วในการปรับปรุงทักษะของตน

2.7 การแนะนำการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Suggesting Modifications in Facilities) ด้วยการออกแบบแผนเพื่อให้จัดโครงสร้างใหม่สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกสอดคล้องกับโครงการจัดการเรียนการสอน และเสนอแนะถึงความจำเป็นต่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามที่เห็นว่าเหมาะสม

2.8 การประมาณการความต้องการด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการเรียนการสอน (Estimating Expenditure Needs for Instruction) ด้วยการพัฒนาโครงการที่ต้องประมาณการค่าใช้จ่ายและการให้การรับรองต่อการใช้เงินทุนที่มีอยู่และที่คาดว่าจะได้รับ

2.9 การเตรียมโครงการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน (Preparing for Instructional Program) ด้วยการกำหนดรูปแบบหน่วยการสอนต่าง ๆ และคณะทำงานต่าง ๆ และการจัดให้มีโอกาสในการพัฒนาการเรียนการสอนในระหว่างประจำการ

2.10 การพัฒนาและเผยแพร่คำบรรยายลักษณะของโครงการโรงเรียน (Developing and Disseminating Description of School Programs) ด้วยการเขียนบรรยายอย่างถูกต้องเกี่ยวกับโครงการของโรงเรียน และด้วยการแจ้งแก่สาธารณชนเกี่ยวกับกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จ

3. งานนิเทศด้านการสอน (Instruction) ครอบคลุมภาระงานย่อยดังต่อไปนี้

3.1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอน (Developing Instructional Plans) ด้วยการทำงานกับครูในการจัดทำเค้าโครงและการทำงานแผนการจัดการเรียนการสอนไปสู่การปฏิบัติ

3.2 การประเมินโครงการ (Evaluating Programs) ด้วยการทดสอบ และการดำเนินการในรูปแบบอื่นของการประเมินผล

3.3 การริเริ่มโครงการใหม่ (Initiating New Programs) ด้วยการสาธิตเทคนิคใหม่ และมีเข็มนั้นก็สร้างพื้นฐานสำหรับโครงการใหม่

3.4 การออกแบบองค์กรการเรียนการสอนใหม่ (Redesigning Instructional Organization) ด้วยการทบทวนองค์กรการเรียนการสอนที่มีอยู่แล้วว่า มีประสิทธิผลเพียงใด และดำเนินการเปลี่ยนแปลงตามที่เราเห็นว่าเหมาะสม

3.5 การนำส่งสื่อการเรียนการสอน (Delivering Instructional Resources) ด้วยการสร้างความมั่นใจว่า ครูมีสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นและคาดคะเนเกี่ยวกับความต้องการสื่อการเรียนการสอนในอนาคต

3.6 การให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือแก่ครู (Advising and Assisting Teachers) ด้วยการให้ครูเข้าหาได้ในบทบาทของการให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือ

3.7 การประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก และตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงแก้ไข (Evaluating Facilities and Overseeing Modification) ด้วยการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา เพื่อความเหมาะสมทางการสอน และด้วยการเยี่ยมสถานที่ปฏิบัติงานเพื่อสร้างความมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นไปตามที่ได้วางไว้

3.8 การจ่ายและการใช้เงิน (Disbursing and Applying Funds) ด้วยการติดตามเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นใจว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามเจตนารมณ์ของโครงการ

3.9 การดำเนินการ และประสานงานโครงการประจำการ (Conducting and Coordination In-Service Programs) ด้วยการขึ้นนำโครงการประจำการ เพื่อว่าโครงการเหล่านั้นถูกนำไปใช้ตามความต้องการในด้านการเรียนการสอน

3.10 การตอบสนองต่อความต้องการ และความสงสัยของชุมชน (Reacting to Community Needs and Inquiries) ด้วยการรับข้อมูลย้อนกลับของชุมชนเกี่ยวกับโครงการของโรงเรียน และด้วยการส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้ปกครองนักเรียนตามความเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายภารกิจของงานนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

1. งานธุรการ มีโครงสร้างงาน ได้แก่

1.1 ศึกษาวิเคราะห์ วางแผนจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ และการบริหารงานของกลุ่มให้สามารถดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ศึกษาวิเคราะห์สภาพของกลุ่ม และออกแบบระบบงานสารบรรณให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารงานของกลุ่ม

1.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการประชุมภายในกลุ่ม

1.4 ประสานงานกับกลุ่มอื่นในสำนักงาน หน่วยงานและสถานศึกษาในงานธุรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของกลุ่ม

1.5 ประสานการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารและผลงานของกลุ่มให้ครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนทั่วไป

1.6 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกลุ่ม โดยมีความคาดหวังให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในกลุ่มงานเป็นระบบรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2. งานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ มีโครงสร้างงานได้แก่

2.1 งานส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

2.1.1 ศึกษานโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มและทิศทางในการจัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ

2.1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ ทั้งในและต่างประเทศ

2.1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีความพร้อมในการจัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษในรูปแบบที่เหมาะสมกับศักยภาพของสถานศึกษา

2.2 พัฒนาครู ผู้บริหารให้มีความรู้ ความเข้าใจสามารถจัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ และดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตรได้

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

2.4 นิเทศติดตาม และพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษและให้ความช่วยเหลือสถานศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2.5 ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาพิเศษ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น โดยมีความคาดหวังให้นักเรียนก่อนวัยเรียน ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาอย่างทั่วถึงในสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้โดยครู และผู้บริหารศึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และมีความทันสมัยอยู่เสมอ

3. งานส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

- 3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 3.2 ศึกษารวบรวมข้อมูลและจัดทำระบบสารสนเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินการ ดังนี้
 - 3.2.1 ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร
 - 3.2.2 พัฒนาครู แหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร
- 3.3 พัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
- 3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย
- 3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรเฉพาะด้าน เช่น โรงเรียนสอนภาษา โรงเรียนตามแนวพุทธ โรงเรียนกีฬา โรงเรียนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น
- 3.6 ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น Home School การศึกษาที่จัดโดยสถานประกอบการ
- 3.7 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูออกแบบการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 3.8 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากการวิจัยในชั้นเรียนและการนิเทศภายใน
- 3.9 ดำเนินการนิเทศ กำกับ ติดตามการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา และนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผน พัฒนา โดยมีความคาดหวังให้นักเรียนวัยเรียนทุกคนที่อยู่ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ และมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. งานศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้

- 4.1 ศึกษาสภาพปัญหา งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้
- 4.2 ดำเนินการวิจัยการบริหารหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
- 4.3 สนับสนุนการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ของครู ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง

4.4 เผยแพร่ผลงานการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

4.5 นำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษามีผลการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

5. งานวัดและประเมินผลการศึกษา งานวัดผลและประเมินผลการศึกษา โครงสร้างงานประกอบด้วย

5.1 งานส่งเสริมการวัดและประเมินผลการจัดการศึกษา

5.1.1 ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง โดยศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการวัดผล และประเมินผลการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

5.1.2 ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครูให้ใช้วิธีการที่หลากหลาย ในการวัดและประเมินผลในสถานศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

5.1.3 ศึกษา วิเคราะห์ รูปแบบ วิธีการในการพัฒนาแนวทางการวัดผลและประเมินผลในสถานศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย

5.1.4 จัดทำคู่มือการวัดผลเทียบโอนผลการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมีความคาดหวังให้ครู ผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผลการเรียนรู้ ของนักเรียน ทั้งการวัดผลการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย พร้อมทั้งการวัดผลและประเมินสอดคล้องตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และครูที่เกี่ยวข้องใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดผลและประเมินผล และนำผลการวัดผลและประเมินผลไปพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล

5.2 งานส่งเสริมและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษา ประกอบด้วย

5.2.1 รวบรวมเครื่องมือการวัดและประเมินผลการศึกษา

5.2.2 ศึกษา วิเคราะห์ เครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีผู้จัดทำแล้ว คัดเลือกให้เหมาะสมกับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

5.2.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมด้านต่อไปนี้

- 1) เครื่องมือวัดและประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้แปดกลุ่มสาระ
- 2) เครื่องมือวัดและประเมินผลตามประเภทของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3) เครื่องมือวัดและประเมินผลคุณลักษณะที่พึงประสงค์

4) เครื่องมือวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่าน คิด วิเคราะห์

และการเขียนสื่อความ

5) บริการเครื่องมือวัดและประเมินผลทางการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยมีความคาดหวังให้มีคลังเครื่องมือและประเมินผลระดับเขตพื้นที่การศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา

5.3 งานติดตามตรวจสอบและประเมินผล การวัดผลและประเมินผลการศึกษา
ได้แก่

5.3.1 ศึกษา วิเคราะห์แนวทางในการตรวจสอบและประเมินผลการศึกษา

5.3.2 ดำเนินการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการศึกษา

5.3.3 จัดทำรายงาน การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการศึกษา

5.3.4 เผยแพร่ผลการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการศึกษา โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษามีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาที่ถูกต้อง และมีคุณภาพ

5.4 งานทดสอบทางการศึกษา ได้แก่

5.4.1 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับระบบ วิธีการ เครื่องมือวัด และประเมินผล
การศึกษา

5.4.2 วางแผนการทดสอบทางการศึกษาให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้งแปด
กลุ่มสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.4.3 กำหนดแนวทางในการทดสอบทางการศึกษาให้สอดคล้องตามที่
กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติกำหนด

5.4.4 ประสานความร่วมมือกับสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

5.4.5 ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาและให้บริการสอบวัดความรู้
ความสามารถให้กับนักเรียน

5.4.6 พัฒนาค้นข้อสอบมาตรฐานการศึกษา

5.4.7 จัดสร้างโปรแกรมเก็บข้อมูลคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนทุกกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ โดยมีความคาดหวังให้มีคลังข้อสอบมาตรฐานการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาและ
สถานศึกษา และมีข้อมูลคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน

6. งานส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา งานส่งเสริมและพัฒนา
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โครงสร้างงานประกอบด้วย

6.1 งานส่งเสริมพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่

6.1.1 ศึกษาความต้องการสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

6.1.2 ดำเนินการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งสื่อต้นแบบของหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือตามความต้องการของสถานศึกษา

6.1.3 ส่งเสริมและพัฒนาครู ผู้บริหารให้มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

6.1.4 นิเทศ ติดตามและประเมินผลการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ

6.1.5 ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

6.1.6 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษามีสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างคุ้มค่า

6.2 งานศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แก่

6.2.1 ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

6.2.2 วิจัยเพื่อพัฒนาสื่อต้นแบบ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา

6.2.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาที่ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีความคาดหวังให้เขตพื้นที่และสถานศึกษา ทุกแห่งได้ศึกษาและนำผลการวิเคราะห์ วิจัยไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

7. งานนิเทศติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา งานนิเทศติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา โครงสร้างงานประกอบด้วย

7.1 งานส่งเสริมและพัฒนาระบบการนิเทศและการจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่

7.1.1 รวบรวม จัดทำ ระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับพัฒนาระบบการนิเทศ และการจัดกระบวนการเรียนรู้

7.1.2 ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ ของการนิเทศและการจัดกระบวนการเรียนรู้

7.1.3 จัดทำแผนการส่งเสริมและพัฒนาระบบการนิเทศและการจัดกระบวนการเรียนรู้

7.1.4 ดำเนินการนิเทศ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และโครงสร้างเป็นฐาน

ดังนี้

1) การนิเทศ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เช่น ส่งเสริมฝ่ายบริหารเป็นหลัก ในการนิเทศภายใน ส่งเสริมครูเป็นผู้สร้างกัลยาณมิตรการนิเทศภายใน ส่งเสริมเครือข่ายการนิเทศครูต้นแบบ ครูแกนนำ ผู้ปกครอง ชุมชนและภูมิปัญญา ส่งเสริมการนิเทศภายนอก รวมทั้งส่งเสริม การนิเทศที่มีการรวมพลังจากทุกฝ่าย

2) การนิเทศ โดยใช้โครงการเป็นฐาน เช่น โครงการนำร่อง (Pilot Study) โครงการร่วมพัฒนา (Joint Project) เป็นต้น

7.1.5. จัดทำสรุปรายงานผลและเผยแพร่เทคนิคการนิเทศ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จ โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษาได้รับการพัฒนาการจัดระบบการนิเทศ และการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 งานส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายการนิเทศของเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ได้แก่

7.2.1 ประสานการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับเครือข่ายการนิเทศในเขตพื้นที่การศึกษา

7.2.2 จัดทำแผนการส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายการนิเทศเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

7.2.3 ดำเนินการและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาเครือข่ายการนิเทศในรูปแบบที่หลากหลาย

1) พัฒนาห้องเรียน หรือสถานศึกษา ให้เป็นแหล่งเรียนรู้

2) จัดตั้งและดำเนินการในรูปแบบของเครือข่ายชุมชน

3) จัดเวทีวิชาการให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

4) จัดเครือข่ายบุคคล เช่น ครูแกนนำ ครูต้นแบบ ครูแห่งชาติ เป็นต้น

7.2.4 จัดทำสรุปรายงาน และเผยแพร่เทคนิค วิธีการ สื่อ เครื่องมือ หรือรูปแบบเครือข่ายการนิเทศ โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษาได้รับการพัฒนาองค์กรเครือข่าย อย่างเป็นระบบหน่วยงาน ชุมชน องค์กรเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

7.3 งานนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา ได้แก่

7.3.1 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการนิเทศและติดตามการบริหารและการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

7.3.2 ศึกษาวิเคราะห์ และจัดทำเกณฑ์ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

7.3.3 ดำเนินการนิเทศติดตาม ตรวจสอบและประเมินการบริหารและการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

7.3.4 สรุปผลการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลและจัดทำรายงานเผยแพร่โดยมีความคาดหวังให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา นำผลการรายงานไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาให้ได้

7.4 งานศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษา ได้แก่

7.4.1 ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษา

7.4.2 ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษา

7.4.3 การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษา

7.4.4 การนิเทศติดตาม ประเมินผล

7.4.5 การพัฒนาเครือข่ายการนิเทศ

7.4.6 สนับสนุน ส่งเสริมและเผยแพร่การวิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา โดยมีความคาดหวังในเขตพื้นที่การศึกษา มีการวิเคราะห์ วิจัย การพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา และนำผลงานวิจัยไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

8. งานส่งเสริมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา งานส่งเสริมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โครงสร้างงานประกอบด้วย

8.1 งานส่งเสริมการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา ได้แก่

8.1.1 ศึกษาาระบบหลักเกณฑ์ วิธีการ การประกันคุณภาพในสถานศึกษา ตลอดจนกฎเกณฑ์ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

8.1.2 ศึกษา ค้นคว้า หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานการศึกษาชาติและระดับเขตพื้นที่การศึกษา

8.1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรทุกคน

8.1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษากำหนดมาตรฐานระดับสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการแปลผล และตัดสินใจผ่านมาตรฐานพร้อมทั้งจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน

8.1.5 ร่วมกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา

8.1.6 ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัด สร้าง ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีหลักการและแนวคิดอยู่บนพื้นฐานการปรับปรุงพัฒนา

8.1.7 นิเทศ ติดตาม การจัด สร้าง พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษามีความสามารถในการจัด สร้าง พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

9.2 งานตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้แก่

9.2.1 จัดทำระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

9.2.2 นิเทศสถานศึกษาเพื่อให้สามารถดำเนินการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยการประเมินตนเอง

9.2.3 ร่วมกับสถานศึกษาวิเคราะห์ผลการประเมิน เพื่อหาจุดพัฒนาและนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงสถานศึกษาที่ยังไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์

9.2.4 จัดตั้งคณะทำงาน เพื่อรับผิดชอบและให้ความช่วยเหลือสถานศึกษาที่ยังไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์อย่างเป็นระบบ

9.2.5 จัดตั้งคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการตรวจสอบ วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

9.2.6 จัดทำระบบสารสนเทศผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา

9.2.7 จัดทำเอกสารเผยแพร่ตัวอย่างสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานจากคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา

9.2.8 นิเทศ ติดตาม กำกับ สถานศึกษาทุกแห่งให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษาทุกแห่งในเขตพื้นที่การศึกษาได้รับการตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งโดยวิธีการประเมินตนเองและจากคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา

9.3 งานส่งเสริมและประสานงานการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่

9.3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาประเมินตนเองและจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา

9.3.2 พิจารณาให้ข้อเสนอแนะกับสถานศึกษาในการจัดทำรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา

9.3.3 ประสานงานกับสถานศึกษาที่มีความพร้อมรับการประเมินภายนอก เพื่อเสนอรายชื่อสถานศึกษาต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

9.3.4 ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา เมื่อถึงกำหนดการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา

9.3.5 ประสานงานติดตามผลการประเมินผลการประเมินภายนอก เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีความคาดหวังให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก

9.4 งานการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่

9.4.1 งานศึกษา วิเคราะห์ วิจัยมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษาแต่ละหน่วย

9.4.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำผลการวิจัยมาตรฐานและการประกันคุณภาพ

9.4.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา นำผลการวิจัยมาตรฐานและมาใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

9.4.4 รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

9.4.5 นิเทศ ติดตาม การวิจัยมาตรฐานและการและนำผลมาใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยมีความคาดหวังในสถานศึกษาทุกแห่งนำผลการวิจัยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาใช้ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

10. งานเลขานุการคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษา งานเลขานุการคณะกรรมการการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษาโครงสร้างงานประกอบด้วย

10.1 งานพัฒนาระบบข้อมูล และสารสนเทศ ได้แก่

10.1.1 ดำเนินการให้มีฐานข้อมูลด้านวิชาการ บริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ และบริหารงานทั่วไปของเขตพื้นที่การศึกษา

10.1.2 รวบรวม วิเคราะห์ และบันทึกข้อมูลทางด้านวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงานงบประมาณ และด้านบริหารงานทั่วไป ในระบบฐานข้อมูล

10.1.3 ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

10.1.4 เผยแพร่ข้อมูลในระบบเครือข่ายและ Internet

10.1.5 รายงานผลการวิเคราะห์ ข้อมูลต่อคณะกรรมการ ติดตาม ตรวจสอบและ ประเมินผลและนิเทศการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีความคาดหวังให้มีข้อมูลพื้นฐานด้าน วิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานทั่วไปเป็นปัจจุบัน มีสภาพพร้อมใช้งานและ เขตพื้นที่การศึกษามีข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

10.2 งานวางแผนยุทธศาสตร์การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษา ได้แก่

10.2.1 รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการจัดการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

10.2.2 จัดทำแผนยุทธศาสตร์การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศ การศึกษา

10.2.3 เสนอยุทธศาสตร์ต่อคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและ นิเทศการศึกษา

10.2.4 ประสานงานกับคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและ นิเทศการศึกษาเพื่อดำเนินการตามแผน โดยมีความคาดหวังให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีแผนการ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา

10.3 รายงานผล การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา ได้แก่

10.3.1 รวบรวม ประมวล วิเคราะห์ข้อมูลจากเครื่องมือการนิเทศ ติดตามและ ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษา

10.3.2 จัดทำสรุปและรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศ การศึกษาต่อคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา โดยมีความ คาดหวังให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลการ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใช้ประโยชน์จาก การรายงานผล เพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จากการศึกษากลับมาข้างต้นสรุปได้ว่า งานนิเทศโดยทั่วไปประกอบด้วยงานที่ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน งานพัฒนาบุคลากร การสร้างสื่อวัสดุอุปกรณ์ ในการสอน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการปรับปรุงและ พัฒนาการเรียนการสอน จำแนกได้ คือ 1) งานธุรการชั้นเรียน 2) งานพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดและประเมินผลการศึกษา 4) งานส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) งานนิเทศติดตาม ประเมินผลระบบบริหาร และการจัดการศึกษา 6) งานส่งเสริมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และ 7) งานเลขานุการคณะกรรมการ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษา ซึ่งผู้นิเทศจะต้องมีความรอบรู้ในทุกด้านที่เกี่ยวข้องการพัฒนา

คุณภาพการศึกษา เพื่อจะได้ช่วยเหลือและแนะนำให้ครูสามารถปฏิบัติงานด้านการสอนให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนา ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของการศึกษา ภาระงานนิเทศจึงเน้นหนักอยู่ที่การทำให้ครูเกิดความรู้ ความมั่นใจ และสามารถยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้สามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

กระบวนการนิเทศการศึกษา (Supervision Education Process)

กระบวนการนิเทศ (Supervision Process) เป็นขั้นตอนในการดำเนินงาน และการ ปฏิบัติงานนิเทศอย่างมีระบบ มีการประเมินสภาพการทำงาน การจัดลำดับงานที่ต้องทำการออกแบบ งาน การประสานงาน ตลอดจนการอำนวยความสะดวกให้งานลุล่วงไป การนิเทศการศึกษาต้องมีกระบวนการ ในการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ได้มีนักการ ศึกษากล่าวถึงกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

Harris (1985) ได้นำเสนอกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การประเมินเบื้องต้น (Assessing) เป็นการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทั้ง ๆ เพื่อจะพิจารณาความจำเป็นในการเปลี่ยน เช่น ทำการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ที่ เป็นอยู่ในองค์กร สังเกตและวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ในองค์กร และประเมินผลการ ปฏิบัติ
2. การจัดลำดับความสำคัญ (Prioritizing) เป็นกระบวนการในการกำหนด เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และกิจกรรมตามลำดับความสำคัญ
3. การออกแบบ (Designing) เป็นกระบวนการในการวางแผนหรือ โครงการของระบบเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
4. การจัดสรรทรัพยากร (Allocating resources) เป็นกระบวนการในการ จัดสรรทรัพยากร และใช้ทรัพยากรรวมทั้งทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุด
5. การประสานงาน (Coordinating) เป็นกระบวนการในการสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลา วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. การอำนวยความสะดวกหรือการสั่งการ (Directing) เป็นกระบวนการในการ สนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่ประสบผลสำเร็จ

(อัญชลี ธรรมะวิสิกุล, 2555 อ้างอิงจาก Allan ,1960) กล่าวถึง กระบวนการนิเทศ การศึกษาว่า ประกอบด้วยกระบวนการหลัก 5 กระบวนการ ที่เรียกว่า POLCA คือ

1. กระบวนการวางแผน (Planning Process) เป็นกระบวนการในการวางแผนโดยคิดว่าทำอะไรบ้าง กำหนดแผนงานว่าจะทำที่ไหน เมื่อไร กำหนดจุดประสงค์ในการทำงาน คาดคะเนผลในการทำงาน พัฒนาระบวนการทำงาน วางแผนการในการทำงาน

2. กระบวนการจัดสายงาน (Organizing Process) เป็นกระบวนการจัดสายงานหรือจัดบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการทำงาน ประสานงานกับบุคลากรต่าง ๆ สำหรับการดำเนินงาน มอบหมายให้บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ จัดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างผู้ทำงาน จัดทำโครงการในการปฏิบัติงาน จัดทำภาระหน้าที่ของบุคลากร และพัฒนานโยบายในการทำงาน

3. กระบวนการนำ (Leading Processes) เป็นกระบวนการนำบุคคลต่าง ๆ ในการทำงานนั้น ซึ่งประกอบด้วย การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ให้คำปรึกษาแนะนำ สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ทำการสื่อสารเพื่อความเข้าใจในขณะทำงาน ริเริ่มการทำงาน แนะนำการทำงาน อธิบายขั้นตอนการทำงาน และสถิติการทำงาน

4. กระบวนการควบคุม (Controlling Process) เป็นกระบวนการในการควบคุมที่ประกอบด้วย การให้ช่วยแก้ไขการทำงานที่ไม่ถูกต้อง ว่ากล่าวตักเตือนในสิ่งที่ผิด กระตุ้นให้ปฏิบัติงานสร้างเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน

5. กระบวนการประเมินผลการทำงาน (Assessing Process)

สัจด์ อุทรานันท์ (2559) ได้พัฒนาระบวนการนิเทศการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วางแผนการนิเทศ (Planning-P) เป็นขั้นที่ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศจะทำการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศ รวมทั้งวางแผนถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศที่จะจัดขึ้นอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 2 ให้ความรู้ในสิ่งที่จะทำ (Information-I) เป็นขั้นตอนของการให้ความรู้ ความเข้าใจถึงสิ่งที่จะดำเนินการว่าจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถอย่างไรบ้าง มีขั้นตอนอย่างไร และจำทำอย่างไรจึงจะทำให้ได้ผลงานออกมาอย่างมีคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติงาน (Doing-D) ประกอบด้วย การปฏิบัติงานใน 3 ลักษณะ ประกอบด้วย

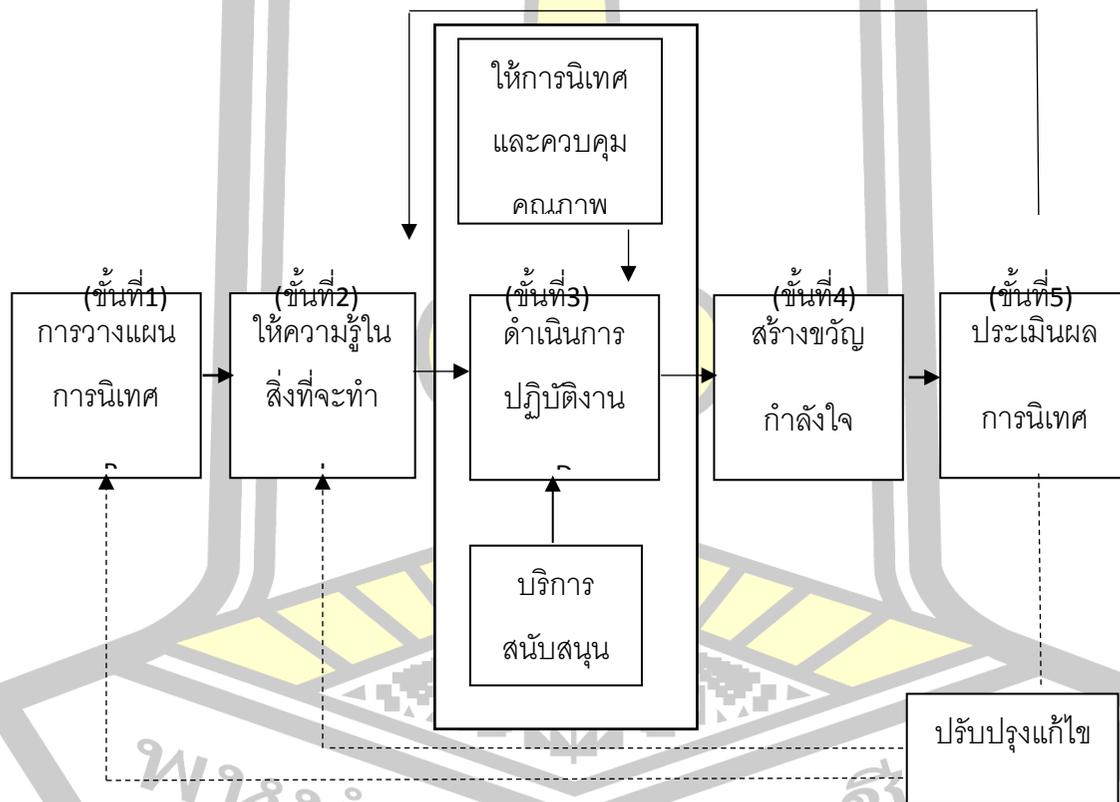
1) การปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ เป็นขั้นที่ผู้รับการนิเทศลงมือปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถที่ได้รับ

2) การปฏิบัติงานของผู้ให้การนิเทศ ขั้นนี้ผู้ให้การนิเทศจะทำการนิเทศและควบคุมคุณภาพให้งานสำเร็จทันตามกำหนดเวลาและมีคุณภาพสูง

3) การปฏิบัติงานของผู้สนับสนุนการนิเทศ ในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุผล

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างขวัญและกำลังใจ (Reinforcing-R) ขั้นนี้เป็นขั้นของการเสริมกำลังใจของผู้บริหารเพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความมั่นใจในและบังเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ขั้นนี้อาจจะดำเนินการไปพร้อม ๆ กับที่ผู้รับการนิเทศกำลังปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติงานได้เสร็จสิ้นก็ได้

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลผลิตของการดำเนินงาน (Evaluating-E) เป็นขั้นที่ผู้นิเทศทำการประเมินผลการดำเนินการซึ่งผ่านไปแล้วว่าเป็นอย่างไร แล้วทำการปรับปรุงแก้ไข ดังแสดงในภาพประกอบ 4 (สังต์ อุทรานันท์ ,2559)

ที่มา : (สังต์ อุทรานันท์ ,2559)

ภาพประกอบ 4 กระบวนการนิเทศการศึกษา

จากภาพประกอบ 4 จะเห็นว่ากรณีเทคนิคเป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่งจนกว่าจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ หรือพัฒนาผู้รับกรณีเทคนิคให้เป็นไปตามต้องการ หากบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายแล้วต้องการจะหยุดกระบวนการทำงานก็ถือว่าการกรณีเทคนิคได้เสร็จสิ้นลงแล้ว หากต้องการเริ่มกรณีเทคนิคในสิ่งใหม่หรือตั้งเป้าหมายใหม่ก็ต้องดำเนินการตั้งแต่เริ่มวางแผนกรณีเทคนิคจนถึงขั้นประเมินผลกรณีเทคนิค ทำในลักษณะเช่นนี้จนกระทั่งบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงกระบวนการกรณีเทคนิคเป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. การประเมินสภาพการทำงาน (Assessing) เป็นกระบวนการศึกษาถึงสภาพต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อเป็นตัวกำหนดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีขั้นตอนย่อย ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อจะศึกษาถึงธรรมชาติและความสัมพันธ์ของเรื่องต่าง ๆ การสังเกต เป็นการมองสิ่งรอบตัวด้วยความละเอียดถี่ถ้วน การทบทวนเป็นการตรวจสอบสิ่งรอบตัวอย่างตั้งใจ การวัดพฤติกรรมการทำงาน และการเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงาน

2. การจัดลำดับความสำคัญของงาน (Prioritizing) เป็นกระบวนการกำหนดความสำคัญของงานตามเป้าหมายวัตถุประสงค์และกิจกรรมตามลำดับความสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยงานต่อไปนี้คือ การกำหนดเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ การกำหนดทางเลือก และการจัดลำดับความสำคัญของงาน

3. การออกแบบวิธีการทำงาน (Designing) เป็นกระบวนการวางแผนหรือกำหนดโครงการต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยประกอบด้วยงานต่อไปนี้ คือ การจัดสายงานเป็นการจัดส่วนประกอบต่าง ๆ ของงานให้สัมพันธ์กัน การหาวิธีการนำเอาทฤษฎีหรือหลักการไปสู่การปฏิบัติ การเตรียมการต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะทำงาน การจัดระบบการทำงาน และการกำหนดแผนในการทำงาน

4. การจัดสรรทรัพยากร (Allocating Resources) เป็นกระบวนการกำหนดทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยงานต่อไปนี้คือ การกำหนดทรัพยากรที่ต้องใช้ความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ การจัดสรรทรัพยากรไปให้หน่วยงานต่าง ๆ การกำหนดทรัพยากรที่จำเป็นจะต้องใช้สำหรับความมุ่งหมายเฉพาะอย่าง และการมอบหมายบุคลากรให้ทำงานในแต่ละโครงการหรือแต่ละเป้าหมาย

5. การประสานงาน (Coordinating) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับงาน เวลา วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง อย่าง เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงบรรลุผล ซึ่งประกอบด้วยงานต่อไปนี้ คือ การประสานการปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ ให้ดำเนินการไปด้วยความราบรื่น การสร้างความกลมกลืนและความพร้อมเพรียงกัน การปรับการทำงานให้มีประสิทธิภาพให้มากที่สุดการกำหนดเวลาในการทำงานในแต่ละช่วง และการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น

6. การอำนวยการ (Directing) เป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดสภาพที่เหมาะสมที่จะสามารถบรรลุผลแห่งการเปลี่ยนแปลงให้มากที่สุด ได้แก่ การแต่งตั้งบุคลากร การกำหนดแนวทางหรือกฎเกณฑ์ในการทำงาน การกำหนดระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับเวลา ประมาณหรืออัตราเร่งในการทำงาน การแนะนำการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติงาน (กระทรวงศึกษาธิการ ,2550)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ได้กำหนดกระบวนการนิเทศที่เน้นกระบวนการพัฒนาเชิงระบบ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา เป็นการรวบรวมข้อมูล สภาพปัจจุบัน ปัญหา ของนักเรียน ครู และบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชนแล้วนำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่แสดงภาพปลายทาง หรือสภาพความสำเร็จของงานโครงการ ถ้าข้อมูลแสดงภาพปัจจุบันสอดคล้องกับข้อมูลที่แสดงภาพความสำเร็จของงานหรือดีกว่า/สูงกว่า แสดงว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปรับปรุง แต่จะต้องเพิ่มความคาดหวังเพื่อพัฒนาต่อไป แต่ถ้าข้อมูลแสดงภาพปัจจุบันไม่สอดคล้องกับข้อมูลแสดงภาพความสำเร็จของงานหรือด้อยกว่าแสดงว่ามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ คือ

- 1) กำหนดสิ่งที่จะประเมินและองค์ประกอบที่จะประเมิน
- 2) กำหนดสภาพความสำเร็จและเกณฑ์การประเมิน
- 3) กำหนดแหล่งข้อมูล
- 4) กำหนดวิธีการ เครื่องมือ และระยะเวลาที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5) สร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 7) วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำเป็นสารสนเทศ
- 8) พิจารณาเปรียบเทียบสารสนเทศที่แสดงถึงสภาพปัจจุบันกับสภาพความสำเร็จของงาน โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดเป็นเครื่องมือในการพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่
- 9) เขียนข้อความที่แสดงถึงสภาพที่ต้องปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
- 10) เรียงลำดับความต้องการจำเป็นที่จะพัฒนา และนำเสนอให้ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงอยู่เสมอ

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย เพื่อกำหนดจุดที่จะพัฒนา เป็นการวิเคราะห์ผลหรือข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นและองค์ประกอบที่ส่งผลต่อภาพความสำเร็จของงานเพื่อประโยชน์ในการกำหนดจุดที่จะพัฒนาและประเมินแนวทางเลือกที่จะพัฒนา

ซึ่งการเลือกจุดที่พัฒนาได้อย่างเหมาะสม จะทำให้การนิเทศภายในประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 3 การหาแนวทางเลือกในการพัฒนา เป็นการพิจารณาเลือกกลยุทธ์ที่จะใช้ในการปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาให้มีความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากที่สุด โดยคำนึงถึงจุดที่จะพัฒนาและความพร้อม หรือข้อจำกัดของหน่วยงาน การหาแนวทางเลือกเพื่อพัฒนามีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้คือ

- 1) รวบรวมข้อมูลแนวทางเลือกที่จะใช้พัฒนาที่เหมาะสมกับลำดับขั้นพัฒนาการของจุดที่จะพัฒนา หรือองค์ประกอบที่จะพัฒนาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 2) พิจารณาแนวทางเลือกที่มีความจำเป็นไปใช้ในการพัฒนา
- 3) พิจารณาข้อดีข้อเสียของแนวทางเลือกที่มีความเป็นไปได้
- 4) เลือกแนวทางพัฒนาที่เหมาะสมที่สุดที่จะให้บรรลุความต้องการ
- 5) กำหนดเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนา

ขั้นที่ 4 การลงมือปฏิบัติ เป็นการนำกลยุทธ์ที่กำหนดไว้มาลำดับขั้นตอนการดำเนินการและกำหนดสิ่งสนับสนุนในการดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้ คือ

- 1) กำหนดรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการ
- 2) กำหนดสิ่งสนับสนุนในการดำเนินการ ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น
- 3) กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ
- 4) วางแผนติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน
- 5) จัดทำแผนนิเทศเพื่อพัฒนาระบบนิเทศภายในโรงเรียน
- 6) ประชุมชี้แจงและมอบหมายงานให้ตรงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน
- 7) ผู้ปฏิบัติงานจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานและประสานปฏิทินปฏิบัติงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 8) ผู้ปฏิบัติงานลงมือปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ตามปฏิทินปฏิบัติงาน
- 9) ผู้ปฏิบัติงานรายงานความก้าวหน้าและผลการปฏิบัติงานต่อหน่วยงานต้นสังกัด

ขั้นที่ 5 การติดตามประเมินผลและปรับปรุง เป็นการรวบรวมข้อมูลด้านการดำเนินการนิเทศผลที่ได้ระหว่างดำเนินการและเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการตามแผนนิเทศ ข้อมูลที่ได้

นำไปเปรียบเทียบกับสภาพความสำเร็จของงานหากพบว่ายังไม่เป็นไปตามสภาพความสำเร็จที่กำหนดไว้ก็ต้องพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องตรงไหนอย่างไร และหาวิธีการพัฒนาให้ดีขึ้น หรือหากพบว่า การดำเนินการตามแผนนิเทศบรรลุผลที่คาดหวังไว้ แต่จากการดำเนินการพบว่ามีวิธีการที่ดีกว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าก็อาจพิจารณาปรับปรุง ให้ดีขึ้นอีกได้

ขั้นที่ 6 การเผยแพร่ขยายผล จากการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ผลที่ได้คือการบรรลุผลในการพัฒนาหรือนวัตกรรมที่พร้อมจะเผยแพร่ขยายผลต่อไป การเผยแพร่ขยายผล การดำเนินการได้ตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ

- 1) เลือกและกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเผยแพร่ขยายผล
- 2) วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่จะเผยแพร่ขยายผล โดยคำนึงถึงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย
- 3) พิจารณาหาเทคนิค วิธีการเผยแพร่ขยายผล ที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
- 4) จัดทำสื่อเผยแพร่ขยายผล
- 5) กำหนดระยะเวลาในการเผยแพร่ขยายผล
- 6) วางแผนติดตามการเผยแพร่ขยายผล
- 7) ลงมือปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้
- 8) ติดตามประเมินผลการเผยแพร่ขยายผล

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนการนิเทศการสอนเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันโดยตลอด เริ่มจากการศึกษาข้อมูลร่วมกัน การวางแผนการปฏิบัติตามแผน และการประเมินผล กระบวนการดังกล่าว เป็นกระบวนการร่วมกันระหว่างผู้บริหาร คณะครู และผู้นิเทศ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพสูงสุด และผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์กระบวนการนิเทศ ได้ดังตาราง 3

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชิว

ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการที่ใช้การนิเทศการศึกษาของนักการศึกษา

องค์ประกอบ กระบวนการนิเทศ	แนวคิดของนักวิชาการในประเทศ และต่างประเทศ						รวม	ร้อยละ	จัดลำดับ
	Harris (1985)	Allen (1960)	Glickman and other (1995)	สิงโต อุทรานันท์ (2530)	สพฐ. (2547)	วัชรวิภา เถาเรียนดี (2557)			
1. ประชุมก่อนการ สังเกต	-	-	✓	-	-	-	1	16.67	4
2. การวางแผน	-	✓	-	✓	-	✓	3	50.00	2
3. การให้ความรู้				✓			1	16.67	4
4. กระบวนการ จัดสายงาน	-	✓	-	-	-	-	1	16.67	4
5. กระบวนการนำ	-	✓	-	-	-	-	1	16.67	4
6. กระบวนการควบคุม	-	✓	-	-	-	-	1	16.67	4
7. การประเมินผล	-	✓	-	✓	✓	-	3	50.00	2
8. การประสานงาน	-	✓	-	-	-	-	1	16.67	4
9. การประเมิน เบื้องต้น	✓	-	-	-	✓	✓	3	50.00	2
10. การจัดลำดับ ความสำคัญ	✓	-	-	-	✓	-	2	33.33	3
11. การออกแบบ การนิเทศ	✓	-	-	-	-	✓	2	33.33	3
12. การจัดสรร ทรัพยากร	✓	-	-	-	-	-	1	16.67	4
13. การประสานงาน	✓	-	✓	✓	-	-	3	50.00	2
14. การอำนวยความสะดวก	✓	-	-	-	-	-	1	16.67	4
15. ลงมือปฏิบัติ	-	-	✓	✓	✓	✓	4	66.67	1
16. เผยแพร่ผล	-	-	-	-	✓	-	1	16.67	4
17. การสร้างกำลังใจ	-	-	✓	✓	-	-	2	33.33	3

หมายเหตุ เครื่องหมาย (✓) หมายถึง มีข้อมูลที่สอดคล้อง (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลที่สอดคล้อง

จากตาราง 3 การสังเคราะห์องค์ประกอบขององค์ประกอบกระบวนการที่ใช้การนิเทศ การศึกษาของนักการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถสังเคราะห์ได้ 17 องค์ประกอบ จากนักวิชาการ และองค์กรทั้งสิ้น 6 แหล่ง พบว่า ความถี่จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของ กระบวนการนิเทศเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับ โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 33.33 ขึ้นไป โดยสรุปได้ดังนี้ 1) การประเมินเบื้องต้น 2) การจัดลำดับความสำคัญ 3) การ วางแผน 4) การออกแบบการนิเทศ 5) การประสานงาน 6) การลงมือปฏิบัติ และ 7) การประเมินผล แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของการนิเทศทางการศึกษา

วัชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้กล่าวถึงวิธีการการในการนิเทศในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาจนถึง ปัจจุบันใช้คำว่า การนิเทศการสอน (Instructional Supervision) ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญการนิเทศ การสอนในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น การนำเสนอวิธีการในการนิเทศหรือแบบต่างๆ ของการนิเทศ การ ปฏิบัติงานด้านการบริหาร หรือการนิเทศจะขึ้นอยู่กับหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์กร และ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เสมอ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ ดังพอสรุป ได้ ดังนี้

Glatthorn (1984) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ไว้ 4 วิธี ได้แก่

1. การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development)
 2. การนิเทศที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring)
 3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-Directed Professional Development)
 4. การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)
1. การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development)

การนิเทศแบบร่วมพัฒนา คือ ปฏิสัมพันธ์ทางการนิเทศระหว่างผู้บริหาร สถานศึกษาศึกษานิเทศก์ และครูในกระบวนการนิเทศการศึกษา ที่มุ่งแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียน การสอนอย่างเป็นระบบ โดยใช้เทคนิคการนิเทศการสอนเป็นปัจจัยหลัก บนพื้นฐานของสัมพันธภาพ แห่งการร่วมคิด ร่วมทำ ฟังพา ช่วยเหลือ ยอมรับซึ่งกันและกัน ให้เกียรติและจริงจังต่อกันระหว่างผู้ นิเทศ ผู้สอนและคู่สัญญา เพื่อร่วมกันพัฒนาทักษะวิชาชีพ อันจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาจุดมุ่งหมายทั่วไป การนิเทศแบบร่วมพัฒนาเป็นการนิเทศที่มุ่งแก้ปัญหา และพัฒนา

การเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนของนักเรียน โดยการปรับปรุง การปฏิบัติงานของครูให้เกิดประสิทธิภาพบนพื้นฐานของกระบวนการ ที่เกิดจากความต้องการของครู ในการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อพัฒนาทักษะการสอนและทักษะการนิเทศแก่ครูอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิธีการนิเทศตนเอง นิเทศโดยคู่สัญญา นิเทศโดยนิเทศภายในโรงเรียนและนิเทศโดยศึกษานิเทศก์
2. เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพทางวิชาชีพระหว่างครูและศึกษานิเทศก์ให้กระชับมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการสอนให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูให้เกิดความมั่นใจว่าการนิเทศการสอนสามารถช่วยครูแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้
4. เพื่อกระตุ้นให้ครูเป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการนิเทศ พัฒนาตนเองเป็นผู้นำการนิเทศภายในโรงเรียน สามารถนิเทศตนเองและนิเทศเพื่อนครูด้วยกันอย่างมีหลักวิชาและมีรูปแบบที่ชัดเจน
5. เพื่อให้ครูเกิดความภาคภูมิใจในวิชาชีพ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเองเป็นครูมืออาชีพอย่างมาตรฐานและรักษาระดับคุณภาพไว้อย่างต่อเนื่อง
6. เพื่อให้ศึกษานิเทศก์ได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง พัฒนาสื่อการนิเทศพัฒนาเทคนิควิธีการนิเทศ และนำไปสู่การพัฒนาครูอย่างมีประสิทธิภาพ
7. เพื่อพัฒนาศาสตร์ทางการนิเทศศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น ตลอดจน กระแสสังคมและสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน โดยเน้นให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มากที่สุด

1.1 ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบร่วมพัฒนา

1.1.1 เป็นการนิเทศที่พัฒนามาจากการผสมผสานกันระหว่างการนิเทศจากบุคลากรภายนอกและ การนิเทศภายในโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่เป็นระบบและมีขั้นตอนการ ดำเนินงานที่ชัดเจน

1.1.2 ในกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางการนิเทศแบบร่วมพัฒนา จะมีศูนย์กลางอยู่ที่ตัวครู ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้และโรงเรียน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน เช่น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้มีหน้าที่เป็นผู้นิเทศหรือคู่สัญญา (ถ้าผู้รับนิเทศต้องการ) เพื่อนครูที่สนิทสนมไว้วางใจกัน และพร้อมที่จะร่วมมือกันในการพัฒนาทักษะวิชาชีพ มีบทบาทหน้าที่เป็นคู่สัญญา และครูที่มีความสนใจต้องการมีส่วนร่วมแต่ยังขาดความพร้อม สามารถมีส่วนร่วมได้ในบทบาทของเพื่อนร่วมอุดมการณ์ และมีเครือข่ายที่เป็นบุคลากรจากภายนอก เช่น ศึกษานิเทศก์ หรือ ครูผู้ร่วมนิเทศ ซึ่งก็จะ มีบทบาทเป็นผู้นิเทศหรือที่ปรึกษา

1.1.3 เป็นรูปแบบการนิเทศที่ให้ความสำคัญทั้งกระบวนการนิเทศทั่วไป และกระบวนการนิเทศการสอน โดยทั้งสองกระบวนการจะเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน และส่งผลให้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนดีขึ้น และสำหรับการนิเทศการสอนในรูปแบบของการนิเทศแบบร่วมพัฒนานี้ได้พัฒนามาจาก แนวคิดในการนิเทศการสอนแบบคลินิกและการนิเทศเชิงเน้น วัตถุประสงค์

1.1.4 เป็นการรวมกลุ่มกัน เพื่อพัฒนาวิชาชีพของครูที่มีความรับผิดชอบ ต่อวิชาชีพสูงและมีความ กระตือรือร้นที่จะพัฒนาความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ โดยกำหนดเป็น โครงการนิเทศมีระยะเวลาในการดำเนินงาน สามารถติดตามผลการปฏิบัติงานได้ ซึ่งผู้บริหาร สถานศึกษาและผู้นิเทศจะต้องรับรู้มีส่วนร่วมในการติดตามผล ให้ความสนับสนุนและอำนวยความสะดวก

1.1.5 เน้นหลักประชาธิปไตยในการนิเทศ โดยครูจะมีเสรีภาพในการนิเทศ เลือกผู้นิเทศเลือกคู่สัญญา เลือกเวลาในการปฏิบัติการนิเทศ เลือกบทเรียนที่จะสอน เลือกเครื่องมือ สังเกตการสอน ในการนิเทศการสอน ครูสามารถเลือกวิธีการนิเทศของตนเอง คือ สังเกตพฤติกรรมการสอนของตนเองแทนที่จะให้ผู้นิเทศหรือคู่สัญญา หรือ ศึกษานิเทศก์เข้าไปสังเกตการณ์สอน ครูก็สามารถเลือกหรือรับรู้ทำความเข้าใจกับเครื่องมือสังเกตการณ์สอน จนเป็นที่พอใจและไม่มี ความวิตกกังวลต่อผลของการใช้เครื่องมือสังเกตการณ์สอนนั้น ๆ

1.1.6 การสังเกตการณ์สอนในกระบวนการการนิเทศแบบร่วมพัฒนา ผู้นิเทศต้องไม่สร้างภาพพจน์ในการวัดผลหรือประเมินผลการสอน แต่จะเป็นการบันทึกและอธิบาย ภาพที่เกิดขึ้นในห้องเรียนว่าผู้สอนมีพฤติกรรม อย่างไร มากน้อย เท่าใด ไม่ใช่ดีหรือไม่ดี อย่างไรก็ตาม เพราะไม่ต้องการให้ครูเกิดความรู้หวั่นกลัวการ ประเมินและวิตกกังวลต่อปฏิสัมพันธ์ทางการนิเทศ

1.1.7 การสังเกตการณ์สอนในกระบวนการนิเทศแบบร่วมพัฒนาจะเน้นที่ การสังเกตตนเองเชิงเน้นวัตถุประสงค์เป็นหลัก โดยมีเครื่องมือสังเกตการณ์สอนที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์ที่ต้องการนิเทศซึ่ง ขึ้นอยู่กับปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ส่วนการ สังเกตการสอนโดยคู่สัญญาหรือผู้นิเทศอื่น ๆ เช่น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือ ศึกษานิเทศก์จะ เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเป็นความต้องการของครูผู้นั้น

1.1.8 การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครู จะต้องขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการสอนไม่ใช่จากความคิดเห็นส่วนตัว

1.1.9 การใช้ข้อมูลป้อนกลับหลังจากการสังเกตการณ์สอนและการ วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนผู้นิเทศจะใช้เทคนิคนิเทศทางอ้อม เพื่อพัฒนาให้ครูสามารถวางแผนการ สอนได้เองวิเคราะห์การสอนของตนเองได้ ประเมินการสอนของตนเองได้ และสามารถนิเทศตนเองได้ ในที่สุด

1.1.10 การปฏิบัติการนิเทศ ยึดหลักการนิเทศแบบมีส่วนร่วม คือทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศจะทำงานร่วมกันทั้งกระบวนการ ตั้งแต่การหาความต้องการจำเป็นในการนิเทศ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการนิเทศ การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ และการประเมินผล การนิเทศด้วยความเสมอภาคกัน ยอมรับ ยกย่อง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ในฐานะผู้ร่วมวิชาชีพ

1.1.11 ในกระบวนการนิเทศแบบร่วมพัฒนา ได้ให้ความสำคัญต่อการเสริมขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติการในทุกขั้นตอนของ การดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อให้ครูเกิดความภาคภูมิใจและเกิดความสุขในวิชาชีพ มีพลังที่จะแก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ให้ความสนใจที่จะนำข้อนิเทศไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างต่อเนื่อง

1.1.12 การนิเทศแบบร่วมพัฒนา เป็นการนิเทศที่ยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก การสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียน การสอน เป็นการทำงานอย่างเป็นระบบแต่สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

1.1.13 เป็นการนิเทศที่ยึดหลักการเชิงมนุษยนิยม เป็นการทำงานร่วมกันด้วยความจริงใจ เชื่อมั่น เข้าใจซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือร่วมมือและสนับสนุนต่อการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

1.1.14 ผู้นิเทศและครูมีโอกาสวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์และปฏิสัมพันธ์ทางการนิเทศร่วมกัน เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่อง และช่วยกันวางแผนในการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางการนิเทศให้เกิดประสิทธิภาพ และสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

1.1.15 มีรูปแบบในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายแนวร่วมในการขยายผลตามลำดับขั้นของการมีส่วนร่วม เป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ดำเนินการ “ขายตรง” และ “การมีส่วนร่วม” โดยค่อย ๆ ขยายความคิดและเชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมทีละน้อย ในฐานะ “เพื่อนร่วมอุดมการณ์” จนกว่าจะเกิดผล ความพร้อมที่จะอาสาเข้าร่วมดำเนินการด้วย อย่างเต็มตัว และเมื่อเข้าร่วมดำเนินการแล้วมีผลการดำเนินงานดีเด่น มีประสิทธิภาพ มีเครือข่ายแนวร่วมเป็นจำนวนมาก ก็จะได้รับเสริมแรงในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเทคนิคนี้เรียกว่า เทคนิค “การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” เพื่อการพัฒนาที่ต่อเนื่องและไม่หยุดยั้ง

1.2 กระบวนการนิเทศแบบร่วมพัฒนา

ขั้นที่ 1 การวางแผนการดำเนินงาน (Planning - P) เป็นขั้นตอนที่ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกฝ่ายจะประชุมหารือกันถึงปัญหา ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนควรแก้ไขก่อน และหรือนโยบายในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยจะระดมสมองหา ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ในเรื่องที่จะต้องมีการนิเทศรวมทั้งร่วมกันวางแผนและกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานนิเทศซึ่งอาจจะดำเนินการในลักษณะของงานหรือโครงการนิเทศเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 การเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงาน (Informing – I) เป็นขั้นตอนของการทำความเข้าใจกระบวนการนิเทศทั้งระบบ และวิธีการดำเนินงานในแต่ละขั้นของการนิเทศเพื่อให้ผู้ดำเนินงานมีความรู้ ความเข้าใจมีทักษะ และมีเทคนิคในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนนี้นอกจากจะเป็นการช่วยให้ผู้ดำเนินงานสามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงานให้แก่ผู้ดำเนินงานอีกด้วย

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติงานตามแผน (Doing – D) เมื่อผู้ดำเนินงานได้ผ่านขั้นตอนการวางแผนและขั้นตอนการเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานแล้ว การปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้แต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบทั้งในส่วนของผู้ให้การนิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้สนับสนุนการนิเทศก็จะดำเนินไปตามปฏิทินปฏิบัติงานที่ได้ตกลงร่วมกัน และกำหนดไว้ในแผนโดยจะได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากผู้นิเทศภายนอก เช่น ศึกษานิเทศก์ ครูผู้ร่วมนิเทศ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน และเครือข่ายจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้นิเทศภายในโรงเรียน เช่น หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูสัญญา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษา

ขั้นที่ 4 การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Evaluation - E) การประเมินผลการปฏิบัติงานหรือโครงการนิเทศ ควรดำเนินการประเมินทั้งระบบ เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพของโครงการจึงควรประเมินสิ่งต่างๆตามลำดับของสำคัญ ดังนี้

1) ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output) คือ สัมฤทธิ์ผลการเรียนของผู้เรียน และ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับการนิเทศตามเป้าหมายของการนิเทศนั้น ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นจากการนิเทศ (ระดับความสามารถในการทำงานของผู้รับการนิเทศ การเพิ่มจำนวนของบุคลากรที่มีคุณภาพภายในหน่วยงาน ความตั้งใจในการทำงานของบุคลากร และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน) และผลที่เกิดขึ้นการดำเนินการนิเทศ (เจตคติของผู้รับการนิเทศที่มีต่องานและต่อผู้ร่วมงาน ระดับความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันของผู้รับการนิเทศที่มีต่อเป้าหมายในการทำงาน ระดับของจุดมุ่งหมายที่จัดตั้งขึ้น ระดับความร่วมมือร่วมใจที่มีต่อการทำงาน ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในตนเอง เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา และความรู้สึกของผู้รับการนิเทศที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน)

2) กระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ ความเหมาะสมของขั้นตอนในการทำงานความเหมาะสมของการจัดกิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศและบรรยากาศในการทำงาน

3) ปัจจัยป้อนเข้า (Input) คือ การลงทุนในด้านทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์สื่อการนิเทศ เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ งบประมาณการเงิน รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ

ขั้นที่ 5 การเผยแพร่ขยายผล (Diffusing - D) ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ส่วนการขยายเครือข่ายการดำเนินงานนิเทศ โดยใช้เทคนิคการขยายความคิด ให้เกิดความเชื่อถือ ศรัทธา แล้วจึงใช้เทคนิคการเชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมที่น้อย ในฐานะเพื่อนร่วมอาชีพ หรือ อุดมการณ์ จนเกิดความพร้อมที่จะเข้าร่วมดำเนินการด้วยอย่างเต็มตัว ในฐานะ “ครูปฏิบัติการ” หรือ ฐานะ “คู่สัญญา” และเมื่อดำเนินการงานได้ผลดี มีเครือข่ายแนวร่วมเพิ่มมากขึ้น ครูปฏิบัติการก็จะได้ปรับเปลี่ยนบทบาทขึ้นเป็นผู้นิเทศเครือข่ายผู้ปฏิบัติกรุ่นต่อไป ซึ่งนับว่าเป็นการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติงาน หรือเรียกว่าใช้เทคนิค “การสร้างแรงจูงใจฝ่ายสัมฤทธิ์” นับว่า เป็นกลวิธีการเผยแพร่และขยายผลที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นความพร้อมหรือความสมัครใจของครูเป็นหลัก ขึ้นเสริม การร่วมใจและการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ (Cooperating – C Reinforcing – R) นับว่าเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ผลการดำเนินงานได้ทั้งคน งาน และจิตใจที่ผูกพันอยู่กับงาน

1.3 บทบาทของผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ

1.3.1 ศึกษาวิเคราะห์ มีบทบาทดังต่อไปนี้

- 1) สร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ให้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการนิเทศแบบร่วมพัฒนา
- 2) สร้างความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับบทบาท ความสัมพันธ์และสิทธิทางวิชาชีพ (ให้ครูทราบว่า การนิเทศแบบร่วมพัฒนา เป็นกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตย เสมอภาค ให้เกียรติกัน เป็นการยินยอมพร้อมใจ ไม่มีการบังคับ)
- 3) ร่วมสำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 4) วางแผนการนิเทศร่วมกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ คณะนิเทศการจัดการเรียนรู้และครูปฏิบัติการทั้งภายในและภายนอกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 5) การผลิตสื่อการนิเทศ
- 6) ให้ความรู้ เสริมสร้างทักษะแก่ครู และคณะนิเทศการจัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียน
- 7) เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ช่วยเหลือ ร่วมมือ เป็นที่ปรึกษา
- 8) นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน
- 9) สรุป และรายงานผลการนิเทศ
- 10) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และขยายผล

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1.4.1 ส่งเสริมสนับสนุน ให้ครูเห็นความสำคัญและมีความมั่นใจในการ
โครงการนิเทศภายในโรงเรียน ถือว่าเป็นโครงการของโรงเรียนที่มีความต่อเนื่อง และถือเป็นงานหลัก
ของผู้บริหารสถานศึกษา

1.4.2 เสริมสร้างบรรยากาศในการปฏิบัติงานโครงการที่เป็นไปในลักษณะ
การมีส่วนร่วม การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู โดยให้การยอมรับ ให้เกียรติ จริงใจ ไว้วางใจ ช่วยเหลือ
เกื้อกูล และร่วมมือกัน

1.4.3 ส่งเสริม สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

1.4.4 นิเทศและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

1.5 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1.5.1 ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบร่วมพัฒนาอย่างละเอียด
เรียนรู้อย่าง

1.5.2 ประชุม สรุปสภาพปัจจุบันและความต้องการ ภายในกลุ่มสาระการ
เรียนรู้อย่าง

1.5.3 วางแผนจัดทำโครงการนิเทศภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้ง
กำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน เป็นลายลักษณ์อักษร

1.5.4 ให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศแบบร่วมพัฒนาแก่ครูในกลุ่มสาระการ
เรียนรู้อย่าง

1.5.5 ฝึกตนเอง ให้มีเทคนิคและทักษะของผู้นิเทศ ได้แก่ ทักษะผู้นำ
ทักษะการจัดการทักษะการสังเกตการณ์จัดกระบวนการเรียนรู้ เทคนิคการพูด เทคนิคการให้ข้อมูล
ป้อนกลับ เทคนิคการนิเทศแบบอ้อม เป็นต้น

1.6 ครูผู้สอน มีบทบาทดังต่อไปนี้

1.6.1 ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศแบบร่วมพัฒนาอย่างละเอียด
เรียนรู้อย่าง

1.6.2 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามผลการเรียนที่คาดหวัง โดยเน้น
ความรู้ กระบวนการ ความดี ที่เน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นสำคัญ

1.6.3 ผลิตสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสำหรับใช้กระบวนการจัดการ
เรียนรู้อย่าง

1.6.4 ฝึกหัด สังเกตและวิเคราะห์การจัดกระบวนการเรียนรู้

1.6.5 ฝึกสร้างเครื่องมือสังเกตการณ์จัดกระบวนการเรียนรู้

1.6.6 ฝึกใช้เครื่องมือสังเกตการณ์จัดกระบวนการเรียนรู้และฝึกวิเคราะห์/
สังเคราะห์ข้อมูลจากการเครื่องมือ

1.6.7 วางแผนดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้และดำเนินการนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามปฏิทินการปฏิบัติงาน

1.6.8 นำผลการนิเทศมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาสังเกตการณ์จัดกระบวนการเรียนรู้

1.6.9 สรุปผลการดำเนินงานและรายงานผลอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่อง

1.7 คู่สัญญา มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1.7.1 ศึกษาและทำความเข้าใจโครงการทุกขั้นตอน
1.7.2 ร่วมสำรวจปัญหาการจัดกระบวนการเรียนรู้และความต้องการ จำเป็นภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้

1.7.3 ร่วมวางแผนในการแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.7.4 มีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ นวัตกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.7.5 มีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน

1.7.6 ช่วยสังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้ (เมื่อครูผู้สอนต้องการ)

1.7.7 มีส่วนร่วมวิเคราะห์สังเคราะห์ผลการสอน และผลการสังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.7.8 ให้กำลังใจ ยกย่อง ยอมรับ เชิดชูเกียรติ ในผลการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอน

1.7.9 ให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาพฤติกรรมที่เกิดการจัดกระบวนการเรียนรู้ ของครูและนักเรียน

1.7.10 เป็นเพื่อนคู่คิด มิตรคู่ทำและร่วมรับผิดชอบ ชื่นชมในผลของการดำเนินงานทุกขั้นตอน

1.8 เพื่อนร่วมวิชาชีพครู มีบทบาท ดังต่อไปนี้

1.8.1 ศึกษาเอกสารในโครงการอย่างละเอียด

1.8.2 ทดลองใช้เอกสารที่สนใจ

1.8.3 แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์

1.8.4 สังเกตการณ์ดำเนินงาน

1.8.5 ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการดำเนินงาน

1.8.6 ให้กำลังใจแก่ผู้ดำเนินงาน

2. การนิเทศที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring)

การนิเทศที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) เป็นแนวคิดของ Glatthorn เป็นการนิเทศภายในที่ดำเนินการนิเทศครูโดยผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหาร โดยที่ผู้บริหารจะเข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียน โดยใช้เวลานั้น ๆ 20-30 นาที จดบันทึกพฤติกรรม การสอนอย่างย่อ ๆ ในประเด็นหรือในเรื่องสำคัญ ๆ และให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการสังเกตการสอนในชั้นเรียนแต่ละครั้ง เพื่อการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น โดยจำกัดให้กับครูทุกคนโดยผู้บริหารเป็นผู้นิเทศโดยตรงหรือจัดให้กับครูที่มีความต้องการรับการนิเทศ ควรจัดให้กับครูที่มีศักยภาพพอควร เนื่องจากผู้บริหารไม่สามารถที่จะสังเกตการณ์สอน ร่วมประชุมปรึกษาหารือกับครูได้บ่อยครั้ง ที่สำคัญ คือ การสังเกตการสอน การประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนและให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องใช้เวลาพอสมควรจึงจะพอเพียงสำหรับการร่วมมือกันปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนของครูโดยตรง ข้อดีที่เห็นได้ชัด คือ ครูจะรับรู้และยอมรับว่า ผู้บริหารเอาใจใส่ ให้ความสนใจต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนอย่างแท้จริง

ขั้นตอนการนิเทศที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร

1. คณะกรรมการบริหารโรงเรียนหรือฝ่ายบริหารเลือกผู้ที่จะทำหน้าที่นิเทศ ซึ่งควรจะเป็นผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศการสอน
2. วางแผนกับหัวหน้าฝ่าย หัวหน้าสายวิชาต่าง ๆ เพื่อสอบถามความสมัครใจของครูที่จะเข้ารับการนิเทศ และจำนวนครูไม่ควรมากเกินไป
3. ผู้ทำหน้าที่นิเทศประชุมวางแผนร่วมกับครู เพื่อวางแผนการนิเทศ กำหนดบทบาทผู้สังเกตการสอน รับการสังเกตการสอน กำหนดตารางสังเกตการสอน และช่วงเวลาการประชุมเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ
4. การสังเกตการสอนเพื่อการนิเทศ ผู้บริหารอาจสังเกตการสอนในระยะเวลาสั้น ๆ ทำให้ทราบรูปแบบการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับของครูก่อนออกจากห้องเรียน
5. ประชุมอย่างไม่เป็นทางการกับครูที่รับการนิเทศ เพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

สรุปได้ว่า การนิเทศที่ดำเนินการโดยผู้บริหาร ควรดำเนินการในเรื่องสำคัญ 3 ประการ คือ 1) การประชุมวางแผนการสังเกตร่วมกับครู กำหนดประเด็นที่จะสังเกต วางแผนการสังเกต 2) การสังเกตการสอนตามตารางในประเด็นที่กำหนดร่วมกัน ควรใช้การสังเกตเชิงคุณภาพในแบบต่าง ๆ จะเหมาะสมที่สุด 3) ให้ข้อมูลย้อนกลับ และกำหนดประเด็นที่จะสังเกตการสอนครั้งต่อไปจากข้อมูลย้อนกลับหรือจากกระบวนการนิเทศ

3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-Directed Professional Development)

การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-Directed Professional Development) เป็นการนิเทศที่เหมาะสมกับครูที่มีความรู้ความสามารถและต้องการที่จะพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองด้วยตนเอง เป็นกระบวนการนิเทศที่ครูทำงานโดยอิสระ เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพของตนเองด้วยการวางแผนเพื่อพัฒนาวิชาชีพการสอนของตนเอง และดำเนินการตามโครงการที่วางไว้ ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมาย วิธีการในการพัฒนาตนเอง แหล่งทรัพยากรที่ต้องการ วิธีการประเมินผลและความช่วยเหลือจากผู้นิเทศหรือผู้บริหารที่ครูต้องการ เพื่อให้ครูได้รับความรู้และทักษะจากการเรียนรู้โดยอิสระ และมีโอกาสเลือกรับการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง เป็นการพัฒนาวิชาชีพทางการสอน ซึ่งจะทำให้เข้าใจตนเอง พร้อมกับสามารถชี้นำตนเองได้มากขึ้น

3.1 ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง

3.1.1 ครูคนเดียวทำงานอย่างเป็นอิสระตามโครงการพัฒนาวิชาชีพที่ตนวางแผนขึ้นเอง แล้วดำเนินการตามโครงการนั้น

3.1.2 เป้าหมายของโครงการและเป้าหมายของการพัฒนาปรับปรุง ควรเกิดจากความต้องการของครูและจากการประเมินผลการปฏิบัติวิชาชีพของตน ซึ่งควรพัฒนาและกระทำตามเป้าหมายของหลักการพัฒนาวิชาชีพ และไม่จำเป็นต้องสืบทอดเจตนารมณ์ตามเป้าหมายของโรงเรียน

3.1.3 ครูสามารถใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างเพื่อทำงานให้สนองเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ สามารถตัดสินใจเลือกจากแหล่งทรัพยากร รวมทั้งประสบการณ์ที่เหมาะสมหลาย ๆ อย่าง ได้แก่ การบันทึกเทปหรือวีดีโอเทปการสอนของครู ข้อมูลย้อนกลับจากนักเรียน หนังสือคู่มือครู การบริการความรู้จากแหล่งต่าง ๆ รายวิชาเรียน การเข้ารับการอบรม การสนับสนุนจากโรงเรียน ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และการเยี่ยมเยียนโรงเรียนอื่น ๆ

3.1.4 ผลที่ได้จากการประเมินผลตามโครงการจะไม่มีนำไปใช้ประเมินความดีความชอบของครู แต่ครูจะถูกประเมินโดยสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในโครงการนั้นแทน

4. การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)

การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision) หมายถึง กระบวนการสำหรับการสังเกตการสอนในชั้นเรียนที่มีการดำเนินการอย่างมีระบบเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครู โดยครูและผู้นิเทศจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการวางแผนการสอน การสังเกตการสอน และการประเมินการจัดการเรียนการสอนเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขร่วมกันและขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ครูสามารถนิเทศตนเองได้ในที่สุด

ความหมายของการนิเทศแบบคลินิก โคแกน ได้กล่าวว่าเมื่อพูดถึงการนิเทศแบบคลินิกบ่อยครั้งฟังมักจะนึกถึงโรงพยาบาล หรือ คลินิกหมอหรือคนป่วยอะไรทำนองนั้น แต่ Cogan อ้างจากพจนานุกรม ของ Webster's Third New International Dictionary ว่ามีความหมายรวมถึงความหมายต่อไปนี้ด้วยคือ “เกี่ยวข้องกับหรือดำเนินใน หรือ เสมือนหนึ่งในคลินิก” และ

“เกี่ยวข้องกับหรืออาศัยการสังเกตโดยตรงคำว่า การสังเกตโดยตรง” (Dependence on Direct Observation) ดูจะตรงความหมาย “คลินิก” ที่ใช้ในความหมาย “การนิเทศแบบคลินิก” มากที่สุด ดังคำว่า “คลินิก” จึงได้เลือกขึ้นมาใช้ เพื่อให้ความสนใจและย้ำถึง การสังเกตในชั้นเรียนการวิเคราะห์ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยที่จะเน้นอย่างเฉพาะเจาะจงถึงพฤติกรรมครู และนักเรียนในชั้นเรียน โดยสรุปแล้วเป็นการนิเทศในชั้นเรียน (in-class Supervision) ดังนั้น คำว่า “คลินิก” เป็นคำอุปมาอุปมัยแทนห้องเรียนซึ่งเปรียบเสมือน “คลินิกของการนิเทศ” นอกจากนี้แล้ว Cogan ยังได้ให้คำนิยามต่อไปอีกว่า

การนิเทศแบบคลินิกจะเน้นถึงการปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการ สำหรับการสังเกตการสอนภายในห้องเรียน อันที่จะได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น บันทึกของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เช่น พฤติกรรมการสอนของครู และพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะที่ครูกระทำการสอนอยู่ และมีข้อมูลที่เพิ่มเติมขึ้นมาได้อีกเกี่ยวกับครู และนักเรียนทางด้านความรู้ ทักษะคติความเชื่อความรู้อันมีความคล้องจองต่อกันกับเรื่องที่สอนและการสอน ข้อมูลเหล่านี้อาจจะได้มาหรือเกิดขึ้นก่อนที่จะสอนในระหว่างที่สอนหรือหลังจากที่การสอนสิ้นสุดลงแล้ว ในระหว่างที่ทำการวิเคราะห์การสอนในตอนใดก็ได้ ดังนั้น “การนิเทศแบบคลินิก” จึงมีความหมายว่า เป็นหลักเหตุผลและแนวปฏิบัติที่ออกแบบเอาไว้ สำหรับปรับปรุงสมรรถภาพการสอนของครูในชั้นเรียน การดำเนินการนิเทศแบบคลินิก อาศัยข้อมูลส่วนใหญ่จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้น และสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับผู้นิเทศจากพื้นฐานของโปรแกรม วิธีดำเนินการและยุทธวิธีนั้นได้ออกแบบเอาไว้ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียน โดยการปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครูในชั้นเรียนเป็นหลักสำคัญ

5. การนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision)

วีชรา เล่าเรียนตี (2556) ได้กล่าวว่า การนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การนิเทศที่คำนึงถึงหลักการพัฒนาการของมนุษย์เป็นหลักสำคัญ การนิเทศแบบพัฒนาการเป็นการนิเทศที่คำนึงถึงธรรมชาติของมนุษย์ ศักยภาพของมนุษย์ ตลอดจนความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่ โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่า มนุษย์สามารถพัฒนาตนเองได้ มนุษย์มีความแตกต่างกันด้านความสามารถในการคิดเชิงนามธรรม (Abstract Thinking) มนุษย์มีความรู้สึกที่ผูกพันต่อภาระหน้าที่แตกต่างกัน (Commitment) มนุษย์มีความเชี่ยวชาญต่างกัน (Expertise) และมนุษย์มีแรงจูงใจ และเป้าหมายที่แตกต่างกันตามวัย

การนิเทศแบบพัฒนาการ เป็นแนวคิดทฤษฎีในการนิเทศการสอนของ (Glickman, 2004) ซึ่งมีการเผยแพร่ แล้วมีการนำไปใช้ในสถานศึกษามานานจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากมีหลักการแนวคิด วิธีดำเนินการที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ทันต่ออนาคต เน้นที่มนุษย์ คือ ครู และนักเรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ การนิเทศแบบพัฒนาการของ Glickman และคณะ ยังมีการนำ

หลักการ ทฤษฎี แนวคิดหลาย ๆ อย่างในการนิเทศ จากที่เคยใช้ในอดีต เช่น การนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ การนิเทศที่เน้นมนุษย์สัมพันธ์ การนิเทศที่เน้นทรัพยากรมนุษย์ การนิเทศแบบมนุษยนิยม ซึ่งหลักการ และแนวคิดของวิธีการนิเทศแบบต่าง ๆ ที่สำคัญได้มีการนำมาบูรณาการกับการนิเทศแบบพัฒนาการ จนอาจกล่าวได้ว่า เป็นวิธีการนิเทศที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันมากที่สุดแบบหนึ่ง สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

5.1 หลักการ เหตุผลในการนิเทศแบบพัฒนาการ

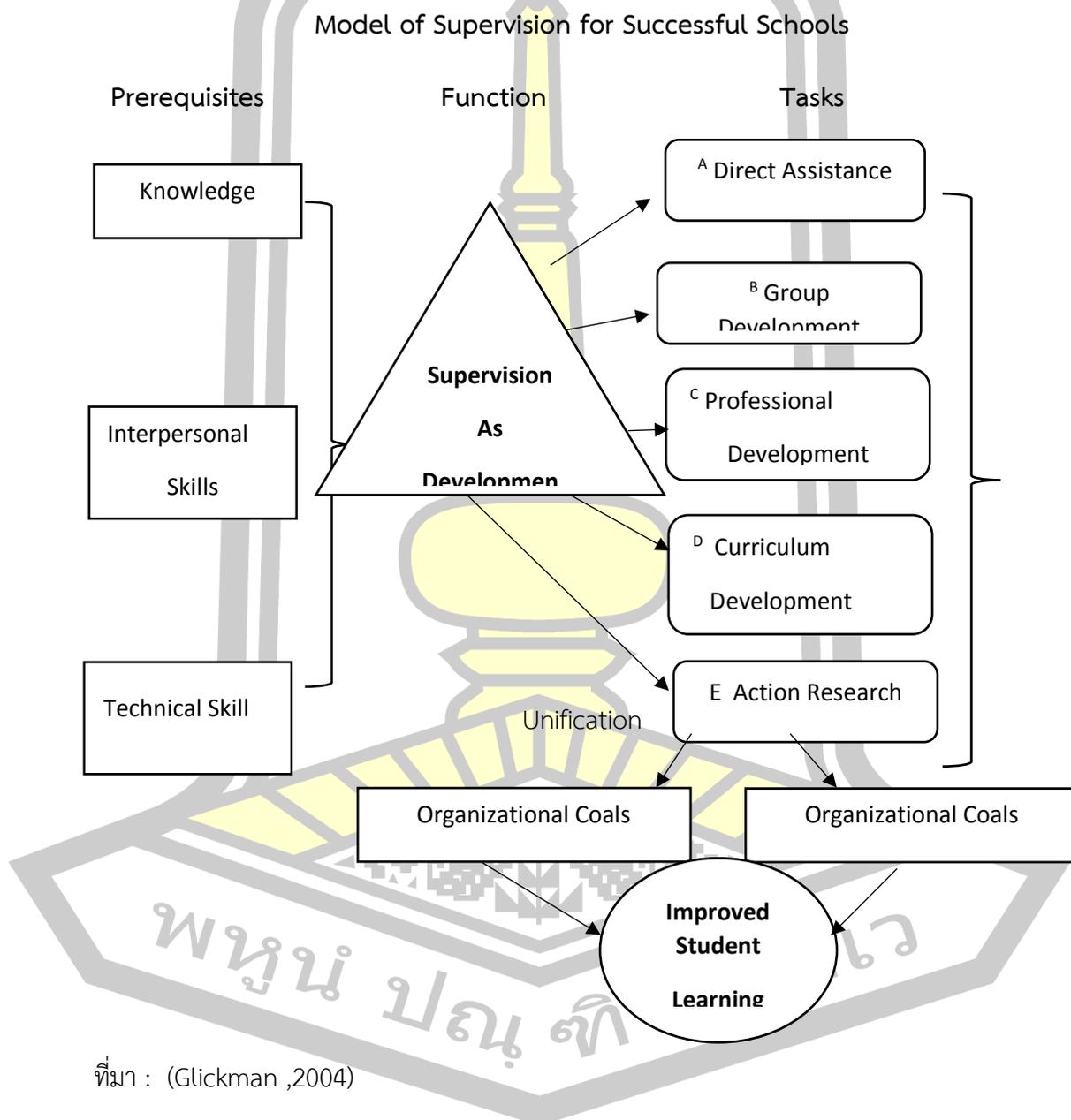
การนิเทศแบบพัฒนาการ ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า ครูมีลักษณะแตกต่างกัน ทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความสามารถในการเรียนรู้ ความคิด ความสามารถในการคิด ประสบการณ์ เจตคติ ความสามารถในการมองปัญหา และแสวงหาทางเลือก และแรงจูงใจในการพัฒนาวิชาชีพที่แตกต่างกัน สืบเนื่องจากการนิเทศการศึกษาและการนิเทศการสอนมีความจำเป็นในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง บุคลากรทุกฝ่ายทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาที่สำคัญ คือ การจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียน ดังนั้น ความแตกต่างของบุคคล ในโรงเรียนในด้านต่าง ๆ สามารถมองเห็นได้ชัดเจน การดำเนินการนิเทศ เพื่อช่วยปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครู จึงควรดำเนินการด้วยวิธีการนิเทศที่แตกต่างกันให้สอดคล้องเหมาะสมกับความแตกต่างในด้านต่าง ๆ ของครู เช่น ระดับความสามารถในการพัฒนาตนเอง (Developmental Level) ระดับความสามารถในการคิดเชิงนามธรรม (Abstract Thinking) และแรงจูงใจ ในการผูกพันต่อพันธะหน้าที่ (Commitment) รวมทั้งระดับความรู้ ความสามารถ (Expertise) และประสบการณ์ด้านการสอน (Experienced Teachers)

5.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศแบบพัฒนาการ

การนิเทศแบบพัฒนาการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ช่วยครูให้สามารถปรับปรุงพัฒนาตนเอง และงานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนในที่สุด จุดมุ่งหมายอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อสร้างโรงเรียนที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จที่สามารถสร้างผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ มีผลการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐานตามที่คาดหวัง โดยการดำเนินงานนิเทศในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้บรรลุเป้าหมาย และประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยงานด้านการให้การช่วยเหลือครูโดยตรง (Direct Assistance) งานพัฒนากลุ่ม (Group Development) งานพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development) งานพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) และงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

5.3 องค์ประกอบและรูปแบบของการนิเทศแบบพัฒนาการ

ในการนิเทศแบบพัฒนาการตามแนวคิดของ Glickman and Other นั้นผู้นิเทศจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ด้านเทคนิค และทักษะในการปฏิบัติงานหลายด้าน ดังนั้นการที่ผู้นิเทศหรือผู้ทำหน้าที่นิเทศจะสามารถนำการนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) ไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายนั้น จะต้องรู้ เข้าใจ มีทักษะมีความสามารถในการปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ตามรูปแบบและองค์ประกอบของการนิเทศ ดังภาพประกอบ 5 (Glickman ,2004)

ภาพประกอบ 5 Model of Superior for Successful School

5.3 ส่วนประกอบสำคัญการนิเทศแบบพัฒนาการ

การนิเทศแบบพัฒนาการ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 5 ส่วน คือ

5.3.1 ความรู้ และทักษะที่สำคัญ และจำเป็นเบื้องต้น สำหรับการนิเทศแบบพัฒนาการ (Prerequisites) คือ ความรู้เกี่ยวกับภาระงานโดยตรง ทักษะในการส่งเสริมพัฒนาปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และทักษะด้านเทคนิควิธีการนิเทศ และการสื่อความหมายการสังเกตการสอน

5.3.2 บทบาทหน้าที่ของการนิเทศแบบพัฒนาการ คือ การพัฒนา (Supervision as Development)

5.3.3 งานการนิเทศการศึกษา และงานการนิเทศการสอน (Task of Supervision)

5.3.4 การรวมกันเป็นหนึ่งเดียวของเป้าหมายของโรงเรียน ชุมชน และเป้าหมายของแต่ละบุคคล (Unification)

5.3.5 ผลผลิต หรือผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ (Product) ซึ่งก็คือ ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ (Improved Student Learning)

5.4 การนำการนิเทศแบบพัฒนาการไปใช้

การปฏิบัติในการนิเทศแบบพัฒนาการจะต้องผสมผสานปรัชญาการศึกษาและหลักการความเชื่อที่นำไปสู่การให้การนิเทศด้วยวิธีการหลายวิธี เช่น การนิเทศด้วยการชี้แนะ (Directive Approach) ซึ่งประกอบด้วยการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive Control Approach) และการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Information Approach) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) และการนิเทศแบบไม่ชี้แนะควบคุม (Nondirective Control Approach) ทั้ง 4 วิธี จะยังคงใช้ได้ยาวนานเท่าที่การนิเทศมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มพูน หรือพัฒนาความสามารถในการนำตัวเองให้แก่ครู ดังนั้น พฤติกรรมในการนิเทศจึงควรค่อย ๆ เพิ่มทางเลือกและโอกาสในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้แก่ครู โดยที่ครูจะสามารถพัฒนาตนเองได้ยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นที่สามารถพัฒนาตนเองได้ด้วยตนเอง และมีความผูกพันต่อภาระหน้าที่ด้วยความเต็มใจในที่สุด

5.5 พัฒนาการของครู (Teacher Development)

โดยทั่วไปมนุษย์มีพัฒนาการตามลำดับขั้นรวมทั้งการพัฒนาทางด้านความคิดความสามารถในการคิด อาทิเช่น จากความสามารถในการคิดง่าย ๆ ธรรมดาที่ความสามารถในการคิดอยู่ในระดับต่ำไปสู่การคิดที่ละเอียดซับซ้อน และเป็นนามธรรมมากขึ้น จากความสนใจ ใส่ใจแต่ตัวเอง เป็นการสนใจใส่ใจต่อบุคคลอื่น นอกจากนั้นความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาของมนุษย์ในวัยต่างๆ โดยเฉพาะในวัยผู้ใหญ่มีความสำคัญต่อการนิเทศการสอนมาก เนื่องจากการนิเทศเป็นการทำงานร่วมกับมนุษย์ร่วมกับครู และบุคลากรต่างๆ ที่มีความแตกต่างกันหลายด้าน เนื่องจากความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ของครูในการนิเทศจึงควรเลือกวิธีการนิเทศ และพฤติกรรมการนิเทศที่เหมาะสม เพื่อสร้างแรงจูงใจในการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา (วีชรา เล่าเรียนดี, 2556 อ้างอิงจาก Glickman and Others, 1995)

5.6 ขั้นตอนการนำการนิเทศแบบพัฒนาการไปใช้

ขั้นที่ 1 เลือกวิธีนิเทศที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด การเลือกวิธีที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดด้วยการประเมินในระดับพัฒนาการของครู ระดับความเชี่ยวชาญและระดับความผูกพันต่อภาระหน้าที่ ทำได้โดยการสังเกตครูขณะทำการสอน หรือทำงานร่วมกับครู และอีกวิธีหนึ่งก็คืออภิปรายกับครู พุทธคุณตามความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอนและการสังเกตการณ์สอน

ขั้นที่ 2 นำวิธีนิเทศที่ได้เลือกแล้ว ไปใช้ปฏิบัติ ซึ่งวิธีการนิเทศแต่ละแบบใน 4 แบบนั้นจะเหมาะสมที่สุดกับครูแต่ละคนแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยได้ค้นพบ และยืนยันว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกระหว่างระดับพัฒนาการของครูกับวิธีการนิเทศแต่ละแบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นส่งเสริมพัฒนาการของครู วิธีการส่งเสริมและพัฒนาการของครู ก็คือ โดยการช่วยเหลือด้วยการชี้แนะ แนะนำ โดยตรงให้แก่ครู พยายามกระตุ้นให้คิด แสดงความคิดเห็นมากขึ้น และให้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเพิ่มมากขึ้น ยังมีวิธีอื่นที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของครูได้คือ

- 1) การแนะนำข้อมูลความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน
- 2) แนะนำยุทธวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ
- 3) แนะนำวิธีแปลกใหม่ในการแก้ปัญหา โดยปฏิบัติใหม่ ๆ ให้แก่ครู ควรจะให้เชื่อมโยงกับความรู้ประสบการณ์และค่านิยมที่มีมาก่อน และ

- 4) จัดครูให้เข้ากลุ่มกันและร่วมกันตัดสินใจ หรือให้เข้ากลุ่มกัน และร่วมตัดสินใจ หรือให้เข้ากลุ่มร่วมกันเรียนรู้ ซึ่งแต่ละคนในกลุ่ม มีระดับพัฒนาการที่แตกต่างกันบ้างเล็กน้อย และได้ร่วมปฏิบัติงานกับผู้ที่มีการพัฒนาการที่สูงกว่า อาจจะสามารถช่วยพัฒนาผู้ที่มีความสามารถต่ำกว่าให้สูงขึ้นจากเดิมได้ แต่ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ประกอบด้วย ครูที่มีระดับพัฒนาการต่ำกว่า มีแนวโน้มที่จะตั้งสมรรถนะของกลุ่มต่ำลง

5.7 วิธีการนิเทศ หรือแบบของการนิเทศแบบพัฒนาการ (Supervisory Approach in Developmental Supervision) ในการนิเทศแบบพัฒนาการนั้น Glickman และคณะ ได้กำหนดวิธีการนิเทศ หรือพฤติกรรมการณ์นิเทศ 4 แบบ ซึ่งแต่ละแบบจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ถ้าคำนึงถึงระดับความสามารถในการพัฒนาของครู ความผูกพันต่อภาระหน้าที่ และระดับความเชี่ยวชาญของครู ซึ่งครูแต่ละคน แต่ละกลุ่ม จะมีความแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าว

5.7.1 วิธีให้การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive Control Approach)

5.7.2 วิธีให้การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Information Approach)

5.7.3 วิธีให้การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach)

5.7.4 วิธีให้การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Nondirective Approach)

1. วิธีให้การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive Control Behaviors)

1.1 พฤติกรรมการนิเทศ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติด้วยการพูดการใช้ภาษาท่าทางต่าง ๆ ในการให้คำแนะนำช่วยเหลือครูในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถที่จะกระทำได้กับครูเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ซึ่งพฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะควบคุมมีลักษณะและการปฏิบัติ ดังนี้

1.1.1 การนำเสนอ (Presentation) เพื่อให้เข้าใจปัญหา โดยผู้นิเทศเป็นผู้เริ่มพูดถึงความจำเป็นและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสังเกตการสอน หรือได้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพยายามที่จะบอกครูว่ามีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข

1.1.2 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) เพื่อให้ครูได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา มองเห็นและยอมรับปัญหาดังกล่าว ว่า ครูคิดอย่างไรกับปัญหานั้น

1.1.3 การฟัง (Listening) เพื่อทำความเข้าใจกับความคิดเห็นของครู โดยพยายามฟังและรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุดในเวลาให้น้อยที่สุด ผู้นิเทศจะต้องตั้งใจฟัง เพื่อให้เข้าใจมุมมอง และความคิดเห็นของครูและแน่ใจว่าครูยอมรับว่ามีความจำเป็นต้องแก้ปัญหานั้น

1.1.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพยายามคิด พิจารณาแนวทางที่เป็นไปได้ในการช่วยครูแก้ปัญหานั้น โดยคิดหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุดก่อนที่จะเสนอแนะให้แก่ครู

1.1.5 การชี้แนะและนำวิธีการปฏิบัติ (Directing) เพื่อชี้แนะวิธีปฏิบัติให้แก่ครูว่าควรจะต้องทำอะไรบ้าง อธิบายวิธีการให้ครูเข้าใจ ตั้งความคาดหวังว่าครูควรทำอะไร อย่างไรบ้าง ให้ได้ผลอย่างไร

1.1.6 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ชักถามครูเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติที่ได้รับการแนะนำและความคาดหวังจากการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนตรงกันก่อนการปฏิบัติ

1.1.7 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ตามความคาดหวังหลังจากที่ทำความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับความคาดหวัง และแนวทางการปฏิบัติ ผู้นิเทศย้ำเกี่ยวกับแผนการปฏิบัติให้การช่วยเหลือแนะนำ จัดสื่อที่จำเป็นให้ กำหนดเกณฑ์พิจารณาความสำเร็จระบุเวลาที่จะให้บริการด้านต่าง ๆ กำหนดวันและเวลาการติดต่อช่วยเหลือ

1.1.8 การกระตุ้นเสริมแรง (Reinforcing) พูดย้ำถึงความคาดหวัง สิ่งนี้ต้องปฏิบัติ ทบทวนแผนปฏิบัติงาน และวันเวลาการติดตามผล ปิดประชุมเมื่อแน่ใจว่าทุกเรื่องเป็นที่เข้าใจตรงกัน

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้นิเทศในการเลือกใช้การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม

ผู้นิเทศควรเลือกใช้วิธีการนิเทศหรือพฤติกรรมการณ์เทศแบบซึ่งนำควบคุมในกรณีต่อไปนี้

1.2.1 ครูมีระดับความสามารถในการปฏิบัติงานและระดับพัฒนาการต่ำ

1.2.2 ครูมีความรู้่น้อย มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามผู้นิเทศแนะนำ และคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม

1.2.3 ในกรณีที่ผู้นิเทศมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการแก้ปัญหาเรื่องนั้น หรือกรณีที่ต้องการให้ผู้นิเทศเป็นผู้ตัดสินใจวิธีดำเนินการ

1.2.4 ในกรณีที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ผู้นิเทศไม่มีเวลาพอที่จะมีการให้การนิเทศแก่ครูโดยตรงและต่อเนื่อง

2. วิธีการนิเทศแบบซึ่งนำให้ข้อมูล (Directive Information Approach)

2.1 พฤติกรรมการณ์เทศแบบซึ่งนำให้ข้อมูลดำเนินการใช้พฤติกรรมตามลำดับเช่นเดียวกับการนิเทศแบบซึ่งนำ ควบคุม เพียงแต่ไม่ซึ่งนำ หรือไม่แนะนำวิธีการให้ปฏิบัติ แต่ให้ข้อมูลและวิธีการหลายวิธีที่ให้คุณได้เลือกปฏิบัติ ซึ่งผู้นิเทศควรจะต้องพยายามลดพฤติกรรมการณ์เทศแบบซึ่งนำควบคุมให้น้อยลง และพยายามส่งเสริมครูในการตัดสินใจมากขึ้นเรื่อย ๆ จนครูสามารถที่จะร่วมคิด ร่วมปฏิบัติงานได้กับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องอาศัยผู้นิเทศช่วยแนะนำตลอดเวลาต่อไป ซึ่งพฤติกรรมการณ์เทศแบบซึ่งนำให้ข้อมูล มีลักษณะและการปฏิบัติ ดังนี้

2.1.1 การนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอข้อมูลจากการสังเกตการสอนของผู้นิเทศ เพื่อให้ครูเข้าใจ และยอมรับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงจากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครู

2.1.2 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศจะถามความคิดเห็นมุมมองของครูเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลง ความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลง และวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงจากการนำเสนอข้อมูลรายละเอียดที่ได้สังเกตและบันทึก

2.1.3 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศตั้งใจฟังความคิดเห็นมุมมองของครู เพื่อให้เข้าใจว่าครูมองเห็น และยอมรับเป้าหมายที่ต้องเปลี่ยนแปลง และปรับปรุง

2.1.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพิจารณาแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ เพื่อให้ครูเลือก และให้ครูอธิบายสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน

2.1.5 การซึ่งนำและนำวิธีการปฏิบัติ (Directing) ผู้นิเทศเสนอแนวทางการแก้ปัญหที่เป็นไปได้ให้ครูเลือกริธีที่เหมาะสมที่สุด พร้อมกับบอกเหตุผลที่เลือกริธีนั้น

2.1.6 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศถามครูเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการปฏิบัติที่ครูเลือกใช้พร้อมกับบอกเหตุผล ผู้นิเทศให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางที่ครูเลือกไว้

2.1.7 การแนะนำ (Directing) ผู้นิเทศกำหนดขอบข่ายหรือกรอบที่ครูจะปฏิบัติ และดำเนินการ โดยพูดแนะนำครูเกี่ยวกับวิธีที่ครูเลือกไว้

2.1.8 การสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน (Clarifying) เพื่อให้เข้าใจตรงกันกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูจะปฏิบัติ ผู้นิเทศให้ครูอธิบายซ้ำ และอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการ และกิจกรรมที่จะปฏิบัติ

2.1.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) ผู้นิเทศช่วยครูกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับพฤติกรรมที่จะแก้ไข และเกณฑ์การตัดสินผลสำเร็จตามเป้าหมาย และกำหนดวัน เวลา ที่จะแล้วเสร็จ

2.1.10 การเสริมแรง (Reinforcing) ผู้นิเทศสรุปการประชุมทบทวนเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลง วัน- เวลาการติดตามผล และสังเกตการณ์สอนของครู

สำหรับการใช้พฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล ผู้นิเทศต้องระลึกเสมอว่า ครูจะต้องมีส่วนรับผิดชอบในการเลือกวิธีการ หรือการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วยตนเอง เพราะการนิเทศแบบพัฒนาการนั้นมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ครูสามารถพัฒนาตนเองได้ด้วยตนเอง ซึ่งหมายถึง การพัฒนาขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางด้านความคิด ความสามารถในการตัดสินใจ และความชำนาญ ในการปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้นิเทศในการเลือกใช้การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล

เนื่องจากพฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลจะเป็นการพัฒนาความเชี่ยวชาญ ความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ครู แต่ยังคงจำกัดทางเลือกให้แก่ครู ดังนั้น การนำพฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลไปใช้ จึงพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 ครูมีระดับพัฒนาการ และความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

2.2.2 ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปัญหาในการสอนของตนเองเท่ากับผู้นิเทศ

2.2.3 ครูขาดประสบการณ์หลายประเด็น ในขณะที่ผู้นิเทศรู้และเข้าใจดีทุกเรื่อง

2.2.4 ผู้นิเทศมีความเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบในวิธีการแก้ปัญหาที่ครูเลือกใช้

2.2.5 ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองผู้นิเทศ

2.2.6 มีเวลาจำกัดทุกเรื่องชัดเจนแล้ว และการปฏิบัติจริงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนข้อเสนอแนะบางประการสำหรับการใช้พฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล และชี้แนะให้ข้อมูล ผู้นิเทศต้องพยายามส่งเสริม และพัฒนาครูให้สามารถเรียนระดับความสามารถในการพัฒนาตนเองให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงจุดสูงสุดที่นิเทศตัวเองได้

3. พฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Behaviors)

ในการนิเทศแบบร่วมมือนี้ ทั้งผู้นิเทศและครูจะร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานตลอดเวลา ทั้งครู และผู้นิเทศจะให้ข้อเสนอแนะแก่กันและกัน เพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติ ซึ่งพฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือมีลักษณะและการปฏิบัติ ได้แก่

3.1 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศทำความเข้าใจกับปัญหาที่ครูพูดถึงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับปัญหาที่ครูได้นำเสนอ โดยพยายามกระตุ้นให้ครูระบุสาเหตุของปัญหาและประเด็นของปัญหาให้ชัดเจน

3.2 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศฟังอย่างตั้งใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับปัญหาความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการสอนของตนเอง ก่อนที่จะคิดพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหานั้น

3.3 การตอบสนอง (Reflecting) เพื่อความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับปัญหา และรายละเอียดของปัญหาที่ครูนำเสนอ ผู้นิเทศต้องตอบสนองด้วยการรับรู้ปัญหาของครู เพื่อให้แน่ใจว่าเข้าใจตรงกันว่า ปัญหาที่แท้จริงของครูคืออะไร

3.4 การนำเสนอ (Presenting) ผู้นิเทศเสนอทฤษฎีและความคิดเห็นของตนเอง ให้ข้อมูลสนับสนุนปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการแก้ปัญหาตามความคิดเห็นของครู เสนอข้อมูลที่ครูอาจจะมองข้ามความสำคัญ การเสนอความคิดเห็นของตนเองของผู้นิเทศในขั้นที่จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเพิ่มขึ้น และมองเห็นสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาที่ชัดเจนมากขึ้น

3.5 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) โดยผู้นิเทศพยายามทำให้ครูเข้าใจความคิดเห็น การรับรู้ของผู้นิเทศให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อปรับความเข้าใจตรงกันและมีแนวคิดในการแก้ปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน

3.6 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ทั้งผู้นิเทศและครูมีการแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะและทางเลือกใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา ก่อนที่จะร่วมกันสรุปเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหา หรือเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้และเหมาะสม

3.7 การกระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) เป็นการกระตุ้นส่งเสริมการยอมรับข้อโต้แย้ง ที่อาจเกิดขึ้น เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น ผู้นิเทศต้องยอมรับข้อขัดแย้ง และหาทางประนีประนอมเพื่อหาข้อยุติกันต่อไป เพราะความขัดแย้ง ความเห็นไม่ตรงกัน สามารถจะได้อะไรซึ่งวิธีแก้ปัญหาที่ดี และเหมาะสมที่สุด

3.8 ขั้นการเจรจาตกลงร่วมกันเพื่อหาข้อยุติ (Negotiating) เป็นการเจรจาเพื่อหาข้อตกลง ร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นที่ยอมรับของครู และผู้นิเทศ เพื่อให้ทั้ง 2 ฝ่ายเห็นด้วยกับรายละเอียดของแนวทางการปฏิบัติ อาจมีการอภิปราย ซึ่งแนวทางที่ได้ช่วยกันเลือก

3.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติเป็นการตกลงร่วมกัน ในรายละเอียดของแนวทางและแผนปฏิบัติ รวมทั้งกำหนด วัน เวลา สถานที่ที่จะดำเนินการตามแผน ใช้สื่ออะไรบ้าง มีใครบ้างเป็นผู้ร่วมงาน รายละเอียดเหล่านี้ต้องเจรจาปรึกษากันให้ชัดเจน

3.10 การตอบสนอง (Reflecting) เป็นการสรุปแผนขั้นสุดท้าย ผู้นิเทศสรุปแนวทางและแผนปฏิบัติโดยครูยอมรับ เข้าใจตรงกันในทุกเรื่อง อาจจะให้ครูทบทวนแผนและแนวทางการปฏิบัติอีก

ครั้ง และมีการจดบันทึกข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาการยอมรับนัดหมายการดำเนินการทุก
ขั้นตอนตามแผนก่อนนัดการประชุม

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้นิเทศในการเลือกใช้การนิเทศแบบร่วมมือ

ผู้นิเทศควรเลือกใช้วิธีการนิเทศแบบร่วมมือในกรณีต่อไปนี้

3.2.1 ในกรณีที่ครู หรือคณะครูมีระดับพัฒนาการ ความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมและความเชี่ยวชาญอยู่ในระดับปานกลาง แต่อาจจะยังไม่กล้าตัดสินใจเองโดยเด็ดขาดด้วยตนเอง

3.2.2 ในกรณีที่ครู คณะครูและผู้นิเทศมีความรู้ ความสามารถ ความสำคัญเท่าเทียมกัน หรือถ้าครูเข้าใจปัญหามากที่สุดในเรื่องหนึ่ง ผู้นิเทศรู้และเข้าใจมากอีกเรื่องหนึ่ง การนิเทศแบบร่วมมือจะช่วยให้ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3.2.3 กรณีที่ผู้นิเทศและครูจะต้องมีการตัดสินใจร่วมกัน และต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในเรื่องที่จะส่งผลถึงผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไป

3.2.4 ในกรณีที่ครู และผู้นิเทศยอมรับต่อการมภาระหน้าที่ร่วมกัน ในการแก้ปัญหาเฉพาะเรื่อง หรือบางเรื่องที่ต้องการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และตัดสินใจ แต่ไม่ให้ครูมีส่วนร่วม อาจเกิดปัญหาขึ้นได้

4. พฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้นำ (Nondirective Behaviors)

4.1 วิธีการนิเทศแบบไม่ชี้นำ ผู้นิเทศจะใช้พฤติกรรมในการพูดคุยทำงานร่วมกับครู โดยที่ครูจะเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตัวเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูร้องขอเท่านั้น ซึ่งพฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้นำมีลักษณะและการปฏิบัติ ดังนี้

4.1.1 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศฟังครูพูดคุย ครูเสนอแนวคิด ความต้องการอย่างตั้งใจ และพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่ครูพูดให้มากที่สุด

4.1.2 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศพูดสรุปความคิดเห็นตามความต้องการของครู หรือปัญหาของครู แสดงความเห็นใจ สนใจ แต่ไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวใด ๆ พยายามจับใจความสำคัญในเรื่องที่ครูพูดให้มากที่สุด

4.1.3 การสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศต้องพยายามทำความเข้าใจกับปัญหา เรื่องราวที่ครูพูดให้ละเอียด และชัดเจน ตรงกันให้มากที่สุด อาจจะทำให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาหรือเรื่องราวที่ครูพูด เพื่อให้สามารถมองปัญหาหลายมุม และเพื่อให้ครูได้แนวคิดมุมมองมากขึ้น

4.1.4 การกระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) ผู้นิเทศต้องแสดงออกด้วยความสนใจเต็มที่ที่จะรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ของครู ในขณะที่ครูพยายามแสดงความคิดเห็น ความเข้าใจเกี่ยวกับ

ปัญหาหรือเรื่องราวนั้น ๆ ให้การกระตุ้นด้วยคำพูด ใช้ท่าทางประกอบรวมทั้งพูดเสริมกำลังใจ สนับสนุน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถตัดสินใจได้ด้วยคามมั่นใจ

4.1.5 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศต้องมีการตอบสนองต่อการพูด การเสนอของครู ตลอดเวลา พร้อมกับทบทวนความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ครูพูด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ตรงกันแต่ไม่จำเป็นต้องถอดข้อความการพูดของครูทุกครั้ง

4.1.6 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพยายามพูดกระตุ้นให้ครูพิจารณา แนวทางการปฏิบัติหรือแนวทางการแก้ปัญหาอื่น ๆ โดยให้ครูกิจหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง สอบถาม ในรายละเอียดของแนวทางการแก้ปัญหา กระตุ้นให้คิดทางเลือกให้หลากหลายเพื่อเปรียบเทียบ และ ให้ได้มาซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุด โดยให้เวลาในการคิดและพูดอย่างพอเพียง

4.1.7 การแก้ปัญหา (Problem Solving) หลังจากที่ครูได้แนวทางการแก้ปัญหาแล้ว ผู้นิเทศ กระตุ้น ให้ครูพูดอธิบายผลที่อาจเกิดขึ้น จากการนำวิธีนั้นไปแก้ปัญหา รวมทั้งอาจจะให้อธิบายผลที่จะ เกิดขึ้นจากวิธีนั้น ๆ เพื่อให้ครูได้มีโอกาสคิดเปรียบเทียบแต่ละแนวทางการแก้ปัญหาจากผลที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นในการใช้แต่ละวิธี

4.1.8 การนำเสนอ (Presenting) ผู้นิเทศให้ครูนำเสนอปัญหาและแนวทาง หรือวิธีการแก้ปัญหา อีกครั้ง พยายามพูดให้ครูเต็มใจ ตั้งใจที่จะปฏิบัติและยอมรับว่าเป็นความผูกพันและภาระหน้าที่ใน เรื่องที่ครูได้ตัดสินใจไปแล้ว โดยพยายามให้ครูเลือกวิธีที่ปฏิบัติได้จริงด้วยตนเองภายในระยะเวลา พอควรและรับผิดชอบในการดำเนินการ

4.1.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) ผู้นิเทศให้ครูกำหนดเกณฑ์ในการ ปฏิบัติงาน กำหนดเวลาแล้วเสร็จเมื่อใด ต้องการสื่อ อุปกรณ์ใดบ้างที่จำเป็น เมื่อใดที่ครูสามารถ อธิบายและตอบคำถามต่าง ๆ เหล่านี้ให้ชัดเจน การประชุมการนิเทศใกล้จะสมบูรณ์

4.1.10 การตอบสนอง (Reflecting) เป็นการตอบสนองทบทวนเกี่ยวกับแผนการ ปฏิบัติงานของครู ก่อนจบการประชุม ผู้นิเทศต้องให้ครูสรุปแผนการปฏิบัติรายละเอียดของวิธี ดำเนินงานอีกครั้ง หลังจากนั้น ครูสามารถเริ่มดำเนินการตามโครงการและแผนปฏิบัติงานนั้นได้

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้นิเทศในการเลือกใช้การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ

ในการเลือกใช้วิธีนิเทศ และพฤติกรรมการนิเทศแต่ละประเภท ต้องอาศัยข้อมูล เกี่ยวกับตัวครูหลายด้านจนเข้าใจว่าครูแต่ละคน แต่ละกลุ่มเหมาะสมกับวิธีนิเทศและพฤติกรรมการ นิเทศแบบใดมากที่สุด จึงค่อยเริ่มดำเนินการ สำหรับการเลือกใช้พฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ ควร คำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 ในกรณีที่ครู หรือคณะครูผู้ร่วมโครงการนิเทศ มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน มีความเชี่ยวชาญ มีระดับความคิดและระดับพัฒนาการสูงมาก

4.2.2 ในกรณีที่ครู หรือคณะครู มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ตัดสินใจจะดำเนินการมาก และผู้นิเทศ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นน้อย

4.2.3 ในกรณีที่ครู หรือคณะครูต้องรับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ และผู้ นิเทศมีส่วนร่วมน้อย

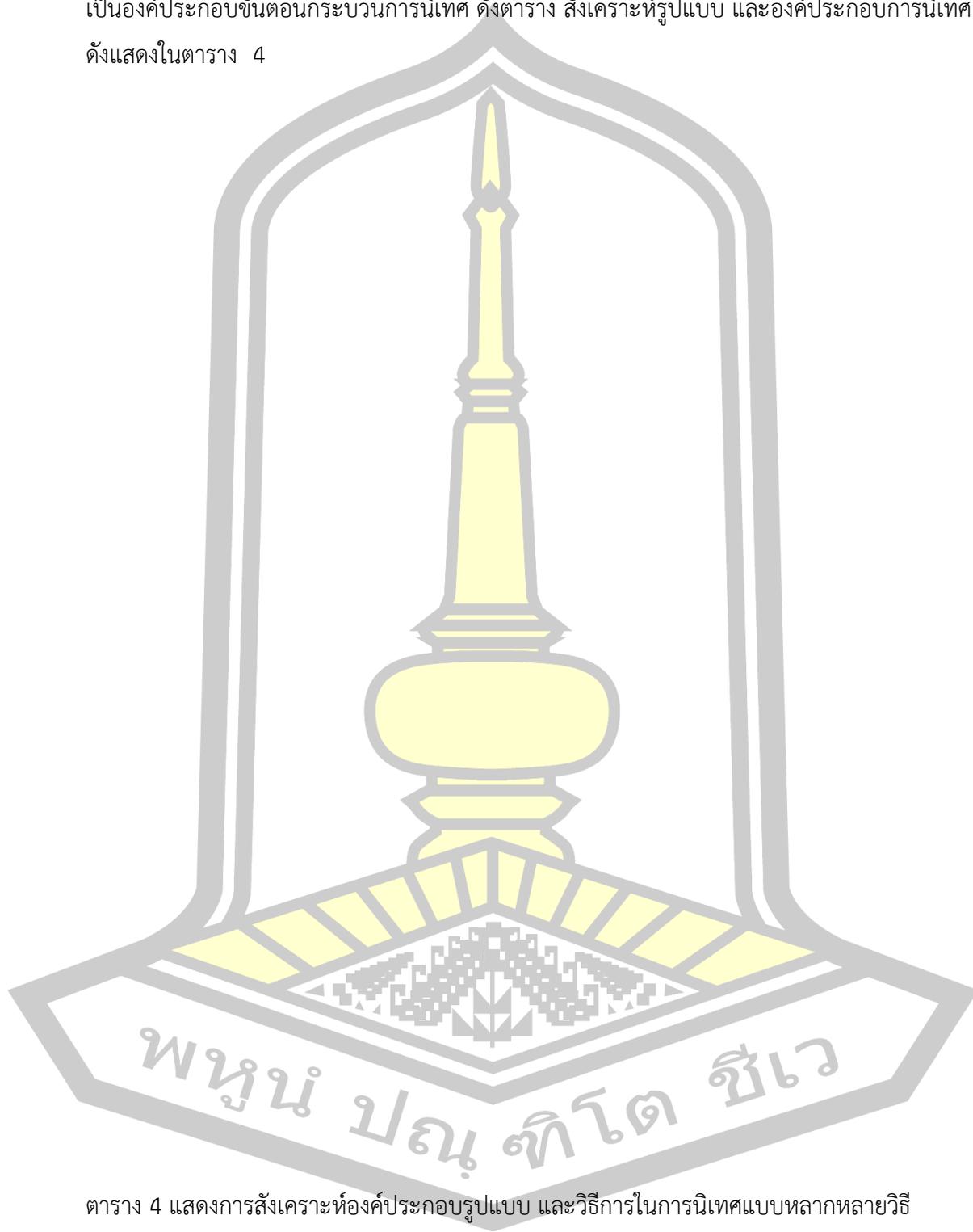
4.2.4 ในกรณีที่ครู หรือคณะครูมีความตั้งใจ และต้องการจะแก้ปัญหาในเรื่องนั้น ๆ ถึงแม้ว่า จะไม่ใช่ปัญหาสำคัญที่ผู้นิเทศต้องเข้าไปมีส่วนร่วม แต่ช่วยเปิดโอกาสส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้มี โอกาสตัดสินใจเอง และจัดดำเนินการเอง โดยผู้นิเทศคอยสนับสนุนและบริการตามที่ถูกร้องขอ

กล่าวโดยสรุปการนิเทศแบบไม่ชี้นำ ครูเป็นผู้มีบทบาทในการตัดสินใจมากที่สุด มีอิสระในการคิดด้วยตนเอง บทบาทของผู้นิเทศ คือ คอยสนับสนุน ให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้แนวทางในการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตัวครูเองมากที่สุด โดยที่ครูจะรู้สึกไม่ ถูกแนะนำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศแบบพัฒนาการมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยครูให้สามารถ ปรับปรุงพัฒนาตนเองและงานในวิชาชีพ ของตนได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน ดังนั้น ผู้นิเทศจะต้องมีความรู้ความเข้าใจทั้งใน ตัวผู้รับการนิเทศและวิธีการนิเทศ โดยในตัวผู้รับการ นิเทศจะต้องมีความรู้ในหลักการส่งเสริมและพัฒนาการ เรียนรู้ของผู้ใหญ่ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ในหลายด้าน เช่น ความต้องการธรรมชาติตามวัยและพัฒนาการ การเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน จึง จะสามารถชี้นำให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้สำเร็จ ในด้านวิธีการนิเทศจะต้อง ศึกษาเรียนรู้วิธีการหรือ พฤติกรรมการนิเทศที่หลากหลาย Glickman ได้เสนอวิธีการนิเทศ 4 แบบ คือ การนิเทศแบบชี้นำ ควบคุม (Directive approach) การนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูล (Directive Information Approach) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) และการนิเทศแบบไม่ชี้นำ (Nondirective Approach) โดยรูปแบบหรือพฤติกรรมการนิเทศทั้ง 4 วิธีนั้น จะต้องนำมาพิจารณาให้เหมาะสมกับ ผู้รับการนิเทศ ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม แต่ละบุคคล ดังนั้น ในการตัดสินใจเลือกตั้งการ นิเทศให้เหมาะสมกับครูจะต้องคำนึงถึงระดับพัฒนาการของครู ความรู้ความ เชี่ยวชาญ ความ รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ รวมถึงการยอมรับและผูกพันต่อภาระหน้าที่

จากรูปแบบ และวิธีการการนิเทศที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์องค์ประกอบขั้นตอนใน การนิเทศ จากวิธีการที่หลากหลายวิธีของ (Glatthorn ,1984) ได้แก่ การนิเทศแบบเพื่อนร่วม พัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development) และการนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) และการนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) ของ (Glickman, 2004) ได้แก่ การนิเทศแบบชี้นำควบคุม (Directive control Approach) การนิเทศแบบ ชี้นำให้ ข้อมูล (Directive Information Approach) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative

Approach) และการนิเทศแบบไม่ชี้หน้า (Nondirective Approach) เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนด
เป็นองค์ประกอบขั้นตอนกระบวนการนิเทศ ดังตาราง สัณเคราะห์รูปแบบ และองค์ประกอบการนิเทศ
ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบ และวิธีการในการนิเทศแบบหลากหลายวิธี
ของ Glatthorn และการนิเทศแบบพัฒนาการ ของ Glickman and Others

องค์ประกอบ ในการนิเทศ	Glatthon (1984 : 4)		การนิเทศแบบพัฒนาการ Glickman and Others (1985 : 8)				รวม	ร้อยละ	จัด ลำดับ
	การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนา วิชาชีพ	การนิเทศโดยผู้บริหาร	การนิเทศแบบชี้นำควบคุม	การนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูล	การนิเทศแบบร่วมมือ	การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ			
1. วางแผนร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100.00	1
2. การนำเสนอผลการ ปฏิบัติ	-	-	✓	✓	✓	✓	4	66.67	2
3. การร่วมรับฟังปัญหา	-	-	✓	✓	✓	✓	4	66.67	2
4. การแก้ปัญหา	-	-	✓	✓	✓	✓	4	66.67	2
5. การชี้แนะวิธีปฏิบัติ	-	-	✓	✓	-	-	2	33.33	4
6. ร่วมกันเลือกประเด็น ที่สนใจที่จะพัฒนา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100.00	1
7. นำเสนอโครงการ/ ขั้นตอนการปฏิบัติ	✓	-	✓	✓	-	-	3	50.00	3
8. ศึกษาวิธีการนิเทศ	✓	-	-	-	-	-	1	16.67	5
9. กำหนดวัน-เวลา ในการนิเทศ	✓	-	-	-	-	-	1	16.67	5
10. ดำเนินการตามแผน	✓	✓	-	-	-	-	2	33.33	4
11. สรุปผลการนิเทศ ประเมินผลการนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100.00	1
12. การให้ข้อมูลย้อนกลับ	-	✓	-	-	✓	✓	3	50.00	3
13. การกระตุ้นเสริมแรง	-	-	✓	✓	✓	✓	4	66.67	2

หมายเหตุ เครื่องหมาย (✓) หมายถึง มีข้อมูลที่สอดคล้อง (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลที่สอดคล้อง

จากตาราง 4 การสังเคราะห์รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธี ของ Glatthon (1984 : 4) ได้แก่ การนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ กับ การนิเทศโดยผู้บริหาร และรูปแบบการนิเทศแบบพัฒนาการของ Glickman and Others (1985 : 8) ได้แก่ การนิเทศแบบชี้นำควบคุม (Directive

control Approach) การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Information Approach) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) และการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Nondirective Approach) สันเคราะห์ได้ 13 องค์ประกอบ พบว่า ความถี่จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการนิเทศเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ 9 ขั้นตอน โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีค่าร้อยละ 50.00 ขึ้นไป โดยสรุปได้ดังนี้ 1) ร่วมกันเลือกประเด็นที่สนใจ 2) การวางแผนร่วมกัน 3) นำเสนอโครงการ/ขั้นตอนการปฏิบัติ 5) การนำเสนอผลการปฏิบัติ 6) การร่วมรับฟังปัญหา 7) การแก้ปัญหา 8) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 9) การกระตุ้นเสริมแรง 10) สรุปผลการนิเทศ 11) ประเมินผลการนิเทศ

กระบวนการนิเทศการสอน (Instructional Supervision Process)

วิชรา เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่า กระบวนการนิเทศการสอน หมายถึงการดำเนินงานอย่างเป็นระบบโดยความร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศซึ่งหมายรวมถึงศึกษานิเทศก์ (Supervisor) จากภายนอก ผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ หรือเพื่อนครู กับผู้รับการนิเทศซึ่งหมายถึงครูและบุคลากรอย่างอื่น ๆ ในโรงเรียน หรือเป็นความร่วมมือกันระหว่างเพื่อนครูด้วยกันในโรงเรียน เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งผลการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. ความหมายของการนิเทศการเรียนการสอน

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการนิเทศการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างหลากหลาย ได้แก่

Gold hammer, R., Anderson, R.H. and Krajewski (1980) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา เนื่องจากการนิเทศการศึกษานั้นมีความหมายที่กว้างและบทบาทของผู้นิเทศนั้นไม่คงที่ การนิเทศการสอนในโรงเรียนจึงถูกตีความหมายไปตามความคิดเห็นของนักการศึกษา

Alfonso (1891) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอน เป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาอย่าง เป็นทางการในองค์การนั้น ซึ่งชี้แนะพฤติกรรมการสอนของครู ในทางที่จะให้ความสะดวกในการเรียนของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ โดยแสดงระบบไว้ดังนี้

Harris (1985) ได้กล่าวถึง การนิเทศการสอนไว้ว่า การนิเทศการสอนเป็นสิ่งที่บุคลากรในโรงเรียนได้ร่วมกันกระทำ เพื่อที่จะรักษา หรือเปลี่ยนแปลงการทำงานของครูในโรงเรียน และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนของครู

สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอนว่ามีความสัมพันธ์กับการนิเทศภายในโรงเรียน และมีเป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการนิเทศการศึกษานับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ โดยบุคคลภายนอก ส่วนการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรภายในระบบ ส่วนการนิเทศการสอน คือ การปรับปรุงคุณภาพการสอนของครูโดยตรง ซึ่งถือว่าการนิเทศภายใน และการนิเทศการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา

วีชรา เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่า การนิเทศการสอน หมายถึงการดำเนินการอย่างเป็นระบบโดยความร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศ ซึ่งหมายถึงศึกษานิเทศก์ (Supervisor) จากภายนอก ผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ หรือเพื่อนครู กับผู้รับการนิเทศซึ่งหมายถึงครู และบุคลากรอย่างอื่น ๆ ในโรงเรียน หรือเป็นความร่วมมือกันระหว่างเพื่อนครูด้วยกันในโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งผลการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557) กล่าวว่า การนิเทศการสอน เป็นเทคนิคที่นิยมใช้การสังเกตการสอนหรือการเยี่ยมชั้นเรียนและเป็นเทคนิคที่ได้ผลเป็นอย่างมากในการนิเทศการศึกษา การนิเทศสมัยใหม่จะต้องเน้นถึงความสำคัญและคุณค่าของการนิเทศการสอน ถ้าหากเทคนิคดังกล่าวใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อเวลา ในคาบหนึ่งของการเรียนการสอน ก็จะทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนของการเรียนการสอน ตลอดจนข้อดีและข้อเสีย ซึ่งจะได้ดำเนินการแก้ไขต่อไป บางครั้งศึกษานิเทศก์อาจไม่มีความรู้อย่างลึกซึ้งในวิชาที่ครูสอน แต่ก็สามารถเข้าใจในเทคนิคและกระบวนการการเรียนการสอนและสามารถใช้คำแนะนำได้ การเยี่ยมชั้นเรียนเป็นการติดตามผลของการวางแผนการสอนจุดที่จะให้ความสนใจก็คือ พัฒนาการของบทเรียน ไม่ใช่ตัวครูหรือจุดอ่อนของครู เพราะเป็นผลต่อความเจริญงอกงามและการปรับปรุงตัวครู

จากแนวคิดของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การนิเทศการเรียนการสอนเป็นการมุ่งส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนโดยตรง ซึ่งจะเป็นการนิเทศ ในลักษณะเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครูและโรงเรียน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครู และมีการประชุมระหว่างผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศอย่าง ต่อเนื่อง มีการร่วมมือกันวางแผน ร่วมมือกันแก้ปัญหา ตัดสินใจ และดำเนินการร่วมกันตามลำดับขั้นตอนที่จะสามารถตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง

ได้ตลอดกระบวนการจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ ซึ่งการนิเทศการสอนนั้นมีความสัมพันธ์กับการนิเทศภายในโรงเรียนนั่นเอง

2. กระบวนการนิเทศการสอน

(วีชรา เล่าเรียนดี ,2556 อ้างอิงจาก สัจด์ อุทรานันท์,2529) ได้กล่าวถึงกระบวนการนิเทศในโรงเรียน (PIDRE) ได้เสนอขั้นตอนการนิเทศภายในโรงเรียนไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วางแผนการนิเทศ (Planning)

ขั้นตอนที่ 2 ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน (Informing)

ขั้นตอนที่ 3 ลงมือปฏิบัติงาน (Doing)

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเสริมกำลังใจ (Reinforcing)

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ (Evaluating)

การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารมีความสำคัญมากที่สุดเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนโดยตรง ซึ่งสามารถนำกระบวนการ หรือรูปแบบการนิเทศของนักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญการนิเทศมาใช้ได้ที่สำคัญการนำมาใช้ต้องคำนึงถึงหลักการนิเทศ และเป้าหมายของการนิเทศที่แท้จริง และที่ถูกต้องเสมอ ผู้ทำหน้าที่นิเทศ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องระลึกเสมอว่าการนิเทศ คือ การช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริมร่วมปฏิบัติ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครูที่ส่งผลถึงผู้เรียนโดยตรงโดยผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง และให้ความสำคัญมากที่สุด

กระบวนการนิเทศการสอนตามแนวคิด ของ Gold hammer (1980)

1. การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre Observation Conference)
2. การสังเกตการสอน (Observation)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการนิเทศ (Analysis and Strategy)
4. การประชุมเพื่อให้การแนะนำ (Supervision Conference)
5. การประชุมเพื่อวิเคราะห์ผลการนิเทศ (Post- Conference Analysis)

กระบวนการนิเทศการสอน Glickman and others ได้แก่

1. การประชุมก่อนการสังเกตการสอน
2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน
3. การวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอนและกำหนดวิธีการให้การนิเทศ
4. การประชุมเพื่อการนิเทศและการแนะนำ
5. การประชุมเสนอผลการสังเกตการสอน

กระบวนการนิเทศการสอน ของ Boyan and Copeland (1978)

ได้กำหนดขั้นตอนการนิเทศไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นการประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre Observation Conference)
 - 1.1 ระบุพฤติกรรมของครูและของนักเรียนที่น่าสนใจหรือจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนา
 - 1.2 กำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานขั้นต่ำของพฤติกรรมที่ต้องการจะปรับปรุงและพัฒนา
 - 1.3 เลือกหรือสร้างเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมนั้น ๆ
2. ขั้นดำเนินการการสังเกตการสอน (Observation) สังเกตการสอนในชั้นเรียน

บันทึกพฤติกรรมเป้าหมาย
3. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)
 - 3.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน
 - 3.2 พิจารณาพฤติกรรมที่ควรคงไว้และที่ควรมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงต่อไป
4. ขั้นประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post Observation Conference)
 - 4.1 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูหรือผู้สังเกต
 - 4.2 ร่วมกันพิจารณากลยุทธ์ในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านอื่น ๆ ต่อไป

กระบวนการนิเทศการสอน ตามแนวคิดของ วิชรา เล่าเรียนดี ได้แก่

 - 4.2.1 การประชุมร่วมกับครูก่อนการสังเกตการสอน
 - 4.2.2 การสังเกตการสอนในชั้นเรียน
 - 4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล แปลความ และตีความหมายของข้อมูล การสังเกตการสอนและเตรียมให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู
 - 4.2.4 การประชุมร่วมกับครู เพื่อพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอนและร่วมกันพิจารณาประเด็นที่ควรมีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อไป และร่วมกันทบทวนแผนการนิเทศการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ของครูระหว่างการสังเกตการสอนครั้งต่อไป

วิชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

 1. การประชุมร่วมกันกับครูก่อนการสังเกตการสอน
 2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน
 3. การวิเคราะห์ข้อมูล แปลความและตีความหมายของข้อมูล การสังเกตการสอนและเตรียมให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู
 4. การประชุมร่วมกับครู เพื่อพิจารณามูลจากการสังเกตการสอน และการร่วมกันพิจารณาประเด็นที่มีการปรับแก้ไขและพัฒนาต่อไป และร่วมกันทบทวนแผนการนิเทศการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างการสอนครั้งต่อไป

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557) ได้กล่าวถึง กระบวนการในการนิเทศการสอน ไว้ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแผนงานที่จะทำ ซึ่งต้องจัดทำตารางงานกำหนดว่าจะทำอะไร เมื่อไหร่ โดยต้องทำเป็นโครงการ กำหนดเค้าโครงตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบ พร้อมทั้งคาดคะเนที่จะเกิดขึ้นด้วย

2. กระบวนการจัดสายงาน (Organizing Processes) เป็นกระบวนการจัดบุคลากรต่างๆ เพื่อทำงานตามแผนงานที่วางไว้ ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการทำงาน ประสานงานกับบุคลากรที่จะปฏิบัติงานจัดสรรทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน มอบหมายงานพร้อมระบุหน้าที่ของบุคลากร จัดทำให้มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างงาน จัดทำโครงสร้างในการปฏิบัติงาน และพัฒนาโยบายในการทำงาน

3. กระบวนการนำ (Leading Processes) ต้องทำการสื่อสารเพื่อความเข้าใจในคณะทำงาน สร้างแรงจูงใจและอำนวยความสะดวกในการทำงาน พร้อมกับตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ โดยต้องแสดงตัวอย่างในการทำงาน ขั้นตอนการทำงาน และสัทธิการทำงาน

4. กระบวนการควบคุม (Controlling Processes) เพื่อให้การนิเทศการสอนดำเนินไปตามแผนงาน ต้องมีการสร้างกฎเกณฑ์ในการทำงาน แนะนำวิธีดำเนินการ หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ต้องกล่าวตักเตือน พร้อมกลับเร่งเร้าให้มีการพัฒนา

5. กระบวนการประเมินสภาพการทำงาน (Assessing Processes) เป็นขั้นตอนสุดท้ายซึ่งต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการวัดพฤติกรรม และทำวิจัยผลงานการนิเทศการสอนเป็นค่าประสมระหว่าง การนิเทศและการสอนสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศและการนิเทศการสอนคือการนิเทศการสอนเป็นส่วนย่อย (Subset) ของการนิเทศ

จากกระบวนการนิเทศการสอนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การนิเทศการเรียนการสอนเป็นการนิเทศภายในโรงเรียนที่ดำเนินการโดยบุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีจุดประสงค์ และวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน การนิเทศการสอนหรือรูปแบบการนิเทศการสอนมีหลายวิธีหรือหลายรูปแบบประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการนิเทศขึ้นอยู่กับดำเนินการที่เป็นระบบ ต่อเนื่องตลอดเวลา มีการร่วมมือกันวางแผน ร่วมมือกันแก้ปัญหา ตัดสินใจ ดำเนินการร่วมกันตามลำดับขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงได้ตลอดกระบวนการจนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย และประสบผลสำเร็จแต่ละโครงการ ซึ่งสามารถสรุปองค์ประกอบขั้นตอนของการนิเทศการจัดการเรียนการสอนจากนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการนิเทศการเรียนการสอน ของนักวิชาการในประเทศ และต่างประเทศ

องค์ประกอบ ในกรณีศึกษาระบบการเรียนการสอน	กระบวนการนิเทศการเรียนการสอน						รวม	ร้อยละ	ลำดับ
	Boyan and Copeland (1978)	Gold hammer (1980)	Glickman and others (1995)	สังัด อุทรานันท์ .(2529)	วิชุดา เล่าเรียนดี (2556)	รุ่งชัดดาพร เวทชะชาติ (2557)			
1.การประชุมก่อน การสังเกตการสอน	✓	✓	✓	-	✓	✓	5	83.33	1
2.การสังเกตการสอน ในชั้นเรียน	✓	✓	✓	-	✓	-	4	66.67	2
3.การวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดวิธีการ นิเทศ	✓	✓	✓	-	✓	-	4	66.67	2
4. การประชุมเพื่อให้ การแนะนำ	✓	✓	✓	-	-	-	3	50.00	3
5. การประชุมเพื่อ วิเคราะห์ผลการ นิเทศ	✓	✓	✓	-	✓	-	4	66.67	2
6. วางแผนการนิเทศ	-	-	-	✓	-	✓	1	33.33	4
7. ให้ความรู้ความ เข้าใจในการ ปฏิบัติงาน	-	-	-	✓	-	-	1	16.67	5
8. ลงมือปฏิบัติงาน	-	-	-	✓	-	-	1	16.67	5
9. กระบวนการ ควบคุม	-	-	-	-	-	✓	1	16.67	
10. สร้างเสริมกำลังใจ	-	-	-	✓	-	✓	2	33.33	4
11. ประเมินผล การนิเทศ	-	-	-	✓	-	✓	2	33.33	4

หมายเหตุ เครื่องหมาย (✓) หมายถึง มีข้อมูลที่สอดคล้อง (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลที่สอดคล้อง

จากตาราง 5 การสังเคราะห์รูปแบบกระบวนการนิเทศการสอนของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ สังเคราะห์ได้ 11 องค์ประกอบ พบว่า ความถี่จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการนิเทศการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 2 ลำดับ 9 ขั้นตอน โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 50.00 ขึ้นไป โดยสรุปได้ดังนี้ 1) การประชุมก่อนการสังเกตการสอน 2) การสังเกตการสอนในชั้นเรียน 3) การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการนิเทศ 4) การประชุมเพื่อให้การแนะนำ 5) การประชุมเพื่อวิเคราะห์ผลการนิเทศ หรือการประเมินผล

เมื่อพิจารณาผลการสังเคราะห์รูปแบบวิธีการนิเทศในตาราง 3 และจากการสังเคราะห์วิธีการนิเทศการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบหลัก 5 ขั้นตอน และองค์ประกอบย่อย 18 ขั้นตอน

เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) โดยใช้กระบวนการ SWOT Analysis

1. S : Strengths – จุดแข็งของการนิเทศ
2. W : Weaknesses - จุดอ่อนของการนิเทศ
3. O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการนิเทศ
4. T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงาน

ด้านการนิเทศ

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I)

1. ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Training)
3. ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A)

1. การวางแผนการดำเนินงาน (Planning)
2. การสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานนิเทศ (Understanding)
3. การปฏิบัติงานตามแผน (Doing)
4. การประชุมหลังการนิเทศ (Meeting)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) โดยใช้ 4 คำถาม (RHDI) คือ

1. สิ่งที่เราคาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
2. สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
3. สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่าง (How Differentiate)
4. สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) หมายถึง การประเมินกระบวนการดำเนินการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยประเมินการดำเนินการนิเทศ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยป้อนเข้าด้านการนิเทศ (Input)
2. กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ (Process)
3. ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)

กรอบแนวคิดในการวิจัย และพัฒนา (Research and Development)

การวิจัย และพัฒนาเป็นกระบวนการในการพัฒนา และตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ (Product) โดยการทำการทดสอบในสภาพจริง และดำเนินการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หลายๆ รอบ จนได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ดังนั้น เป้าหมายหลักการหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย และพัฒนา คือ ผลิตภัณฑ์นั่นเอง (วาโร เฟ็งสวัสดิ์ ,2552)

1. ความหมายของการวิจัย และพัฒนา ได้มีนักการศึกษา ทั้งในและต่างประเทศได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัย และพัฒนา ไว้ดังนี้

(ทีศนา แคมมณี 2548 อ้างอิงใน วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2552) ได้กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การวิจัยที่มุ่งนำเอาความรู้จากการวิจัยบริสุทธิ์ไปวิจัยต่อโดยพัฒนาเป็นเทคนิค หรือวิธีการที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหา และทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่าพอใจแล้วจึงนำไปเผยแพร่ใช้ในวงกว้าง เพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

องค์อาจ นัยพัฒน์ (2554) ให้ความหมายว่า การวิจัย และพัฒนาหมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ หรือความเข้าใจในแง่มุมใหม่ๆ เกี่ยวกับผลผลิต กระบวนการ และการบริการที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบ แล้วประยุกต์ความรู้ หรือความเข้าใจที่ได้จากการแสวงหาไปสร้างสรรค์หรือปรับปรุงให้เกิดผลผลิต กระบวนการ และการบริการแบบใหม่ขึ้น ซึ่งมีประสิทธิภาพ และเป็นที่ต้องการจำเป็นของบุคคล ตลาด หรือองค์กรใดๆ มากยิ่งขึ้น

ศิริชัย กาญจนวาศี (2559) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา (R&D) มีองค์ประกอบของการผสมกันระหว่าง “การวิจัย” และ “การพัฒนา” โดยการวิจัยเป็นกระบวนการตรวจสอบ (ยืนยันความถูกต้องและน่าเชื่อถือ) แสวงหา (สืบค้นองค์ความรู้ที่มีอยู่แต่ยังไม่มีการค้นพบมาก่อน) หรือสร้างประดิษฐ์กรรม (นวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน) โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ส่วนการพัฒนาเป็นกระบวนการปรับปรุง/แก้ไข ให้ดีขึ้น และเหมาะสมกว่าเดิม หรือเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือผลผลิต จนมีประสิทธิผล และประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่อบุคคลหน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือสังคมโดยรวม เป็นการผสมผสานกระบวนการวิจัยกับกระบวนการพัฒนาเข้าด้วยกัน ที่มีเป้าหมายเพื่อนำความรู้ใหม่มาใช้ในการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง วิธีการหรือผลผลิตที่สร้างขึ้นใหม่ จนมีประสิทธิผล และประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือสังคม โดยมีกลยุทธ์ในการตรวจสอบยืนยันความถูกต้อง และน่าเชื่อถือของวิธีการหรือผลผลิตใหม่ หรือแสวงหาวิธีการหรือผลผลิตใหม่ หรือสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่

กิตติยา วงษ์จันทร์ (2561) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนา เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้า คิดค้นอย่างเป็นระบบ น่าเชื่อถือ มี เป้าหมายในการพัฒนาผลผลิต เทคโนโลยี สิ่งประดิษฐ์ สื่อ อุปกรณ์ เทคนิควิธีหรือรูปแบบการทำงาน ระบบบริหารจัดการ หรือ “นวัตกรรม” และทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่เพื่อพัฒนางาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การวิจัยและพัฒนา หมายถึง การวิจัยที่เป็นการผสมผสานกระบวนการวิจัย กับ กระบวนการพัฒนา โดยเป็นการตรวจสอบ แสวงหา หรือ พัฒนานวัตกรรม โดยมุ่งแสวงหาความรู้ใหม่ๆ หรือพัฒนาผลผลิตให้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่วางไว้ได้อย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. กระบวนการวิจัย และพัฒนา

เป็นการวิจัยที่มีกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงเป็นขั้นเป็นตอน สอดคล้องกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแบ่งการดำเนินงานเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ (วาโร เฟิงส์วสต์, 2562)

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการ

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ สามารถกระทำการวิจัยได้หลายประเภท แล้วแต่จุดมุ่งหมายลักษณะปัญหาการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย และอื่นๆ สาธะสำคัญของการดำเนินงานขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาต่างๆ รวมทั้งสำรวจความต้องการในการใช้ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย สิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของลักษณะปัญหา และความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ศึกษาความสำคัญของปัญหาการวิจัย เพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะยุติหรือดำเนินการขั้นต่อไปหรือไม่ มีความเหมาะสมหรือคุ้มค่าเพียงใด มีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหน โดยพิจารณาประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. สำรวจสภาพปัญหาว่ามีลักษณะของปัญหาเป็นอย่างไร ความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ ปัญหา แนวทางในการแก้ปัญหา รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้สำหรับแก้ปัญหา

2. สำรวจความต้องการว่าในบริบทที่เป็นอยู่มีความต้องการสิ่งใด มีความเร่งด่วนหรือไม่ ศึกษาแนวทางเพื่อสนองความต้องการใช้งาน อุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์ประเภทใดที่จำเป็นต้องใช้

3. การศึกษาเอกสาร เป็นการศึกษาถึงสภาพความเป็นไปในอดีต และปัจจุบันว่ามีการบันทึกสิ่งใดไว้บ้าง มีปัญหาหรือความต้องการใด โดยทำการสังเคราะห์จากเอกสารเกี่ยวกับปรัชญา วิสัยทัศน์ นโยบายของหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ

4. การสำรวจความพร้อมของหน่วยงาน โดยพิจารณาถึงงบประมาณ และทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น ฐานะการคลัง บุคลากร วัสดุครุภัณฑ์ ช่วงระยะเวลา สถานที่ดำเนินการวิจัย เป็นต้น

การวิจัยเชิงสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการ มีองค์ประกอบในการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ได้แก่ จุดมุ่งหมายการดำเนินงาน ขอบเขตเนื้อหา เทคนิควิธีการและการนำผลการดำเนินงานไปใช้

1. จุดมุ่งหมายการดำเนินงาน การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ มีเพียงพอที่จะชี้ให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงได้หรือไม่ ถ้ามีข้อมูลเพียงพอหรือมีความจำเป็นของหน่วยงานอยู่แล้วก็ไม่ต้องมีความจำเป็นต้องทำการวิจัยเชิงสำรวจนี้ ซึ่งมีข้อควรพิจารณาได้แก่

1.1 เพื่อสำรวจสภาพปัญหาที่แท้จริงอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตอบสนองความต้องการได้อย่างคุ้มค่า

1.2 เพื่อสำรวจความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ ซึ่งความต้องการนี้มีระดับความจำเป็นแตกต่างกันแล้วแต่ว่าองค์กร หน่วยงานนั้นมีความต้องการสิ่งใดก่อน สิ่งใดหลัง

1.3 เพื่อสำรวจลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ต้องใช้ให้มีความเหมาะสม คุ้มค่า และได้ประโยชน์แท้จริง ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น เครื่องปรับอากาศ ยานพาหนะ
สื่อการสอน

2. ขอบเขตเนื้อหา ขอบเขตเนื้อหาเป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็น และสำคัญอย่างยิ่งที่ใช้เป็นพื้นฐานการสร้างผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีข้อควรพิจารณาได้แก่

2.1 ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบริบทที่เป็นปัญหาในปัจจุบันว่ามีลักษณะอย่างไร มีปรากฏการณ์อะไร มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินภารกิจปัจจุบันหรือไม่ มากน้อยเท่าใด

2.2 ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบริบทที่เป็นความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ เพื่อให้การดำเนินภารกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ และสำเร็จลุล่วงด้วยดี ซึ่งการสำรวจความต้องการที่ใช้ผลิตภัณฑ์นี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการสร้างผลิตภัณฑ์ใดก็ตามที่ไม่เป็นไปตามความต้องการใช้งานแล้วโอกาสที่ ผลิตภัณฑ์นั้นจะถูกนำไปใช้จะมีน้อยมาก ทำให้เกิดความสูญเปล่าในการสร้างผลิตภัณฑ์ เช่น ผลิตเครื่องซักผ้าไปให้โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดใช้ เป็นต้น

2.3 ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ ต้องการใช้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้ ทั้งทางด้านขนาด รูปร่าง สี วัสดุ ปริมาณ รวมทั้งลักษณะเนื้อหา

3. เทคนิควิธีการ การใช้เทคนิควิธีการในการดำเนินงาน ต้องพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายที่จำเป็นต่อการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้ และต้องตระหนักถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วย ดังนั้นการจะใช้เทคนิควิธีการใด ต้องพิจารณาถึงระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้สร้างผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการวิจัยได้ดังนี้

3.1 การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เป็นการศึกษาข้อเท็จจริง เพื่อให้ทราบคุณลักษณะหรือสภาพความเป็นจริงในสภาพการณ์นั้นๆ เป็นการสำรวจความคิดเห็นของ

กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ การดำเนินงานวิจัยมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

- 1) การกำหนดปัญหาการวิจัย
- 2) จุดมุ่งหมายของการวิจัย
- 3) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4) การวิเคราะห์และแปลผล
- 5) การสรุปผล

3.2 การวิจัยเชิงสังเคราะห์ (synthesis research) เป็นการวิจัยที่ศึกษาจากงานวิจัยที่มีผู้ทำวิจัยไว้แล้ว โดยศึกษางานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือมีประเด็นปัญหาใกล้เคียงกัน โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องกันและความขัดแย้งกันของงานวิจัยเหล่านั้น การสังเคราะห์ลักษณะนี้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ที่มีชื่อเรียก เฉพาะว่า การวิเคราะห์อภิมาน (meta-analysis) สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยเชิงสังเคราะห์มีกระบวนการ ขั้นตอนต่างๆ เช่นเดียวกับการวิจัยเชิงสำรวจจะต่างกันเฉพาะขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแหล่งข้อมูลไม่ใช่บุคคลแต่แหล่งข้อมูล คือเอกสารงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์

3.3 การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการวิจัยที่ศึกษาคุณลักษณะและปรากฏการณ์ต่างๆ อย่างครอบคลุม เป็นการศึกษาสภาพปรากฏการณ์จริงของชุมชน ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- 1) การเลือกสนามวิจัย
- 2) การเข้าสนามวิจัย
- 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4) การตรวจสอบ และการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การนำผลการดำเนินงานไปใช้

เมื่อดำเนินการตามเทคนิควิธีการแล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาถึงความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบผลิตภัณฑ์

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 1 คือ การวิจัยเชิงสำรวจสภาพปัญหา และความต้องการ สำหรับขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์มีข้อควรพิจารณา ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายการดำเนินงาน

การออกแบบผลิตภัณฑ์มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถนำไปใช้แก้ปัญหา หรือนำไปใช้พัฒนาตามความต้องการ ดังนั้นการออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา

และความต้องการที่สำรวจได้ในขั้นตอนที่ 1 และตลอดจนมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้นั้นมีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตที่สำคัญของขั้นตอนนี้ประกอบด้วยงานหลัก 3 ประการคือ

2.1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีองค์ประกอบการทำงานหลายอย่างคือ การจัดลำดับความสำคัญและความต้องการ การตัดสินใจเลือกรูปแบบผลิตภัณฑ์ การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการดำเนินการสร้างผลิตภัณฑ์

2.2 การประเมินความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ เมื่อได้พัฒนางานวิจัยจนสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ขึ้นมาแล้ว ขั้นตอนมาคือการตรวจสอบความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ว่าเหมาะสมแก่การใช้งานหรือยัง โดยพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ทั้งรูปร่าง ขนาด ลักษณะ สี และอื่นๆ โดยพิจารณาว่าเหมาะสมต่อการใช้งานตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.3 การประเมินประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ เมื่อได้ตรวจสอบความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์แล้วขั้นตอนมาคือการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนางานได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างคุ้มค่าต่อการลงทุนสร้างผลิตภัณฑ์นั้น

3. เทคนิควิธีการ

เป็นเทคนิคที่ใช้ในการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาขึ้นและมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาดังนี้

3.1 เทคนิคการประเมินความเหมาะสม มีเทคนิควิธีการที่นิยมใช้ 2 วิธี ได้แก่ การประชุมสัมมนาวิพากษ์ และการใช้แบบสอบถาม

3.2 เทคนิคการประเมินประสิทธิภาพ เทคนิควิธีการที่นิยมใช้มี 3 วิธี ได้แก่ การประเมินรายบุคคลการประเมินโดยกลุ่มขนาดเล็กและการประเมินในสถานการณ์จริง

4. การนำผลการดำเนินงานไปใช้

ในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ซึ่งมีขอบเขตเนื้อหาของการดำเนินงานประกอบด้วย การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การประเมินความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์และการประเมินประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ ผลการดำเนินงานแต่ละส่วนจะนำไปใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และพัฒนาคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น โดยไม่ให้เกิดผลเสียต่อผู้รับบริการ และผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ หรือถ้าเกิดผลเสียจะทำให้เกิดผลเสียน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเชิงทดลอง

การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ ต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 2 ที่ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องนำผลิตภัณฑ์นั้นมาทำการทดลองใช้งาน เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่ามีคุณภาพ ประสิทธิภาพในการใช้งานได้จริง มีข้อควรพิจารณา ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายการดำเนินงาน เป็นการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ภายใต้สภาพการณ์ที่เป็นจริง เพื่อตรวจสอบและยืนยันคุณภาพและประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ว่าเป็นไปตามผลการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการใช้งาน รวมทั้งตรวจสอบว่าผลิตภัณฑ์สามารถใช้ได้ตรงตามที่ออกแบบพัฒนาไว้โดยการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ ต้องตอบปัญหาเหล่านี้ได้คือ

- 1) ผลิตภัณฑ์สามารถใช้ได้จริงตรงตามการออกแบบผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนที่ 2
- 2) ปัญหาและอุปสรรคมีอะไรบ้าง
- 3) วิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ ผู้ใช้สามารถใช้งานได้โดยง่าย
- 4) ผู้ใช้บรรลุตามจุดมุ่งหมายการใช้
- 5) ทราบถึงเจตคติของผู้ใช้ผลิตภัณฑ์
- 6) ทราบพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหลังการใช้ผลิตภัณฑ์

2. ขอบเขตเนื้อหา การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ใช้กลุ่มผู้เข้ารับการทดลองในแต่ละครั้งไม่น้อยกว่า 30 คน และทำการทดลองตามขอบเขตเป้าหมายอย่างทั่วถึง เช่น ถ้าใช้ภูมิประเทศเป็นเกณฑ์จะทำการทดลองทั้งในเมือง และชนบท ถ้าใช้เพศเป็นเกณฑ์จะทำการทดลองทั้งเพศชาย และเพศหญิง เป็นต้น ทั้งนี้โดยทั่วไปขอบเขตเนื้อหานี้ต้องการเปรียบเทียบภายในกลุ่มเป้าหมายผู้รับการทดลอง โดยการเปรียบเทียบผลในระหว่างทดลอง กับหลังการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์หรืออาจใช้การเปรียบเทียบกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุมก็ได้

3. เทคนิควิธีการ การดำเนินงานขั้นตอนนี้ใช้การวิจัยเชิงทดลองเป็นหลัก ซึ่งมี 3 ประเภท ได้แก่ การวิจัยคล้ายธรรมชาติ การวิจัยกึ่งการทดลอง และการวิจัยเชิงทดลองแท้

4. การนำผลการดำเนินงานไปใช้ ผลจากการดำเนินงานที่ได้จากการวิจัยเชิงทดลองจะเป็นการยืนยันได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ และประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร เมื่อนำผลิตภัณฑ์ไปใช้ในวงกว้าง ตามสภาพการณ์ต่างๆ ที่เป็นจริงแล้วเป็นอย่างไร ปัญหา และอุปสรรคมีอะไรบ้างใช้ได้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเพียงใดผลที่ได้จากการนำผลิตภัณฑ์ไปใช้นี้จะสามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลิตภัณฑ์ในครั้งต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การวิจัยเชิงประเมิน

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง ซึ่ง ผู้วิจัยควรจะได้ทราบถึงความเหมาะสมในการขยายผลการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้ โดยพิจารณาจาก

ข้อมูลที่เหมาะสมนั้นประกอบการตัดสินใจว่าจะยุติการวิจัย หรือจะปรับปรุงแก้ไข หรือจะขยายผลต่อไป มีข้อควรพิจารณาได้แก่

1. จุดมุ่งหมายการดำเนินงาน การประเมินผลการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ต้องพิจารณาสิ่งต่อไปนี้เป็นตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ มีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด สภาพการณ์ทดลองมีความพร้อมหรือไม่ รวมทั้งประเมินผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นตามมาอันเนื่องจากการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์

2. ขอบเขตเนื้อหา เป็นการกำหนดขอบเขตในการประเมินให้ครอบคลุมภาพ รวมทั้งหมดที่เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น ความพร้อมด้านทรัพยากรที่ใช้ในการทดลอง การดำเนินงานในการใช้ผลิตภัณฑ์ ผลการดำเนินงาน และข้อค้นพบอื่นๆ อันเนื่องมาจากการใช้ผลิตภัณฑ์

3. เทคนิควิธีการ การวิจัยเชิงประเมิน เป็นการประเมินผลการใช้ผลิตภัณฑ์ภายใต้ขอบเขต เนื้อหามีเทคนิควิธีการที่ใช้คือ เทคนิคการประเมิน ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบเชิงระบบ (Systematic model) รูปแบบชิปปี้ (CIPP model) เป็นต้น

4. การนำผลการดำเนินงานไปใช้ การประเมินผลผลิตภัณฑ์ในขั้นตอนนี้ เป็นการประเมินในภาพรวมทั้งหมด เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุงผลิตภัณฑ์ หรือจะขยายการใช้ผลิตภัณฑ์สู่วงกว้างต่อไปสำหรับในปัจจุบันมีการพัฒนากระบวนการวิจัยและพัฒนาเป็น 5 ขั้นตอนโดยเพิ่มขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการวิจัยและพัฒนาได้แก่ การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้นมาเป็นขั้นตอนที่ 5 คือ

5. การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ พัฒนาเพิ่มเติมเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการวิจัย และพัฒนา คือ การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายตามแหล่งข่าวสารต่างๆ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อไป บางผลิตภัณฑ์อาจเป็นการบริการสังคมเปิดให้สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือบางผลิตภัณฑ์อาจต้องจดทะเบียนลิขสิทธิ์ ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานหรือองค์กรเป็นผู้ดำเนินการซึ่งสามารถ สรุปเป็นขั้นตอนของการวิจัย และพัฒนาเป็นแผนภาพได้ ดังนี้

กระบวนการวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

กระบวนการวิจัยและพัฒนา อาจเริ่มด้วยระบบของการวิเคราะห์สภาพปัญหาให้ชัดเจน แล้วเข้าสู่ระยะของการพัฒนาทางเลือก หรือวิธีการใหม่ๆ ซึ่งระยะของการพัฒนาทางเลือกจะมีขั้นตอนคล้ายคลึงกับการวิจัยโดยทั่วไป แต่เป็นการพัฒนาต้นแบบนวัตกรรมให้ได้มาตรฐานก่อนที่จะทำการทดลองใช้ในสภาพจริง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม

โดยทั่วไปการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จะมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 พัฒนาด้านแบบ (อาจเป็นการพัฒนาสื่อ อุปกรณ์หรือรูปแบบการบริหารจัดการ)

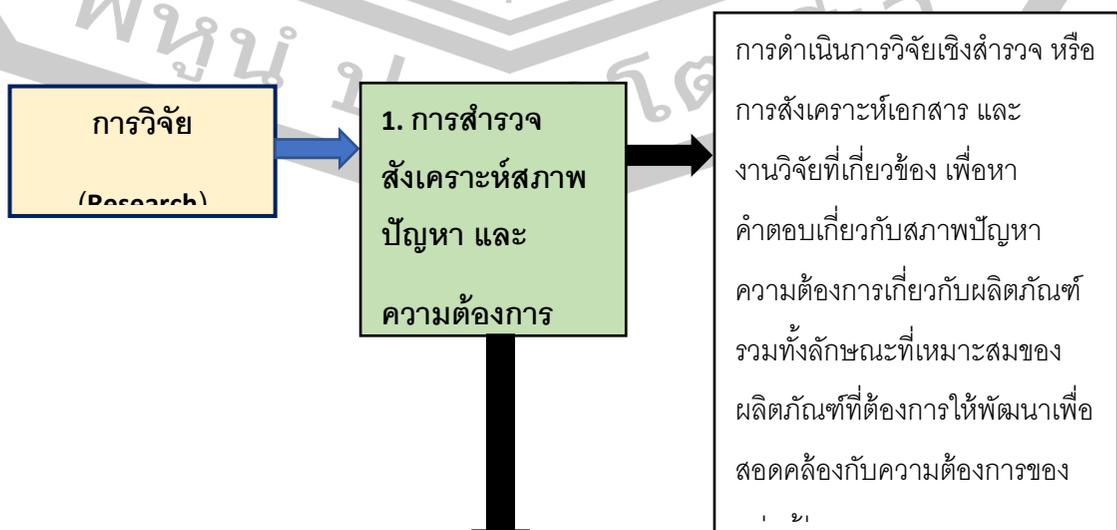
ขั้นที่ 2 ทดลองใช้นวัตกรรม

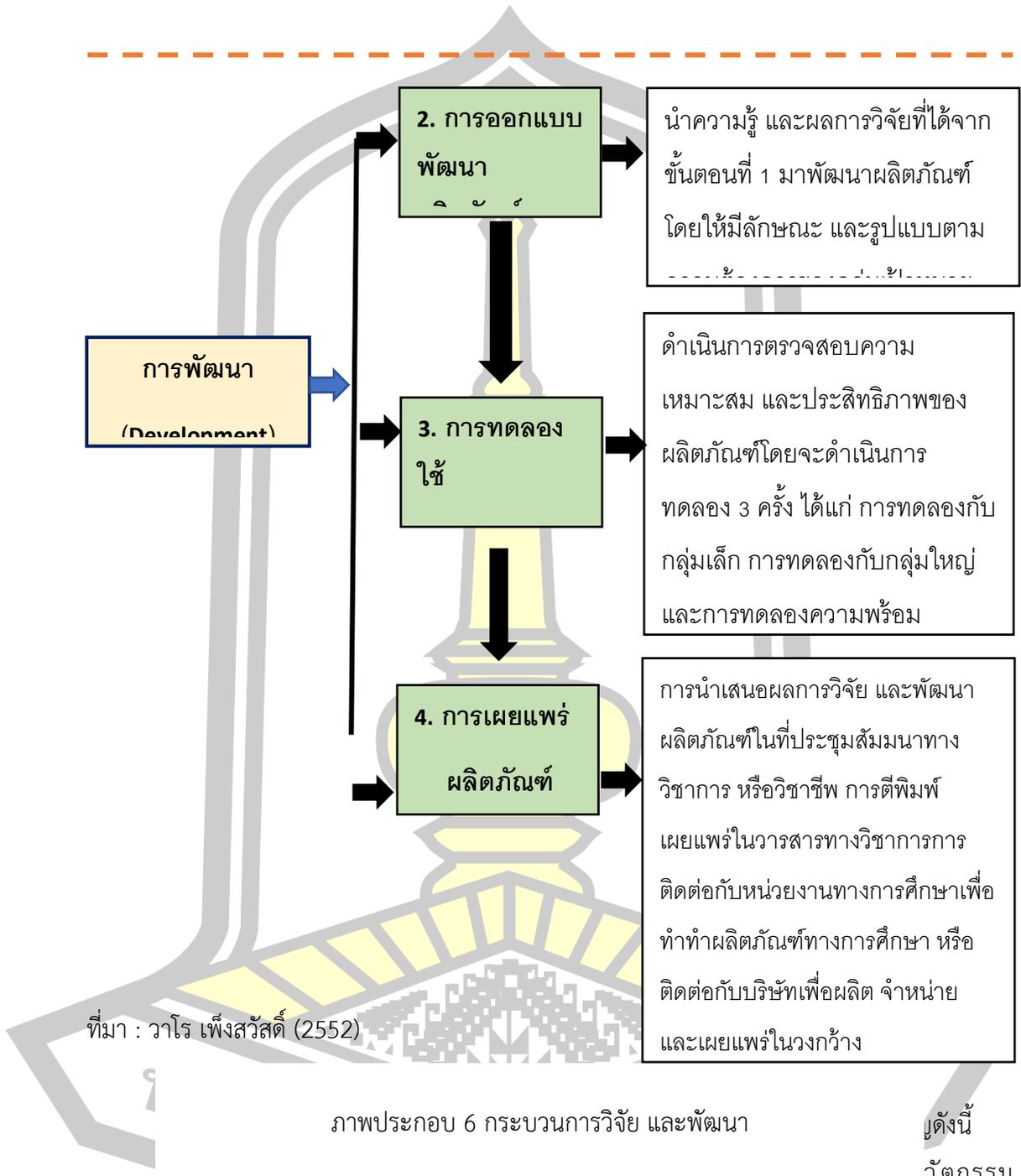
ขั้นที่ 3 สรุปผลการทดลอง / เขียนรายงาน

ในการสร้างต้นแบบนวัตกรรม นักวิจัยและพัฒนาจะต้องตรวจสอบและปรับปรุงต้นแบบนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องในลักษณะของ R&D ดังนี้

1. ต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม (Review literature)
2. สร้างต้นฉบับนวัตกรรม (D1 = Development ครั้งที่ 1)
3. ตรวจสอบประสิทธิภาพในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก (R1 =Research ครั้งที่ 1)
4. ปรับปรุงต้นฉบับ (D2)
5. ทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น (R2)
6. ดำเนินการจนได้ต้นแบบนวัตกรรมที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ซึ่งขั้นตอนของการวิจัย และพัฒนาสามารถสรุปเป็นภาพประกอบ 6 (วาโร เฟ็งส์วัสดี. 2552)

(Innov:

2. มีความเที่ยงตรง (Validity) ความถูกต้องความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย และความเป็นประโยชน์ของผลการวิจัย

3. มีการทดลอง (Experiment) การทดลองซ้ำ และการปรับปรุงจนมั่นใจในผลของนวัตกรรม หรือ ประดิษฐ์กรรม

4. มีความเป็นผู้นำ (Leadership) ของผู้วิจัยในการพัฒนากระบวนการ หรือผลผลิตใหม่

5. มีความใหม่ (Originality) ของนวัตกรรม หรือประดิษฐ์กรรมที่พัฒนา หรือสร้างขึ้น

6. มีกรอบทัศน์ (Paradigm) หรือแนวคิดผานกระบวนการวิจัยกับกระบวนการพัฒนา

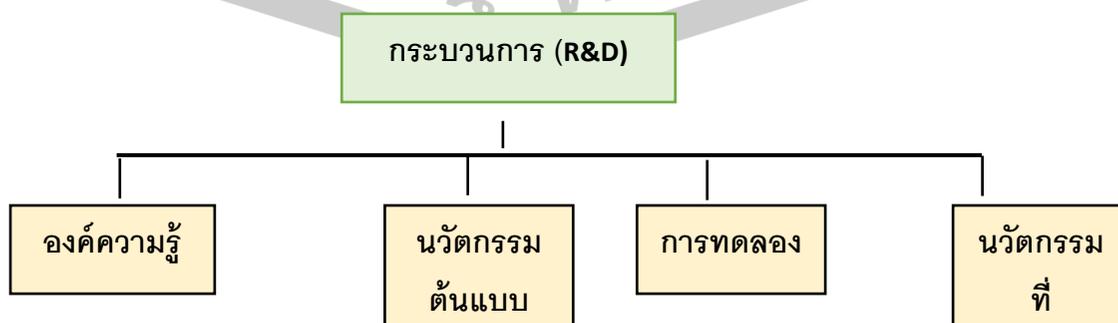
7. มีการผสมวิธีวิจัย (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) กับการวิจัยประยุกต์ (Applied Research)

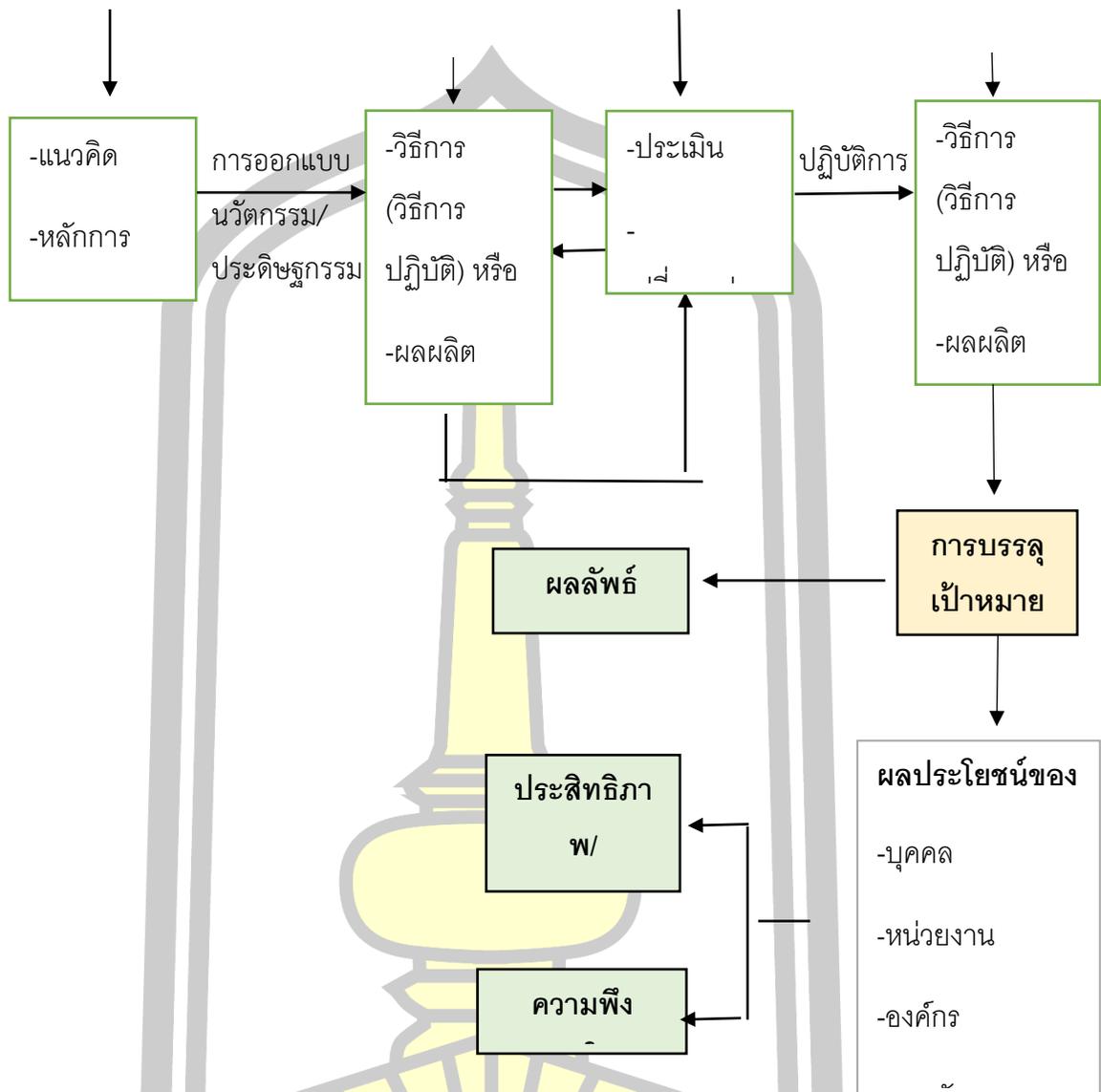
8. มีประสิทธิผล (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) ของนวัตกรรม หรือประดิษฐ์กรรม

9. มีการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็น (Need) อันเป็นประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือสังคมโดยรวม

10. มีการใช้หลักการ หรือทฤษฎี (Theory) ที่น่าเชื่อถือเพื่อขับเคลื่อนงานวิจัยจนบรรลุเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาถึงความหมายของการวิจัยและพัฒนา (R&D) สามารถสรุปเป็นผังกระบวนการวิจัย และพัฒนาดังภาพประกอบ 7 (ศิริชัย กาญจนวาสี ,2559)

ที่มา : ศิริชัย กาญจนวาสิ (2559)

ภาพประกอบ 7 กระบวนการวิจัย และพัฒนา (R&D Process)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย สรุปได้ว่า กระบวนการวิจัย และพัฒนา (Research and Development) นั้นมีขั้นตอน หลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา สภาพที่พึงประสงค์ของเป้าหมาย 2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามเป้าหมาย 3) การทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ กับกลุ่มเป้าหมาย 4) การประเมินผลการใช้นวัตกรรม

กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครู

“การสอน” เป็นเรื่องที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานพร้อมๆ กับการมีมนุษย์ขึ้นในโลก เพราะเมื่อมีคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การสอนก็ย่อมต้องเกิดขึ้น เนื่องจากการสอนเป็นพฤติกรรมทางธรรมชาติของมนุษย์ในการที่จะช่วยเหลือกัน และกันในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต (ทิตินา แชมมณี ,2551) ดังนั้นการสอนถึงมีความสำคัญ สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังต่อไปนี้

ทิตินา แชมมณี (2551) กล่าวว่า การสอนเป็นการบอก สิ่ง อธิบาย ชี้แจง หรือแสดงให้ดู การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติต่างๆ โดยที่ผู้สอนและผู้รับ หรือ ครูและศิษย์ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในกระบวนการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตามความคิดเห็นและความสามารถของตน ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอดตามแต่ครูจะให้ การสอนโดยครูนี้เกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แล้วแต่สถานการณ์และความพอใจของครู และการสอนมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลง ไปตามยุคตามสมัย การเปลี่ยนแปลงหลักๆ เริ่มตั้งแต่การคิดถึงการสอนในฐานะที่เป็นศิลป์ (art) และเป็นศาสตร์ (science) ลักษณะของการสอนวิวัฒนาการมาจากการสอนที่เป็นตามธรรมชาติอย่างไม่มีรูปแบบถึงการสอนอย่างมีรูปแบบ เริ่มตั้งแต่การใช้วิธีการสอนครอบงำความคิด (Indoctrination) ของผู้เรียน เพื่อทิ้งความคิดความเชื่อเดิม ซึ่งต่อมาเปลี่ยนไปเป็นการพร่ำสอนความคิด ความเชื่อ ซักจง โน้มน้าว (inculcation) ให้ผู้เรียนเห็นคล้อยตาม ต่อไปจึงเริ่มมีการสอน (teaching) ซึ่งเน้นบทบาทของครู แล้วจึงก้าวเข้าสู่การสอนอย่างมีแบบแผน ใช้หลักวิชาจากการศึกษาค้นคว้าวิจัยมากขึ้น แต่ยังมีกรยึดครูเป็นศูนย์กลาง หลังจากนั้นได้เริ่มเปลี่ยนจากครูไปเป็นผู้เรียน คำว่าการสอนจึงเปลี่ยนไปเป็น “การเรียนการสอน” (instruction) ซึ่งเน้นบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้และครอบคลุมการเรียนรู้ที่กว้างขึ้น ต่อมาจึงเริ่มมีลักษณะของการฝึกอบรม (training) และแตกแขนงออกไปเป็นหลายลักษณะ ได้แก่ การสอนในลักษณะการติว หรือกวดวิชา (tutoring) การสอนในลักษณะชี้แนะ (coaching) การสอนในลักษณะให้คำปรึกษา (supervising) การสอนทางไกลผ่านสื่อโทรทัศน์ (distance teaching) และต่อมาได้พัฒนาเป็นการสอนแบบไม่มีครู (instruction without teacher) โดยพัฒนาเป็นบทเรียนสำเร็จรูป หรือโปรแกรมสำเร็จรูป (programmed text) ซึ่งสามารถสอนสื่อผ่านสิ่งพิมพ์ และการสอนปัจจุบันมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนสร้างความรู้ (construction)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนมีทั้งความหมายทางวิชาการ กระบวนการและตัวบุคคล ดังนั้น จึงอาจสรุปความหมายของการเรียนการสอนได้ว่าการจัดการเรียน

การสอนคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

2. การประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู

สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (2549) ได้กำหนดความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร
- 2) ความสามารถในการเนื้อหาสาระที่สอน
- 3) ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 4) ความสามารถในการเลือกใช้และ พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้
- 5) ความสามารถในการวัดและ ประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่ได้กำหนดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ คือ

- 1) ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอน
- 2) รูปแบบการเรียนรู้และการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
- 3) การออกแบบและการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้
- 4) การบูรณาการเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้
- 5) การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม
- 6) เทคนิคและวิทยาการจัดการเรียนรู้
- 7) การใช้การผลิตสื่อและการพัฒนานวัตกรรม ในการเรียนรู้
- 8) การจัดการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 9) การประเมินผลการเรียนรู้ และสอดคล้องกับผลการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้ทำการสร้างแบบประเมินสมรรถนะครูกรอบความคิดมาจากแนวคิดของ McClelland นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard ที่อธิบายไว้ว่า “สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผล การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และ คุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิด จากแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-image) และบทบาทที่ แสดงออกต่อสังคม (Social role) ที่แตกต่างกันทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ภาครัฐ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการบริหารทรัพยากรบุคคลตาม กรอบมาตรฐาน

ความสำเร็จด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล (Standard for Success) เพื่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ต่อ ความสำเร็จของส่วนราชการ

การกำหนดกรอบการประเมินสมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการกำหนดความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของครู และการประชุมเชิง ปฏิบัติการสร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินสมรรถนะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ : กิจกรรมจัดระบบพัฒนาครูเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนาครู รายบุคคล ซึ่งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการศึกษา ผู้บริหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันพิจารณาและ กำหนด สมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สมรรถนะครู อันประกอบด้วย เจตคติ ค่านิยม ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการ ปฏิบัติงานตาม ภารกิจงานในสถานศึกษา จากแบบประเมินสมรรถนะและมาตรฐานของครูผู้สอน ที่หน่วยงานต่างๆได้ จัดทำไว้ ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพการปฏิบัติงาน (สมรรถนะ) เพื่อให้ ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษามีและเลื่อนวิทยฐานะ ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ก.ค.ศ.) มาตรฐานวิชาชีพครู ของสำนักงานเลขาธิการคุรุ สภา รูปแบบสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษา (สค.บศ.) นอกจากนี้ยังศึกษา จากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสังเคราะห์ สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะครู สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ

- 1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
- 1.2 การบริการที่ดี
- 1.3 การพัฒนาตนเอง
- 1.4 การทำงานเป็นทีม
- 1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ

- 2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 2.2 การพัฒนาผู้เรียน
- 2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.5 ภาวะผู้นำครู

2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

ชวนพิศ ศีลาเดช (2562) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนมาตรฐานสากล และผลการศึกษาปรากฏว่า สมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนมาตรฐานสากล มี จำนวน 11 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competency) มีจำนวน 5 สมรรถนะ ประกอบด้วย

สมรรถนะที่ 1 การพัฒนาวิชาชีพ

สมรรถนะที่ 2 จริยธรรม จรรยาบรรณ และค่านิยม

สมรรถนะที่ 3 การสื่อสาร

สมรรถนะที่ 4 การบริหารจัดการชั้น เรียน

สมรรถนะที่ 5 การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา

สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) มีจำนวน 6 สมรรถนะ ประกอบด้วย

สมรรถนะที่ 1 การออกแบบหลักสูตร

สมรรถนะที่ 2 การจัดการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 3 การประเมินผู้เรียน

สมรรถนะที่ 4 การใช้ข้อมูลสารสนเทศเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการใช้แหล่งการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 5 การทำงานเป็นทีม

สมรรถนะที่ 6 สังคมและวัฒนธรรม

ชรอยวรรณ ประเสริฐผล (2556) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 สมรรถนะคือ

1) ความรู้ และทักษะในการใช้หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้

2) ความรู้ และทักษะในการออกแบบการเรียนรู้

3) ความรู้และทักษะใน การจัดการกระบวนการเรียนรู้

4) ความรู้และทักษะในการพัฒนา สื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้

5) ความรู้และทักษะในการวัด และประเมินผล

6) ความรู้และทักษะในการวิจัยทางการศึกษา

7) การมีคุณลักษณะที่เหมาะสมของครู

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545) ได้กล่าวว่า สำหรับยุคแห่งเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศหลากหลาย ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญสำหรับยุคนี้ที่ เรียกว่า C-Teacher สมรรถนะที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จนั้น ผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี เพราะหากผู้สอนไม่เชี่ยวชาญในเรื่องที่สอนหรือถ่ายทอด ก็ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมาย ดังนั้นครูผู้สอนแห่งยุคเทคโนโลยีต้องมีสมรรถนะ ดังต่อไปนี้

1. Computer (ICT) Integration : ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียน ยิ่งถ้าได้ผ่านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะยิ่งช่วยส่งเสริมทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี

2. Constructionist : ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้เองจากการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับ และได้จากการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้และสร้างสรรค์ชิ้นงานต่าง ๆ ผ่านการประยุกต์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากในชั้นเรียนและการศึกษาด้วยตนเอง

3. Connectivity : ผู้สอนต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและระหว่างผู้สอนในสถานศึกษาเดียวกันหรือต่างสถานศึกษา รวมถึงเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษากับชุมชนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน

4. Collaboration : ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสารสนเทศระหว่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะอาชีพและทักษะชีวิต

5. Communication : ผู้สอนมีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมนำไปสู่ความเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

6. Creativity : ผู้สอนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้สอนต้องเป็นมากกว่าผู้ถ่ายทอดความรู้โดยตรงเพียงอย่างเดียว

7. Caring : ผู้สอนต้องมีมุทิตาจิตต่อผู้เรียน ต้องแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใยอย่างจริงใจต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อใจส่งผลต่อการจัดสภาพการเรียนรู้ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่ผู้เรียนจะมีความสุขในการเรียนรู้และจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

ฉัตรชัย หวังมีจมี (2560) ได้กล่าวถึง สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 : ปรับการเรียน เปลี่ยนสมรรถนะ ว่า ปัจจุบันครูผู้สอนพบปัญหาอย่างมาก ทั้งจาก ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ตัวของครูผู้สอนเอง แต่อีก สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดจากการสำรวจคือ ครูผู้สอนยังมีความต้องการ การพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของตนในการพัฒนานักเรียนให้เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ต่อไป แต่ แนวทางในการพัฒนา สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ยังไม่มีแนวทางการ พัฒนาที่ชัดเจน และเขาได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะ ของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 สรุปได้ ว่า สมรรถนะของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้น พื้นฐานในศตวรรษที่ 21 มี 7 สมรรถนะ คือ

- 1) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2) สมรรถนะ ด้านการวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและคำนึงถึงความแตกต่าง หลากหลายระหว่างบุคคล

- 3) สมรรถนะด้านคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยี และการรู้เท่าทันสื่อ
- 4) สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ
- 5) สมรรถนะด้านการทำงาน เป็นทีมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
- 6) สมรรถนะด้านการข้ามวัฒนธรรม
- 7) สมรรถนะด้านการเป็นผู้อำนวยความสะดวก และแนะแนวทาง

สุไม บิลโบ (ม.ป.พ.) ได้กล่าวถึง สมรรถนะ ทักษะ และบทบาทครูไทยในศตวรรษที่ 21 ว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้าน ต่าง ๆ อย่างรวดเร็วทั้งด้านการแพทย์ การเกษตร อุตสาหกรรม เศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการ เปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดจากความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีและการสื่อสารคือ การเปลี่ยนแปลง ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง จากเดิมสังคมไทยเป็นสังคมแบบเรียบง่าย มีวิถีชีวิตที่แตกต่าง อย่างชัดเจนระหว่างชนบท และในเมือง อันเนื่องมาจากสภาพภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจ แต่ทุกวันนี้ กลายเป็นสังคม แห่งการแก่งแย่งแข่งขัน เน้นความสะดวกสบาย และรวดเร็ว มีการรับข้อมูลข่าวสาร จาก หลากหลายช่องทาง และมีการส่งต่อแบ่งปันข้อมูลกันผ่านช่องทางที่หลากหลายจน กลายเป็น สังคมนิยมข้อมูล สิ่งเหล่านี้ทำให้ความแตกต่างระหว่างชนบทและเมืองน้อยลง ซึ่งน่าจะเป็นผลดีกลับ ส่งผลทางลบต่อสังคมของประเทศโดยภาพรวม

ความเป็นครูมีใช้เรื่องง่ายที่จะนำพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่ผู้เรียน ต้องครูในฐานะผู้สอนควร ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันต้องไม่ลืมว่าครูเอง ก็เป็นผู้มีความสำคัญในบทบาทที่แตกต่าง กันแต่มีเป้าหมายเดียวกันคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มี ทักษะและมีเจตคติที่ดีในการ ดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุปัจจัยทางสังคม เทคโนโลยี และการสื่อสารที่ เปลี่ยนแปลงไปทำให้การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นพัฒนาผู้เรียนให้ทันกับ ยุค สมัย ทันทับปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม สามารถก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นได้

ด้วยการใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้รับการพัฒนามาจากห้องเรียนและ นอกห้องเรียนโดยมีครู ทำหน้าที่ตามบทบาทต่าง ๆ อย่างเต็มเปี่ยมด้วยประสิทธิภาพ ดังนั้นสมรรถนะ ทักษะ บทบาทครูไทย ในศตวรรษที่ 21 จึงประกอบด้วย

- 1) Content : มีความรอบรู้มากขึ้นทั้งในสาขาที่สอนและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2) Constructionist : มีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
- 3) Creativity Skill : มีทักษะกระบวนการคิดที่สามารถเรียนรู้ได้ เกี่ยวข้องกับสิ่ง ใหม่ และสิ่งที่มีความหมายผนวกรวมกันเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการริเริ่มทำสิ่งใหม่ๆ เพื่อการ เปลี่ยนแปลง
- 4) ICT Literacy Skill : มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ และรู้เท่าทันเทคโนโลยี
- 5) Communication Skill : มีทักษะในการสื่อสาร ทั้งในการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้ดีทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถในการถ่ายทอด การนำเสนอ มีวิจารณญาณที่ดีในการรับฟัง
- 6) Collaboration Skill : มีทักษะทางการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ทักษะการเข้า สัมคม
- 7) Caring Skill : มีทักษะในการดูแลเอาใจใส่ตนเอง และคนอื่น
- 8) Connectivity Skill : มีทักษะในการติดต่อเชื่อมโยงกับคนอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสอดคล้องของการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการพัฒนา ความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครู ดังแสดงใน ตาราง 6

ตาราง 6 การสังเคราะห์ความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครู

	แนวคิดของนักวิชาการ			
--	---------------------	--	--	--

ความสามารถการจัด การเรียนการสอน ของครู	สถาบันพัฒนาครูฯ	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ชวนพิศ ศิลปาเดช	ชะรอยวรรณ ประเสริฐผล	ณอมพร เลขาทรส์แสง	ฉัตรชัย หวังมีจมี	สุเม บิลโบ	รวม	ร้อยละ	จัด ลำดับ
1. ความสามารถในการ สร้างและพัฒนา หลักสูตร	✓	-	✓	✓	✓	-	-	✓	5	62.50	2
2. ความสามารถใน เนื้อหาวิชาที่สอน	✓	✓	✓	-	-	✓	-	-	4	50.00	3
3. ความสามารถในการ จัด กระบวนการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	7	87.50	1
4. ความสามารถในการ เลือกใช้และพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	7	87.50	1
5. ความสามารถในการ วัด และประเมินผล	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	-	5	62.50	2
6. ทฤษฎีการเรียนรู้	-	✓	-	-	-	-	-	✓	2	25.00	5
7. การจัดการเรียนรู้ที่ เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	-	✓	✓	-	-	✓	✓	✓	5	62.50	2
8. รูปแบบและการ พัฒนา รูปแบบการสอน	-	✓	-	✓	-	-	-	-	2	25.00	5
9. การทำงานเป็นทีม	-	-	-	✓	-	-	✓	-	2	25.00	5
10. ภาวะผู้นำครู	-	-	✓	-	✓	-	-	-	2	25.00	5

11. การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและชุมชน	-	-	✓	-	-	✓	-	✓	3	37.50	4
12. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	-	-	✓	-	✓	-	-	-	2	25.00	5
13. การมีคุณธรรมจริยธรรม	-	-	-	-	-	-	✓	✓	2	25.00	5
14. การข้ามวัฒนธรรม	-	-	-	-	-	-	✓	✓	2	25.00	5

หมายเหตุ เครื่องหมาย (✓) หมายถึง มีข้อมูลที่สอดคล้อง (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลที่สอดคล้อง

จากตาราง 6 สามารถสรุปแนวคิดจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถจัดการเรียนการสอนของครู จากนักการศึกษา สามารถสังเคราะห์ องค์ประกอบความสามารถจัดการเรียนการสอนของครูได้ 14 องค์ประกอบ จากนักวิชาการ และองค์กรทั้งสิ้น 8 แห่ง พบว่าความถี่จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถจัดการเรียนการสอนของครูเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับ โดยผู้วิจัยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 37.50 ขึ้นไป และผู้วิจัยได้นำมาจัดเรียงลำดับใหม่เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยนิเทศเพื่อพัฒนาความสามารถจัดการเรียนการสอนของครู ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร
- 2) ความสามารถในรายวิชาที่สอน
- 3) ความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
- 4) ความสามารถในการกระบวนการเรียนรู้
- 5) ความสามารถในการเลือกใช้และพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้
- 6) ความสามารถในการวัดและประเมินผล

บริบทของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยนาฏศิลป์

วิทยาลัยนาฏศิลป์ (วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ,2562) “โรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์” เปิดสอนเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2477 นับเป็นสถาบันการศึกษาของชาติแห่งแรกที่ทำให้การศึกษาทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนนี้ คือ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีคนแรกของกรมศิลปากร ต่อมาในปี พ.ศ.2478 ทางราชการมีความประสงค์ที่จะให้วิชาศิลปะทางโขน ละคร และดนตรีมารวมอยู่ในสังกัดเดียวกัน จึงได้โอนครูอาจารย์ทางสายศิลปะและดุริยางคศิลป์ประจำราชสำนักของพระมหากษัตริย์ รวมทั้งเครื่องดนตรี เครื่องโขน เครื่องละครของหลวงบางส่วนจากกระทรวงวังให้มาอยู่ในสังกัดกรมศิลปากร กรมศิลปากรจึงแก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนนาฏดุริยางคศาสตร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น กล่าวคือ ในวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ.2478 พระสารสาสน์ประพันธ์รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการได้มีคำสั่งตั้งโรงเรียนศิลปากร สอนวิชาช่างปั้น ช่างเขียน และช่างรักขึ้นอยู่กับ กรมศิลปากร เรียกชื่อเฉพาะแผนกนี้ว่า “โรงเรียนศิลปากรแผนกนาฏดุริยางค์” ให้การศึกษาวិชาศิลปะทางดนตรี ปี่พาทย์ และละคร ระบำ แต่ยังไม่มียุทธโขนต่อมาวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ.2485 มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากรใหม่ ให้ยุบกองโรงเรียนและให้ “แผนกช่าง” ของโรงเรียนศิลปากรไปขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ตั้งขึ้นใหม่และโอนกรมศิลปากรไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2485 กรมศิลปากรจึงปรับปรุงกิจการดุริยางคศิลป์ เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นกองการสังคีต และโอนแผนกนาฏดุริยางค์จากโรงเรียนศิลปากรมาขึ้นอยู่กับกองการสังคีตเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนศิลปากร” มาขึ้นอยู่กับกองการสังคีตเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนสังคีตศิลป์” ขึ้นอยู่กับแผนกนาฏศิลป์

แต่เนื่องจากอุปสรรคบางประการและภัยจากมหาสงครามโลกครั้งที่ 2 รวมทั้งราชการได้ยืมสถานที่ไปใช้ราชการอย่างอื่นระหว่าง พ.ศ. 2485 – 2487 การศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลป์จึงหยุดชะงักไปชั่วระยะเวลาหนึ่งในปี พ.ศ. 2488 ภายหลังจากสิ้นสุดมหาสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้ว นายกรัฐมนตรี (จอมพล ป. พิบูลสงคราม) ได้มีบัญชาให้แก้ไขปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนสังคีตศิลป์ขึ้นใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนนาฏศิลป์” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อเป็นสถานศึกษานาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ของทางราชการ
2. เพื่อบำรุงรักษาและเผยแพร่ นาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ประจำชาติไทย
3. เพื่อให้ศิลปะทางดนตรี โขนและละคร ภายในประเทศมีฐานะเป็นที่ยกย่อง และ

นานาชาติ

เมื่อเปิดโรงเรียนนาฏศิลป์ ในปี พ.ศ. 2488 มีนักเรียนเก่าเหลืออยู่ในโรงเรียนสังคีตศิลป์ 33 คน เป็นนักเรียนหญิงทั้งสิ้น จึงได้เปิดรับสมัครเด็กชายเข้าฝึกหัดโขน ในครั้งแรกมีจำนวน

ประมาณ 60 คน และนับตั้งแต่นั้นมาจำนวนนักเรียนก็เพิ่มขึ้นทุกปีและขยายการศึกษาเพิ่มขึ้นทั้งนาฏดุริยางคศิลป์ไทยและสากล

ต่อมาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2504 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากร ออกเป็นกองต่างๆ และมีกองศิลปศึกษาเพิ่มขึ้น โรงเรียนนาฏศิลป์จึงโอนจากกองการสังคีตมาขึ้นกับกองศิลปศึกษาและได้รับการยกฐานะให้เป็น “วิทยาลัยนาฏศิลป์” เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2515 และในวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกรมศิลปากรใหม่ โดยส่วนหนึ่งได้มีการยุบกองศิลปศึกษาและกองการสังคีตและรวมสองกองเข้าด้วยกัน เรียกชื่อใหม่ว่า สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์

ปีการศึกษา 2542 กรมศิลปากรได้ก่อตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อทำการสอนในระดับปริญญาตรี โดยมีนโยบายรับเฉพาะนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดกรมศิลปากรเท่านั้น

วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการให้การศึกษา ทั้งวิชาสามัญและวิชาศิลปะ เดิมมีอยู่แห่งเดียว คือ ที่กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ถนนราชินี เชียงสะพาน พระปิ่นเกล้า ใกล้โรงละครแห่งชาติ แต่เนื่องจากสถานที่คับแคบและไม่อาจจะขยายได้ อีกทั้งที่ตั้งของวิทยาลัยอยู่ในทำเลของเกาะรัตนโกสินทร์ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายปรับปรุงให้เป็นแหล่งโบราณสถาน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม ฉบับที่ 8 กรมศิลปากรจึงมีนโยบายให้ย้ายวิทยาลัยนาฏศิลป์ไปอยู่ที่อำเภอศาลายา จังหวัดนครปฐม ต่อไป

ปัจจุบันนี้ วิทยาลัยนาฏศิลป์ได้ขยายการสอนไปสู่ภูมิภาคในจังหวัดต่างๆ รวมทั้งสิ้น 12 แห่งคือ

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์ ตั้งอยู่ที่ 119 หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477
2. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่ ถนนสุริวงค์ ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514
3. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ที่ ถนนหัวไทร ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521
4. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ตั้งอยู่ที่ 28 ถนนอยุธยา - อ่างทอง ตำบลบางแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521
5. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ที่ ถนนกองพลสิน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522
6. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย ตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522

7. วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ตั้งอยู่ที่ 13 ถนนสนามบิน อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525

8. วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี ตั้งอยู่ที่ ถนนรามเดโช ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526

9. วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี ตั้งอยู่ที่ ถนนชวนะอุทิศ ตำบลวัดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527

10. วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง ตั้งอยู่ที่ 150 หมู่ 1 ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527

11. วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ที่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 25236

12. วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา ตั้งอยู่ที่ 444 ถนนมิตรภาพ ตำบลโคกกรวด อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้ง 12 แห่งนี้ มีหน้าที่ให้การศึกษา อบรมทั้งวิชาสามัญ วิชาการศึกษาและวิชาชีพพิเศษทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าวิจัย ศิลปะพื้นเมืองของแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ศิลปวิทยาการ และวัฒนธรรมของชาติโดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาสามัญ และวิชาศิลปะ สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ โดยมุ่งหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะ ความถนัดและพัฒนาความสามารถ ความสนใจ เพื่อให้เกิดความชำนาญอันเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเองและสังคม

2. เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพและจินตนาการ ตลอดจนรู้จักคุณค่าของนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ

3. เพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมทักษะฝีมือ ส่งเสริมให้ใฝ่ใจศึกษาเพิ่มพูนความรู้ความสามารถรวมทั้งเป็นการธำรงรักษาสืบทอดงานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติสามารถให้บริการสังคมและประเทศชาติได้

2. การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์

การจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จัดอยู่ในระบบการศึกษาวิชาชีพพิเศษ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรีให้มีความชำนาญเป็นพิเศษตั้งแต่เยาว์วัยและต้องได้รับการฝึกฝนเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังนั้นการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จึงเป็นการรวมทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาในสถาบันเดียวกัน ดังนี้

2.1. ระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น รั้บนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้ระยะเวลาเรียน 6 ภาคเรียน หรือ 3 ปีการศึกษา มีหน่วยการเรียนรวมทั้งสิ้น 108 หน่วยการเรียน เรียนวิชาสามัญและวิชาศิลปะ ตามหลักสูตร ดังนี้

2.1.1 วิชาสามัญ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พลานามัย ศิลปศึกษา

2.1.2 วิชาชีพลีปะ แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

1.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย โขน ละคร

1.2 สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ประกอบด้วย ปี่พาทย์ เครื่องสาย

ไทย คีตศิลป์ไทย

1.3 สาขาวิชานาฏศิลป์สากล

1.4 สาขาวิชาดุริยางค์สากล ประกอบด้วย ดุริยางค์สากล คีตศิลป์

สากล

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น จะได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ขั้นต้น (วุฒิ ปนต.)

2.2 ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง รั้บนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาเรียน 6 ภาคเรียน หรือ 3 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องกระดั้บนาฏศิลป์ขั้นต้น มีหน่วยการเรียนรวมทั้งสิ้น 110 หน่วยการเรียน เรียนวิชาสามัญ และวิชาชีพลีปะ 4 สาขาวิชา เช่นเดียวกับนาฏศิลป์ขั้นต้น ผู้สำเร็จการศึกษาระดั้บนาฏศิลป์ชั้นกลางได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (วุฒิ ปนก.)

2.3 ระดับนาฏศิลป์ชั้นสูง รั้บนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดั้บนาฏศิลป์ชั้นกลาง ใช้ระยะเวลาเรียน 4 ภาคเรียน หรือ 2 ปีการศึกษา ศึกษาต่อเนื่องจากระดั้บนาฏศิลป์ชั้นกลางเรียนไม่ต่ำกว่า 85 หน่วยกิต หลักสูตรการเรียน ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา คือ วิชาพื้นฐาน วิชาการศึกษา วิชาชีพลีปะและวิชาเลือกเสรี ผู้สำเร็จการศึกษาระดั้บนาฏศิลป์ชั้นสูงได้รับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (วุฒิ ปนส.) เทียบเท่าระดับอนุปริญญา

เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรดังกล่าวข้างต้นแล้ว จัดเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับผู้ปฏิบัติเท่านั้น ยังไม่สามารถรองรับงานด้านการสืบสาน สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ ให้มีคุณภาพเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ ทั้งนี้ เนื่องจากงานดังกล่าวต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถในระดับปริญญา ซึ่งขณะนี้ที่เห็นได้ชัด อาทิ การขาดแคลนผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญทางด้านศิลปะไทย สถาปัตยกรรมไทย

ดังนั้น กรมศิลปากรได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งในการขยายการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ให้ถึงระดับปริญญาตรี เพื่อสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถในการคิด การประยุกต์ และสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์ วิจัยได้อย่างเป็นระบบถึงขั้นนำเอาผลงานวิจัยไปใช้ในการดำเนินงานได้ รวมทั้ง การผลิตบุคลากรเพื่อเป็นนักวิชาการ ศิลปินด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ซึ่งยังไม่มีหน่วยงานใดผลิตโดยตรง

3. ประวัติความเป็นมา และการระดับปริญญาตรีของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การยกร่างและเสนอกฎหมายว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นี้ได้เริ่มต้นตั้งแต่ พ.ศ. 2535 กว่าที่จะออกมามีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541) รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 7 ปี กล่าวคือ ผ่านรัฐบาลถึง 3 สมัย ข้าราชการซึ่งได้รับมอบหมายให้ไปชี้แจงในเรื่องนี้ ตั้งแต่เริ่มแรกจนกระทั่งถึงเสร็จสิ้น 39 ครั้ง วัตถุประสงค์และความมุ่งหมายแรกในการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น เพื่อต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ป.นส. หรือ ศ.ปวส.) จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สามารถเรียนต่อได้ถึงระดับปริญญาตรี เนื่องจากการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์นั้น เป็นวิชาชีพพิเศษ เฉพาะทางที่ต้องการศึกษาเล่าเรียนกันมาตั้งแต่อายุน้อย

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นส่วนหนึ่งในสังกัดกรมศิลปากร ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในกรมศิลปากร ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2541 สำหรับนามของสถาบันนั้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานนามสถาบันว่า “สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” โดยสถาบันนี้มีอำนาจจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล และด้านศิลปวัฒนธรรม ผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน เรียกว่า “อธิการ” (ไม่มีคำว่า “บดี” เนื่องจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นส่วนราชการ ในสังกัดกรมศิลปากร มิได้มีฐานะเป็นนิติบุคคล)

ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น ระยะเวลาเริ่มแรกกรมศิลปากรได้คัดเลือก และเกลี้ยอัตรากำลังข้าราชการครูจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท / ปริญญาตรี ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี นอกจากนี้ ได้เกลี้ยอัตรากำลังข้าราชการพลเรือนอีกจำนวน 5 อัตรา ลูกจ้างประจำ 2 อัตรา และลูกจ้างชั่วคราว 1 อัตรา

สำหรับสถานที่เรียนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นั้น จะใช้อาคารสถานที่ของกรมศิลปากรที่มีอยู่ในส่วนของงบประมาณ ซึ่งปีงบประมาณ 2542 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 438,000 บาท ซึ่งงบประมาณจำนวนนี้จะไม่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม กรมศิลปากรได้จัดหางบประมาณเพิ่มเติม สำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒน

ศิลป์ และในปีงบประมาณ 2543 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะเสนอตั้งงบประมาณในวงเงินประมาณ 41,881,600 บาท

กรมศิลปากรหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในอนาคต บัณฑิตจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะเป็นบัณฑิตที่เป็นครู นักวิชาการ นักวิเคราะห์วิจัยทางศิลปะ ศิลปิน ช่างศิลปกรรม / ศิลปินที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะในวิชาชีพอย่างแท้จริง ที่สามารถรับงานด้านอนุรักษ์ พัฒนา สืบทอด สืบสานงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์ และศิลปวัฒนธรรม ให้คงอยู่ เป็นมรดก สืบต่อไป

กรมศิลปากร “ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมศิลปากร,” ใน 88 ปี แห่งการสถาปนากกรมศิลปากร (กรมศิลปากร,2542)

3. ประวัติความเป็นมาของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แยกการบริหารและจัดการศึกษาออกจากกรมศิลปากร ในปี 2550 และเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม มีความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตเป็นศิลปินอาชีพ นักวิชาการ ครูศิลปะ นักวิจัย ทั้งระดับชาติและท้องถิ่น อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้เป็นประจักษ์แก่สังคม ซึ่งมีพันธกิจ ในการผลิตบัณฑิตด้านศิลปวัฒนธรรม การวิจัยและงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การจัดการศึกษาระดับการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของวิทยาลัยนาฏศิลป์ นั้น ได้มีการจัดการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจัดการศึกษา 3 ยุค ได้แก่

2.1 ยุคการปฏิรูประบอบราชาธิปไตย หลังจากที่มีการแบ่งส่วนราชการ โดยได้มีการจัดตั้ง กระทรวงวัฒนธรรม การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม โดยจัดการศึกษา 2 ระดับ ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ และช่างศิลปะ ช่วงชั้นที่ 4 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1-ปวช.3) แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

2.1.1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ประกอบด้วย โขน ละคร

2.1.2 สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ประกอบด้วย เป่าพาทย์ เครื่องสาย

ไทย คีตศิลป์ไทย

2.1.3 สาขาวิชานาฏศิลป์สากล

2.1.4 สาขาวิชาดุริยางค์สากล ประกอบด้วย ดุริยางค์สากล คีตศิลป์สากล

2.1.5 สาขาวิชาดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ ดนตรีพื้นบ้านและการแสดงพื้นบ้าน

2.2 การจัดการศึกษาหลังการแยกการบริหารออกจากกรมศิลปากร และมีพระราชบัญญัติการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พุทธศักราช 2550 เป็นหน่วยงานหลักด้านวัฒนธรรม โดยได้มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรพื้นฐานวิชาชีพวิทยาลัยนาฏศิลป์ พ.ศ. 2553 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และปรับหลักสูตรในระดับ ช่วงชั้นที่ 4 จากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพนาฏดุริยางคศิลป์ (ปวช.) เป็นหลักสูตรพื้นฐานวิชาชีพวิทยาลัยนาฏศิลป์ พ.ศ. 2553 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ม.4- ม.6)

2.3 การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน ปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้มีการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2553) และคำสั่ง สพฐ. ที่ 1239/2560 เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้ประกาศให้ใช้ หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2562) และการประกาศใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์(สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์,2562)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มะลิวัน สมศรี (2563) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า 1. พบว่าสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสภาพปัจจุบันของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษาที่มี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย คือองค์ประกอบหลักที่ 1 ความรู้ด้านเนื้อหา ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับ 1 ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งพบว่า องค์ประกอบย่อยที่ครูมีความพึงประสงค์ที่จะพัฒนาสมรรถนะ คือ ด้านการพัฒนาตนเองและเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะในหัวข้อด้านพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง 2. การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) รูปแบบ/วิธีการนิเทศ ได้แก่ (1) การนิเทศแบบชี้แนะข้อมูล (2) การนิเทศแบบร่วมมือ (3) กระบวนการของรูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ ขั้นที่ 2 การเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3 การให้ความรู้ ขั้นที่ 4 การปฏิบัติการนิเทศ และขั้นที่ 5 การให้ข้อมูลย้อนกลับ 5) การประเมินรูปแบบ และ 6) ตัวชี้วัดความสำเร็จ ซึ่งผลการประเมินรูปแบบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษา มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด 3. การประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยประเมินจาก 1) ความสามารถของผู้นิเทศในการให้คำแนะนำชี้แนะเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) ความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศต่อการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการประเมิน พบว่า ผู้นิเทศสามารถให้คำแนะนำ ชี้แนะจุดที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนรู้ของครูได้ และครูผู้รับการนิเทศเชื่อมั่นว่าการนิเทศการจัดการเรียนการสอนสามารถช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากมีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ยุพิน ยืนยง (2553) ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธี เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร และเพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบนิเทศแบบหลากหลายวิธี ประชากรคือ ครูและนักเรียนในเขตการศึกษา 5 ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีชื่อย่อว่า ซีไอพีอี (CIPE Model) ประกอบด้วยหลักการมุ่งเน้นกระบวนการนิเทศที่เป็นระบบสัมพันธ์กันและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ 1) Classifying : C การคัดกรองระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวิจัยในชั้นเรียน

เพื่อจัดกลุ่มครูและเลือกกระบวนการนิเทศที่เหมาะสมกับครูแต่ละกลุ่ม 2) Informing : I การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) Proceeding : P การดำเนินงาน ได้แก่ (1) การประชุมก่อนการสังเกตการณ์สอน (Pre conference) (2) การสังเกตการณ์สอน(Observation) (3) การประชุมหลังการสังเกตการณ์สอน (Post conference) (4) การประเมินผลการนิเทศโดยมีการกำกับอย่าง ต่อเนื่องทุกขั้นตอน(Evaluating) ส่วนผลการใช้รูปแบบพบว่า ครูผู้นิเทศมีสมรรถภาพการนิเทศแบบ หลากหลายวิธีการ อยู่ในระดับมาก และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการใช้ รูปแบบการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศมี คະแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการนิเทศ ครูผู้รับการนิเทศ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ แบบหลากหลายวิธีการก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศแบบ หลากหลายวิธีการ มีสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับ มาก และมีความพึงพอใจในรูปแบบ การนิเทศแบบหลากหลายวิธีการอยู่ในระดับ มากที่สุด และนักเรียนมีผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการ ใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการของครูผู้รับการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศนักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการ นิเทศ

สามารถ ทิมนาค (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการนิเทศการสอนตามแนวคิด ของกลี๊กแมน ผลการศึกษา รูปแบบการนิเทศการสอนมีคุณภาพ ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1) การประเมินสภาพสมรรถนะการทำงาน (Assessing : A) ขั้นตอนที่ 2) การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Information : I) ขั้นตอนที่ 3) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) ขั้นตอนที่ 4) การปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) และขั้นตอนที่ 5) การประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) พบว่า ครูผู้ทำหน้าที่นิเทศมีสมรรถภาพการนิเทศการสอนหลังการใช้รูปแบบการ นิเทศการสอนสูงกว่าก่อนใช้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านส่งผลให้นักเรียนมี ทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีพัฒนาการ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสูงขึ้น ครูผู้ทำหน้าที่นิเทศและผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครู อยู่ใน ระดับมากที่สุด

พระพงษ์ รุ่งเรืองศิลป์ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการการนิเทศ การสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 และเพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการการนิเทศ การสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 จำแนก

ตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านปัจจัยที่เอื้อสำหรับการนิเทศ รองลงมา คือ ด้านวิธีการนิเทศและด้านวัตถุประสงค์ของการนิเทศ ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ระยะเวลาการนิเทศ 2) การเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิธีการนิเทศ ด้านระยะเวลาการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านเนื้อหาของการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 3) ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 คือ กำหนดวัตถุประสงค์ของการนิเทศให้ชัดเจน กระตุ้นให้ครูเกิดแนวคิดและเทคนิควิทยาการใหม่ ๆ และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน มีรูปแบบการนิเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลตามหลักสูตร วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย แนวทางการแก้ไข ติดตามและแจ้งผลการนิเทศ สร้างความตระหนักเกี่ยวกับการนิเทศให้ผู้บริหาร นิเทศแบบกัลยาณมิตรทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ และเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงผลงานและข้อซักถามต่าง ๆ ส่วนผู้นิเทศควรเป็นผู้มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ ผู้บริหารในโรงเรียนและครูที่มีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ และศึกษานิเทศก์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีระยะเวลานิเทศติดตามอย่างชัดเจน นำผลการประเมินคุณภาพภายนอกและภายในสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นปัจจัยในการนิเทศ

ธนันต์ คณธรมย์ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามรูปแบบการนิเทศภายในกับความต้องการการนิเทศภายในของข้าราชการครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามรูปแบบการนิเทศภายในกับความต้องการการนิเทศภายในของข้าราชการครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 343 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการปฏิบัติตามรูปแบบการนิเทศภายในของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารูปแบบการนิเทศแต่ละรูปแบบ พบว่า รูปแบบการนิเทศ รูปแบบการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน รูปแบบการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ รูปแบบ

การนิเทศแบบมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติกันในระดับมาก ส่วนรูปแบบการนิเทศผู้บริหาร และรูปแบบการนิเทศแบบคลินิก มีการปฏิบัติกันในระดับปานกลาง 2) ระดับความต้องการการนิเทศภายในของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาความต้องการการนิเทศภายใน แต่ละด้านพบว่า ข้าราชการครู มีความต้องการการนิเทศภายในอยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบกับความต้องการการนิเทศภายใน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำถึงระดับปานกลาง

ไพรินทร์ เหมบุตร (2556) ได้ศึกษากลยุทธ์การนิเทศเพื่อพัฒนาครูมืออาชีพในเครือข่ายการนิเทศที่ 18 พบว่า 1) สมรรถนะของครูมืออาชีพในการนิเทศตามมาตรฐานด้านความรู้/มาตรฐานประสบการณ์การสอนและประสบการณ์วิชาชีพของครูมืออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนสภาพการนิเทศ มีการดำเนินการเพื่อวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษา การวางแผนสร้างเครื่องมือนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผลและรายงานการนิเทศ ปัญหาในการนิเทศและความต้องการในการนิเทศ เพื่อพัฒนาครูมืออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) มี 8 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) เพิ่มศักยภาพศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูในการนิเทศให้เอื้อต่อการพัฒนาครูมืออาชีพอย่างทั่วถึง ด้วยวิธีที่หลากหลาย (2) พัฒนาศักยภาพครูสู่มืออาชีพโดยการสร้างสื่อนวัตกรรมใหม่เพื่อตอบสนองการจัดการเรียนรู้ (3) ส่งเสริมศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูเผยแพร่ผลงาน สื่อ นวัตกรรมเพื่อการนิเทศการศึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการพัฒนาตนเอง สู่วิถีความเป็นครูมืออาชีพ (4) พัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษาเพื่อวางแผนนิเทศครูสู่มืออาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี เครื่องมือทางการนิเทศแนวใหม่ที่ทันสมัย (6) ส่งเสริมการดำเนินการนิเทศครูสู่มืออาชีพด้วยระบบเครือข่ายทุกระดับ (7) ส่งเสริมการใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน (8) ส่งเสริมระบบการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาครูสู่มืออาชีพอย่างต่อเนื่อง และ 3) การประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์การนิเทศเพื่อพัฒนาครูมืออาชีพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏว่า มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

อรสา กุลศิลา (2555) ได้ศึกษาการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงขึ้นในระดับมากทุกด้านครูมีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับมากที่สุดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สิริก ร คำมูล (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติยังไม่มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างและขอบข่ายวิธีการ และกระบวนการนิเทศที่ชัดเจนเป็นระบบ และแนวทางการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ควรประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา 2) หลักการของการนิเทศการศึกษา 3) โครงสร้างของการนิเทศการศึกษา 4) ขอบข่ายงานของการนิเทศการศึกษา 5) วิธีการของการนิเทศการศึกษา 6) กระบวนการของการนิเทศการศึกษา และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จของการนิเทศการศึกษา 2. รูปแบบการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา 2) หลักการของการนิเทศการศึกษา 3) โครงสร้างของการนิเทศการศึกษา 4) ขอบข่ายงานของการนิเทศการศึกษา 5) วิธีการของการนิเทศการศึกษา 6) กระบวนการของการนิเทศการศึกษา และ 7) เงื่อนไขความสำเร็จของการนิเทศการศึกษา 3. การประเมินรูปแบบการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ พบว่า มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มาก

จริยา แดงอ่อน (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย (1) การวางแผนการนิเทศ (2) การดำเนินการนิเทศ (3) การประเมินผลการนิเทศ และ 2) การนิเทศโดยผู้บริหาร กระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย (1) การประชุมวางแผนการสังเกต (2) การสังเกตการณ์สอน (3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ และกำหนดประเด็นปัญหาครั้งต่อไป ส่วนประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้ 1) ด้านการจัดเนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัดของนักเรียน 2) ด้านการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา 3) ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการจัด

สภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ 6) ด้านการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตลอดเวลาทุกสถานที่โดยประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย และความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับมากที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

พาสณา ชลบุรีพันธ์ (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการนิเทศการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการ และนำเสนอรูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพความต้องการการนิเทศการสอนส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาพื้นฐานอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยแต่ละด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ การจัดกิจกรรมการนิเทศการสอน และความต้องการมากที่สุด คือ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ส่วนรูปแบบการนิเทศการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาพื้นฐาน มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) แนวคิดของรูปแบบ 2) หลักการของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 หลักการ ได้แก่ หลักการมีส่วนร่วม หลักการบูรณาการ /หลักการต่อเนื่อง หลักการทันสมัยของเทคโนโลยี และ3) การนิเทศการสอน ประกอบไปด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การวางแผนการนิเทศการสอน การใช้สื่อเครื่องมือและเทคโนโลยี การจัดกิจกรรมการนิเทศการสอน การประเมินผลการนิเทศ และกลไกสนับสนุนการนิเทศการสอนมี 3 ด้าน ได้แก่ การใช้เทคนิคการนิเทศ และวิธีการนิเทศการสอน การมีส่วนร่วมของกิจกรรมการนิเทศ และการวิจัยเพื่อนิเทศการสอน และสรุปความคิดเห็นว่ารูปแบบการนิเทศการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาพื้นฐานมีความเหมาะสม

อรอุมา บวรศักดิ์ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการคิดแบบมีวิจารณญาณ สำหรับครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดย มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การนิเทศที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับครูวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และ 3) ศึกษาผลการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาไปใช้โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) กลุ่มตัวอย่างเป็นครูวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 384 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และครูวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

หนองคาย เขต 2 ที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนา จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI modified) ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการคิดแบบมีวิจารณญาณ สำหรับครุวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา คือ ARPED Model มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบคือ คือ 1.1) การประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน (Assessment : A) 1.2) การสร้างความสัมพันธ์ (Relationship Building : R) 1.3) การสร้างแนวปฏิบัติการนิเทศการสอน (Practice : P) ประกอบด้วย 3.1) หลักการ 3.2) วัตถุประสงค์ 3.3) กระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย 3.3.1) ประชุมก่อนสังเกตการสอน (Pre Observation Conference) 3.3.2) สังเกตเหตุการณ์สำคัญในการจัดการเรียนรู้ 3.3.3) การไตร่ตรองสะท้อนคิด (Reflecting) 3.4) การเป็นพี่เลี้ยงและการสอนงาน (Mentoring and Coaching) 3.5) การประเมินผลและปรับปรุงงาน (Summative Evaluation and Improvement) 3.5) 4) การประเมินผล (Evaluation) และ 5) การพัฒนาและปรับปรุงงาน (Development) 3) ผลการนำรูปแบบไปใช้ พบว่า 1) ครูมีผลการตอบสนองต่อรูปแบบก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับมาก การประเมินทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณของครูอยู่ในระดับมาก และหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ประเมินก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับมาก หลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด 3) การประเมินการนำความรู้และทักษะไปสู่การปฏิบัติในหน้าที่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยครูประเมินตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้บังคับบัญชาประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการนิเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จรรย์ น่วมมโน (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยดำเนินการเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 354 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่

แบบประเมิน และแบบสอบถาม ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์วิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 7 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์และตรวจสอบร่างรูปแบบ 21 คน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันรูปแบบ 9 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบ ระยะที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารและรองผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูสอนภาษาอังกฤษ 21 คน และนักเรียน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบสอบถามสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลการศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 7 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 กลไกการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหาการนิเทศภายใน องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการนิเทศภายใน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) การปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) และการประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) องค์ประกอบที่ 6 การประเมินรูปแบบ และองค์ประกอบที่ 7 เงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ และ 3) ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศภายใน 2) ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศหลังได้รับการนิเทศภายในมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศภายในและครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการประเมินความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 5) ผลการประเมินการนำรูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

พัชนี แตนเสนา (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ คือ 1. หลักการรูปแบบ คือ ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวสู่เป้าหมายอย่างยั่งยืน 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อพัฒนาผู้บริหาร และครูผู้นิเทศให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ สามารถนำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน 3) เนื้อหาการนิเทศ ประกอบด้วย การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ และเจตคติของครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 4) กระบวนการนิเทศ (PORE Model) ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning : P) ขั้นที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (Supervision Organizing : O) กระบวนการในการนิเทศเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน มี 3 ขั้นตอน คือ 2.1 ประชุมก่อนการสังเกต (Per Observation) 2.2 การสังเกต (Observation) 2.3 การประชุมหลังการสังเกตชั้นเรียน (Post Observation Conference) ขั้นที่ 3 การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Reflecting : R) ขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) 5.การประเมินรูปแบบ และ 6 เงื่อนไขความสำเร็จ 3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน พบว่า 1) ครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ มีความรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ 2) ผลการประเมินความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ หลังได้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ และครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้มากกว่าก่อนรับการนิเทศ และ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) ผลการประเมินความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 5) ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สามารถ ผ่องศรี (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนา

รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) เพื่อประเมินผลโดยการใช้รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (1) ศึกษาความสามารถในการนิเทศการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผล (2) ศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผล (3) ศึกษาความคิดเห็นหรือทัศนคติของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 10 จังหวัด ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเปรียบเทียบจากตารางกำหนดขนาด ตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan จำนวน 132 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 264 คนกลุ่มที่ 2 ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาไทยที่นำรูปแบบการนิเทศไปใช้ในชั้นเรียน 8 คน และนักเรียน 189 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการเกี่ยวกับวิธีการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แบบประเมินร่างรูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4) แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ 5) แบบประเมินสมรรถนะการนิเทศการจัดการเรียนรู้ 6) แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ 7) แบบประเมินความพึงพอใจ 8) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Modified Priority Need Index (PNI modified) ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าสภาพปัจจุบันของการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน อยู่ในระดับมากที่สุด 2. ผลการพัฒนา รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ คือ 1. หลักการของรูปแบบ 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3. กระบวนการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผล มี 6 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน (Survey = S) 2) การจัดการให้ความรู้ (Educate = E) 3) การวางแผนการนิเทศ (Plan = P) 4) การปฏิบัติการนิเทศ (Implement = I) 5) การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflect = R) และ 6) การประเมินผล (Evaluation = E) 4. การประเมินรูปแบบ และ 5. เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้ 3. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศการจัดการ

เรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจของในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น 2) ครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลสูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น 3) ครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลอยู่ในระดับดี 4) ครูผู้รับการนิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมากที่สุด 5) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นในระดับมากที่สุด และ 6) ผลการประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Beyene (1983) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียนที่พึงประสงค์ของการพัฒนาประเทศเอธิโอเปีย มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ ศึกษาเทคนิคการนิเทศการศึกษาที่ใช้อย่างแพร่หลาย เปรียบเทียบแนวความคิดในการนิเทศการศึกษา ประวัติความเป็นมาของการนิเทศการศึกษาในเอธิโอเปีย พิจารณาความเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ประเมินผลการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา ทักษะของครู ศึกษานิเทศก์ และนักการศึกษา เกี่ยวกับการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ และแนะนำเทคนิคที่มีส่วนทำให้ประสบความสำเร็จ โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า มีความต้องการได้รับการนิเทศมาก ครู ศึกษานิเทศก์ และนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมที่ใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การฝึกอบรม แนะนำ การฝึก การปฏิบัติการสาธิตการสอนโดยศึกษานิเทศก์ การประชุมกลุ่มย่อยครู การเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการณ์สอนและมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

Spark & Lock-Horsley (1989) ได้เสนอ รูปแบบการพัฒนาคณาจารย์เอาไว้ 7 รูปแบบ ดังนี้ 1) รูปแบบการฝึกอบรม (Training Model) เป็นรูปแบบที่ใช้กันมาจนถือเป็นปกติที่ทุกคนต่างมี ประสบการณ์ ซึ่งการฝึกอบรมนั้น อาจเป็นการนำเสนอและการอภิปรายผลงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การสาธิต บทบาทสมมุติ การจำลองสถานการณ์ หรือการสอนระดับจุลภาค เป็นต้น 2) รูปแบบการสังเกตหรือการประเมิน (Observation/Assessment Model) อาจเป็นการสังเกตคนอื่นหรือคนอื่นสังเกตตัวเรา อาจเป็นรายเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้ได้ผลสะท้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตัวอย่างเทคนิคที่ใช้อาจเป็น Peer Coaching หรือ Clinical

Supervision เป็นต้น 3) รูปแบบการให้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาหรือการปรับปรุง (Involvement in a Development/Improvement Process model) เพราะการพัฒนาหรือปรับปรุงเรื่องใด เรื่องหนึ่ง จำเป็นต้องอาศัยความรู้ใหม่ๆ ทักษะใหม่ๆ จะทำให้ผู้ที่ให้เข้ามามีส่วนร่วม นั้นต้องมีการศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะเพิ่มเติม มีโอกาสในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนมีการตัดสินใจร่วม 4) รูปแบบการศึกษาเป็นกลุ่ม (Study Groups Model) ในกรณีที่โรงเรียนต้องการหาทางแก้ปัญหาหลักร่วมกันจากทุกคนทุกฝ่าย โดยหากปัญหาหลัก นั้นสามารถแยกย่อยเป็นหลายประเด็น ก็จะแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ อาจจะมี กลุ่มละ 4-6 ราย เพื่อศึกษา วิเคราะห์ประเด็นปัญหา 5) รูปแบบการสืบค้นหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Inquiry/Action Research Model) เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในข้อคำถามที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจกระทำ ได้ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม หรือระดับโรงเรียน และสามารถกระทำ ได้หลาย 6) รูปแบบการพัฒนาตนเอง (Individually Guided Activities Model) โดยแต่ละ บุคคลจะ กำหนดจุดมุ่งหมายใน การพัฒนาวิชาชีพของตนเอง แล้วเลือกกิจกรรมเพื่อการปฏิบัติที่เชื่อว่าจะ ช่วย ให้บรรลุผลสำเร็จ เป็น รูปแบบที่มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า บุคคลสามารถจะตัดสินใจถึงความต้องการ จำเป็นในการเรียนรู้ของตนเอง ได้ดีที่สุด สามารถที่จะกำหนดทิศทางและริเริ่มการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ได้ และมีแรงจูงใจในตนเองได้มาก

Clouse (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปของครูกับรูปแบบการนิเทศการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ในการทำงานร่วมกันระหว่างครูและศึกษานิเทศก์แม้ครูจะไม่มีตำแหน่งทางการ นิเทศ แต่ก็สามารถให้คำแนะนำ เสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ศึกษานิเทศก์นำไปปรับปรุงใน งานด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกันกับการเรียนการสอนในอนาคตได้

Hughes (1999) ได้จำแนกรูปแบบการพัฒนาวิชาชีพบุคลากรทาง การศึกษา ออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้ 1) รูปแบบการพัฒนาตนเอง (Individually Guided Staff Development Model) 2) รูปแบบการสังเกตหรือการประเมิน (Observation/Assessment Model) 3) รูปแบบการให้มีส่วนร่วม เกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาหรือการปรับปรุง (Involvement in a Development/Improvement Process Model) 4) รูปแบบการฝึกอบรม (Training Model) และ 5) รูปแบบการ สืบค้น (Inquiry Model)

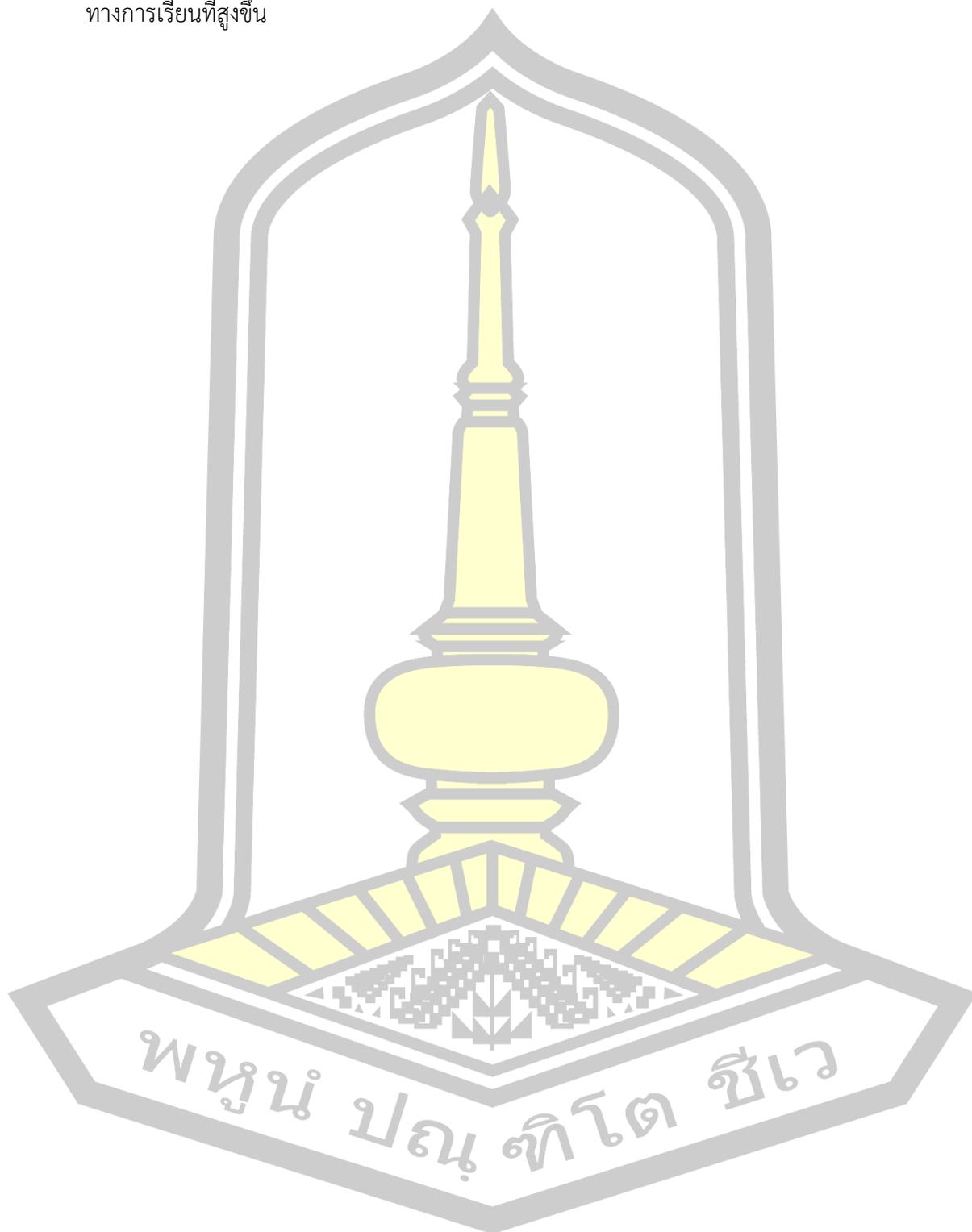
Cruz (2000) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการทำงานของสังคมในการนิเทศการศึกษา พบว่า ในปัจจุบันการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและการผลิตครู ได้รับความสนใจจากนักการศึกษา นักวิชาการ และผู้กำหนดนโยบายสาธารณะมาตรฐานทางวิชาชีพ การกำหนดโปรแกรมใหม่รูปแบบ ใหม่ของการประเมินผล เงินเดือนที่สูงขึ้นการลดบรรยากาศทำงานระบบราชการ เป็นการพยายาม เผชิญหน้ากับอาชีพการสอน ซึ่งอยู่ในระยะของการปรับเปลี่ยนระบบดั้งเดิม ที่เป็นรูปแบบของ การตรวจสอบและการควบคุมถูกตั้งคำถามโดยศึกษานิเทศก์ และครูผู้สอนเช่นกัน นักวิชาการ

นำเสนอวิธีการใหม่ที่เน้นไปที่ความต้องการพัฒนาของครู ความซับซ้อนของการสอน และความต้องการสำหรับการเจริญเติบโตในวิชาชีพ โครงการดังกล่าว Cruz เสนอว่า รูปแบบการทำงานของสังคมในการนิเทศการศึกษาเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษา ซึ่งมีพื้นฐานจากสมมุติฐานที่ว่า การนิเทศที่ดีควรเป็นการเฉพาะบุคคลเน้นที่บุคคลที่รับบริการและผสมผสานในกระบวนการนำเสนอ ระหว่างสัปดาห์ของการประชุมปรึกษาหารือผู้บริการนิเทศพบศึกษานิเทศก์เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนสิ่งที่เกี่ยวข้องทางการบริหารมีวิธีที่ต้ออย่างนี้ จะช่วยให้ผู้บริการนิเทศบรรลุ สิ่งที่ต้องการ ความคิดใหม่ ๆ และบริบทต่าง ๆ ที่ศึกษานิเทศก์สนับสนุนให้ตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติงานและช่วยเหลือโดยคำนึงถึงความรู้สึก ซึ่งมีผลต่อการทำงานของผู้บริการนิเทศในการศึกษาผลของรูปแบบดังกล่าว พบว่า รูปแบบดังกล่าวที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์และเป็นที่ยอมรับก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในการสอนซึ่งได้รับการยอมรับในประสบการณ์การทำงานของเขา

Zwart (2008) ศึกษาเรื่องการเรียนรู้ของครูที่เกิดจากการ แนะนำแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การวิเคราะห์ผลจากกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่มีประสบการณ์ ในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 คน จับคู่ซึ่งกันและกัน จำนวน 4 คู่ เรียนรู้การจัดการเรียนการสอนด้วย การให้การแนะนำซึ่งกันและกันเป็นระยะเวลา 1 ปี เก็บรวบรวมข้อมูลกระบวนการเรียนรู้ด้วยการบันทึก แบบพรรณนาความเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และสัมพันธภาพระหว่างการแนะนำแต่ละคู่ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย การเกิดความคิด มโนทัศน์ ความเชื่อใหม่ มีความคิด และตั้งใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ เกิดการยืนยันความคิด มโนทัศน์ และความเชื่อเดิม ปรับเปลี่ยนความคิดที่มีต่อตนเอง รวมทั้งการเพิ่มความตระหนักในการจัดการเรียนรู้

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว พบว่า การดำเนินการนิเทศการศึกษามีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งผู้นิเทศจำเป็นต้องศึกษาลักษณะเฉพาะของกรนิเทศแต่ละรูปแบบ แล้วเลือกใช้รูปแบบการนิเทศที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบท ความต้องการของผู้บริการนิเทศ นอกจากนี้ผู้นิเทศและผู้บริการนิเทศจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ วิธีการ กระบวนการนิเทศที่จะใช้ร่วมกัน โดยการศึกษาข้อมูลของผู้ที่จะนิเทศ และผู้บริการนิเทศ คำนึงถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน เพื่อช่วยครูให้สามารถปรับปรุงพฤติกรรมสอนของตนเองให้ดีขึ้น เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียน ภายใต้ความต้องการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ที่จะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่เป็นการศึกษาเฉพาะทางที่ผู้เรียนมีความสนใจพิเศษ รวมถึงการจัดเวลาที่แตกต่างจากโรงเรียนทั่วไปดังนั้นครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของการเรียน การนิเทศจึงมีบทบาทอย่างมากในการเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนา

คุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ (Phases) ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ดังตาราง 7

พหุมนุ ปณุ ทิโต ชีเว

ตาราง 7 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินงาน	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ กลุ่มเป้าหมาย/ ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ เก็บรวบรวม ข้อมูล	การจัดเก็บ ข้อมูล /การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ /ผลการ ดำเนินงาน
วัตถุประสงค์ หลัก 1. เพื่อการ พัฒนารูปแบบ การนิเทศ ที่ส่งเสริม การจัด การเรียน การสอน ของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์	ระยะที่ 1 ศึกษา สภาพปัจจุบัน และ สภาพที่พึงประสงค์ ของการนิเทศที่ ส่งเสริมการจัด การเรียนการสอน ของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ชั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับ การนิเทศการศึกษา รูปแบบการนิเทศ และการจัดการเรียน การสอนของครู	แหล่งข้อมูล เอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยทั้งในและ ต่างประเทศเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ การนิเทศการศึกษา การพัฒนารูปแบบ รูปแบบการนิเทศ	- แบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน และสภาพ ที่พึงประสงค์ ของการนิเทศ ที่ส่งเสริม การจัดการเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์	1. วิเคราะห์ ข้อมูลจาก การศึกษา เอกสาร หนังสือ ตำราและ งานวิจัย	องค์ความรู้ เกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎีที่ เกี่ยวข้อง กับการนิเทศ การศึกษา รูปแบบ การนิเทศ การศึกษา การจัด การเรียน การสอนครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์

ตาราง 7 (ต่อ)

ความมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินงาน	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	การจัดเก็บข้อมูล/ การวิเคราะห์ข้อมูล	ตัวชี้วัดความสำเร็จ/ ผลการดำเนินงาน
วัตถุประสงค์เฉพาะ 1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการสอบถาม	ประชากร ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการวิทยาลัย 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 3) หัวหน้าภาควิชา 4) ครูผู้สอน จำนวน 12 วิทยาลัย จำนวน 445 คน (ข้อมูลบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ; 2561) กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 210 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Proportional Stratified Random Sampling) แบ่งได้ดังนี้	- แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากผลการสังเคราะห์ในระยะที่ 1 แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบ Check list ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแบบ Rating Scale	1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ 1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ของแบบสอบถามที่มีลักษณะข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1. ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการนิเทศ 2. ข้อมูลสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศ 3. แนวทางการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตาราง 7 (ต่อ)

ความมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินงาน	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ เก็บรวบรวม ข้อมูล	การจัดเก็บ ข้อมูล /การวิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ /ผลการ ดำเนินงาน
		1) ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 12 คน 2) รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ จำนวน 12 คน 3) หัวหน้าภาควิชา วิทยาลัยละ 3 คน จำนวน 52 คน รวมกลุ่ม ผู้บริหาร จำนวน 76 คน 4) ครูผู้สอนแบ่งตาม สัดส่วนของครูผู้สอนแต่ละ วิทยาลัย จำนวน 134 คน รวมทั้งสิ้น 210 คน		แบบสอบถาม ที่มีลักษณะ ข้อมูลเป็น แบบสอบถาม ปลายเปิด (Opened Form) วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	
	ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาดูงาน วิทยาลัยที่มีแนว ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	1. ศึกษาเทียบเคียง การศึกษาเทียบเคียงจาก วิทยาลัยเฉพาะทางด้าน อื่นๆ ที่มีการนิเทศ การเรียนการสอนที่ดี 2. ศึกษารูปแบบการนิเทศ จากสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดร้อยเอ็ด 2. ศึกษารูปแบบการนิเทศ จากโรงเรียนเทศบาล หนองหญ้าม้า (โรงเรียน กีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่มีรูปแบบการสอนที่ คล้ายคลึง เพื่อเทียบเคียง รูปแบบการนิเทศที่ดี	เครื่องมือที่ใช้ใน การศึกษาดูงาน ได้แก่ -แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง ผู้บริหาร และ ครูผู้สอน -แบบสัมภาษณ์ แบบไม่มีโครงสร้าง -เครื่องบันทึกเสียง พร้อมแผ่น บันทึกเสียง -เครื่องบันทึกภาพ เคลื่อนไหว (VDO) -กล้องดิจิทัล	เก็บรวบรวมโดย 3.1 สังเกต สภาพการนิเทศ การสอน โดยทั่วไป 3.2 ศึกษา เอกสาร ข้อมูล สารสนเทศ การนิเทศ การสอน 3.3 สัมภาษณ์ แบบไม่มีโครง สร้าง ผู้บริหาร และครูผู้สอน	1.ข้อมูล สภาพ ปัจจุบันของ การนิเทศ 2.ข้อมูล สภาพ ที่พึงประสงค์ ของการนิเทศ

ตาราง 7 (ต่อ)

ความมุ่งหมาย	วิธีการดำเนินงาน	ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/ กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	การจัดเก็บข้อมูล/ การวิเคราะห์ข้อมูล	ตัวชี้วัดความสำเร็จ/ ผลการดำเนินงาน
2. พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย นาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ขั้นตอนที่ 1 การยกร่างรูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบ รูปแบบการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัด การเรียนการสอน ของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยอิงผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้วิธีการ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	ข้อมูลที่ได้จาก ระยะที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ประกอบด้วย -อาจารย์จาก สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน -ผู้อำนวยการ วิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 1 คน -ศึกษานิเทศก์ เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน -ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ จำนวน 3 คน -ผู้เชี่ยวชาญด้าน การออกแบบ การวิจัย จำนวน 1 คน -ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและ การสอนในวิทยาลัย นาฏศิลป์ จำนวน 2 คน รวมเป็น 11 คน	เครื่องมือ 1) คู่มือ ประกอบการใช้ รูปแบบการนิเทศ ที่ส่งเสริมการ จัดการเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ 2) แบบประเมิน ความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้/ ความเป็น ประโยชน์ของ รูปแบบ และคู่มือ การใช้รูปแบบ การนิเทศฯ 3) ตรวจสอบ ความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (IOC)	ประเมินรูปแบบ การนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ -แบบประเมิน ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ -วิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เพื่อเป็นการแสดง ว่ารูปแบบที่ได้นั้น มีความสอดคล้อง ของเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และ ประโยชน์ สามารถนำไป ทดลองใช้ได้	1. ได้ร่างรูปแบบ การนิเทศที่ ส่งเสริมการ จัดการเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ 2. ร่างคู่มือ การใช้รูปแบบ การนิเทศ ส่งเสริม การจัด การเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

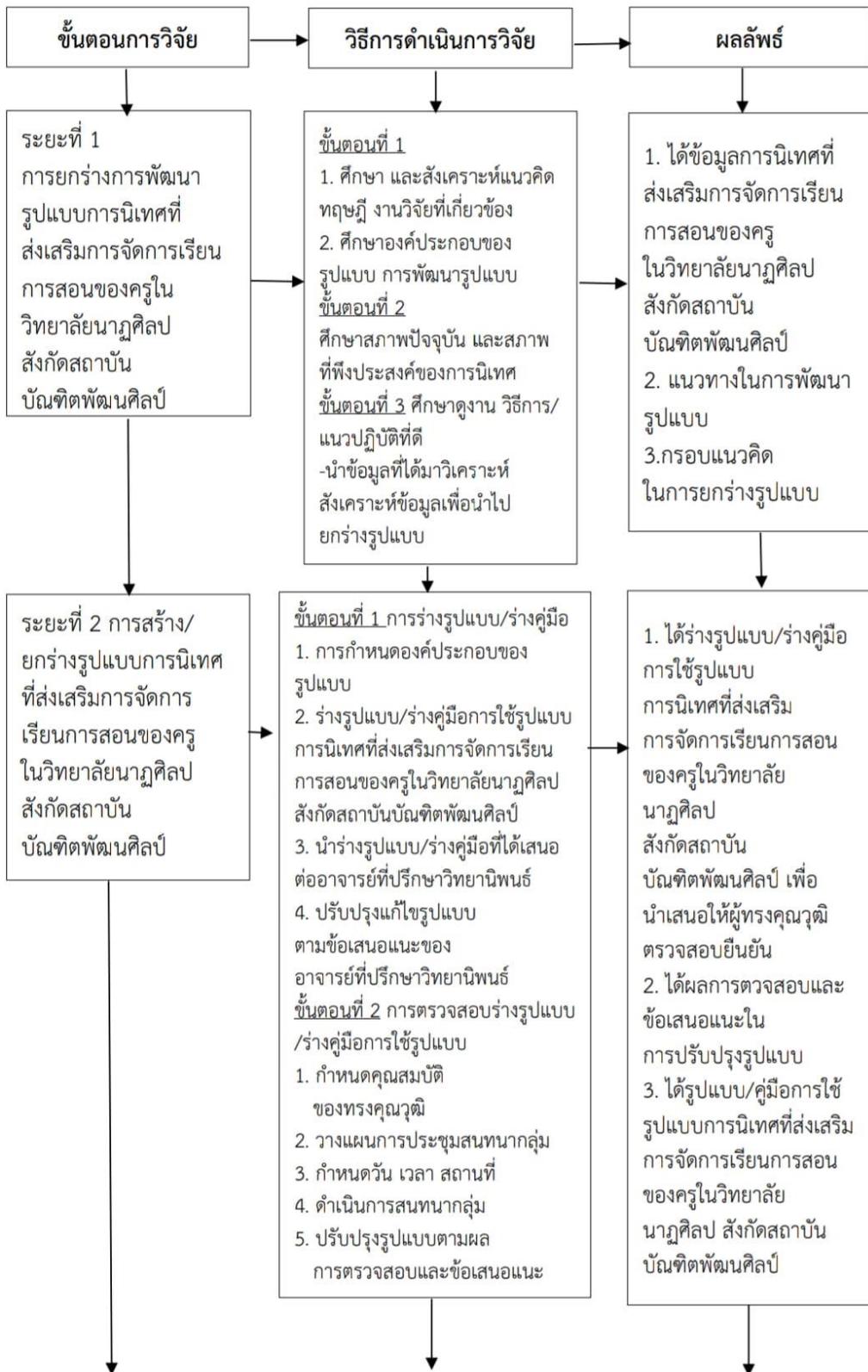
ตาราง 7 (ต่อ)

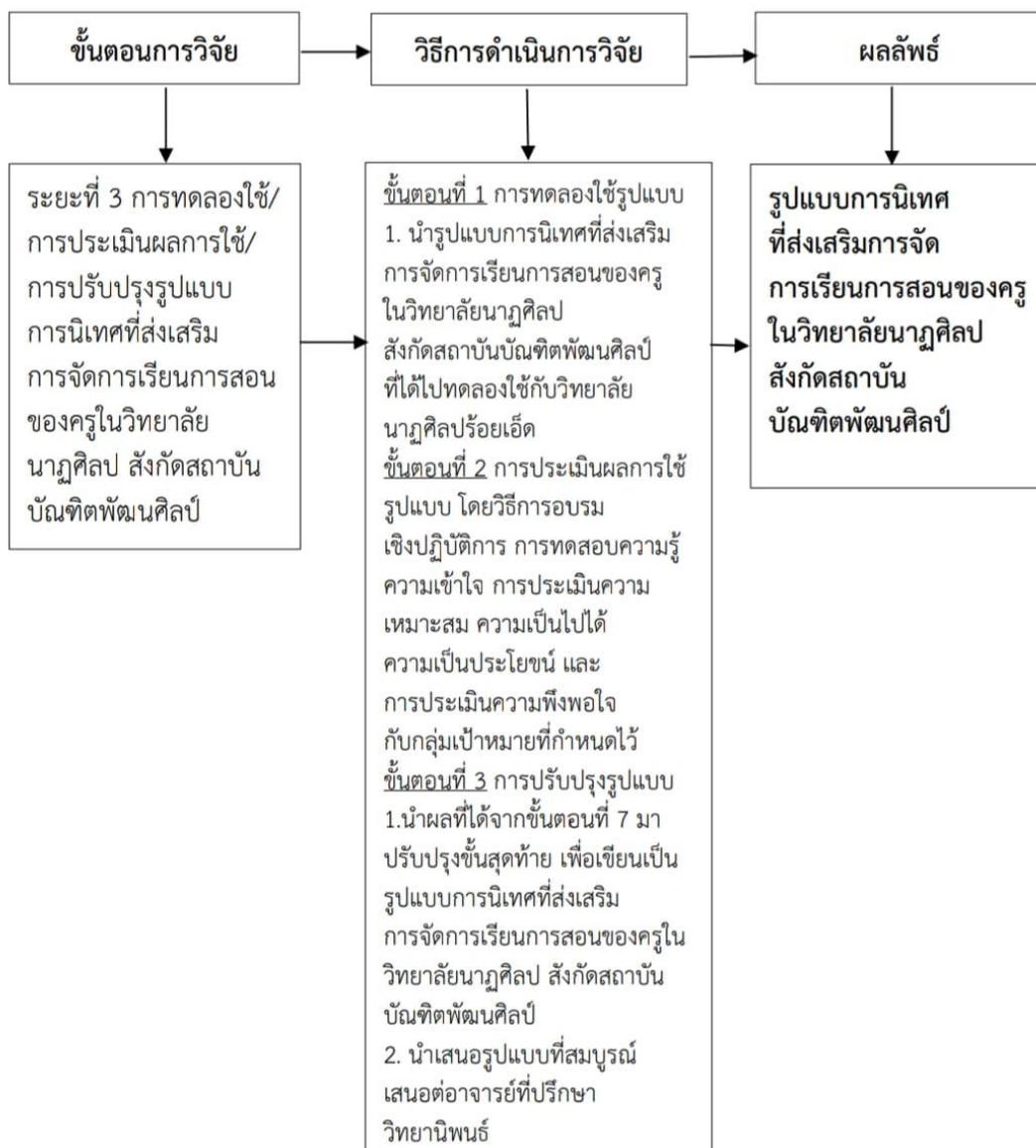
ความ มุ่งหมาย	วิธีการ ดำเนินงาน	ประชากร/กลุ่ม ตัวอย่าง/กลุ่ม เป้าหมาย/ผู้ให้ ข้อมูล	เครื่องมือที่ ใช้เก็บ รวบรวม ข้อมูล	การจัดเก็บ ข้อมูล /การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ /ผลการ ดำเนินงาน
3. ศึกษาผล การใช้รูปแบบ การนิเทศ ที่ส่งเสริม การจัด การเรียน การสอน ของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์	ขั้นตอนที่ 1 การทดลองใช้ รูปแบบ 1. เลือก วิทยาลัยที่เข้า ร่วมโครงการ 1 วิทยาลัย คือ วิทยาลัย นาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด 2. จัดประชุม ชี้แจงภาพรวม ของโครงการ 3. ลงมือฝึก ปฏิบัติใน รูปการประชุม เชิงปฏิบัติการ โดย 1) ร่วม วิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน 2) ร่วมกำหนด เป้าหมาย และ ทำพันธะ สัญญาร่วม พัฒนาด้วยกัน	- วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 วิทยาลัย โดยการเจาะจง คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด ผู้เข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร จำนวน 2 คน 2) หัวหน้าภาควิชา 3 ภาควิชา จำนวน 3 คน 3) หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 3 คน 4) ครูผู้รับการนิเทศ จาก 15 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ ๆ ละ 2 คน จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 38 คน	1) คู่มือ ประกอบ การใช้รูปแบบ การนิเทศที่ ส่งเสริมการ จัดการเรียน การสอน ของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์ 1.1) แบบประเมิน ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ รูปแบบ การนิเทศ 1.2) แบบ ประเมินความ สอดคล้อง ความถูกต้อง เหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็น ประโยชน์ใน การนำไปใช้	การจัดเก็บ ข้อมูล - แบบนิเทศ การสอนใน ชั้นเรียนของ ครูที่รับ การนิเทศ การวิเคราะห์ ข้อมูล - นำผลการ ประเมินการ ใช้รูปแบบ การนิเทศที่ ส่งเสริมการ จัดการเรียน การสอน ของครูใน วิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์ ได้อย่างเป็น ระบบ ตามขั้นตอน กระบวนการ นิเทศที่ชัดเจน และปฏิบัติได้ ง่ายไม่ยุ่งยาก	ผู้นิเทศ และ ผู้รับการนิเทศ มีความรู้ความ เข้าใจและ สามารถนิเทศ และ รับการนิเทศ ตามรูปแบบ การนิเทศ ที่ส่งเสริม การจัด การเรียน การสอน ของครูใน วิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์ ได้อย่างเป็น ระบบ ตามขั้นตอน กระบวนการ นิเทศที่ชัดเจน และปฏิบัติได้ ง่ายไม่ยุ่งยาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ความ มุ่งหมาย	วิธีการ ดำเนินงาน	ประชากร/ กลุ่ม ตัวอย่าง/ กลุ่ม เป้าหมาย/ ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ เก็บรวบรวม ข้อมูล	การจัดเก็บ ข้อมูล /การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ /ผลการ ดำเนินงาน
	3) รับการ อบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับการ พัฒนาการ จัดการเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ โดย ใช้รูปแบบที่ กำหนด 4) ร่วมกำหนด ปฏิทินการ ทำงานร่วมกัน 5) ลงมือปฏิบัติ		1.3) แบบสอบถาม ความพึงพอใจ ของผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง หลังการใช้ รูปแบบ	วิเคราะห์หา ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	รูปแบบ การนิเทศที่มี ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็น ประโยชน์ และส่งเสริม การจัดการ เรียนการสอน ของครูสูงชั้น ก่อนการใช้ รูปแบบ การนิเทศ
3. ศึกษาผล การทดลองใช้ รูปแบบการ นิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียน การสอนของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์	ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบ รูปแบบ 6) สะท้อนผล และ 7) ประเมินผล การใช้รูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุง รูปแบบ		4) การทบทวน ผลหลังการ ปฏิบัติ (After Action Review)		ได้รูปแบบ การนิเทศ ที่ส่งเสริม การจัด การเรียน การสอน ของครู ในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิต พัฒนศิลป์

จากตาราง 7 ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยการพัฒนารูปแบบการ
นิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ดังปรากฏในภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จากภาพประกอบ 8 ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอวิธีการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลการพัฒนา รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 3 ขั้นตอน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีการนิเทศการศึกษา รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา การพัฒนารูปแบบการนิเทศ สภาพบริบทการนิเทศและการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู โดยยึดกรอบแนวคิดของ(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2560) กรอบสมรรถนะทางวิชาการของครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553 กรอบสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2552 มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ. 2556 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 แผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2560-2564 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) และหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย โขน สาขาวิชาดุริยางค์สากล สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ละคร สาขาวิชาคีตศิลป์สากล สาขาวิชาปี่พาทย์ สาขาวิชานาฏศิลป์สากล สาขาวิชาเครื่องสายไทย สาขาวิชาการแสดงพื้นบ้าน สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย และสาขาวิชาดนตรีพื้นบ้าน มาสังเคราะห์หาองค์ประกอบ ของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 วิทยาลัย ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จำแนกเป็น กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าภาควิชา ประกอบด้วย ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ และภาควิชา

ศึกษาทั่วไป จำนวน 60 คน และครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 385 คน รวมทั้งสิ้น 445 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2561 การได้มาของกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนของดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร ครูผู้สอน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 210 คน โดยการใช้ตาราง ของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2. ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยอาศัย ที่ตั้งของสถานศึกษาเป็นเกณฑ์ ในการแบ่งสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละแห่ง จำแนกเป็น กลุ่มผู้บริหาร โดยพิจารณาเลือกมาทั้งหมด จำนวน 76 คน และกลุ่มครูผู้สอน จำนวน 134 คน ดังแสดงรายละเอียดจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างใน ตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 จำนวนวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิทยาลัย นาฏศิลป์ (แห่ง)	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
12	76	369	445	76	134	210
รวม	76	369	445	76	134	210

ที่มา : เอกสารประกอบการประชุม สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ : รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2560 – 2564 ประจำปีงบประมาณ 2561 (รอบ 12 เดือน)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert Type คือระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินการมากที่สุด ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการมาก ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการปานกลาง ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการน้อย ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด โดยสอบถามใน 6 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านสภาพปัจจุบันการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน 2) ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) ด้านการวางแผนการนิเทศ 4) ด้านปฏิบัติการนิเทศ 5) ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ 6) ด้านการประเมินผลการนิเทศ 7) ด้านอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3. การสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือในการศึกษา

3.1.3 ร่างแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert Type คือ ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินการมากที่สุด ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการมาก ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการปานกลาง ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการน้อย ระดับสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ลักษณะแบบสอบถามปลายเปิด โดยสอบถามใน 6 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านสภาพปัจจุบันการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน 2) ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) ด้านการวางแผนการนิเทศ 4) ด้านปฏิบัติการนิเทศ 5) ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ 6) ด้านการประเมินผลการนิเทศ 7) ด้านอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

3.1.4 นำร่างแบบสอบถาม เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construction Validity) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ (Wording) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อใดมีความเห็นสอดคล้อง	ให้คะแนน เป็น 1
ข้อใดมีความเห็นไม่แน่ใจ	ให้คะแนน เป็น 0
ข้อใดมีความเห็นไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน เป็น -1

แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.60-1.00 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้ (ปราวณี หล้าเบ็ญสะ ,2559)

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ผศ.ดร.ภุรี วงศ์วิเชียร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยวัดผล และประเมินผล
2. รศ.ดร. ฉลาด จันทร์สมบัติ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา
3. ดร.สุวัฒน์พงษ์ รัมศรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา
4. ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
5. ดร.กัลยาณี ยิ่งสังข์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารในการเรียนการสอนในวิทยาลัยศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.5 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ก่อนเก็บข้อมูล

3.1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับวิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ได้แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.75

3.1.7 นำแบบสอบถามหาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือเป็นรายข้อแต่ละด้านโดยใช้วิธี Item-Total Carelation โดยการใช้วิธีการของ Pearson Correlation Coefficient ความสัมพันธ์ที่

ใช้จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 คำถามที่มีค่าลบจะพิจารณาปรับปรุง หรือตัดออก (นิคม ถนอมเสียง, 2550)

3.1.8 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Cronbach's Alpha-Coefficient (นิคม ถนอมเสียง, 2550)

3.1.9 นำแบบสอบถามไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ติดต่อขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4.2 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม แจกวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 ดำเนินการเก็บรวมข้อมูล

4.4 นำผลที่ได้จากการดำเนินการ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วจึงนำไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนในขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยการใช้แบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วแปลผลหาค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

1) ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาตรวจให้คะแนน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ มาก	ให้ 4 คะแนน
สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ น้อย	ให้ 2 คะแนน
สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์	น้อยที่สุด

3) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยนำผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาหาค่าความต้องการจำเป็น โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น หรือ Modified Priority Needs Index : PNI_{modified} (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) ซึ่งเป็นวิธีการหาค่าเฉลี่ยความแตกต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์แล้วหารด้วยสภาพปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในช่วงพิสัยที่ไม่มากเกินไป

4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index) (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

$$\text{สูตร } PNI_{\text{modified}} = \frac{(I-D)}{D}$$

PNI หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index)

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความคาดหวังที่ต้องการให้เกิด (Importance)

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (Degree of Success)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่า $PNI_{modified}$ มากกว่า 0.20 ขึ้นไปถือว่ามีความต้องการจำเป็น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าที่ระบุระดับความ ต้องการจำเป็นด้วยค่า $PNI_{modified}$ เป็นรายชื่อ โดยชื่อที่มี ค่า $PNI_{modified}$ มาก แสดงว่า มีความต้องการจำเป็นใน ระดับมากกว่าชื่อที่มีค่า $PNI_{modified}$ น้อย ความต้องการ จำเป็นที่มีค่า $PNI_{modified}$ มาก จึงควรให้ความสำคัญ นำมา ปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา ก่อน (พิสมัย อรทัย และศรีเวียงแก้ว เต็งเกียรติตระกูล, 2554)

แบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามปลายเปิดใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการพรรณนา

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูล โครงสร้างพื้นฐานและสภาพการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยหาค่าร้อยละ

6.2 การวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.3 การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับจุดประสงค์การวิจัย โดยหาค่าเฉลี่ยของ ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ใช้ Index of item objective congruence หรือ IOC

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษา Best Practice สถานศึกษาด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า (โรงเรียนกีฬาเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด) ที่ดำเนินงานด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จและเป็นแบบอย่างที่ดีได้ และหน่วยงานที่ดูแลระบบการนิเทศในโรงเรียนต่างๆ ได้แก่ หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด และกองการศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีระบบการนิเทศที่ชัดเจน
2. มีการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม
3. มีคู่มือการปฏิบัติการที่ชัดเจน
4. มีการประเมินผลการนิเทศ และรายงานผลการนิเทศทุกปีการศึกษา

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

หน่วยงานที่ดำเนินการการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ประสบความสำเร็จ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหารหน่วยศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ เครื่องช่วยบันทึกข้อมูล ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง พร้อมแผ่นบันทึกเสียง กล้องดิจิทัล

2. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ในวิทยาลัยที่ดำเนินการการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ประสบความสำเร็จ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ตามโครงสร้างที่กำหนดขึ้น

2.3 ตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างของเนื้อหา รวมทั้งความเหมาะสมของการใช้ภาษาโดยคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.4 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและ พิจารณาส่วที่ควรปรับปรุงแก้ไข

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นตามข้อเสนอแนะเพื่อให้ สมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ประสานกับฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ในการทำหนังสือขอความ อนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ศึกษาดูงานเครือข่ายที่มีลักษณะ ตามที่ กำหนด โดยการขอความอนุเคราะห์ศึกษาดูงานด้วยวิธีการ การศึกษาเอกสาร ข้อมูล สารสนเทศ สัมภาษณ์ จากผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ และคณะกรรมการ ประจำวิทยาลัย

4. การตรวจสอบข้อมูล

ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าภายใน (Internal Triangulation) ด้านข้อมูลตามแหล่งบุคคลในการยืนยันความถูกต้องของข้อมูลที่ได้ โดยเปรียบเทียบข้อมูลจาก ประเด็นเดียวกันของกลุ่ม ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ประธานกรรมการประจำวิทยาลัย ใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวม (Methodological Triangulation) จากทั้ง การศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยการสร้างข้อสรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหา โดยใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้ มาหาข้อสรุป ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากแบบสำรวจ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การนิเทศการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนา คุณภาพผู้เรียนสำหรับวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ข้อมูลการศึกษา Best Practice จากการศึกษาดูงานโรงเรียนในเขตเทศบาลที่ประสบความสำเร็จ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษานิเทศก์จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนำมาเปรียบเทียบ (benchmarking) มาสังเคราะห์สรุป และยกร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยจะมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยจะเลือกสัมภาษณ์ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ โดยใช้กรอบแนวคิดที่ได้จากระยะที่ 1 มาเป็นกรอบสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง (Structured Interview)

จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย และจากการสัมภาษณ์ เชิงลึกมาจัดทำในการร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏ ศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดการร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการร่างรูปแบบ ดังนี้

2.1 ร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ชั่วคราว ได้กระบวนการนิเทศ

2.2 ร่างคู่มือการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 1 เล่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา โดยให้ฝึกปฏิบัติกิจกรรม มีองค์ประกอบดังนี้

1. หลักการและเหตุผล

1.1 วัตถุประสงค์

2. ขอบเขตเนื้อหาในคู่มือประกอบด้วย

2.1 แนวคิด

2.2 วัตถุประสงค์

2.3 เนื้อหา

3. ขั้นตอนกิจกรรมการพัฒนา

3.1 วิธีดำเนินการ/ขั้นตอน

3.2 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

3.3 ใ้ความรู้ ใ้งาน

3.4 การประเมินการปฏิบัติงาน

2.3 ยกร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.4 นำร่างเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม
ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความสอดคล้องกับรูปแบบ ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนา
ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

1. อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษา	จำนวน 3 ท่าน
2. ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์	จำนวน 1 ท่าน
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา	จำนวน 4 ท่าน
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล	จำนวน 1 ท่าน
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยนาฏศิลป์	จำนวน 2 ท่าน

รวม 11 ท่าน

2.5 นำร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย

นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ใช้เป็นกรอบยึดในการดำเนินการวิจัยในระยะต่อไป

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบ และยืนยันถึงความสอดคล้องความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้ทรงคุณ ผู้วิจัยจะดำเนินการดังนี้

- 1) ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาสารคาม ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ
- 2) จัดทำคู่มือและรูปแบบนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินรูปแบบนิเทศ และคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินรูปแบบก่อนใช้ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

2.7.1 การพิจารณาด้านความเหมาะสม (Propriety) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านประโยชน์ (Utility) ของร่างรูปแบบนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และได้ประโยชน์มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และได้ประโยชน์มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และได้ประโยชน์ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และได้ประโยชน์น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และได้ประโยชน์น้อยที่สุด

2.7.1 การพิจารณา ด้านความเหมาะสม (Propriety) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านประโยชน์ (Utility) ขององค์ประกอบรูปแบบโดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแต่ละข้อโดยพิจารณาแต่ละข้อต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.8 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในขั้นต่อไป

2.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3

ทดลองใช้ร่างรูปแบบ ประเมินและปรับปรุงรูปแบบก่อนนำไปใช้จริง

1.กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

วิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 1 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) ผู้บริหาร	จำนวน 2 คน
2) หัวหน้าภาควิชา 3 ภาควิชา	จำนวน 3 คน
3) หัวหน้ากลุ่มสาระ	จำนวน 3 คน
4) ครูผู้รับการนิเทศ จาก 15 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ๆ ละ 2 คน	จำนวน 30
	รวมทั้งสิ้น 38 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการหาคคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ในการนำไปใช้

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลังการใช้รูปแบบ

2.3 แบบบันทึกการทบทวนผลหลังการปฏิบัติ (After Action Review)

3.การสร้างเครื่องมือ

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและแนวทางการประเมิน

3.2 สร้างแบบประเมินโดยเขียนข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาขององค์ประกอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด

3.3 นำแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของข้อคำถาม

3.4 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและนำเสนอต่อเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยัน

ความสอดคล้องของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ก่อนการนำไปทดลองใช้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นพร้อมทั้งแบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ไปมอบให้กับผู้เชี่ยวชาญและนักหมายในการเก็บรวบรวมคืนในวันสนทนากลุ่มย่อย และสรุปประเด็นจากผู้ร่วมสนทนา

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งเป็นการแสดงว่ารูปแบบที่ได้นั้นมีความสอดคล้องของเนื้อหา ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สามารถนำไปทดลองใช้ได้

5.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในระยนี้ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยจะดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำรูปแบบไปใช้ และการศึกษาผลของการใช้การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขั้นตอนการดำเนินการนำรูปแบบไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการหลังจากได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์แล้ว ได้จัดทำฉบับสมบูรณ์ไปใช้ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้รูปแบบตามกระบวนการการนิเทศที่ได้ โดยผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างความตระหนัก

ขั้นที่ 2 การวางแผน

ขั้นที่ 3 การดำเนินการตามแผน

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผล

ขั้นที่ 5 การประเมินผล และสรุปผล

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล/ผู้ทรงคุณวุฒิ

วิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 1 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.1 ผู้บริหาร	จำนวน 2 คน
1.3 หัวหน้าภาควิชา 3 ภาควิชา	จำนวน 3 คน
1.4 หัวหน้ากลุ่มสาระ	จำนวน 3 คน
1.5 ครูผู้รับการนิเทศ จาก 15 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ๆ ละ 2 คน	จำนวน 30 คน
	รวมทั้งสิ้น 38 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 2.1 แบบสอบถาม
- 2.2 แบบบันทึกผลก่อนการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้แบบบันทึกระหว่างปฏิบัติกิจกรรม และแบบบันทึกหลังจากการปฏิบัติกิจกรรม
- 2.3 แบบประเมินความพึงพอใจในการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 ทดสอบก่อนการพัฒนาการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 3.2 การสังเกต และบันทึกผลหลังการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้
- 3.3 สัมภาษณ์ขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้
- 3.4 ทดสอบหลังจากการพัฒนาการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 3.5 การประเมินความพึงพอใจในการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

จะมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

4.1 แบบทดสอบมีการดำเนินการดังนี้

4.1.1 แบบทดสอบ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสารประกอบการอบรม

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวข้องกับการสร้าง

แบบทดสอบแบบปรนัย

3) สร้างแบบทดสอบสำหรับวัดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แบบอิงเกณฑ์ ลักษณะเป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบการใช้ภาษา และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) (ปราณี หล้าเบ็ญสะ ,2559)โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อใดมีความเห็นสอดคล้อง ให้คะแนน เป็น 1

ข้อใดมีความเห็นไม่แน่ใจ ให้คะแนน เป็น 0

ข้อใดมีความเห็นไม่สอดคล้อง ให้คะแนน เป็น -1

5) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับบุคลากรวิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

6) นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ทั้ง 20 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด ,2552)

7) จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังพัฒนาฉบับสมบูรณ์เพื่อไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

4.2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจ

4.2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือในการศึกษา

4.2.3 ร่างแบบทดสอบความพึงพอใจ

4.2.4 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construction Validity) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ (Wording)

4.2.5 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปให้อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความ
สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

4.2.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ไปใช้จริง

4.3 แบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรม มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

4.3.1 ศึกษา หลักการ แนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เกี่ยวกับแบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรม

4.3.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ
ในการศึกษา

4.3.3 ร่างแบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรม

1) แบบบันทึกก่อนการปฏิบัติกิจกรรม (Before Action Review : BAR) เพื่อรวบรวมผลก่อนการดำเนินการกรณีพิเศษที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2) แบบบันทึกระหว่างการปฏิบัติกิจกรรม (During Action Review : DAR) เพื่อบันทึกสิ่งที่สังเกตระหว่างการดำเนินการกรณีพิเศษที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3) แบบบันทึกหลังการปฏิบัติกิจกรรม (After Action Review : AAR) เพื่อรายงานและรวบรวมผลการดำเนินการตามกิจกรรม และสรุปผลการดำเนินงานจัดกิจกรรมกรณีพิเศษที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4.3.4 นำร่างแบบบันทึกกิจกรรม เสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเชิง
โครงสร้าง (Construction Validity) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้
(Wording)

4.3.5 นำร่างแบบบันทึกกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ
ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปให้อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

4.3.6 นำแบบบันทึกกิจกรรมไปใช้จริง

4.4 แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

4.4.1 ศึกษา หลักการ แนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์

4.4.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ
ในการศึกษา

4.4.3 ร่างแบบสัมภาษณ์

4.4.4 นำร่างแบบสัมภาษณ์ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเชิงโครงสร้าง (Construction Validity) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ (Wording)

4.3.5 นำร่างแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปให้อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

4.3.6 นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้จริง

5. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมิน และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ นำมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มีความพึงพอใจมาก	ให้ 4 คะแนน
มีความพึงพอใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
มีความพึงพอใจน้อย	ให้ 2 คะแนน
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5.2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกตจากแบบบันทึกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนา

5.3 ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ และปฏิบัติกิจกรรมนำมาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรม และหลังอบรม

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยจะดำเนินการดังนี้

2.1 ประเมินความสำเร็จของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.2 ประเมินความพึงพอใจของการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 1 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่กลุ่มผู้บริหาร จำนวน 2 คน หัวหน้าภาควิชา 3 ภาควิชา จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 3 คน ครูผู้รับการนิเทศ จาก 15 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ๆ ละ 2 คน จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 38 คน

2. เครื่องมือวัด และประเมินผล ประกอบด้วย

2.1 แบบประเมินความสำเร็จในการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 แบบประเมินความสำเร็จในการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.1 ศึกษา หลักการ แนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแบบประเมินความสำเร็จในการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือในการศึกษา

3.1.3 ร่างแบบประเมินความสำเร็จ ในประเด็นความสำเร็จระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับสถาบัน

3.1.4 นำร่างแบบประเมินความสำเร็จ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเชิงโครงสร้าง (Construction Validity) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ (Wording)

3.1.5 นำร่างแบบประเมินความสำเร็จมาปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปให้อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความ
สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

3.1.6 นำแบบประเมินความสำเร็จไปใช้จริง

3.2. แบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เกี่ยวกับความพึงพอใจ

3.2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ
ในการศึกษา

3.2.3 ร่างแบบทดสอบความพึงพอใจ

3.2.4 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construction Validity) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และ
ภาษาที่ใช้ (Wording)

3.2.5 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
ของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปให้อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ก่อน
นำไปใช้

3.2.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเมินความสำเร็จของการดำเนินการกรณีเทคนิคที่ส่งเสริมการจัดการ
เรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามตัวชี้วัดของรูปแบบ

2. ประเมินความพึงพอใจในการดำเนินการกรณีเทคนิคที่ส่งเสริมการจัดการ
เรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยจะดำเนินการเก็บข้อมูล
ตามด้านต่างๆ ตามกรอบที่กำหนดไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมิน และแบบสอบถามแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ นำมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
มีความพึงพอใจมาก	ให้ 4 คะแนน
มีความพึงพอใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
มีความพึงพอใจน้อย	ให้ 2 คะแนน

มีความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

5.2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

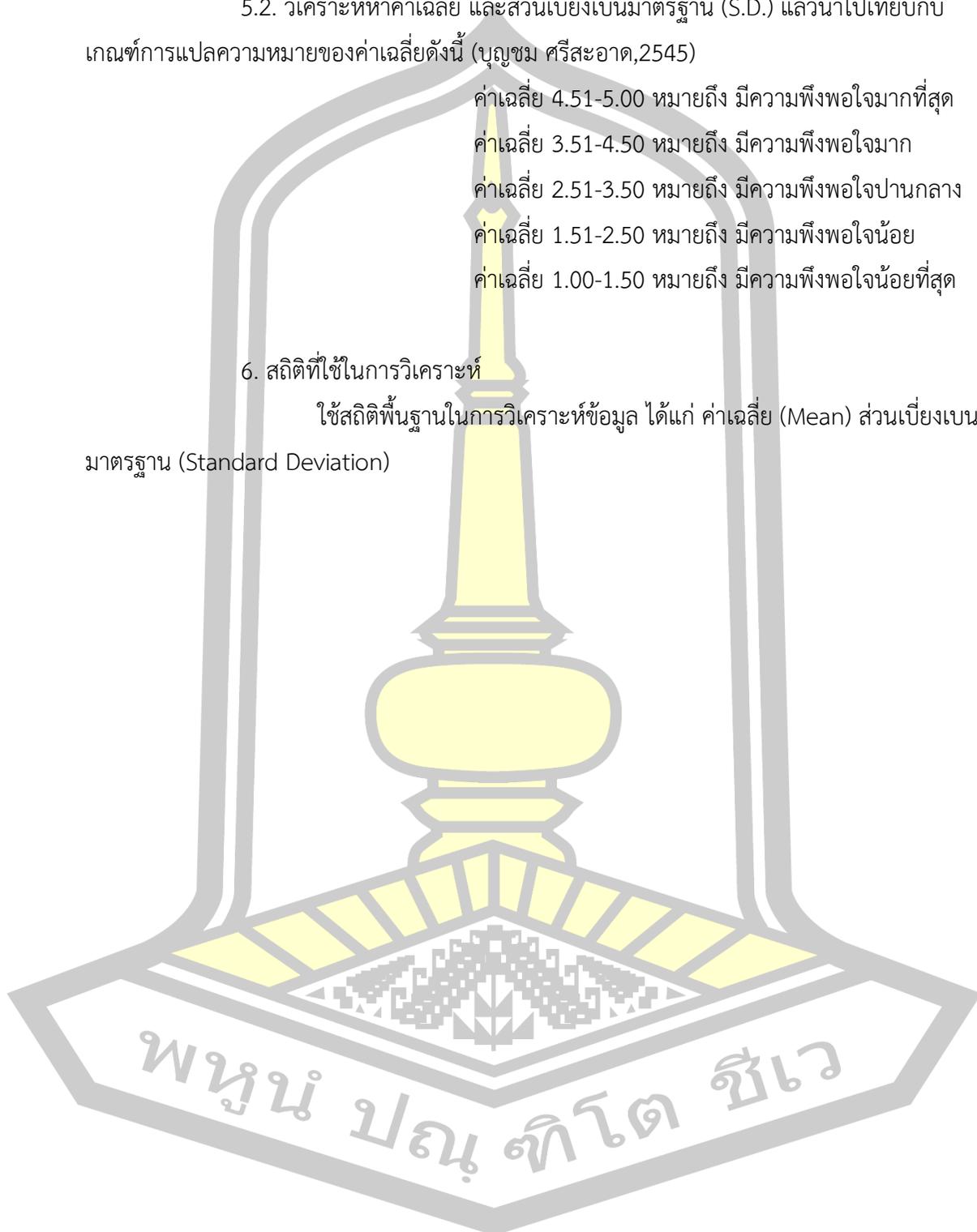
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
D	แทน	สภาพปัจจุบัน
I	แทน	สภาพที่พึงประสงค์
PNI _{modified}	แทน	ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ตามระยะที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการดำเนินการวิจัยการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระยะที่ 3 การประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

**ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริม
การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์**

1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริม
การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยได้ศึกษาศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการนิเทศเพื่อพัฒนารูปแบบการ
นิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พบว่า การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์ เป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงให้
ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูโดยถือว่าครูเป็นผู้ประกอบ
วิชาชีพชั้นสูง เน้นมาตรฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ การพัฒนาครูจึงเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
ซึ่งการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นแนวทางหนึ่งที่พัฒนาครูที่หน้างาน และสามารถ
ทำให้ครูปรับปรุงพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จึง
จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่จะชี้วัดสภาพหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการ ชัดความสามารถ ผล
การปฏิบัติงานในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอันจะนำไปสู่สารสนเทศทางการจัดการเรียนการสอนของครู
ที่มีคุณภาพ ดังนั้นตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพจึงเป็นการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจน เป็น
รูปธรรมสามารถระบุ หรือบ่งบอกความสามารถของผลการปฏิบัติงานของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้มีประสิทธิภาพซึ่งผลการศึกษาองค์ประกอบ และตัวชี้วัด ของการ
นิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พบว่า การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิต
พัฒนศิลป์ ซึ่งมีองค์ประกอบ จำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการ
เรียนการสอน จำนวน 10 ตัวชี้วัด 2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ จำนวน 10 ตัวชี้วัด 3. ด้าน
การวางแผนการนิเทศ จำนวน 10 ตัวชี้วัด 4. ด้านปฏิบัติการนิเทศ จำนวน 10 ตัวชี้วัด 5. ด้านการให้

ข้อมูลย้อนกลับ จำนวน 10 ตัวชี้วัด และ 6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ จำนวน 10 ตัวชี้วัด รวมทั้งสิ้น จำนวน 60 ตัวชี้วัด

จากนั้นผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบและตัวชี้วัดในแต่ละองค์ประกอบจัดทำเป็นแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ผลความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง ระดับ 0.8-1.00 ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามของการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
1. ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศ การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00
1. มีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบด้าน การศึกษาสภาพปัจจุบันการนิเทศที่ส่งเสริมการ จัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00
2. มีการสำรวจสภาพปัจจุบันการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย อย่างเป็นระบบ	1	1	1	1	1	5	1.00
3. มีการกำหนดนโยบายและแนวทางการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย ที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนทุกชั้น ผลการ ประเมินคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ,ผลการสอบ O-NET, ผลการทดสอบสมรรถนะ วิชาชีพ และนำมาใช้ในการวางแผนการนิเทศที่ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	1	1	1	1	1	5	1.00
5. มีการวิเคราะห์นโยบายของกระทรวง วัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิสัยทัศน์ด้านการศึกษาของวิทยาลัย เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
6. มีการจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการประชุม วางแผน และจัดทำโครงการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
7. มีการรับฟังความคิดเห็นของครูผู้สอน เพื่อใช้ประกอบ การตัดสินใจการดำเนินงานนิเทศ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
8. การวิเคราะห์ปัญหา จุดเด่น จุดด้อย และ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงานนิเทศส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
9. มีการศึกษารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของครูที่ประสบ ความสำเร็จเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
10. มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ คู่มือการ ปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนการสอน และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัด การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	0.8	1	1	1	1	5	0.96
11. มีการสำรวจความต้องการรับการพัฒนา ของครูผู้สอน ของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
12. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ครู ด้านการนิเทศ การจัดการเรียนการสอนของครู ก่อนการดำเนินงาน	1	1	1	1	1	5	1.00
13. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะการนิเทศ แก่ครูผู้ให้การนิเทศ เช่น ทักษะการสังเกต การตั้งคำถามสะท้อนคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับ การสังเกตการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00
14. มีการพัฒนาครูด้านการสร้างสื่อ เครื่องมือ การนิเทศ และการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
15. มีการพัฒนาครูด้านการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อวางแผนการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.00
16. มีการพัฒนาครูด้านการออกแบบ การเขียนแผนการจัดการเรียนสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.00
17. มีการพัฒนาครูด้านการใช้รูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียน พัฒนาเต็มตามศักยภาพ	0	1	1	1	1	4	0.80
18. มีการพัฒนาครูด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ที่หลากหลาย เหมาะสมกับ ผู้เรียน เนื้อหา และกิจกรรมการจัดการเรียน การสอน	1	1	1	1	1	5	1.00
19. มีการพัฒนาครูด้านการสร้างและวิเคราะห์ คุณภาพเครื่องมือวัดและประเมินผลอย่าง ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00
20. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับโอกาสในการ พัฒนา เช่น เข้ารับการอบรม หรือการเข้าร่วม กิจกรรมทางวิชาการ	0	1	1	1	1	4	0.80
3. ด้านการวางแผนการนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00
21. มีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบด้าน การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
22. มีการนำข้อมูลจากการสำรวจสภาพ ปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ มาใช้ วางแผนการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
23. มีการกำหนดการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
24. มีการกำหนดบทบาท หน้าที่รับผิดชอบของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศไว้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00
25. มีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนการดำเนินตามแผนแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00
26. มีการกำหนดโครงการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00
27. มีการจัดให้มีปฏิทินการปฏิบัติงานการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00
28. มีการจัดให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดทำโครงการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
29. มีการประชุมคณะทำงาน เพื่อออกแบบจัดทำสื่อ และเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
30. มีการทำคู่มือการปฏิบัติงานการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00

ศูนย์ ปณู ที โตะ ข

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
4. ด้านการปฏิบัติกาารนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00
31. มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้ให้การนิเทศและผู้รับกาารนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00
32. มีการให้ความรู้ หรือสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามแผนการกาารนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
33. มีการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้เลือกกิจกรรมกาารนิเทศ วิธีการนิเทศ สื่อและเครื่องมือกาารนิเทศที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกาารนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครุร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00
34. มีการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อให้กำลังใจและสังเกตการสอนของครูเป็นรายบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
35. มีการนิเทศกาารจัดการเรียนการสอนของครูตามปฏิทินโดยใช้กระบวนการนิเทศที่ตกลงร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00
36. มีการใช้เครื่องมือในการนิเทศกาารเรียนการสอนของครูตามที่ตกลงร่วมกันอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	5	1.00
37. มีการติดตาม กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานตามปฏิทิน/ แผนงานนิเทศกาารจัดการเรียนการสอนของที่กำหนด	1	1	1	1	1	5	1.00
38. มีการบันทึกข้อมูล ร่องรอย หลักฐานกาารนิเทศและปัญหาอุปสรรคจากกาารนิเทศทุกครั้ง	1	1	1	1	1	5	1.00
39. มีการนำผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูลกาารนิเทศมาวิเคราะห์ อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับกาารนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00
40. มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการนิเทศเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
5. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	1	1	1	1	1	5	1.00
41. มีการประชุมหลังการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อเปิดโอกาสให้ครูในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00
42. มีการร่วมกันพิจารณาผลการนิเทศระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศหลังการนิเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง	1	1	1	1	1	5	1.00
43. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันด้วยความเป็นกัลยาณมิตร	1	1	1	1	1	5	1.00
44. มีการประเมินผลการนิเทศแต่ละครั้งและแจ้งให้ผู้รับการนิเทศรับทราบ	1	1	1	1	1	5	1.00
45. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาจุดแข็งและแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของครูร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00
46. มีการสรุปประเด็นที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในครั้งต่อไปร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00
47. มีการเสนอวิธีการและทางเลือกใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนของครูจากการให้ข้อมูลย้อนกลับ	1	1	1	1	1	5	1.00
48. มีการนำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00
49. มีการทบทวนวิธีการนิเทศร่วมกันหลังการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ	1	1	1	1	1	5	1.00
50. มีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้รับการนิเทศในขณะปฏิบัติการณ์นิเทศและหลังการนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00
51. มีการดำเนินการประเมินผล 3 ระยะ คือ ก่อนการปฏิบัติงาน ระหว่างการปฏิบัติงาน และหลังการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1.00
52. มีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือ ในการประเมินผลการนิเทศที่เหมาะสมตรงกับ สภาพที่เป็นจริง	1	1	1	1	1	5	1.00
53. มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและ ผู้รับการนิเทศเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน	1	1	1	1	1	5	1.00
54. มีการใช้ข้อมูลที่หลากหลายประกอบ ในการประเมินผลการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด การเรียนการสอนของครูได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00
55. มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	1	1	1	1	1	5	1.00
56. มีการสรุปผลและรายงานการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ทุกภาคเรียน/ปีการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.00
57. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาชีพ ทั้งวิทยาลัยและนอกวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00
58. มีการจัดประชุมสัมมนา จัดเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้เกี่ยวกับการนิเทศ เติมเต็มองค์ความรู้ และเทคนิคใหม่ๆ ให้กับครูทุกภาคเรียน/ ปีการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.00
59. มีการจัดนิทรรศการนำเสนอผลงาน เผยแพร่ผลงานที่เกิดจากการนิเทศและ ยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ดีด้วยวิธีการ ที่เหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00
60. มีการนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงาน นิเทศไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการ จัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.00

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบทั้ง 6 ได้แก่ ด้านที่ 1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ด้านที่ 2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการนิเทศ ด้านที่ 5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ และด้านที่ 6 การประเมินผลการนิเทศ เพื่อนำไปศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งตัวชี้วัดในแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสม จากการประเมินความสอดคล้องค่า IOC อยู่ในช่วงระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถนำไปใช้ได้

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ และนำแบบสอบถามมาทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อวัดความสอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยจะคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นมีความเชื่อมั่นผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของประเด็นคำถาม พบว่า ข้อความที่สอบถามมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผลตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของประเด็นคำถามในภาพรวม ดังต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายการสอบถาม	จำนวน ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha Coefficient
ด้านที่ 1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน	10	0.89
ด้านที่ 2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	10	0.94

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการสอบถาม	จำนวน ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha Coefficient
ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ	10	0.92
ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการนิเทศ	10	0.95
ด้านที่ 5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	10	0.92
ด้านที่ 6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ	10	0.94
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	60	0.97

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของประเด็นคำถามที่ใช้ในการวิจัย จากการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้นิเทศ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และ ผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 30 คน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ของการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการนิเทศ มีค่าเท่ากับ 0.95 รองลงมา คือ ด้านที่ 2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ด้านที่ 6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ มีค่าเท่ากับ 0.94 อันดับที่ 3 คือ ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ ด้านที่ 5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีค่าเท่ากับ 0.92 และอันดับสุดท้าย ด้านที่ 1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 0.89 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.97 จะเห็นได้ว่าข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้าง

ขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.89 - 0.95 ซึ่งยอมรับได้

ตาราง 11 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศ
ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์

รายการสอบถาม	จำนวน ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha Coefficient
ด้านที่ 1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน	10	0.74
ด้านที่ 2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	10	0.74
ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ	10	0.83
ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการนิเทศ	10	0.73
ด้านที่ 5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	10	0.83
ด้านที่ 6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ	10	0.83
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	60	0.93

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของประเด็น
คำถามที่ใช้ในการวิจัย จากการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น
ตัวแทนของกลุ่มผู้นิเทศ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และ ผู้รับการ
นิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 30 คน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ของการศึกษา
สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัด
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ ด้านที่ 5
ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ด้านที่ 6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ ทั้งสามด้าน มีค่าเท่ากับ 0.83
รองลงมา คือ ด้านที่ 1 ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ด้านที่ 2 ด้าน
การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ มีค่าเท่ากับ 0.74 และอันดับสุดท้าย ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการนิเทศ
มีค่าเท่ากับ 0.73 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.93 จะเห็นได้ว่าข้อ
คำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าความ
เชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.73 - 0.83 ซึ่งยอมรับได้

ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นภาพรวมของแบบสอบถามการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายการสอบถาม	จำนวน ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha Coefficient
ด้านที่ 1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน	10	0.95
ด้านที่ 2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	10	0.94
ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ	10	0.96
ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการณ์เทศ	10	0.97
ด้านที่ 5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	10	0.95
ด้านที่ 6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ	10	0.97
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ	60	0.99

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของประเด็นคำถามที่ใช้ในการวิจัย จากการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้นิเทศ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และ ผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 30 คน ของภาพรวมการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติการณ์เทศ ด้านที่ 6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ มีค่าเท่ากับ 0.97 รองลงมาคือ ด้านที่ 3 ด้านการวางแผนการนิเทศ มีค่าเท่ากับ 0.96 อันดับที่ 3 คือ ด้านที่ 5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ด้านที่ 1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 0.95 และลำดับสุดท้าย คือ ด้านที่ 2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ มีค่าเท่ากับ 0.94 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.99 จะเห็นได้ว่าข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.94 - 0.99 ซึ่งยอมรับได้

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน ได้แบบสอบถามคืนมา คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นตอนนี้เป็นกลุ่มผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 76 คน

ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา
นาฏศิลป์ หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์ และหัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป หัวหน้ากลุ่มสาระ
ประกอบด้วย หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระในภาควิชาศึกษาทั่วไป หัวหน้ากลุ่มสาระการ
เรียนรู้ในกลุ่มวิชาชีพ และครูผู้สอนจำนวน 134 คน โดยสอบถามจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 12 แห่ง
ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์
อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัย
นาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์
นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง โดยการสอบถามใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นระดับการดำเนินการ
เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของ
ครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ผลดังปรากฏ
ดังตาราง 13 และตาราง 14

ตาราง 13 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์
ของกรณีพิเศษที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	210	100
ชาย	90	42.90
หญิง	120	51.10
2. อายุ	210	100
น้อยกว่า 30 ปี	22	10.50
30-40 ปี	25	11.90
41-50 ปี	90	42.90
51-59 ปี	73	34.80
3. ระดับการศึกษา	210	100
ปริญญาตรี	84	40.00
ปริญญาโท	107	51.00
ปริญญาเอก	19	9.00
4. ประสบการณ์ทำงาน	210	100
น้อยกว่า 10 ปี	33	15.70
10-15 ปี	27	12.90
16-20 ปี	52	24.80
21 ปีขึ้นไป	98	46.70
5. ตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	210	210
ผู้บริหาร	34	16.19
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	42	20.00
ครูผู้สอน	134	63.81
6. แยกตามสังกัดวิทยาลัย	210	100
วิทยาลัยนาฏศิลป์	33	15.70
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	16	7.60
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	13	6.20
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	11	5.20
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	23	11.00
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	20	9.50
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	15	7.10

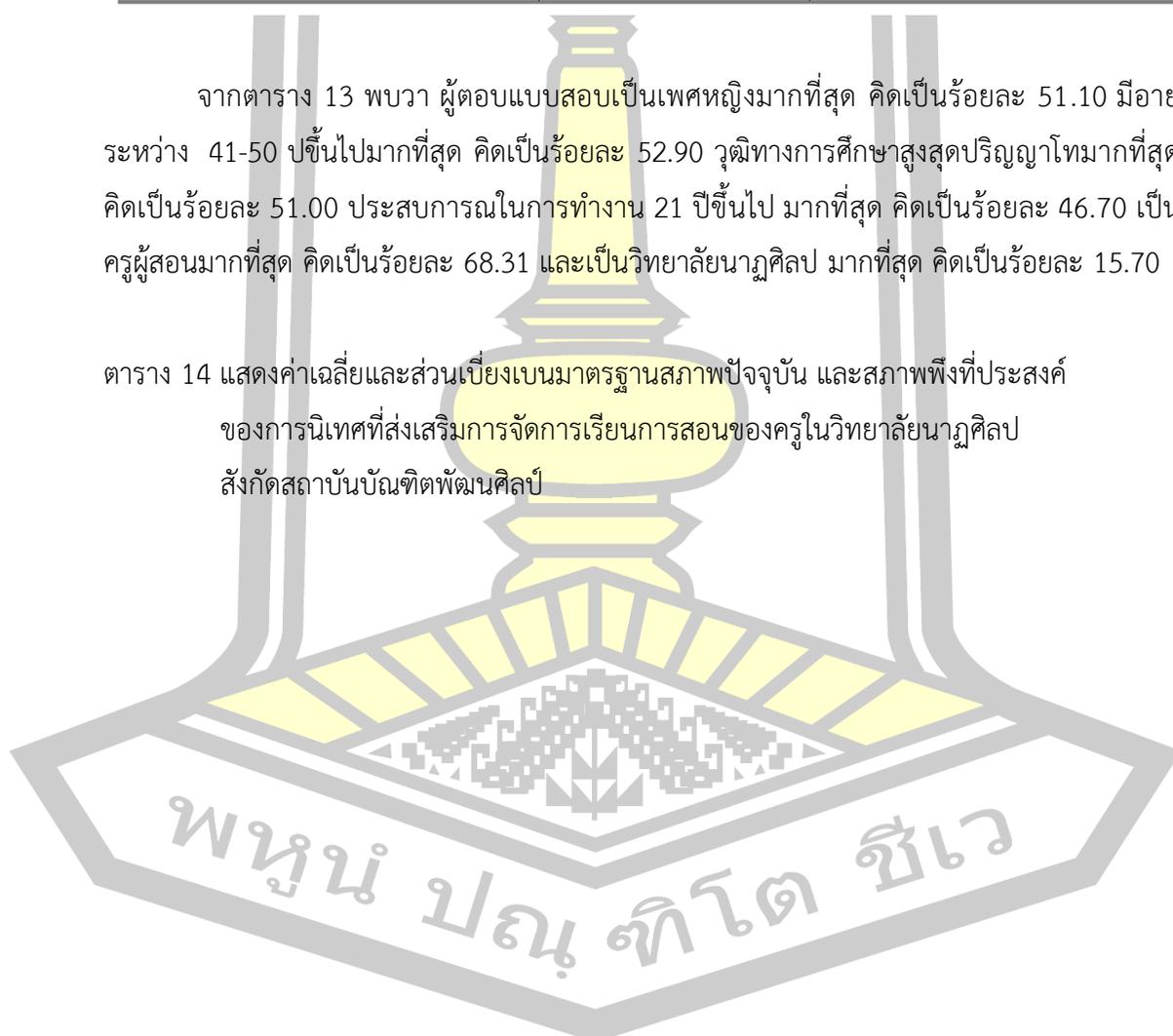
ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	25	11.90
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	13	6.20
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	10	4.80
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	12	5.70
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	19	9.00

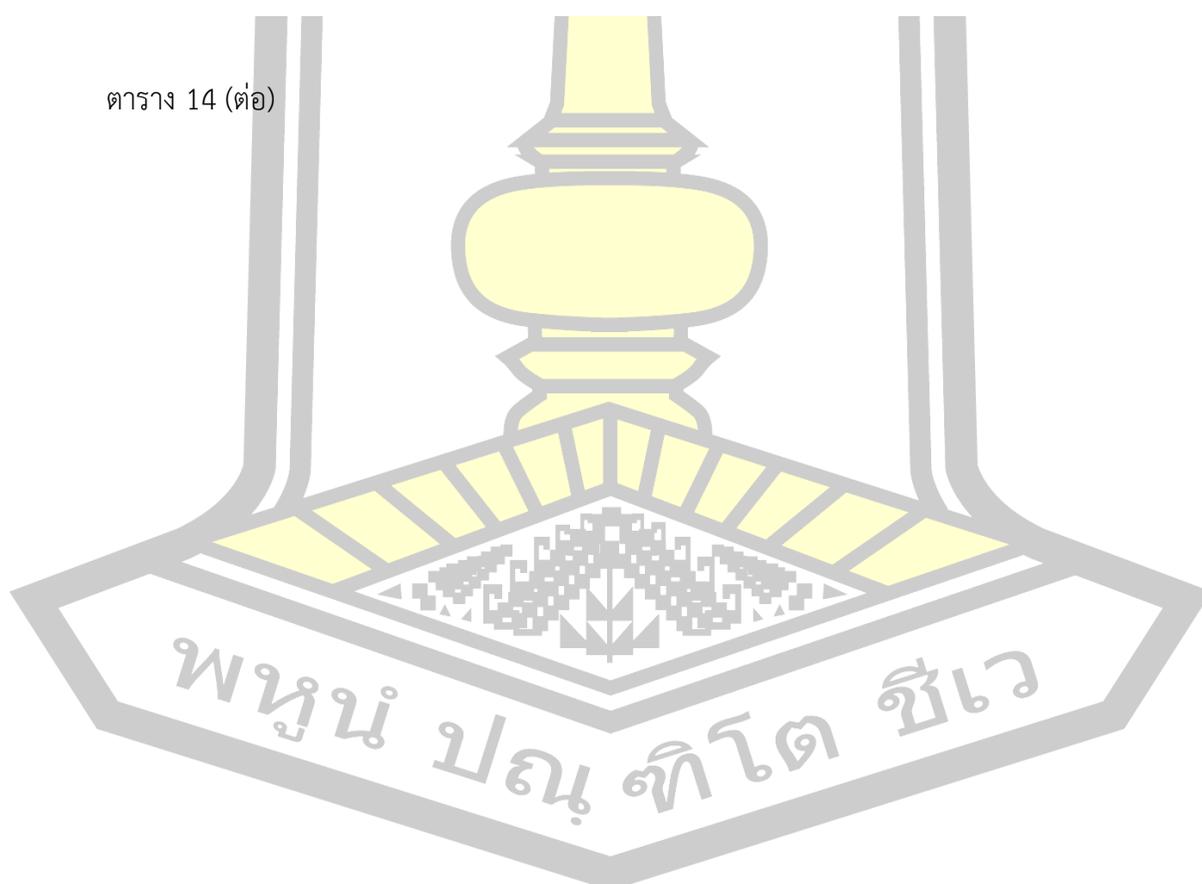
จากตาราง 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.10 มีอายุระหว่าง 41-50 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.90 วุฒิมหาบัณฑิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00 ประสบการณ์ในการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.70 เป็นครูผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.31 และเป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.70

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน และสภาพพึงที่ประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน						
1. มีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบด้านการศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างชัดเจน	3.42	0.95	ปานกลาง	4.60	0.58	มากที่สุด
2. มีการสำรวจสภาพปัจจุบันการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ	3.26	0.99	ปานกลาง	4.61	0.57	มากที่สุด
3. มีการกำหนดนโยบายและแนวทางการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยที่ชัดเจน	3.47	1.01	ปานกลาง	4.64	0.57	มากที่สุด
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกชั้น ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ,	3.44	0.94	ปานกลาง	4.68	0.55	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ผลการสอบ O-NET, ผลการทดสอบสมรรถนะวิชาชีพ และนำมาใช้ในการวางแผนการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์						
5. มีการวิเคราะห์นโยบายของกระทรวงวัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิสัยทัศน์ด้านการศึกษาของวิทยาลัย เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย	3.43	0.97	ปานกลาง	4.64	0.59	มากที่สุด
6. มีการจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน และจัดทำโครงการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.43	1.04	ปานกลาง	4.71	0.53	มากที่สุด
5. มีการวิเคราะห์นโยบายของกระทรวงวัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิสัยทัศน์ด้านการศึกษาของวิทยาลัย เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย	3.43	0.97	ปานกลาง	4.64	0.59	มากที่สุด
6. มีการจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน และจัดทำโครงการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.43	1.04	ปานกลาง	4.71	0.53	มากที่สุด
7. มีการรับฟังความคิดเห็นของครูผู้สอน เพื่อใช้ประกอบ การตัดสินใจการดำเนินงานนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.45	1.03	ปานกลาง	4.62	0.56	มากที่สุด
8. การวิเคราะห์ปัญหา จุดเด่น จุดด้อย และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงานการนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.32	1.03	ปานกลาง	4.62	0.57	มากที่สุด

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
9. มีการศึกษารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูที่ประสบความสำเร็จเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.18	1.06	ปานกลาง	4.57	0.60	มากที่สุด
10. มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ คู่มือการปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียนการสอนและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย	3.12	0.98	ปานกลาง	4.62	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.35	0.87	ปานกลาง	4.63	0.46	มากที่สุด
2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ						
11. มีการสำรวจความต้องการรับการพัฒนาของครูผู้สอนของวิทยาลัย	3.35	1.04	ปานกลาง	4.63	0.56	มากที่สุด
12. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ครูด้านการนิเทศ การจัดการเรียนการสอนของครูก่อนการดำเนินงาน	3.35	1.04	ปานกลาง	4.60	0.59	มากที่สุด
13. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะการนิเทศแก่ครูผู้ให้การนิเทศ เช่น ทักษะการสังเกต การตั้งคำถามสะท้อนคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับ การสังเกตการสอน	3.32	1.07	ปานกลาง	4.60	0.58	มากที่สุด
14. มีการพัฒนาครูด้านการสร้างสื่อเครื่องมือการนิเทศ และการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน	3.35	1.02	ปานกลาง	4.61	0.42	มากที่สุด
15. มีการพัฒนาครูด้านการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวางแผนการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา	3.23	0.98	ปานกลาง	4.62	0.54	มากที่สุด

พหุ ประถมศึกษา

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
16. มีการพัฒนาครูด้านการออกแบบ การเขียนแผนการจัดการเรียนสอนที่ เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียนและชุมชน	3.37	0.99	ปานกลาง	4.72	0.50	มากที่สุด
17. มีการพัฒนาครูด้านการใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ	3.49	0.95	ปานกลาง	4.69	0.53	มากที่สุด
18. มีการพัฒนาครูด้านการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหา และกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน	3.46	0.86	ปานกลาง	4.66	0.54	มากที่สุด
19. มีการพัฒนาครูด้านการสร้างและ วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดและ ประเมินผลอย่างถูกต้องเหมาะสม	3.22	0.98	ปานกลาง	4.66	0.54	มากที่สุด
20. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับโอกาส ในการพัฒนา เช่น เข้ารับการอบรม หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ	3.65	0.88	มาก	4.69	0.53	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.38	0.83	ปานกลาง	4.65	0.43	มากที่สุด
3. ด้านการวางแผนการนิเทศ						
21. มีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบ ด้านการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของวิทยาลัย	3.58	0.96	ปานกลาง	4.66	0.58	มากที่สุด
22. มีการนำข้อมูลจากการสำรวจสภาพ ปัจจุบันปัญหาและความต้องการ มาใช้ วางแผนการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.30	1.05	ปานกลาง	4.61	0.57	มากที่สุด
23. มีการกำหนดการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยให้ สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และ ความต้องการของวิทยาลัย	3.34	1.07	ปานกลาง	4.59	0.57	มากที่สุด

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
24. มีการกำหนดบทบาท หน้าที่รับผิดชอบของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศไว้ อย่างชัดเจน	3.42	1.03	ปานกลาง	4.62	0.56	มากที่สุด
25. มีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนการ ดำเนินการตามแผนแต่ละขั้นตอน ไว้อย่างชัดเจน	3.33	0.97	ปานกลาง	4.62	0.54	มากที่สุด
26. มีการกำหนดโครงการการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของ วิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน	3.27	1.02	ปานกลาง	4.62	0.58	มากที่สุด
27. มีการจัดให้มีปฏิทินการปฏิบัติงาน การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัยอย่างชัดเจน	3.33	1.11	ปานกลาง	4.63	0.59	มากที่สุด
28. มีการจัดให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการ วางแผนและจัดทำโครงการการนิเทศที่ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของ วิทยาลัย	3.42	1.03	ปานกลาง	4.62	0.56	มากที่สุด
29. มีการประชุมคณะทำงาน เพื่อออกแบบ จัดทำสื่อ และเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศที่ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย	3.30	1.05	ปานกลาง	4.61	0.57	มากที่สุด
30. มีการทำคู่มือการปฏิบัติงานการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของ วิทยาลัยแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน	3.13	1.16	ปานกลาง	4.68	0.42	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.34	1.05	ปานกลาง	4.63	0.55	มากที่สุด
4. ด้านการปฏิบัติการนิเทศ						
31. มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน ระหว่างผู้ให้การนิเทศและผู้รับการนิเทศ	3.18	1.08	ปานกลาง	4.62	0.58	มากที่สุด
32. มีการให้ความรู้ หรือสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามแผนการ การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ของวิทยาลัย	3.19	1.04	ปานกลาง	4.63	0.57	มากที่สุด

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
33. มีการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ เลือกกิจกรรมนิเทศ วิธีการนิเทศ สื่อและ เครื่องมือการนิเทศที่สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูร่วมกัน	3.09	1.01	ปานกลาง	4.61	0.57	มากที่สุด
34. มีการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อให้กำลังใจและ สังเกตการสอนของครูเป็นรายบุคคล	3.26	1.04	ปานกลาง	4.63	0.58	มากที่สุด
35. มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ของครูตามปฏิทินโดยใช้กระบวนการนิเทศ ที่ตกลงร่วมกัน	3.18	1.09	ปานกลาง	4.61	0.61	มากที่สุด
36. มีการใช้เครื่องมือในการนิเทศการเรียน การสอนของครูตามที่ตกลงร่วมกันอยู่เสมอ	3.12	1.01	ปานกลาง	4.59	0.59	มากที่สุด
37. มีการติดตาม กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานตามปฏิทิน/ แผนงานนิเทศ การจัดการเรียนการสอนของที่กำหนด	3.21	1.05	ปานกลาง	4.62	0.58	มากที่สุด
38. มีการบันทึกข้อมูล ร่องรอย หลักฐาน การนิเทศ และปัญหาอุปสรรคจาก การนิเทศทุกครั้ง	3.16	1.05	ปานกลาง	4.66	0.55	มากที่สุด
39. มีการนำผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูล การนิเทศมาวิเคราะห์ อภิปรายแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับ การนิเทศ	3.02	1.06	ปานกลาง	4.66	0.56	มากที่สุด
40. มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผล ข้อมูลที่ได้จากการนิเทศเพื่อใช้เป็นแนวทาง สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับ	3.08	1.04	ปานกลาง	4.66	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.15	0.94	ปานกลาง	4.63	0.50	มากที่สุด
5. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ						
41. มีการประชุมหลังการนิเทศการจัด การเรียนการสอนของครูเพื่อเปิดโอกาส ให้ครูในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนร่วมกัน	3.08	1.04	ปานกลาง	4.61	0.58	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
52. มีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลการนิเทศที่เหมาะสมตรงกับสภาพที่เป็นจริง	3.47	1.05	ปานกลาง	4.62	0.59	มากที่สุด
53. มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน	3.44	1.08	ปานกลาง	4.63	0.57	มากที่สุด
54. มีการใช้ข้อมูลที่หลากหลายประกอบในการประเมินผลการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างเหมาะสม	3.43	1.06	ปานกลาง	4.61	0.61	มากที่สุด
55. มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ	3.43	1.02	ปานกลาง	4.67	0.56	มากที่สุด
56. มีการสรุปผล และรายงานการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูทุกภาคเรียน/ปีการศึกษา	3.45	0.95	ปานกลาง	4.63	0.58	มากที่สุด
57. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสร้างเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาชีพทั้งวิทยาลัยและนอกวิทยาลัย	3.32	0.96	ปานกลาง	4.66	0.57	มากที่สุด
58. มีการจัดประชุมสัมมนา จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการนิเทศเติมเต็มองค์ความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ให้กับครูทุกภาคเรียน/ปีการศึกษา	3.18	1.02	ปานกลาง	4.65	0.58	มากที่สุด
59. มีการจัดนิทรรศการนำเสนอผลงานเผยแพร่ผลงานที่เกิดจากการนิเทศและยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ดีด้วยวิธีการที่เหมาะสม	3.12	0.98	ปานกลาง	4.68	0.56	มากที่สุด
60. มีการนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานนิเทศไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย	3.15	0.96	ปานกลาง	4.67	0.56	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ค่าเฉลี่ย	3.33	1.01	ปานกลาง	4.65	0.58	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยภาพรวม	3.29	0.93	ปานกลาง	4.63	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 14 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า สภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีการปฏิบัติเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($\bar{X} = 3.38$, S.D.= 0.83) ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.35$, S.D.= 0.87) ด้านการวางแผนการนิเทศ ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 1.05) ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X} = 3.33$, S.D.= 0.85) ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ($\bar{X} = 3.16$, S.D.= 1.01) และด้านการปฏิบัติการนิเทศ ($\bar{X} = 3.15$, S.D.= 0.94) ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุประดับการดำเนินการสภาพปัจจุบันด้านนิเทศ ได้ดังตารางที่แสดงในตารางที่ 15

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบันของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด

การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 รายด้านเรียงจากน้อยไปหามาก ▲

ลำดับ ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ การดำเนินการ
1	ด้านการปฏิบัติการนิเทศ	3.15	0.94	ปานกลาง
2	ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	3.16	1.01	ปานกลาง
3	ด้านการประเมินผลการนิเทศ	3.33	0.85	ปานกลาง
4	ด้านการวางแผนการนิเทศ	3.34	1.01	ปานกลาง
5	ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน	3.35	0.87	ปานกลาง
6	ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	3.38	0.83	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.29	0.93	ปานกลาง

จากตาราง 15 สรุปจากสภาพปัจจุบันการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับที่พึงประสงค์ของการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.93) โดยเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก ได้ 6 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่น้อยที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติการนิเทศ ($\bar{X} = 3.15$, SD. = 0.94) ลำดับที่ 2 คือ ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ($\bar{X} = 3.16$, SD. = 1.01) ลำดับที่ 3 ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X} = 3.33$, SD. = 0.85) ลำดับที่ 4 ด้านการวางแผนการนิเทศ ($\bar{X} = 3.34$, SD. = 1.01) ลำดับที่ 5 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.35$, SD. = 0.87) และลำดับที่ 6 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($\bar{X} = 3.38$, SD. = 0.83)

และผู้วิจัยสามารถสรุประดับสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ดังตารางที่แสดงใน ตาราง 16

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย

ลำดับ ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ที่พึงประสงค์
1	ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	4.65	0.43	มากที่สุด
2	ด้านการประเมินผลการนิเทศ	4.63	0.44	มากที่สุด
3	ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน	4.63	0.46	มากที่สุด
4	ด้านการวางแผนการนิเทศ	4.63	0.49	มากที่สุด
5	ด้านการปฏิบัติการนิเทศ	4.63	0.50	มากที่สุด
6	ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	4.61	0.59	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.63	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 16 สรุปได้ว่าสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมมีสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD. = 0.49$) และสามารถเรียงลำดับได้ 3 ลำดับ สามารถเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($\bar{X} = 4.65$, $SD. = 0.43$) ลำดับที่ 2 มีสามด้านคือ ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X} = 4.63$, $SD. = 0.44$) ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.63$, $SD. = 0.46$) ด้านการวางแผนการนิเทศ ($\bar{X} = 4.63$, $SD. = 0.49$) ด้านการปฏิบัติการนิเทศ ($\bar{X} = 4.63$, $SD. = 0.50$) และลำดับที่ 3 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ($\bar{X} = 4.61$, $SD. = 0.58$)

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่	องค์ประกอบ	ระดับสภาพปัจจุบัน		ระดับสภาพพึงประสงค์		ระดับความต้องการจำเป็น (PNI _{modified})	
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	I - D/D	ลำดับที่
1	ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน	3.35	0.87	4.63	0.46	0.27	3
2	ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ	3.38	0.83	4.65	0.43	0.28	2
3	ด้านการวางแผนการนิเทศ	3.34	1.01	4.63	0.49	0.28	2
4	ด้านการปฏิบัติการนิเทศ	3.33	0.85	4.63	0.50	0.28	2
5	ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ	3.16	1.01	4.61	0.59	0.32	1
6	ด้านการประเมินผลการนิเทศ	3.15	0.94	4.63	0.44	0.32	1
ค่าเฉลี่ยภาพรวม		3.29	0.93	4.63	0.49	0.29	

จากตาราง 17 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ และด้านการประเมินผลการนิเทศ (PNI_{modified} = 0.32) มากที่สุด จึงสรุปว่าควรให้ความสำคัญนำมา ปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาเป็นลำดับแรก รองลงมา คือ ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ด้านการวางแผนการนิเทศ และด้านการปฏิบัติการนิเทศ (PNI_{modified} = 0.28) ควรให้ความสำคัญนำมา ปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนาเป็นลำดับที่ 2 และลำดับสุดท้าย คือ ด้านสภาพปัจจุบันของนิเทศการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.27) ควรให้ความสำคัญ นำมาปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาเป็นลำดับสุดท้าย

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะจากการสอบถาม ตอนที่ 3 โดยใช้คำถามปลายเปิด

จากการตอบแบบสอบถามในตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีผู้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 30 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยสามารถสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ดังต่อไปนี้

1.3.1 ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน

ความคิดเห็น

1. ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการนิเทศน้อยมาก หรืออาจไม่เข้าใจถึงความสำคัญของการนิเทศว่าสามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งต่อพัฒนาการของนักเรียน เป็นการเร่งด่วนที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมการนิเทศต่อเนื่องต่อไป

2. สถาบันยังขาดการอบรมด้านการนิเทศด้านการจัดการเรียนการสอน ขาดการนิเทศการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ไม่มีการตั้งคณะกรรมการนิเทศของวิทยาลัย ไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากการนิเทศการเรียนการสอน

3. ยังไม่มีการศึกษาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมจึงควรมีการศึกษา และแจ้งผลการศึกษาให้ผู้มีส่วนร่วมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ

ข้อเสนอแนะ

ควรจัดระบบการบริหารทางการศึกษาให้สอดคล้องตามหลักสูตรและมีการส่งเสริมกิจกรรมด้านการนิเทศที่สามารถพัฒนาผู้เรียนไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการตั้งคณะกรรมการระดับสถาบันเพื่อให้มีการนิเทศทุกฝ่ายทั้งการเรียนการสอน ควรมีการจัดการนิเทศการสอนเพื่อให้คำแนะนำครูผู้สอน มีการพัฒนาเทคนิคการสอน การสร้างสื่อ การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และจริงจังทุกภาคเรียน ควรปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสม และควรจัดการนิเทศโดยการเข้าดู การเปลี่ยนแปลง ความเป็นจริงในชั้นเรียนไม่ใช่ดูแต่เอกสาร ควรมีการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและมีความกล้าหาญ

ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการนิเทศ

1.3.2 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ

ความคิดเห็น

ควรมีการวางรูปแบบหลักเกณฑ์ให้เข้าใจและเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศในแต่ละภาคเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อนัดหมายและเตรียมการ ทบทวนความรู้ให้เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับการนิเทศ ให้ความรู้ก่อนการนิเทศเพื่อแจ้งรายละเอียดให้ครูผู้รับการนิเทศได้ทราบมากกว่านี้ ควรให้ครูนิเทศได้มีโอกาสได้ข้อมูลความรู้ก่อนการนิเทศ มีการวางแผน ประชุมก่อนการนิเทศ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการนิเทศว่ามีหลักการอย่างไร เพื่อให้ครูดำเนินการได้ตามขั้นตอน ควรมีการจัดประชุมชี้แจง อย่างชัดเจนเป็นขั้นตอน เช่น การจัดอบรมบุคลากร สร้างความตระหนัก ว่าการนิเทศจะทำให้เกิดประโยชน์และมีความสำคัญต่อการศึกษาอย่างไร ร่วมออกแบบและต้องนิเทศตามแผน ให้ความรู้อย่างชัดเจน ควรมีการจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรื่องการนิเทศการเรียนการสอนประจำทุกเดือน จัดทำคู่มือการนิเทศ และประชุมสร้างความเข้าใจควรมีการดำเนินการโดยเริ่มจากกลุ่มย่อยแล้วนำมาทำความเข้าใจในกลุ่มใหญ่จนเป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติที่ตรงกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง
2. ควรมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการนิเทศให้ทราบ
3. ควรแจ้งขั้นตอน หลักการของการนิเทศ
4. สร้างความตระหนักรู้ในการนิเทศ
5. ควรมีการจัดทำคู่มือการนิเทศ และสร้างความรู้ ความเข้าใจให้เห็นความสำคัญ

ของการนิเทศ

1.3.3 ด้านการวางแผนการนิเทศ

ความคิดเห็น

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องยังมีส่วนร่วมน้อย ไม่ได้มีการวางแผนการจัดการนิเทศที่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่ปรากฏผลลัพธ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการประชุมร่วมวางแผนการนิเทศ เตรียมพร้อม จัดทำปฏิทินวันเวลาที่ชัดเจนและตามเป้าหมาย ควรมีการนิเทศต้นภาคเรียน และท้ายภาคเรียน เพื่อแนะนำข้อบกพร่องของครูผู้สอน เพื่อที่จะได้นำมาพัฒนาและปรับปรุงพร้อมรับการนิเทศครั้งต่อไป ข้อจำกัดเรื่องเวลา ภาระงาน ทำให้การนิเทศไม่เป็นไปตามตารางนิเทศ

2. ควรสนับสนุนให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมวางแผน มีการกำหนดปฏิทินการนิเทศ และมีการมอบหมายผู้นิเทศ การจัดการเรียนการสอน กำหนดวิธีการ การจัดหาสื่อเครื่องมือ

การนิเทศการสอน วิเคราะห์ สรุป และวางแผนแก้ไข

3. ควรมีการให้ข้อมูล หรือส่งเสริมการวางแผนการนิเทศมากยิ่งขึ้น

4. ควรวางแผนและกำหนดขั้นตอนระยะเวลาให้ชัดเจน

5. ควรจัดทำแผนการปฏิบัติอย่างชัดเจน และเตรียมการนิเทศอย่างต่อเนื่องให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ส่งผลกับการพัฒนาไปสู่นักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

6. ควรมีการประชุมวางแผนร่วมกันในภาพรวม เพื่อให้ครูอาจารย์มีส่วนร่วม และพร้อมให้ความร่วมมือ

7. ผู้ปฏิบัติการนิเทศการสอนควรมีความรู้ด้านการนิเทศการสอนอย่างชัดเจนและสามารถให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางให้กับครูผู้สอน

1.3.4 ด้านการปฏิบัติการนิเทศ

ความคิดเห็น

การนิเทศเป็นเพียงกระบวนการ ยังขาดการลงมือปฏิบัติ ผู้นิเทศไม่ตรงกับผู้ถูกนิเทศ เช่น ครู อีคิวขาไปนิเทศอีคิวขา การปฏิบัติการนิเทศไม่ตรงตามตารางของฝ่ายวิชาการ และการนิเทศครูผู้รับ

การนิเทศยังขาดกระบวนการให้ความร่วมมือในการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนด

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรอำนวยความสะดวกในการนิเทศ
2. จัดให้มีกระบวนการนิเทศ ปฏิบัติตามเป้าหมายจุดประสงค์ ควรดำเนินการให้เป็นไปตามปฏิทินที่กำหนด
3. ควรใช้การนิเทศที่หลากหลายรูปแบบ อย่างกัลยาณมิตรไม่จับผิดและมุ่งเน้นแก้ปัญหาที่ตัวนักเรียน นักศึกษา
4. ควรนิเทศอย่างแท้จริงมิใช่เพียงสร้างภาพเพื่อตอนการประกันคุณภาพการศึกษา
5. มีการร่วมเสนอความคิดเห็นร่วมกัน
6. ควรจะนิเทศด้วยความเป็นจริงในชั้นเรียนไม่ใช่เอกสาร
7. ควรมีการนิเทศภาคเรียนละ 1 ครั้ง ทำอย่างเป็นระบบ และแนะนำอย่างเป็นกัลยาณมิตร
8. ทำเป็นคำสั่งที่ชัดเจน และครู-อาจารย์ต้องทำสัญญาเพื่อรับการนิเทศการเรียนการสอนอย่างชัดเจน
9. ควรมีการดำเนินการให้เป็นระบบชัดเจนและต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

1.3.5 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ความคิดเห็น

ไม่มีการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ บางครั้งผู้ที่ถูกนิเทศจะไม่ค่อยยอมรับการเสนอแนะของคณะนิเทศการสอน จะเป็นผลดีมากถ้าสามารถให้ข้อมูลเพื่อให้ครูให้ปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสอนคิดให้นักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ครูผู้สอนได้นำกลับมาพัฒนาการเรียนการสอนที่เป็นรูปแบบชัดเจน
2. ควรแนะนำและหาวิธีการใหม่ๆ ให้เกิดความทันสมัย กับโลกยุคปัจจุบัน
3. ควรมีการจัดทำรายงานผลการนิเทศที่เป็นรูปธรรม และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำมาปรับปรุง
4. ควรมีการให้ความรู้แก่ครูเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนิเทศ

5. ควรให้ข้อมูลย้อนกลับทุกครั้งที่นิเทศ ทั้งในด้านของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

6. มีแนวปฏิบัติทิศทางการเดียวกันหรือตามบริบทของพื้นที่นั้นๆ

7. มีแบบรายงานผลจัดทำร่วมกันอย่างเข้าใจบริบทพื้นที่ การนำเสนอแนวทางการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาตามทิศทางการ

8. ควรมีการดำเนินการอย่างตรงประเด็นและเป็นกัลยาณมิตร ร่วมกันแก้ไขจุดอ่อน เสริมจุดแข็งเพื่อการพัฒนาที่มีต่อไป

1.3.6 ด้านการประเมินผลการนิเทศ

ความคิดเห็น

มีการประเมินผลรายงานเป็นเฉพาะกลุ่ม เฉพาะภาควิชาบางภาคมีการดำเนินการไม่เด่นชัดส่วนใหญ่เป็นการประเมินในลักษณะกัลยาณมิตร ซึ่งเอื้อต่อผู้ได้รับการนิเทศที่จะมีความมั่นใจในการรับการนิเทศ และมีความอบอุ่นใจ ในการปฏิบัติหน้าที่รับการนิเทศได้อย่างดียิ่งขึ้น การประเมินผลควรมีความสำคัญในการนำมากำหนดเป็นแผนพัฒนาสถานศึกษาให้ยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การให้กำลังใจ และแนะนำสิ่งที่ควร ไม่ควร ให้ผู้นิเทศ รับทราบ และแก้ไข
2. การประเมินผล เครื่องมือที่นำมาประเมินควรทำเพื่อความเที่ยงตรง และสะท้อนผลที่เป็นจริง
3. ควรนำผลการนิเทศมาพัฒนาการจัดการศึกษามากกว่านำมาทำลายขวัญกำลังใจ
4. ควรมีการออกแบบเครื่องมือการประเมินการนิเทศ สรุปัญหามา แนวทางแก้ไข พัฒนาต่อไป
5. การประเมินผลควรมีความสำคัญในการนำมากำหนดเป็นแผนพัฒนาสถานศึกษาให้ยั่งยืนต่อไป

1.3.7 ด้านอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดทำเป้าหมายเกี่ยวกับการนิเทศ ระดับสถาบันเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันทุกด้าน
2. ควรมีผู้ทำหน้าที่ศึกษานิเทศก์รับผิดชอบโดยตรงในระดับสถาบัน
3. ควรมีความเสียสละเพื่อองค์กร ต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกันเสมอด้วยกัลยาณมิตร เน้นนักเรียน นักศึกษา และความเจริญก้าวหน้าขององค์กร
4. สามารถนำผลการวิจัยการนิเทศที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ได้ทำแล้วนำมาเป็นข้อมูลเพิ่มเติมได้ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง

ด้านการนิเทศ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม/มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

5. ผู้ที่จะทำหน้าที่การนิเทศการเรียนการสอนควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และให้คำแนะนำอย่างชัดเจน

6. ทำความเข้าใจร่วมกันว่าการนิเทศไม่ใช่การจับผิดแต่เป็นกัลยาณมิตรร่วมกันพัฒนา

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศเพื่อส่งเสริมการจัด

การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านสภาพปัจจุบันการดำเนินการการนิเทศการเรียนการสอน

ผู้บริหารยังให้ความสำคัญกับการนิเทศน้อย รวมถึงไม่เข้าใจถึงความสำคัญในการนิเทศ ขาดการตั้งคณะกรรมการในการนิเทศ สถานศึกษาที่มีการนิเทศก็ไม่ระบบรวมถึงเครื่องมือที่ใช้ใน

การนิเทศก็ไม่ชัดเจน สถาบันยังขาดการอบรมด้านนิเทศการเรียนการสอนที่เป็นระบบ และ

ข้อเสนอแนะคือควรมีการจัดระบบการนิเทศให้เหมาะสมกับระบบการศึกษาของสถาบันที่มีอยู่

2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ

ควรมีการวางรูปแบบหลักเกณฑ์การนิเทศให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงการควรจัดให้มีการอบรมด้านการนิเทศการศึกษา เพื่อให้แต่ละสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการนิเทศ

3. ด้านการวางแผนการนิเทศ

สถาบันไม่มีการวางแผนการนิเทศร่วมกันทั้งระบบ ดังนั้นควรกำหนดให้มีการวางแผนการนิเทศ จัดทำปฏิทินการนิเทศในภาพรวมของสถาบัน

4. ด้านการปฏิบัติการนิเทศ

ในปัจจุบันในแต่ละสถานศึกษามีการนิเทศเป็นบางภาควิชา ที่ดำเนินการอยู่ก็มีรูปแบบไม่ชัดเจน ดังนั้นการนิเทศการศึกษาควรนำมากำหนดเป็นแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้ยั่งยืน การนิเทศยังมีการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับระบบการนิเทศ ปฏิบัติการนิเทศอย่างแท้จริง ปฏิบัติการนิเทศด้วยความเป็นกัลยาณมิตร และควรมีการนิเทศอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

5. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ระบบการนิเทศของแต่ละวิทยาลัยปัจจุบันไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้นิเทศและผู้รับ

การนิเทศไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน ผู้รับการนิเทศเห็นว่าเมื่อมีการนิเทศควรให้ข้อมูลย้อนกลับและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อจะได้นำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และควรมีการจัดทำแบบรายงานการนิเทศที่ชัดเจนเพื่อจะได้ปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ

การประเมินผลการนิเทศควรมีการกำหนดที่ชัดเจนในด้านการประเมินผลการนิเทศ ควรมีการออกแบบเครื่องมือการประเมินผลการนิเทศ มีการรายงานสรุปผลที่เป็นชัดเจน เพื่อจะได้นำผลการประเมินผลจากการนิเทศ มากำหนดเป็นแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้น

7. ด้านอื่นๆ

สถาบันควรมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านการนิเทศ รวมถึงมีการกำหนดเป้าหมายในการนิเทศอย่างชัดเจน มีการให้ความรู้ด้านการนิเทศอย่างต่อเนื่องเหมือนการอบรมให้ความรู้ด้านอื่นที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ปฏิบัติอยู่ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในด้านการนิเทศทางการศึกษา และสร้างเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการเรียนการสอน

1.4 ผลจากการศึกษาโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในด้านการนิเทศ

โดยสถานศึกษาด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลหนองหัวม้า (โรงเรียนกีฬาเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด) ที่ดำเนินงานด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จและเป็นแบบอย่าง เนื่องจากมีการจัดการศึกษาเฉพาะทางในวิชาชีพที่คล้ายกับวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่จัดการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษา และระดับวิชาชีพ เพื่อนำมาเปรียบเทียบ (Benchmarking) ซึ่งเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และแลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติ ที่เป็นเลิศ (Best Practices) กับองค์กรอื่นภายใต้กฎกติกาสากล โดยสอบถามในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1.4.1 การกำหนดนโยบายด้านการและนิเทศ และการสำรวจความต้องการในการนิเทศ

1.4.2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ สำหรับผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

1.4.3 การวางแผนการนิเทศ

1.4.4 กระบวนการในการนิเทศและปฏิบัติการณ์

1.4.5 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.4.6 การประเมินผลการนิเทศ

1.4.7 ด้านอื่นๆ

ซึ่งสามารถสรุปผลจากการสัมภาษณ์ได้ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดนโยบายด้านการและนิเทศ และการสำรวจความต้องการในการนิเทศ

“...โรงเรียนในสังกัดเทศบาลมีการกำหนดนโยบายด้านการนิเทศอย่างชัดเจน และมีการสำรวจความต้องการ โดยการนิเทศจะดำเนินการทั้งนิเทศภายในจากที่โรงเรียนแต่งตั้ง และนิเทศ

ภายนอกจาก คณะกรรมการของกองการศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด รวมถึงให้ความรู้ก่อนก่อนนิเทศ ทั้งสำหรับผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการวางแผนการนิเทศโดยมีการสลับการนิเทศ ทั้งระหว่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มโรงเรียนในสังกัดเทศบาล โดยกระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย 1. ผู้บริหาร โรงเรียน 2. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 3. ตัวแทนครู 1 คน รวมเป็น 3 คน ในการเข้านิเทศ แต่ละ ครั้ง มีการกำหนดปฏิทินล่วงหน้าในการนิเทศแต่ละภาคเรียน และหลังจากการนิเทศแต่ละภาคเรียน จะมีการแจ้งผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศได้ทราบ และนำผลการนิเทศในภาพรวมมาสรุปเป็น รายงานแจ้งให้ต้นสังกัดทราบทุกภาคเรียน...”

(ผู้บริหาร : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...โรงเรียนในเขตเทศบาลมีการมอบหมายนโยบายด้านนิเทศให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา มีการมอบบทบาทหน้าที่กันอย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการดำเนินการแต่ละภาคเรียน มีคู่มือที่ใช้ ในการนิเทศ เพื่อใช้เป็นกรอบในการนิเทศเพื่อให้ทุกนิเทศทั้งระบบมีความสอดคล้อง และเป็นมาตรฐาน เดียวกันทั้งสังกัดเทศบาล กระบวนการนิเทศ จะประกอบไปด้วย ผู้บริหาร รองที่ได้รับมอบหมาย และ หัวหน้ากลุ่มสาระ หลังจากสิ้นสุดการนิเทศจะมีการประชุมสรุป เพื่อรับทราบถึงปัญหา อุปสรรค และ ข้อดี ข้อด้อย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในคณะผู้นิเทศด้วยกัน...”

(รองฝ่ายวิชาการ : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ในการนิเทศแต่ละภาคเรียน ผู้บริหารจะมีการแจ้งนโยบายและกำหนดปฏิทิน แจ้งให้ทราบล่วงหน้าเพื่อที่ครูจะได้เตรียมพร้อมในการรับการนิเทศ และครูทุกคนจะรู้สึกไม่กดดัน เพราะทราบล่วงหน้าถึงวัน เวลา และประเด็นในการนิเทศ และหลังจากนิเทศเรียบร้อย ก็จะได้รับทราบผลการนิเทศ ทำให้ครูแต่ละคนได้ทราบข้อดี และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาตนเอง...”

(ครูผู้สอน : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

2. การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ สำหรับผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ

“...โรงเรียนในสังกัดเทศบาลมีการให้ความรู้ก่อนก่อนนิเทศ ทั้งสำหรับผู้นิเทศ และ ผู้รับการนิเทศ โดยมีการจัดทำคู่มือการนิเทศเพื่อให้ทุกคนได้นิเทศตามกรอบที่กำหนด...”

(ผู้บริหาร : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ในฐานะที่เป็นรองฝ่ายวิชาการมีหน้าที่ในการกำกับติดตามร่วมกับผู้อำนวยการ และผู้บริหารของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการให้ความรู้ก่อนการที่จะดำเนินการ นิเทศโดยกำหนดให้ครูแต่ละคนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนการนิเทศ...”

(รองฝ่ายวิชาการ : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...การทำหน้าที่การสอนครูทุกคนไม่กดดันในการที่ผู้บริหารมานิเทศเนื่องจากมีการให้ความรู้ และถือว่าเป็นการให้ข้อชี้แนะในการปฏิบัติหน้าที่การสอน...”

(ครูผู้สอน : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

3. การวางแผนการนิเทศ

“...โรงเรียนในสังกัดเทศบาลมีการวางแผนการนิเทศที่ชัดเจน มีการจัดทำคู่มือการนิเทศ และกำหนดเป็นปฏิทินในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดล่วงหน้าในการลงปฏิบัติหน้าที่การนิเทศ”

(ผู้บริหาร : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...โรงเรียนในสังกัดเทศบาลมีคู่มือการปฏิบัติการนิเทศที่ชัดเจน และทราบล่วงหน้าว่าจะนิเทศใคร นิเทศโรงเรียนใด วัน เวลา ที่จะนิเทศ...”

(รองฝ่ายวิชาการ : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลจะทราบล่วงหน้าถึงแนวทางการนิเทศ เพราะมีการจัดทำคู่มือการนิเทศที่ชัดเจน รวมถึงทราบกำหนดการในการนิเทศเพราะผู้อำนวยการโรงเรียนจะแจ้งล่วงหน้าถึงการนิเทศ รวมถึงวิชาที่จะนิเทศ...”

(ครูผู้สอน : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

4. กระบวนการในการนิเทศและปฏิบัติการนิเทศ

“...การนิเทศจะดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการ โดยเน้นการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้เป็นสำคัญ บรรยากาศภายในชั้นเรียน การวัดผลประเมินผล...”

(ผู้บริหาร : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...รองฝ่ายวิชาการมีหน้าที่สำคัญในการนิเทศการเรียนการสอน ดังนั้นจึงเน้นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน ตัวชี้วัดรายวิชา...”

(รองฝ่ายวิชาการ : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...การนิเทศการจัดการเรียนการสอนนั้นถือว่าดี โดยส่วนตัวแล้วไม่ได้กล่าวในการที่ผู้บริหารจะเข้ามาสังเกตการณ์ในชั้นเรียน เพราะการที่มีคนมาแนะนำในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ถือว่าดีที่มีคนมาให้คำแนะนำ...”

(ครูผู้สอน : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

5. การให้ข้อมูลย้อนกลับ

“...หลังจากที่มีการนิเทศการเรียนการสอนแล้ว ผู้บริหารก็จะให้ข้อเสนอแนะแก่ครูผู้รับการนิเทศ และมีการนำผลการนิเทศนั้นไปสรุปเพื่อส่งไปยังกองการศึกษาต่อไป...”

(ผู้บริหาร : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...การให้ข้อมูลย้อนกลับถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการนิเทศ เพราะจะทำให้ครูผู้สอนได้นำผลการนิเทศมาปรับปรุงตัวเองต่อไป...”

(รองฝ่ายวิชาการ : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้บริหารมีการให้ข้อมูลย้อนกลับทุกครั้งที่มีการนิเทศค่ะ และครูจะได้ข้อมูลในรูปแบบของการสรุปรายงานเป็นรายบุคคลหลังจากสิ้นสุดการนิเทศ...”

(ครูผู้สอน : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

6. การประเมินผลการนิเทศ

“...กองการศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจะมีการจัดทำเครื่องมือการประเมินผลการนิเทศเพื่อใช้เป็นรูปแบบเดียวกัน...”

(ผู้บริหาร : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...การนิเทศของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดนั้นมีเครื่องมือที่ชัดเจน เนื่องจากมีการจัดทำเป็นรูปแบบเดียวกัน และใช้ร่วมกันในนิเทศการเรียนการสอนของโรงเรียนเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด...”

(รองฝ่ายวิชาการ : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศค่ะ ครูจะทราบว่าในการมานิเทศนั้นผู้บริหารจะนิเทศอะไรบ้าง หลักๆ ก็จะเป็นการนิเทศการเรียนการสอน การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนเรียนรู้...”

(ครูผู้สอน : วันที่ 5 มีนาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์ระบบการนิเทศของโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสรุปได้ว่าระบบการนิเทศของโรงเรียนในเขตเทศบาลนั้น มีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. มีการกำหนดนโยบายด้านการนิเทศ เพื่อนำไปสู่การกำหนดปฏิทินการนิเทศแต่ละภาคเรียน
2. มีการสำรวจความต้องการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ระบบการนิเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
3. ระบบการนิเทศมี 2 ระบบ ได้แก่
 - 3.1 ระบบการนิเทศภายในโดยคณะกรรมการแต่ละโรงเรียน คณะกรรมการ มี 3 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าสายชั้น โดยดำเนินการนิเทศภาคเรียนละ 1 ครั้ง
 - 3.2 ระบบการนิเทศภายนอก โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากกองการศึกษาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดเทศบาล คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รองผู้อำนวยการ มีการสลับสับเปลี่ยนกันนิเทศไปโรงเรียนต่างๆ ไม่ให้นิเทศโรงเรียนที่ตนเองสังกัด โดยดำเนินการนิเทศภาคเรียนละ 1 ครั้ง เช่นเดียวกับการนิเทศภายใน
4. มีการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ สำหรับผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน มีการวางแผนการนิเทศเพื่อกำหนดประเด็นในการนิเทศ
5. มีการประเมินผลการนิเทศ โดยกองการศึกษาจะจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือในการนิเทศ และเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ เพื่อให้ปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน
6. มีการสะท้อนผลการนิเทศ โดยจะมีการประชุมสรุปผลการนิเทศ และแจ้งผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศได้ทราบเพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอน และสรุปเป็นรายงานการนิเทศประจำภาคเรียน เพื่อรายงานกองการศึกษาสังกัดเทศบาลร้อยเอ็ดต่อไป

จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า การนิเทศที่ส่งเสริมการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ต้องมีการศึกษาสภาพปัจจุบัน โดยการหาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ในการนิเทศ มีการให้ความรู้ก่อนการนิเทศเนื่องจากบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังขาดความรู้ด้านการนิเทศทั้งระบบ เมื่อเข้าใจระบบการนิเทศค้อยลงมือปฏิบัติการนิเทศ หลังจากการนิเทศก็นำผลการนิเทศมาสะท้อนผลให้ผู้รับการนิเทศได้ทราบผล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ สุดท้ายต้องประเมินผลการนิเทศ จัดทำรายงานที่เป็นระบบเพื่อยกระดับการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนิเทศ จะสะท้อนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สูงต่อไป

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปขั้นตอนการดำเนินการยกร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ดังต่อไปนี้

2.1 การยกร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาเอกสาร การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศโรงเรียนด้านการนิเทศ ณ โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า (โรงเรียนเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด) จากระยะที่ 1 มายกร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยร่างรูปแบบการนิเทศ มีลักษณะเป็นโครงสร้างแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ และขั้นตอนกระบวนการ การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งโครงสร้างองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาการนิเทศ กระบวนการนิเทศ การประเมินรูปแบบ และเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

ร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. หลักการของรูปแบบ

1. เป็นการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่อาศัยเครือข่าย การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
2. เป็นการนิเทศแบบต่อเนื่อง ทัวถึง ครอบคลุม สนองความต้องการของสถานศึกษา
3. เป็นกระบวนการนิเทศที่เป็นกัลยาณมิตร ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
4. หลักการประเมินผลติดตาม

2. วัตถุประสงค์ ของการสร้างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีดังนี้

- 2.1 เพื่อพัฒนาผู้นิเทศ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 2.2 เพื่อพัฒนาครูผู้รับการนิเทศ และนำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตร

3. เนื้อหาการนิเทศ

ประเด็นที่นิเทศเกิดจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาพร้อมกัน (SWOT Analysis) จากสภาพการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการนิเทศตามกรอบการนิเทศ ดังต่อไปนี้

3.1 การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดประเด็นต่างๆการนิเทศ ได้แก่ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดสมรรถนะตามหลักสูตร/สมรรถนะรายวิชา หัวข้อเรื่อง/งาน สำคัญ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ

3.2 การจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดประเด็นในการนิเทศ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมก่อนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศและการบริหารชั้นเรียน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3.3 การสังเกตและการบันทึกหลังการนิเทศ การบันทึกหลังการนิเทศ แสดงถึงความเป็น “มืออาชีพ” ของผู้นิเทศ เป็นการสรุป และแสดงผลของการสังเกตการจัดการเรียนรู้ไปใช้ว่าสามารถจัดกิจกรรมได้บรรลุผลตามเป้าหมายการเรียนรู้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคใดบ้างที่ต้องแก้ไข มี

พฤติกรรมของผู้เรียนใดบ้างที่ต้องพัฒนาอย่างไร และครูต้องปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างไร ที่สำคัญการบันทึกหลังการนิเทศสามารถนำมาศึกษาเป็นหัวข้อหรือปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี รวมถึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูด้วยกัน

4. กระบวนการนิเทศ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการนิเทศ (Study : S) ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการนิเทศ ในครั้งนี้ใช้กระบวนการศึกษาตามหลัก SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์การ หรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหา จุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานด้านการนิเทศ สู่สภาพที่ต้องการในอนาคตด้านการนิเทศการศึกษา SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมาย ดังนี้

1. S : Strengths – จุดแข็งของการนิเทศ
2. W : Weaknesses - จุดอ่อนของการนิเทศ
3. O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการนิเทศ
4. T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงานด้านการ

นิเทศ

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Information : I)

1. ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Training)
3. ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 การวางแผนการดำเนินงาน (Planning-P) เป็นขั้นตอนที่ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกฝ่ายจะประชุมหารือกันถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วน ควรแก้ไขก่อน และหรือนโยบายในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยจะระดมสมองหาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ในเรื่องที่จะต้องมีการนิเทศ รวมทั้งร่วมกันวางแผนและกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานนิเทศ ซึ่งอาจจะดำเนินการในลักษณะของงานหรือโครงการนิเทศเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน

3.2 การเสริมสร้างความรู้ในการนิเทศ (Informing-I) เป็นขั้นตอนของการทำความเข้าใจกระบวนการนิเทศทั้งระบบ และวิธีการดำเนินงานในแต่ละขั้นของการนิเทศ เพื่อให้ผู้ดำเนินงานมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเทคนิคในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพขั้นตอน

นี่นอกจากจะเป็นการช่วยให้ผู้ดำเนินงานสามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงานให้แก่ผู้ดำเนินงานอีกด้วย ซึ่งในการปฏิบัติการนิเทศใช้กระบวนการนิเทศ โดยใช้การปฏิบัติการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Development Supervision)

3.3 การปฏิบัติงานตามแผน (Doing - D) เมื่อผู้ดำเนินงานได้ผ่านขั้นตอนการวางแผนและขั้นตอนการเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานไปแล้ว การปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ในแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบทั้งในส่วนของผู้ให้การนิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้สนับสนุนการนิเทศก็จะดำเนินไป ตามปฏิทินปฏิบัติงานที่ได้ตกลงร่วมกันและกำหนดไว้ในแผน โดยจะได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากผู้นิเทศภายนอก เช่น ศึกษานิเทศก์ ครูผู้ร่วมนิเทศ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน และเครือข่ายจากหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้นิเทศภายในสถานศึกษาเช่น ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากลุ่มสาระ ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 แสดงสรุปขั้นตอนกิจกรรมการนิเทศการเรียนการสอน

ขั้นตอนกิจกรรม	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
1. ขั้นตอนการสังเกตการสอน	<ol style="list-style-type: none"> เตรียมการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผนการเรียนรู้ สอนอย่างน้อย 1 กิจกรรม ระยะเวลา 1 ชั่วโมง (1 คาบ) วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับผู้นิเทศ เครื่องมือวัดและประเมินผล เตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล เตรียมเครื่องมือการประเมินการสอนให้กับผู้นิเทศ (แบบนิเทศการสอน 1 - 4) 	<ol style="list-style-type: none"> ศึกษาคู่มือการสังเกตการสอน ศึกษาและเตรียมเครื่องมือประเมิน (แบบนิเทศการสอน 1-4) สร้างความสัมพันธ์อันดีกับครูผู้รับการนิเทศ ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ (แบบนิเทศการสอน 1) ปรึกษาครูผู้รับการนิเทศ เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ สร้างข้อตกลงร่วมกัน วางแผนการสังเกตการสอน
2. ขั้นการสังเกตการสอนในชั้นเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้เสร็จสิ้น กระบวนการภายในระยะเวลา 1 คาบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้นักเรียนเกิดทักษะและสมรรถนะตามหลักสูตร 	<ol style="list-style-type: none"> สังเกตการสอนของครู โดยไม่ทำลายบรรยากาศการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ บันทึกพฤติกรรมการณ์การเรียนการสอน และบรรยากาศในห้องเรียนอย่างละเอียด สังเกตและจดบันทึกข้อค้นพบ (แบบนิเทศการสอน 3)
3. ขั้นหลังการสังเกต	<ol style="list-style-type: none"> ร่วมกับผู้นิเทศวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ยอมรับพฤติกรรมการณ์จัดการเรียนรู้ของตนเอง นำข้อมูลที่เป็นปัญหา มาปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการณ์ที่เป็นปัญหา 	<ol style="list-style-type: none"> วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกพฤติกรรมการณ์จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิเคราะห์จุดดี จุดด้อย และพฤติกรรมการณ์ที่เป็นปัญหา ประเมินพฤติกรรมการณ์จัดการเรียนรู้ตามแบบประเมิน (แบบนิเทศการสอน 2) สะท้อนผลย้อนกลับโดยร่วมกับครูช่วยกันวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์จัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.4 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation - E) การประเมินผลการ

ปฏิบัติงานหรือโครงการนิเทศ ควรดำเนินการประเมินทั้งระบบ เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพของโครงการจึงควรประเมินสิ่งต่างๆ ตามลำดับของความสำคัญ

3.5 การเผยแพร่ขยายผล (Diffusing - D) ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ส่วนการขยายเครือข่ายการดำเนินงานนิเทศ โดยใช้เทคนิคการขยายความคิด ให้เกิดความเชื่อถือ ศรัทธา แล้วจึงใช้เทคนิคการเชิญชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมที่ละน้อย ในฐานะเพื่อร่วมอาชีพหรืออุดมการณ์ จนเกิดความพร้อมที่จะเข้าร่วมดำเนินการด้วยอย่างเต็มตัว ในฐานะ "ครูปฏิบัติการ" หรือ ในฐานะ "คู่สัญญา" และเมื่อดำเนินการงานได้ผลดี มีเครือข่ายแนวร่วมเพิ่มมากขึ้น ครูปฏิบัติการก็จะได้ปรับเปลี่ยนบทบาทขึ้นเป็นผู้นิเทศเครือข่ายผู้ปฏิบัติการรุ่นต่อไป ซึ่งนับว่าเป็นการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติงาน หรือเรียกว่าใช้เทคนิค "การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์" นับว่า เป็นกลวิธีการเผยแพร่และขยายผลที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นความพร้อมหรือความสมัครใจของครูเป็นหลัก ชั้นเสริม การร่วมมือและการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ (Cooperating - C, Reinforcing - R) นับว่าเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ผลการดำเนินงานได้ทั้งคน งานและจิตใจที่ผูกพันอยู่กับงาน

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflection : R)

เป็นการทบทวนหรือเป็นกระบวนการเพื่อวิเคราะห์ว่าเกิดเหตุอะไร สาเหตุของการเกิด และสามารถดำเนินการให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไร โดยเอาบทเรียนจากความสำเร็จและความล้มเหลวของการทำงานที่ผ่านมา เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาหรือการปรับปรุงการทำงาน การทำ AAR เป็นรูปแบบของกลุ่มทำงานที่สะท้อน ความมีส่วนร่วมในการทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้น อะไรคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริง สาเหตุของการเกิดและสิ่งที่ได้เรียนรู้คืออะไร

ในการสะท้อนผลการนิเทศ ผู้วิจัยกำหนดให้ใช้คำถามดังต่อไปนี้

- 4.1 สิ่งที่ได้คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
- 4.2 สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
- 4.3 สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่าง (How Differentiate)
- 4.4 สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) การประเมินผลการปฏิบัติการนิเทศ

เป็นการประเมินผลการดำเนินการประเมินทั้งระบบ เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพของการปฏิบัติการนิเทศ จึงควรประเมินสิ่งต่างๆ ตามลำดับของความสำคัญ ดังนี้

5.1 ปัจจัยป้อนเข้า (Input) คือ การลงทุนในด้านทรัพยากรมนุษย์ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการนิเทศ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ งบประมาณการเงิน รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ใน

การดำเนินงานตามโครงการ

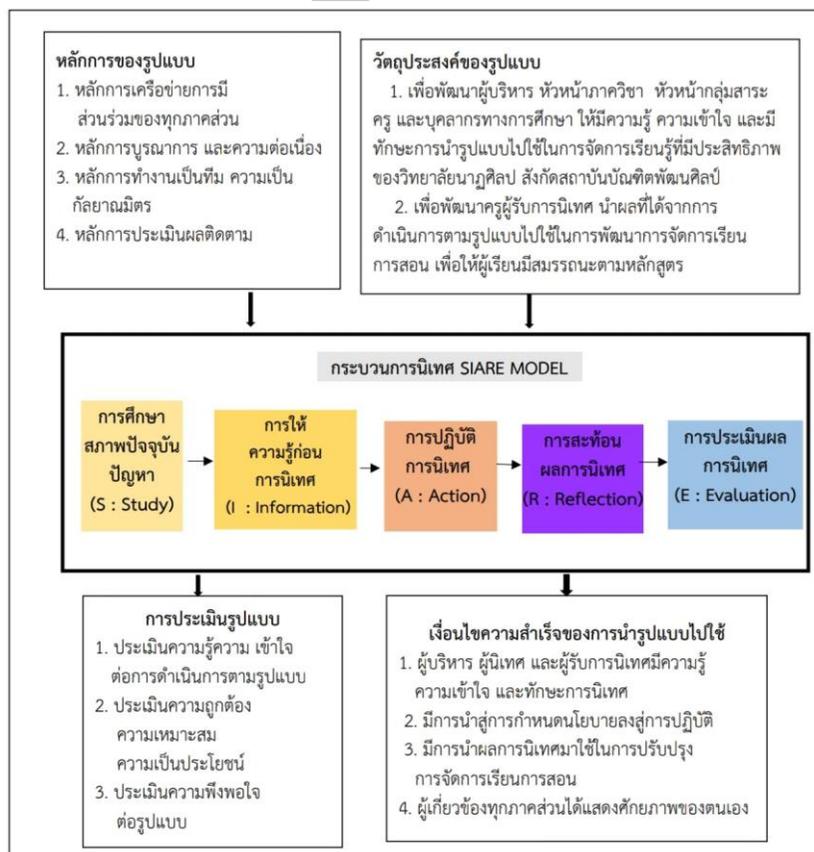
5.2 กระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ ความเหมาะสมของขั้นตอนในการทำงาน ความเหมาะสมของการจัดกิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ริเริ่มกับผู้รับการนิเทศและบรรยากาศในการทำงาน

5.3 ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output) คือ สัมฤทธิ์ผลของการเรียนของผู้เรียน และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับการนิเทศตามเป้าหมายของการนิเทศนั้น ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นจากการนิเทศ (ระดับความสามารถในการทำงานของผู้รับการนิเทศ การเพิ่มจำนวนของบุคลากรที่มีคุณภาพภายในหน่วยงาน ความตั้งใจในการทำงานของบุคลากร และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน) และผลที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการนิเทศ (เจตคติของผู้รับการนิเทศที่มีต่องานและต่อผู้ร่วมงาน ระดับความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันของผู้รับการนิเทศที่มีต่อเป้าหมายในการทำงาน ระดับของจุดมุ่งหมายที่จัดตั้งขึ้น ระดับความร่วมมือร่วมใจที่มีต่อกลุ่มทำงาน ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในตนเอง เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา และความรู้สึกของผู้รับการนิเทศที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน)

กระบวนการและร่างรูปแบบการที่นิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปดังปรากฏในภาพประกอบ 9 และภาพประกอบ 10

กระบวนการของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภาพประกอบ 9 แสดงกระบวนการของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนฤศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้

1. การกำหนดนโยบายส่งเสริมการปฏิบัติและทักษะการนิเทศ
2. ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจ
3. มีการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน
4. ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้แสดงศักยภาพของตนเอง

ภาพประกอบ 10 แสดงรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนฤศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. การประเมินรูปแบบการนิเทศ ในการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้ กำหนดแนวทางการประเมินดังต่อไปนี้

5.1 ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้รับการนิเทศ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ

5.2 ประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์

5.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ และนักเรียนที่ได้รับการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6. เงื่อนไขความสำเร็จ

เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึง ปัจจัย เงื่อนไข หรือนโยบายการนิเทศมีความชัดเจน นำสู่การปฏิบัติ ทำอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

6.1 ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ มีทักษะการนิเทศสามารถนำใช้ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

6.2 ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการกำหนดนโยบายลงสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยความร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

6.3 ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการสรุปผลการนิเทศ นำผลการนิเทศมาวางแผนพัฒนา และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ

6.4 ผู้บริหาร และครูทุกคนได้แสดงศักยภาพร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

2.2 การจัดทำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการกำหนดรายละเอียดแนวทางการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบ ให้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบ

ผู้วิจัยได้จัดทำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนำไปทดลองใช้รูปแบบการนิเทศกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป ซึ่งองค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 บท

นำ ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนารูปแบบ ส่วนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้รูปแบบ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และบทสรุป เมืองค์ประกอบดังนี้

ส่วนที่ 1 บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมา
2. วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ
3. ขอบเขตของการจัดทำคู่มือ
4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนารูปแบบ

1. แนวทางการดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินการจัดทำรูปแบบ
3. รูปแบบการนิเทศ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4. หลักการของรูปแบบ
5. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
6. กระบวนการนิเทศ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
7. การประเมินรูปแบบ
8. เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้

ส่วนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้รูปแบบการนิเทศ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- 3.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือ
- 3.2 วิธีการใช้คู่มือ
- 3.3 เครื่องมือการนิเทศตามรูปแบบ

2.3 นำร่างรูปแบบ และร่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยอิงผู้ทรงคุณวุฒิ

ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 11 ท่าน ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการสนทนากลุ่ม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

2.3.1 ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าโดยทั่วไปร่างรูปแบบการนิเทศ และร่างคู่มือที่นำมาค่อนข้างสมบูรณ์ เพียงแต่ให้ปรับให้สอดคล้องสมบูรณ์มากขึ้น ถ้าทำสำเร็จจะเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่าอย่างยิ่งเนื่องจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังไม่มีรูปแบบการนิเทศที่ใช้ในเทศกาลเรียนการสอน

2.3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1) ด้านหลักการของรูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าหลักการของรูปแบบมีความเหมาะสม สอดคล้อง มีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์เนื่องจากบริบทของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีลักษณะความเป็นพี่น้องกัน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอื่นๆ ไม่ได้มีข้อขัดแย้งในด้านหลักการของการนิเทศ เพียงแต่ให้ข้อเสนอแนะในการกำหนด และปรับข้อความให้ชัดเจน สอดคล้องตรงกับในเอกสารทุกหน้า

2) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า การกำหนดจุดประสงค์ควรกำหนดให้ชัด โดยเฉพาะในส่วนผู้นิเทศในส่วนที่เป็นผู้บริหาร หากเราไม่สามารถพัฒนาได้ตามที่รูปแบบกำหนดจะดำเนินการอย่างไร

3) ด้านรูปแบบการนิเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า ในการกำหนดรูปแบบการนิเทศ มาในรูปแบบภาษาอังกฤษ บางครั้งต้องระวังในเรื่องการอ่านออกเสียงที่ไม่ตรงกัน และการนำไปใช้ในอนาคตอาจทำให้สับสนในการใช้ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้ กำหนดรูปแบบการนิเทศเป็น SIARE MODEL ซึ่ง S : Study (การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา) I : Information (การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ) A : Action (การปฏิบัติการณ์) R : Reflection (การสะท้อนผลการนิเทศ) E : Evaluation

(การประเมินผลการนิเทศ) หากใช้เป็น S-I-A-R-E Model โดยอ่านตามตัวอักษรภาษาอังกฤษ จะทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันมากกว่าที่ใช้อักษรติดกัน แล้วอ่านเป็นคำภาษาอังกฤษ และง่ายต่อการทำความเข้าใจ และจดจำ

2.4 ด้านเนื้อหาการนิเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดประเด็นในการนิเทศให้ชัดเจนว่าจะนิเทศเรื่องอะไรบ้าง นิเทศการศึกษาระดับไหน เนื่องจากวิทยาลัยมีการศึกษาหลายระดับทั้งที่เป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังนั้นรูปแบบการนิเทศที่ผู้วิจัยกำลังพัฒนาขึ้นสามารถนิเทศการศึกษาได้จริงทั้งสองระดับหรือไม่

2.5 ด้านกระบวนการนิเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดประเด็นในการนิเทศให้ชัดเจนว่าจะนิเทศเรื่องอะไรบ้าง นิเทศการศึกษาระดับไหน เนื่องจากวิทยาลัยมีการศึกษาหลายระดับทั้งที่เป็นการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เป็นวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้แกนกลาง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งลักษณะการนิเทศส่วนใหญ่เป็นแบบชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) หมายถึง การแนะนำ และการเป็นพี่เลี้ยง เพื่อสอนงานให้กับครูหรือบุคลากรทางการศึกษาได้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ เฉพาะตัวตามเป้าหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมจากวิธีการต่างๆ ที่วางแผนไว้เพื่อให้บรรลุผล ตามที่กำหนดไว้ได้ ส่วนการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาเป็นสมรรถนะโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ การนิเทศจึงเน้น (Modeling) เนื่องจากการสอนของครู จะเป็นรูปแบบการสอนในลักษณะ “ครูทำ ทำตามครู ลองทำดู ผู้เรียนต้องพัฒนาตนเองให้ได้ตามศักยภาพของตนเอง” ดังนั้นรูปแบบการนิเทศที่ผู้วิจัยกำลังพัฒนาขึ้นสามารถนิเทศการเรียนการสอนได้จริงทั้งสองระดับการศึกษาหรือไม่

2.6 ด้านการประเมินรูปแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นควรปรับข้อความให้ชัดเจน โดยเฉพาะแบบประเมินการทดสอบก่อนการอบรม เพราะบางข้อความมีลักษณะชี้หน้า และแบบประเมินใดไม่ได้ใช้ในการพัฒนารูปแบบครั้งนี้ให้ตัดออก ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

2.7 ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะว่า เงื่อนไขความสำเร็จมีความสมบูรณ์

2.4 นำร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒินำปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และ

นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 ท่าน ประเมินอีกครั้ง โดยประเมินด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ เพื่อยืนยันรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.5 การปรับปรุงรูปแบบการนิเทศตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

จากการปรับปรุงรูปแบบการนิเทศตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงรูปแบบการนิเทศตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้รูปแบบการนิเทศฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้ ดังนี้

รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. หลักการของรูปแบบ

1. หลักการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. หลักการบูรณาการ และความต่อเนื่อง ทั้งถึง ครอบคลุม สนองความต้องการ

ของสถานศึกษา

3. หลักการประชาธิปไตย การทำงานเป็นทีม ความเป็นกัลยาณมิตร โดยให้ความสำคัญกับครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. วัตถุประสงค์ ของการสร้างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีดังนี้

2.1 เพื่อพัฒนาผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูผู้นิเทศให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะการนำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2.2 เพื่อพัฒนาครูผู้รับการนิเทศให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามสมรรถนะของหลักสูตร และนำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตร

2.3 เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มีประสิทธิภาพ

3. รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบันของการการนิเทศ

(Study : S) ในการศึกษาสภาพปัจจุบันของการการนิเทศ ในครั้งนี้ใช้กระบวนการศึกษาตามหลัก SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์กร หรือสถานศึกษาในปัจจุบันของการการนิเทศ เพื่อค้นหา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานด้านการการนิเทศ สถานะที่ต้องการในอนาคตด้านการการนิเทศการศึกษา SWOT Analysis เป็นตัวย่อที่มีความหมาย ดังนี้

- 1.1 S : Strengths – จุดแข็งของการการนิเทศ
- 1.2 W : Weaknesses - จุดอ่อนของการการนิเทศ
- 1.3 O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการการนิเทศ
- 1.4 T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงาน

ด้านการการนิเทศ

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้ความรู้ก่อนการการนิเทศ (Information : I)

- 2.1 ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
- 2.2 การให้ความรู้เรื่องการการนิเทศ (Training)
- 2.3 ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการการนิเทศ (Action : A) โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอน

ดังต่อไปนี้

3.1 การวางแผนการการนิเทศ (Planning) เป็นขั้นตอนที่ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกฝ่ายจะประชุมหารือกันถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วน ควรแก้ไขก่อน และหรือนโยบายในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยจะระดมสมองหาความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ในเรื่องที่จะต้องมีการการนิเทศ รวมทั้งร่วมกันวางแผนและกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานการการนิเทศ ซึ่งอาจจะดำเนินการในลักษณะของงานหรือโครงการการการนิเทศเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน

3.2 การสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติการการการนิเทศ (Understanding) เป็นขั้นตอนของการทำความเข้าใจกระบวนการการการนิเทศทั้งระบบ และวิธีการดำเนินงานในแต่ละขั้นของการการการนิเทศ เพื่อให้ผู้ดำเนินงานมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเทคนิคในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพขั้นต้นนั้นนอกจากจะเป็นการช่วยให้ผู้ดำเนินงานสามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงานให้แก่ผู้ดำเนินงานอีกด้วย ซึ่งในการปฏิบัติการการการนิเทศใช้กระบวนการการการนิเทศโดยใช้การปฏิบัติการการการนิเทศแบบเพื่อนร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Development Supervision)

3.3 การปฏิบัติการณ์เทศ (Doing) เมื่อผู้ดำเนินงานได้ผ่านขั้นตอนการวางแผนและขั้นตอนการเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงานไปแล้ว การปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ในแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบทั้งในส่วนของผู้ให้การนิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้สนับสนุนการนิเทศก็จะดำเนินไปตามปฏิทินปฏิบัติงานที่ได้ตกลงร่วมกันและกำหนดไว้ในแผน โดยจะได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากผู้นิเทศภายนอก เช่น ศึกษานิเทศก์ ครูผู้ร่วมนิเทศ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน และเครือข่ายจากหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้นิเทศภายในโรงเรียนเช่น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งการปฏิบัติการณ์เทศมีขั้นตอนปฏิบัติกิจกรรมดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 แสดงขั้นตอนกิจกรรมการนิเทศการเรียนการสอน

ขั้นตอนกิจกรรม	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
1. ขั้นก่อนการสังเกตการสอน	<ol style="list-style-type: none"> เตรียมการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน สอนอย่างน้อย 1 กิจกรรม ระยะเวลา 1 ชั่วโมง (1 คาบ) วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้นิเทศ เตรียมการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล เตรียมเครื่องมือการประเมินการสังเกตการสอนให้กับผู้นิเทศ (แบบนิเทศการสอน 1 - 4) 	<ol style="list-style-type: none"> ศึกษาคู่มือการสังเกตการสอน ศึกษาและเตรียมเครื่องมือประเมิน (แบบนิเทศการสอน1-4) สร้างความสัมพันธ์อันดีกับครูผู้รับการนิเทศ ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ (แบบนิเทศการสอน 1) ปรึกษาคู่มือผู้รับการนิเทศเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างข้อตกลงร่วมกัน วางแผนการสังเกตการสอน
2. ขั้นการสังเกตการสอนในชั้นเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ดำเนินการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้เสร็จสิ้น กระบวนการภายในระยะเวลา 1 คาบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้นักเรียนเกิดทักษะตามสมรรถนะหลักสูตรและ สมรรถนะรายวิชา 	<ol style="list-style-type: none"> สังเกตการสอนของครู โดยไม่ทำลายบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บันทึกพฤติกรรมการณ์การเรียนการสอนและบรรยากาศในห้องเรียนอย่างละเอียด สังเกตและจดบันทึกข้อค้นพบ (แบบนิเทศการสอน 3)

ขั้นตอนกิจกรรม	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
3. ขั้นหลังการสังเกต	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร่วมกับผู้นิเทศวิเคราะห์พฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2. ยอมรับพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของตนเอง 3. นำข้อมูลที่เป็นปัญหา มาปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น 4. ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดดี จุดด้อย และพฤติกรรมที่เป็นปัญหา 2. ประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแบบประเมิน (แบบนิเทศการสอน 2) 3. สะท้อนผลย้อนกลับโดยร่วมกับครูช่วยกันวิเคราะห์ พฤติกรรมการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้

3.4 การประชุมหลังการนิเทศ (Meeting) หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยผู้นิเทศเป็นผู้ให้แนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น แล้วมาแนะนำแก่ผู้รับการนิเทศ หรือผู้นิเทศหาข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ขั้นตอนการประชุมหลังการนิเทศ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเริ่มต้น

1.1 ผู้นิเทศรับทราบปัญหาจากผู้รับการนิเทศแล้วสนทนาสอบถามเรื่องราวที่เป็นปัญหานั้น

1.2 ผู้นิเทศศึกษาปัญหาและหาแนวทางแก้ไขจากเอกสารตำราหรือจากประสบการณ์ หรือผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศศึกษาปัญหาร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นอภิปรายและแสดงความคิดเห็น มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้นิเทศนำอภิปรายถึงปัญหาของผู้รับการนิเทศ

2.2 ผู้รับการนิเทศร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานั้นและผู้นิเทศตัดสินใจแก้ไขปัญหานั้นแก่ผู้รับการนิเทศ หรืออาจร่วมกันตัดสินใจทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเพื่อนำไปดำเนินการต่อไป (แบบบันทึกผลหลังการนิเทศ 4)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflection : R)

เป็นการทบทวนหรือเป็นกระบวนการเพื่อวิเคราะห์ว่าเกิดเหตุอะไร สาเหตุของการเกิด และสามารถดำเนินการให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไร โดยเอาบทเรียนจากความสำเร็จและ

ความล้มเหลวของการทำงานที่ผ่านมา เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาหรือการปรับปรุงการทำงาน เป็นรูปแบบของกลุ่มทำงานที่สะท้อน ความมีส่วนร่วมในการทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้น อะไรคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริง สาเหตุของการเกิดและสิ่งที่ได้เรียนรู้คืออะไร ในการสะท้อนผลการนิเทศ ผู้วิจัยกำหนดให้ใช้คำถามดังต่อไปนี้

- 4.1 สิ่งที่เราคาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
- 4.2 สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
- 4.3 สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่างกัน (How Differentiate)
- 4.4 สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) การประเมินผลการปฏิบัติการนิเทศเป็นการประเมินผลการดำเนินการประเมินทั้งระบบ เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพของการปฏิบัติการนิเทศ จึงควรที่จะประเมินสิ่งต่างๆ ตามลำดับของความสำคัญ ดังนี้

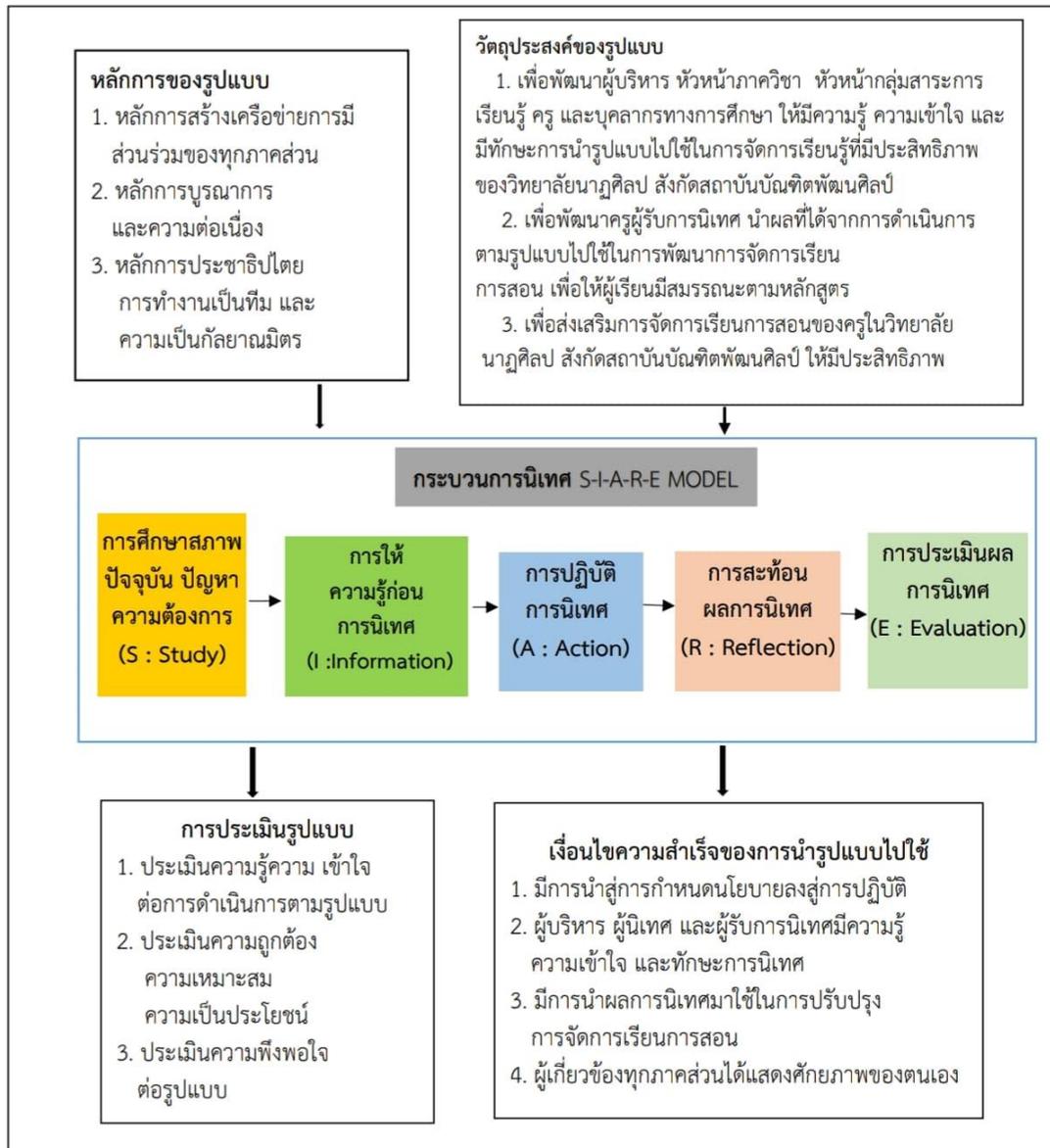
5.1 ปัจจัยป้อนเข้า (Input) คือ การลงทุนในด้านทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการนิเทศ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ งบประมาณการเงิน รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ

5.2 กระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ ความเหมาะสมของขั้นตอนในการทำงาน ความเหมาะสมของการจัดกิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ริเริ่มกับผู้รับการนิเทศและบรรยากาศในการทำงาน

5.3 ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output) คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับการนิเทศตามเป้าหมายของการนิเทศนั้น ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นจากการนิเทศ (ระดับความสามารถในการทำงานของผู้รับการนิเทศ การเพิ่มจำนวนของบุคลากรที่มีคุณภาพภายในหน่วยงาน ความตั้งใจในการทำงานของบุคลากร และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน) และผลที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการนิเทศ (เจตคติของผู้รับการนิเทศที่มีต่องาน และต่อผู้ร่วมงาน ระดับความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันของผู้รับการนิเทศที่มีต่อเป้าหมายในการทำงาน ระดับของจุดมุ่งหมายที่จัดตั้งขึ้น ระดับความร่วมมือร่วมใจที่มีต่อกลุ่มทำงาน ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในตนเอง เพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา และความรู้สึกของผู้รับการนิเทศที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน)

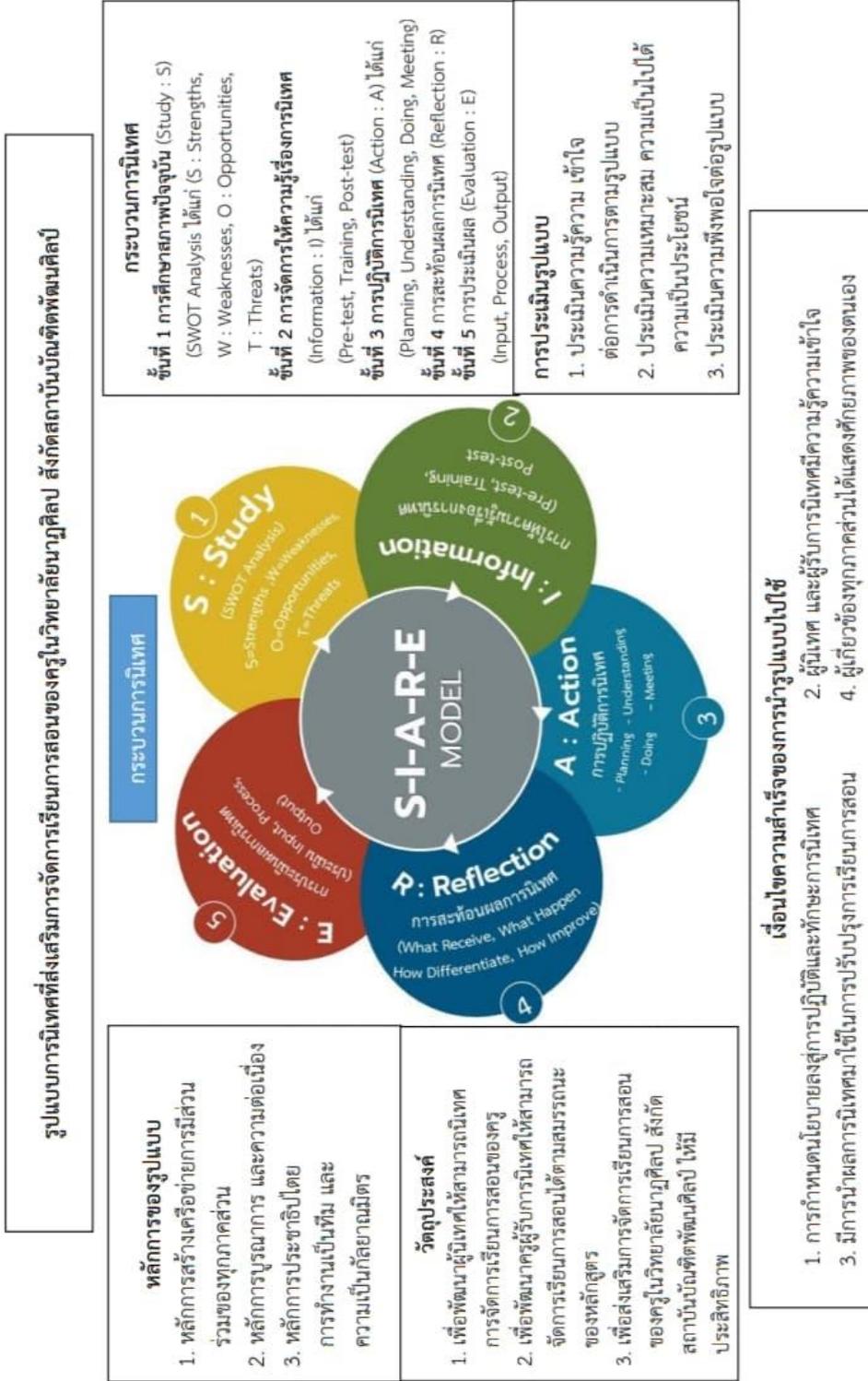
กระบวนการและการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปดังปรากฏในภาพประกอบ 11 และภาพประกอบ 12

**กระบวนการดำเนินงานตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์**

ภาพประกอบ 11 แสดงกระบวนการของรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. เนื้อหาการนิเทศ

ภาพประกอบ 12 แสดงรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์

สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นที่นี้เกิดจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหาาร่วมกัน (SWOT Analysis) จากสภาพการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการนิเทศตามกรอบการนิเทศ ดังต่อไปนี้

4.1 การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดประเด็นต่างๆการนิเทศ ได้แก่ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ การกำหนดสมรรถนะตามหลักสูตร/สมรรถนะรายวิชา หัวข้อเรื่อง/งาน สำระสำคัญ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ

4.2 การจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดประเด็นในการนิเทศ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมก่อนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศและการบริหารชั้นเรียน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.3 การสังเกตชั้นเรียน และการบันทึกหลังการนิเทศ การบันทึกหลังการนิเทศ แสดงถึงสมรรถนะของผู้นิเทศ เป็นการสรุป และแสดงผลของการสังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ไปใช้ว่าสามารถจัดกิจกรรมได้บรรลุผลตามเป้าหมายการเรียนรู้หรือไม่ มีปัญหา และอุปสรรคใดบ้างที่ต้องแก้ไข มีพฤติกรรมของผู้เรียนใดบ้างที่ต้องพัฒนาอย่างไร และครูต้องปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างไร ที่สำคัญการบันทึกหลังการนิเทศสามารถนำมาศึกษาเป็นหัวข้อ หรือปัญหาในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งต่อไป รวมถึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ

5. การประเมินรูปแบบ ในการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้ กำหนดแนวทางการประเมินดังต่อไปนี้

5.1 ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับการนิเทศ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ

5.2 ประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์

5.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ ที่ได้รับการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6. เจ็อนไขความสำเร็จ

เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึง ปัจจัย เงื่อนไข หรือนโยบายการนิเทศมีความชัดเจน นำสู่การปฏิบัติ ทำอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

6.1 ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ มีทักษะการนิเทศสามารถนำใช้ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

6.2 ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการกำหนดนโยบายลงสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยความร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

6.3 ผู้บริหาร นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการสรุปผลการนิเทศ และนำผลการนิเทศมาวางแผนพัฒนา และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

6.4 ผู้บริหาร และครูทุกคนได้แสดงศักยภาพร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน

ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 ท่าน ประเมินอีกครั้ง โดยประเมินด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ เพื่อยืนยันรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สรุปและวิเคราะห์ผลการประเมิน ได้ดังตารางที่ 20

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. หลักการของรูปแบบ	4.85	0.37	มากที่สุด	4.77	0.44	มากที่สุด	4.85	0.37	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.85	0.55	มากที่สุด	4.73	0.61	มากที่สุด	4.81	0.23	มากที่สุด
3. เนื้อหาการนิเทศ	4.77	0.60	มากที่สุด	4.73	0.60	มากที่สุด	4.82	0.52	มากที่สุด
4. กระบวนการการนิเทศ	4.85	0.57	มากที่สุด	4.77	0.60	มากที่สุด	4.75	0.52	มากที่สุด
5. การประเมินรูปแบบ	4.75	0.61	มากที่สุด	4.74	0.63	มากที่สุด	4.85	0.58	มากที่สุด
6. เงื่อนไขความสำเร็จ	4.83	0.45	มากที่สุด	4.77	0.60	มากที่สุด	4.77	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.81	0.53	มากที่สุด	4.75	0.58	มากที่สุด	4.81	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ผลประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ในด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ โดยภาพรวมระดับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ด้านความมีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81

3. การจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนำไปทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ กับกลุ่มเป้าหมาย คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมา
2. วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ
3. เป้าหมายของการนิเทศการศึกษา
4. จุดเน้นของการนิเทศการศึกษา
5. ขอบเขตของการพัฒนารูปแบบการนิเทศ
6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ส่วนที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของการนิเทศ
2. ความสำคัญของการนิเทศการศึกษา
3. ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา
4. ประเภทของการนิเทศการศึกษา
5. หลักการนิเทศการศึกษา
6. ขอบข่าย และภาระงานการนิเทศ
7. กระบวนการนิเทศการศึกษา
8. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของการนิเทศการศึกษา
9. กระบวนการนิเทศการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 วิธีการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. แนวทางการดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินการพัฒนารูปแบบ

3. รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1 หลักการของรูปแบบ

3.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

3.3 กระบวนการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.4 การประเมินรูปแบบ

3.5 เงื่อนไขความสำเร็จ

ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบก่อน-หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ

2. ใบความรู้เรื่อง การนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. แบบนิเทศการจัดการเรียนการสอน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ
ความเป็นประโยชน์ของผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ต่อรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริม
การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศ
ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน
บัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ความเป็นมาและ ความสำคัญ	4.64	0.51	มากที่สุด	4.91	0.32	มากที่สุด	4.91	0.32	มากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของคู่มือ การใช้รูปแบบการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการ เรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน	4.73	0.67	มากที่สุด	4.91	0.32	มากที่สุด	4.91	0.32	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
บัณฑิตพัฒนศิลป์									
3.นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ใน รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	4.73	0.67	มากที่สุด	4.82	0.41	มากที่สุด	4.91	0.32	มากที่สุด
4.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4.73	0.67	มากที่สุด	4.64	0.51	มากที่สุด	4.73	0.47	มากที่สุด
5. รายละเอียดของรูปแบบ การนิเทศรูปแบบการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์	4.91	0.30	มากที่สุด	4.55	0.52	มากที่สุด	4.73	0.47	มากที่สุด
6.รายละเอียดของกรอบ เนื้อหาด้านการนิเทศ	4.91	0.30	มากที่สุด	4.73	0.47	มากที่สุด	4.45	0.52	มาก
7.รายละเอียดกระบวนการ ดำเนินการตามรูปแบบ รูปแบบการนิเทศรูปแบบ การนิเทศที่ส่งเสริมการ จัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	4.91	0.41	มากที่สุด	4.73	0.47	มากที่สุด	4.45	0.52	มาก
8. การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัด และเกณฑ์ การวัดประเมินผลตาม รูปแบบการนิเทศรูปแบบ การนิเทศที่ส่งเสริมการ จัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	4.82	0.41	มากที่สุด	4.45	0.52	มาก	4.64	0.51	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ค่าเฉลี่ยรวม	4.74	0.26	มากที่สุด	4.73	0.16	มากที่สุด	4.71	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า ผลประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ในด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ โดยภาพรวมระดับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของคู่มือการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ด้านความมีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และด้านความเป็นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบไปใช้ และผลการใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การนำรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการเป็น 4 กิจกรรม คือ

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
2. การปฏิบัติการนิเทศโดยการสังเกตการณ์สอนเพื่อส่งเสริมความสามารถการจัดการเรียนการสอน ห้องเรียนละ 1 ครั้ง
3. การสะท้อนผลการนิเทศ
4. การประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4.1 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไป และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4.2 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลปรากฏดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยสภาพบริบทของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งสิ้น จำนวน 111 คน โดยแบ่งเป็น ครู จำนวน 65 คน อาจารย์ 16 คน เปิดทำการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานวิชา โดยเปิดทำการสอนตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. ชั้นปีที่ 1 – 3) จัดการศึกษาตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรมมีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 328 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบ ผู้เข้าร่วมโครงการประกอบด้วย กลุ่มผู้ทำหน้าที่นิเทศ ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 1 คน 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน 3) หัวหน้าภาควิชา 3 ภาควิชา จำนวน 3 คน 4) หัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 3 คน 5) ครูผู้รับการนิเทศ จาก 15 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ละ 2 คน จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 38 คน

1.1 การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลยุทธ์ในการดำเนินการพัฒนาคือการอบรมเชิงปฏิบัติการตามกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมินและสรุปผลการประเมิน โดยแบ่งกิจกรรมเป็น 3 วัน ดังแสดงในตาราง 22

พหุ อนุ ศิ โต ชี เว

ตาราง 22 แสดงกำหนดการอบรมการปฏิบัติการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เวลา	วันที่ 9 มกราคม 2566	วันที่ 10 มกราคม 2566	วันที่ 11 มกราคม 2566
08.30-09.00	ลงทะเบียน/รับเอกสาร	ลงทะเบียน/รับเอกสาร	ลงทะเบียน/รับเอกสาร
09.00-09.30	ทดสอบความรู้ก่อนเรียน	ทบทวนความรู้	ทบทวนความรู้
09.30-10.30	ความหมาย ความสำคัญ และจุดมุ่งหมาย ของการนิเทศ	การออกแบบ หน่วยการเรียนรู้	การวางแผนการนิเทศ ด้วยกระบวนการ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
10.30-10.45	พักรับประทานอาหารว่าง	พักรับประทานอาหารว่าง	พักรับประทานอาหารว่าง
10.45-12.00	ชี้แจงรูปแบบนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	การเขียนแผน การจัดการเรียนรู้	การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection)

ตาราง 22 (ต่อ)

เวลา	วันที่ 9 มกราคม 2566	วันที่ 10 มกราคม 2566	วันที่ 11 มกราคม 2566
12.00-13.00	พักกลางวัน	พักกลางวัน	พักกลางวัน
13.00-14.30	การนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้	ประเมินผลการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูในวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์
14.30-14.45	พักรับประทานอาหารว่าง	พักรับประทาน อาหารว่าง	พักรับประทาน อาหารว่าง
14.45-15.30	การนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูวิทยาลัย นาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	การออกแบบเครื่องมือวัด และประเมินผลการเรียนรู้	สรุปองค์ความรู้และซักถาม
15.30-16.00	สรุปการเรียนรู้	สรุปการเรียนรู้	ทดสอบหลังเรียน/สรุป

1.2 การให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ความต้องการด้านการนิเทศ (SWOT Analysis)
(Study : S) โดยใช้กระบวนการ SWOT Analysis

1. S : Strengths – จุดแข็งของการนิเทศ
2. W : Weaknesses - จุดอ่อนของการนิเทศ
3. O : Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการด้านการนิเทศ
4. T : Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงาน

ด้านการนิเทศ

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I)

1. ทดสอบก่อนการอบรม (Pre-test)
2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Training)
3. ทดสอบหลังการอบรม (Post-test)

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติการนิเทศ (Action :A)

1. การวางแผนก่อนการนิเทศ (Planning)
2. การสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติการนิเทศ (Understanding)
3. การปฏิบัติการนิเทศ (Doing)
4. การประชุมหลังการนิเทศ (Meeting)

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) โดยใช้ 4 คำถาม คือ

1. สิ่งที่เราคาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
2. สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
3. สิ่งที่แตกต่างกันและไม่จริงแตกต่างกัน (How Differentiate)
4. สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)

ขั้นที่ 5 การประเมินผล (Evaluation : E) การนำรูปแบบการนิเทศที่

ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้กำหนดแนวทางการประเมิน ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยป้อนเข้าด้านการนิเทศ (Input)
2. กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ (Process)
3. ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)
4. การปฏิบัติการนิเทศโดยการสังเกตการณ์สอนเพื่อส่งเสริมความสามารถจัดการ

การเรียนการสอน ห้องเรียนละ 1 ครั้ง โดยดำเนินการนิเทศการเรียนการสอนตามปฏิทินที่กำหนด

โดยหลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการการให้ความรู้การนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ

S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยได้กำหนดปฏิทินการนิเทศการเรียนการสอน และเข้าร่วมสังเกตการณ์นิเทศเพื่อประเมินความสามารถของผู้นิเทศว่าสามารถปฏิบัติการนิเทศได้ตามขั้นตอนที่กำหนดได้มากน้อยเพียงใด โดยกำหนดเป็นปฏิทินการนิเทศ ตามตาราง 23

ตาราง 23 ปฏิทินกำหนดการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัด
การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ครั้งที่	วัน / เวลา	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
1-3	วันที่ 16-18 มกราคม 2566 08.30-10.00 น.	ครุภาควิชาศึกษาทั่วไป	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ /หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
4-6	วันที่ 16-18 มกราคม 2566 11.00-12.00 น.	ครุภาควิชา ดุริยางคศิลป์	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ /หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

ตาราง 23 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน / เวลา	ผู้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
7-9	วันที่ 16-18 มกราคม 2566 13.00-14.00 น.	ครุภาควิชานาฏศิลป์	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ /หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
10	วันที่ 19 มกราคม 2566 08.30. -10.00 น.	กิจกรรมสะท้อนผลและ ประเมินผลการนิเทศ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ /หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ

2.1 ผลการประเมินความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศ

ผลจากการได้ร่วมสังเกตการณ์นิเทศ ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถโดยประเมินความรู้ความเข้าใจ ทักษะการนิเทศของผู้นิเทศ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลปรากฏ ดังตาราง 24

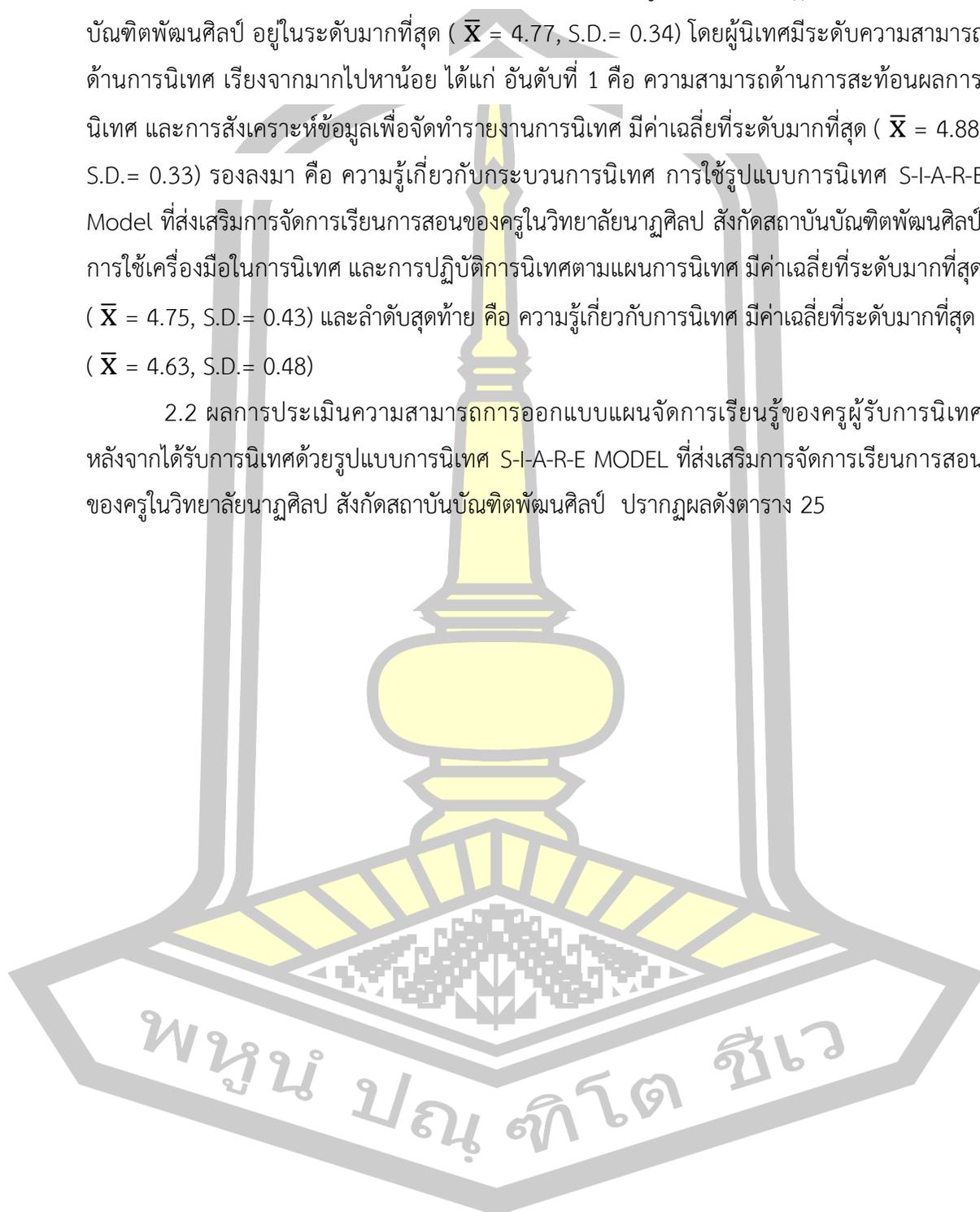
ตาราง 24 ผลการประเมินความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศ ตามรูปแบบการนิเทศ

S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ	รายการประเมิน	ความสามารถ การนิเทศ		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ	4.63	0.48	มากที่สุด
2.	ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการนิเทศ	4.75	0.43	มากที่สุด
3.	การใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E Model ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	4.75	0.43	มากที่สุด
4.	การใช้เครื่องมือในการนิเทศ	4.75	0.43	มากที่สุด
5.	การปฏิบัติการณ์ตามแผนการนิเทศ	4.75	0.43	มากที่สุด
6.	การสะท้อนผลการนิเทศ	4.88	0.33	มากที่สุด
7.	การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานการนิเทศ	4.88	0.33	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.77	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการนิเทศของผู้นิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D.= 0.34) โดยผู้นิเทศมีระดับความสามารถด้านการนิเทศ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อันดับที่ 1 คือ ความสามารถด้านการสะท้อนผลการนิเทศ และการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D.= 0.33) รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการนิเทศ การใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E Model ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ การใช้เครื่องมือในการนิเทศ และการปฏิบัติการนิเทศตามแผนการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D.= 0.43) และลำดับสุดท้าย คือ ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.= 0.48)

2.2 ผลการประเมินความสามารถการออกแบบแผนจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ หลังจากได้รับการนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 ผลการประเมินความสามารถการออกแบบแผนจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ
หลังจากการนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน
การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ	รายการประเมิน	ความสามารถการออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	4.77	0.43	มากที่สุด
2.	การเขียนสมรรถนะตามหลักสูตร/ สมรรถนะรายวิชา	4.83	0.38	มากที่สุด
3.	การกำหนดหัวข้อเรื่อง/งาน	4.83	0.38	มากที่สุด
4.	การเขียนสาระสำคัญ	4.87	0.35	มากที่สุด
5.	การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้	4.93	0.25	มากที่สุด
6.	การเลือกเนื้อหาการเรียนรู้	4.97	0.18	มากที่สุด
7.	การออกแบบกระบวนการเรียนรู้/ กิจกรรมการเรียนรู้	4.93	0.25	มากที่สุด
8.	การกำหนดวิธีการวัดผลการเรียนรู้/ เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้	4.90	0.31	มากที่สุด
9.	การเลือกสื่อการจัดการเรียนรู้ หรือแหล่งการเรียนรู้	4.90	0.31	มากที่สุด
10.	การเขียนกิจกรรมเสนอแนะ	4.73	0.45	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.87	0.33	มากที่สุด

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินความสามารถการออกแบบแผนจัดการเรียนรู้
ของครูผู้รับการนิเทศ ด้วยรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถ
ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เรียงจากมากไปหาน้อย อันดับที่ 1 ได้แก่ การเลือกเนื้อหาการเรียนรู้
มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.18) รองลงมาได้แก่ การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้
และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.43) อันดับที่ 3 การ
กำหนดวิธีการวัดผลการเรียนรู้/เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ และการเลือกสื่อการจัดการเรียนรู้ หรือ
แหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.31) อันดับที่ 4 การเขียนสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.87$, S.D. =
0.35) อันดับที่ 5 การเขียนสมรรถนะตามหลักสูตร/สมรรถนะรายวิชา และการกำหนดหัวข้อเรื่อง/งาน
($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) อันดับที่ 6 การเขียนสาระสำคัญ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) และอันดับ
สุดท้าย การเขียนกิจกรรมเสนอแนะ ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.45)

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
2.2	จัดกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	4.97	0.18	มากที่สุด
2.3	เลือกใช้เทคนิคการสอนที่ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน	4.93	0.24	มากที่สุด
2.4	เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.90	0.31	มากที่สุด
2.5	จัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะต่างๆ	4.90	0.31	มากที่สุด
2.6	ใช้เทคนิคการตั้งคำถาม นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น	4.73	0.45	มากที่สุด
2.7	ใช้การเสริมแรงตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.77	0.43	มากที่สุด
2.8	ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนระหว่างเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.83	0.38	มากที่สุด
3	การใช้สื่อเทคโนโลยี	4.87	0.33	มากที่สุด
3.1	สื่อการสอนที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน	4.80	0.41	มากที่สุด
3.2	สื่อเร้าใจและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้	4.87	0.35	มากที่สุด
3.3	สื่อราคาไม่แพง คุ้มกับเวลา และการลงทุน	4.87	0.35	มากที่สุด
3.4	สื่อมีเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน	4.90	0.31	มากที่สุด
3.5	สื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจน และเป็นจริง	4.93	0.25	มากที่สุด
4	การจัดบรรยากาศและการบริหารชั้นเรียน	4.76	0.43	มากที่สุด
4.1	การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.80	0.41	มากที่สุด
4.2	ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา	4.83	0.38	มากที่สุด
4.3	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
4.4	ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.70	0.47	มากที่สุด
4.5	ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	4.73	0.45	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
5	การประเมินผลผู้เรียน	4.76	0.43	มากที่สุด
5.1	ประเมินศักยภาพนักเรียนก่อนเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
5.2	ประเมินศักยภาพนักเรียนระหว่างเรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
5.3	ประเมินศักยภาพนักเรียนหลังเรียน	4.70	0.47	มากที่สุด
5.4	ใช้เทคนิคการประเมินผลตามสภาพจริง	4.77	0.43	มากที่สุด
5.5	ผลการเรียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทักษะสมรรถนะรายวิชาและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.83	0.38	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.82	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้รับการนิเทศ หลังจากริเทศด้วยรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D.= 0.38) และเมื่อแยกเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อยครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D.= 0.33) รองลงมาคือด้านการเตรียมความพร้อมก่อนสอน มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D.= 0.38) และลำดับสุดท้าย คือด้านการจัดบรรยากาศและการบริหารชั้นเรียน และการประเมินผลผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D.= 0.43)

4. การประเมินรูปแบบ ในการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้กำหนดแนวทางการการประเมิน ดังต่อไปนี้

4.1 ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้รับการนิเทศ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ

4.2 ประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์

4.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ ที่ได้รับการนิเทศการจัดการเรียนการสอนต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินรูปแบบ ดังต่อไปนี้

4.1 ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้รับการนิเทศ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ ผลการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้รับการนิเทศ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ ปรากฏผลดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนน และค่าร้อยละของการทดสอบก่อนและหลังการอบรม การใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คนที่	คะแนนทดสอบก่อน การอบรม (20 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนทดสอบ หลังการอบรม (20)	คิดเป็นร้อยละ
1	11	55	17	85
2	12	60	15	75
3	13	65	17	85
4	14	70	18	90
5	15	75	19	95
6	10	50	15	75
7	9	45	14	70
8	8	40	16	80
9	10	50	17	85
10	12	60	16	80
11	14	70	17	85
12	12	60	16	80
13	15	75	19	95
14	16	80	19	95
15	11	55	15	75
16	12	60	14	70
17	13	65	18	90
18	12	60	19	95
19	14	70	16	80
20	16	80	18	90
21	13	65	17	85
22	14	70	17	85

ตาราง 27 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนการอบรม (20 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนทดสอบ หลังการอบรม (20)	คิดเป็นร้อยละ
23	13	65	16	80
24	11	55	17	85
25	13	65	15	75
26	11	55	18	90
27	12	60	16	80
28	14	70	17	85
29	13	65	18	90
30	11	55	15	75
31	10	50	14	70
32	10	50	15	75
33	11	55	18	90
34	14	70	17	85
35	10	50	15	75
36	12	60	16	80
37	10	50	15	75
38	11	55	15	75
ผลรวม	462	2310	626	3130
\bar{X}	12.16	60.79	16.47	82.37
S.D.	1.91	9.55	1.48	7.42

จากตาราง 27 ปรากฏว่า คะแนนหลังการอบรมของผู้เข้าร่วมการอบรมเพิ่มขึ้น จากการทดสอบหลังการอบรมการใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 82.37 เมื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ก่อนและหลังการอบรม โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการอบรมว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ปรากฏดังตาราง 28

ตาราง 28 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการนิเทศ
S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ก่อนและหลังการอบรม

คะแนนทดสอบ	จำนวน ผู้เข้ารับการอบรม (N)	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนอบรม	38	12.16	1.91	17.42	37	0.00**
หลังอบรม	38	16.47	1.45			

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศก่อนได้รับการอบรม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดย ผู้เข้ารับการอบรมมีคะแนนทดสอบก่อนการอบรม มีค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจ เท่ากับ 12.16 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 และมีคะแนนทดสอบหลังการอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.47 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.45 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการอบรม จากการทดสอบค่าที (t-test dependent) ปรากฏว่า คะแนนทดสอบหลังอบรม ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้สูงกว่า ก่อนได้รับการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การดำเนินการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยสอบถามในสามประเด็น คือ ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศที่เข้าร่วมโครงการ ดังปรากฏ ตาราง 29

ตาราง 29 ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. หลักการ ของรูปแบบ	4.74	0.45	มากที่สุด	4.87	0.34	มากที่สุด	4.87	0.34	มากที่สุด

ตาราง 29 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. วัตถุประสงค์ ของรูปแบบ	4.79	0.41	มากที่สุด	4.89	0.31	มากที่สุด	4.89	0.31	มากที่สุด
3. เนื้อหา การนิเทศ	4.82	0.39	มากที่สุด	4.92	0.27	มากที่สุด	4.92	0.27	มากที่สุด
4. กระบวนการ นิเทศ	4.89	0.31	มากที่สุด	4.47	0.51	มาก	4.37	0.48	มาก
5. การประเมิน รูปแบบ	4.92	0.73	มากที่สุด	4.42	0.50	มาก	4.50	0.51	มาก
6. เจื่อนไข ความสำเร็จ	4.89	0.31	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.66	0.48	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	4.84	0.24	มากที่สุด	4.71	0.22	มากที่สุด	4.70	0.22	มากที่สุด

จากตาราง 29 ผลการประเมินประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า

ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, $SD = 0.24$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประเมินรูปแบบ ด้านกระบวนการนิเทศ ด้านเนื้อหาการนิเทศ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านหลักการของรูปแบบ

ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, $SD = 0.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ด้านเนื้อหาการนิเทศ ด้านวัตถุประสงค์การนิเทศ ด้านหลักการของรูปแบบ ด้านกระบวนการนิเทศ และด้านการประเมินรูปแบบ

ด้านความเป็นประโยชน์ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, $SD = 0.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประเมินรูปแบบ เงื่อนไขความสำเร็จ ด้านกระบวนการของรูปแบบ เนื้อหาการนิเทศ วัตถุประสงค์ และหลักการของรูปแบบ

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับการนิเทศที่มีต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามความพึงพอใจของผู้รับการนิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แสดงผลในตาราง 30

ตาราง 30 ระดับความพึงพอใจของผู้นิเทศที่มีต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
		\bar{x}	S.D.	
1	ความพึงพอใจต่อรูปแบบ/กระบวนการนิเทศ			
1.1	ขั้นตอนการนิเทศชัดเจนปฏิบัติได้ง่าย	4.74	0.47	มากที่สุด
1.2	รูปแบบมีกระบวนการนิเทศตรงกับวัตถุประสงค์	4.79	0.41	มากที่สุด
1.3	ระยะเวลาในการนิเทศมีความเหมาะสม	4.82	0.39	มากที่สุด
1.4	รูปแบบมีกระบวนการนิเทศอย่างเหมาะสม	4.87	0.34	มากที่สุด
1.5	รูปแบบให้ความสำคัญ ในการสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานเป็นทีม	4.39	0.50	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.72	0.26	มากที่สุด
2	ความพึงพอใจต่อบุคลากรผู้ให้การนิเทศ			
2.1	ความรู้ความสามารถในเรื่องที่ทำการนิเทศ	4.89	0.31	มากที่สุด
2.2	ความเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม	4.92	0.27	มากที่สุด
2.3	ทักษะและเทคนิคการนิเทศ	4.87	0.34	มากที่สุด
2.4	ผู้นิเทศมีความเป็นประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างการนิเทศ	4.47	0.51	มากที่สุด
2.5	ผู้นิเทศเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศเสนอแนะข้อคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการนิเทศ	4.87	0.34	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.81	0.22	มากที่สุด
3	ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวก			
3.1	เครื่องมือในการนิเทศมีความเหมาะสม	4.87	0.34	มากที่สุด
3.2	มีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็วในการปฏิบัติงานนิเทศ	4.89	0.31	มากที่สุด
3.3	เครื่องมือการนิเทศเสริมสร้างความเข้าใจในกระบวนการนิเทศ	4.92	0.27	มากที่สุด
3.4	นวัตกรรมการนิเทศสอดคล้องกับรายวิชาที่นิเทศ	4.92	0.27	มากที่สุด
3.5	มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการปฏิบัติงานด้านการนิเทศ	4.55	0.50	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.83	0.25	มากที่สุด
4	ความพึงพอใจต่อคุณภาพ ผลลัพธ์ของการนิเทศ			
4.1	มีนโยบายด้านการนิเทศ มาตรการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานให้กับครูผู้รับการนิเทศ	4.87	0.34	มากที่สุด

ตาราง 30 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
4.2	ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา	4.89	0.31	มากที่สุด
4.3	การนิเทศช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น	4.92	0.27	มากที่สุด
4.4	การจัดกิจกรรมการนิเทศเสริมสร้างความสัมพันธ์ของบุคลากรในหน่วยงาน	4.89	0.31	มากที่สุด
4.5	วิธีการนิเทศสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้	4.89	0.30	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.89	0.29	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.81	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ หลังจากการนิเทศด้วยรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D.= 0.21) และเมื่อแยกเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อยครูผู้รับการนิเทศมีระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศ อันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านความพึงพอใจต่อคุณภาพผลลัพธ์ของการนิเทศมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D.= 0.29) รองลงมาคือด้านความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D.= 0.25) ลำดับที่ 3 คือความพึงพอใจต่อบุคลากรผู้ให้การนิเทศ มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D.= 0.23) และลำดับสุดท้าย คือด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบ/กระบวนการนิเทศ มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D.= 0.26)

5. เงื่อนไขความสำเร็จ

เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึง ปัจจัย เงื่อนไข หรือนโยบายการนิเทศมีความชัดเจน นำสู่การปฏิบัติ ทำอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

5.1 ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการกำหนดนโยบายลงสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยความร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง โดยมีการกำหนด

ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับรายวิชา

3. การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะทำให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น มีความรอบรู้ในเนื้อหาที่จะจัดการเรียนรู้ และการเลือกเทคนิควิธีการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

4. รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีรูปแบบการทำงานที่เกิดจากการบูรณาการ เน้นความเป็นประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเพื่อร่วมกับพัฒนาการเรียนการสอน รวมถึงการสร้างบรรยากาศการทำงานอย่างเป็นกัลยาณมิตร การสร้างการทำงานเป็นทีม ในการพัฒนาทุกขั้นตอน และเป็นรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากเพื่อนร่วมพัฒนา ทั้งในการรับความรู้ สิ่งที่จะต้องนำไปปฏิบัติ สร้างความตระหนักซึ่ให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา บทบาทของผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

5. การนิเทศเป็นกระบวนการช่วยเหลือผู้บริหารให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ ของกระบวนการนิเทศที่ชัดเจนเพื่อช่วยเหลือครู ให้คำแนะนำ รู้จักการเลือกใช้คำถาม เพื่อให้ครูค้นหาวิธีการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมความมุ่งมั่นความไว้วางใจกันของครู บุคลากรในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการเรียนรู้ สมรรถนะตามรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

6. การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทำให้เกิดความรัก ความภูมิใจในองค์กรมากขึ้น ครูมีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อมั่นในศักยภาพเพื่อนร่วมงาน เกิดการยอมรับ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เกิดบรรยากาศในการทำงานที่เป็นประชาธิปไตย ส่งผลให้ครูมีความสุข พร้อมทั้งจะทำงานร่วมกันในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยขอแนะนำ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 1.2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 1.3 เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการ และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.93) และจัดเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก ได้ 6 ลำดับ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติการนิเทศ ($\bar{X} = 3.15$, SD.= 0.94) ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ($\bar{X} = 3.16$, SD.= 1.01) ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X} = 3.33$, SD.= 0.85) ด้านการวางแผนการนิเทศ ($\bar{X} = 3.34$, SD.= 1.01) ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.35$, SD.= 0.87) และด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($\bar{X} = 3.38$, SD.= 0.83)

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า โดยรวมมีสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, SD.= 0.49) และสามารถเรียงลำดับได้ 3 ลำดับ สามารถเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ($\bar{X} = 4.65$, SD.= 0.43) ลำดับที่ 2 มีสามด้านคือ ด้านการประเมินผลการนิเทศ ($\bar{X} = 4.63$, SD.= 0.44) ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.63$, SD.= 0.46) ด้านการวางแผนการนิเทศ ($\bar{X} = 4.63$, SD.= 0.49) ด้านการปฏิบัติการนิเทศ ($\bar{X} = 4.63$, SD.= 0.50) และลำดับที่ 3 ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ($\bar{X} = 4.61$, SD.= 0.58)

1.3 การพิจารณาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ และด้านการประเมินผลการนิเทศ ($PNI_{\text{modified}} = 0.32$) มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ด้านการวางแผนการนิเทศ และด้านการปฏิบัติการนิเทศ ($PNI_{\text{modified}} = 0.28$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.27$)

1.4 การศึกษาแนวการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย 1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน (Study : S) 2. การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I) 3. การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) 4. การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) และ 5.การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศ การศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการนิเทศจากโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อใช้เป็นหลักเทียบเคียง (Benchmarking) ในการพัฒนารูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สรุปผลได้ดังนี้

รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศโดยผู้ทรงคุณวุฒิเมืองค้ประกอบด้วยนี้ คือ 1. หลักการของรูปแบบ คือ 1) หลักการเครือข่ายการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 2) หลักการบูรณาการ และความต่อเนื่อง 3) หลักการประชาธิปไตย ทำงานเป็นทีม ความเป็นกัลยาณมิตร 2.วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 1) เพื่อพัฒนาผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการนำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2) เพื่อพัฒนาครูผู้รับการนิเทศ นำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตร 3) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มีประสิทธิภาพ 3. เนื้อหาการนิเทศ ประกอบด้วย การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน 4. กระบวนการนิเทศ (S-I-A-R-E MODEL) ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) ใช้กระบวนการ SWOT Analysis การศึกษาปัจจัยภายในของแต่ละวิทยาลัย ด้านการหาจุดแข็ง จุดอ่อน ด้านการนิเทศ และหาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการนิเทศ คือ โอกาส และอุปสรรค ด้านการนิเทศ ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I) ได้แก่ การทดสอบก่อนอบรม การให้ความรู้ และทดสอบความรู้หลังการอบรม ขั้นที่ 3. การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) ได้แก่ การวางแผน การสร้างความเข้าใจ การลงมือปฏิบัติการนิเทศ และการประชุมสรุปผลหลังการนิเทศ ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) ใช้คำถาม 4 คำถาม ได้แก่ 1) สิ่งที่ได้คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive) 2) สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen) 3) สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่างกัน (How Differentiate) 4) สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve) และขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) 5. การประเมินรูปแบบ และ 6. เงื่อนไขความสำเร็จ

3. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยสรุปว่า ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สูงขึ้น มีผลการนำรูปแบบไปใช้ดังนี้ คือ

3.1 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมโครงการการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความรู้สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการอบรมการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผลการประเมินทักษะของผู้นิเทศในการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$)

3.3 ผลการประเมินความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ หลังได้รับการนิเทศมีความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ ($\bar{X} = 4.87$) และครูผู้รับการนิเทศมีผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนรับการนิเทศ ($\bar{X} = 4.82$)

3.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$)

3.5 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยรวมความเหมาะสมอยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด โดยภาพรวมของความเหมาะสมระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$) ภาพรวมของความคิดเห็นต่อความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$) และภาพรวมของความคิดเห็นด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$)

อภิปรายผล

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนการนิเทศ ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ด้านการวางแผนการนิเทศ ด้านการประเมินผลการนิเทศ ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ และด้านการปฏิบัติการนิเทศ ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ ด้านการประเมินผลการนิเทศ ด้านสภาพปัจจุบันของการนิเทศการเรียนการสอน ด้านการวางแผนการนิเทศ ด้านการปฏิบัติการนิเทศ และด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลการศึกษาแนวการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย 1. การศึกษาสภาพปัจจุบันของการนิเทศ (Study : S) 2. การให้ความรู้เรื่อง การนิเทศ (Information : I) 3. การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) 4. การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) และ 5. การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การนิเทศเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งดำเนินการโดย ผู้นิเทศ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งทำหน้าที่ในการนิเทศ และครู ต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่จะนิเทศเป็นผู้นิเทศในระดับวิทยาลัย โดยมีการร่วมกันวางแผนวิเคราะห์สภาพความต้องการ กำหนดเป้าหมายร่วมกัน กำหนดวิธีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การลงมือปฏิบัติร่วมกัน ร่วมสะท้อนผลหลังจากการนิเทศ ตลอดจนร่วมกันประเมินผลการนิเทศ แล้วนำผลของการนิเทศไปพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น และกรองทอง จิระเดชากุล (2550) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศว่ามีจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ 1) จุดมุ่งหมายทั่วไปกล่าวคือ เพื่อให้ผู้บริหารและคณะกรรมการการนิเทศของสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติการนิเทศได้ เพื่อพัฒนาความสามารถของครู เพื่อช่วยเหลือและจัดสรรเครื่องมือ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยเหลือและปรับปรุงวิธีจัดการเรียนรู้ และเพื่อให้ครูเกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ 2) จุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาพฤติกรรมปฏิบัติการนิเทศ เพื่อให้สถานศึกษา มีแผนการนิเทศ เพื่อนั่นให้มีการวิเคราะห์ ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้ครูจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูป การเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบูรณาการ เน้นทักษะกระบวนการคิด เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการ/วิธีจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม พัฒนาการใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ เพื่อให้มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ปรับปรุงกระบวนการวัด และประเมินผลให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษา ว่า สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วยการนิเทศการศึกษาจะช่วยให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และการศึกษาของประเทศเพื่อเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ จะต้องมีความคุมดูแลด้วยระบบการนิเทศการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Clouse (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปของครูกับรูปแบบการนิเทศการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ในการทำงานร่วมกันระหว่างครูและศึกษานิเทศก์แม้ครูจะไม่มีตำแหน่งทางการนิเทศ แต่ก็สามารถให้คำแนะนำ เสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ศึกษานิเทศก์นำไปปรับปรุงในงานด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในอนาคตได้ นอกจากนี้ พิระพงษ์ รุ่งเรืองศิลป์ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 และเพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านปัจจัยที่เอื้อสำหรับการนิเทศ รองลงมา คือ ด้านวิธีการนิเทศ และด้านวัตถุประสงค์ของการนิเทศตามลำดับ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ระยะเวลาการนิเทศ 2) การเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิธีการนิเทศ ด้านระยะเวลาการนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านเนื้อหาของการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการพัฒนาารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการนิเทศจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีองค์ประกอบ 6 ประการ คือ 1. หลักการของรูปแบบ คือ 1) หลักการเครือข่ายการทำงานมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 2) หลักการบูรณาการ และความต่อเนื่อง 3) หลักการประชาธิปไตยทำงานเป็นทีม ความเป็นกัลยาณมิตร 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 1) เพื่อพัฒนาผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2) เพื่อพัฒนาครูผู้รับการนิเทศ นำผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาการ

จัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามหลักสูตร 3) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มีประสิทธิภาพ 3. เนื้อหาการนิเทศประกอบด้วย ทักษะการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และทักษะด้านการจัดการเรียนการสอน 4. กระบวนการนิเทศ (S-I-A-R-E MODEL) ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาของการนิเทศ (Study : S) ใช้กระบวนการ SWOT Analysis การศึกษาปัจจัยภายในของแต่ละวิทยาลัย ด้านการหาจุดแข็ง จุดอ่อน ด้านการนิเทศ และหาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการนิเทศ คือ โอกาส และอุปสรรค ด้านการนิเทศ ขั้นที่ 2 การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I) ได้แก่ การทดสอบก่อนอบรม การให้ความรู้ และทดสอบความรู้หลังการอบรม ขั้นที่ 3. การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) ได้แก่ การวางแผน การสร้างความเข้าใจ การลงมือปฏิบัติการนิเทศ และการประชุมสรุปผลหลังการนิเทศ ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) ใช้คำถาม 4 คำถาม ได้แก่ 1) สิ่งที่คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive) 2) สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศคืออะไร (What Happen) 3) สิ่งที่แตกต่างกันและไม่จริงแตกต่าง (How Differentiate) 4) สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve) และขั้นที่ 5 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) โดยการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของผู้นิเทศ ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครู ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน ความพึงพอใจ ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ และ 6. เงื่อนไขความสำเร็จของการนำรูปแบบไปใช้ได้แก่ การกำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติ ครูผู้รับการนิเทศสามารถนำผลการนิเทศไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศได้แสดงศักยภาพร่วมกันเพื่อจุดมุ่งหมายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบรูปแบบการนิเทศ รวมทั้งการพิจารณาตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการนิเทศให้มีความถูกต้อง เหมาะสมตามกรอบแนวคิดการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้รูปแบบการนิเทศมีความเหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจรูญ น่วมมโน (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายใน เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูใน

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยดำเนินการเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 354 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมิน และแบบสอบถาม ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์วิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 7 คน กลุ่มผู้เชี่ยวชาญวิพากษ์และตรวจสอบร่างรูปแบบ 21 คน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันรูปแบบ 9 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบ ระยะที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารและรองผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูสอนภาษาอังกฤษ 21 คน และนักเรียน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบสอบถามสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลการศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบัน อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 7 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 3 กลไกการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหาการนิเทศภายใน องค์ประกอบที่ 5 กระบวนการนิเทศภายใน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) การวางแผนการนิเทศ (Planning : P) การปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) และการประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) องค์ประกอบที่ 6 การประเมินรูปแบบ และองค์ประกอบที่ 7 เงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ และ 3) ผลการ ประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า 1) ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศภายใน 2) ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศหลังได้รับการนิเทศภายในมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศภายในและครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับดีมาก 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการประเมินความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 5) ผลการประเมิน

การใช้รูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พัทณี แคนเสนา (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน 3) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ คือ 1. หลักการรูปแบบ คือ ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวสู่เป้าหมายอย่างยั่งยืน 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อพัฒนาผู้บริหาร และครูผู้นิเทศให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ สามารถนำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน 3) เนื้อหาการนิเทศ ประกอบด้วย การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ และเจตคติของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4) กระบวนการนิเทศ (PORE Model) ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning : P) ขั้นที่ 2 การดำเนินการนิเทศ (Supervision Organizing : O) กระบวนการในการนิเทศเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน มี 3 ขั้นตอน คือ 2.1 ประชุมก่อนการสังเกต (Per Observation) 2.2 การสังเกต (Observation) 2.3 การประชุมหลังการสังเกตชั้นเรียน (Post Observation Conference) ขั้นที่ 3 การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Reflecting : R) ขั้นที่ 4 การประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) 5.การประเมินรูปแบบ และ 6 เงื่อนไขความสำเร็จ 3. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนเอกชน พบว่า 1) ครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ 2) ผลการประเมินความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้รับการนิเทศ หลังได้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ และครูผู้รับการนิเทศมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้มากกว่าก่อนรับการนิเทศ และ3) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) ผลการประเมินความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ5) ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรียา แดงอ่อน (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการนิเทศภายใน สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนิเทศภายใน สถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต หนองจอก กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย (1) การวางแผนการนิเทศ (2) การดำเนินการนิเทศ (3) การประเมินผลการนิเทศ และ 2) การนิเทศโดยผู้บริหาร กระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย (1) การประชุมวางแผนการสังเกต (2) การสังเกตการณ์สอน (3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ และกำหนดประเด็นปัญหาครั้งต่อไป ส่วน ประสิทธิภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้ 1) ด้านการจัด เนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัดของนักเรียน 2) ด้านการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การ ประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา 3) ด้านการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ ปฏักฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม 5) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งใน กระบวนการเรียนรู้ 6) ด้านการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตลอดเวลาทุกสถานที่โดยประสานความร่วมมือ กับทุกฝ่าย และความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษากับประสิทธิภาพการสอน ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กัน ในระดับมากที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

3. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า 1) ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของ ผู้เข้าร่วมโครงการการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏ ศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความรู้สูงกว่าก่อนเข้ารับการนิเทศ 2) ผลการประเมิน ความสามารถของผู้นิเทศในการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับมากที่สุด 3) ผลการประเมิน ความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และความสามารถการจัดการเรียนการสอนสูง กว่าก่อนได้รับการนิเทศ 4) ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศที่มีต่อการนิเทศที่ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมอยู่ ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด 5) ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็น ประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ภาพรวมของความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ผลการวิจัยปรากฏ

เช่นนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางแก้ไข (Study : S) การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I) การปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) และ การประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) เป็นการบรรยาย อธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาเพื่อให้เห็นโมทัศน์ โครงสร้างทางความคิด เพราะรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้รับการ ออกแบบภายใต้เงื่อนไข และองค์ประกอบด้านหลักการแนวคิดทฤษฎีที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถประยุกต์ใช้ให้เชื่อมโยงกับบริบทและสถานการณ์การนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อให้ครูผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลการพัฒนาความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และความสามารถการจัดการเรียนการสอน ผ่านกรอบแนวคิด ทฤษฎีหลักการนิเทศ เมื่อนำรูปแบบการนิเทศไปทดลองใช้ จึงสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครูผู้รับการนิเทศที่ต้องการได้รับการพัฒนาความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นช่วงที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางการวิจัยของ Beyene (1983) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียนที่พึงประสงค์ของการพัฒนาประเทศ เอธิโอเปีย มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ ศึกษาเทคนิคการนิเทศการศึกษาที่ใช้อย่างแพร่หลาย เปรียบเทียบแนวความคิดในการนิเทศการศึกษา ประวัติความเป็นมาของการนิเทศการศึกษาในเอธิโอเปีย พิจารณาความเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ประเมินผลการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา ทักษะคติของครู ศึกษานิเทศก์ และนักการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ และแนะนำเทคนิคที่มีส่วนทำให้ประสบผลสำเร็จ โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า มีความต้องการได้รับการนิเทศมาก ครูศึกษานิเทศก์ และนักวิชาการ มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมที่ใช้ในการนิเทศภายในโรงเรียนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การฝึกอบรม แนะนำ การฝึก การปฏิบัติการสาธิตการสอนโดยศึกษานิเทศก์ การประชุมกลุ่มย่อยครู การเยี่ยมชั้นเรียน และสังเกตการณ์สอน นอกจากนี้ยังมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Spark & Lock-Horsley (1989) ได้เสนอ รูปแบบการพัฒนาบุคลากรเอาไว้อัน 7 รูปแบบ ดังนี้ 1) รูปแบบการฝึกอบรม (Training Model) เป็นรูปแบบที่ใช้กันมาจนถือเป็นปกติที่ ทุกคนต่างมี ประสบการณ์ ซึ่งการฝึกอบรมนั้น อาจเป็นการนำเสนอและการอภิปรายผลงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การสาธิต บทบาทสมมุติ การจำลองสถานการณ์ หรือการสอนระดับจุลภาค เป็นต้น 2) รูปแบบการสังเกตหรือการประเมิน (Observation/Assessment Model) อาจเป็นการสังเกตคนอื่นหรือคนอื่นสังเกตตัวเรา อาจเป็นรายเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้ได้ผลสะท้อน

กลับ (Feedback) เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตัวอย่างเทคนิคที่ใช้อาจเป็น Peer Coaching หรือ Clinical Supervision เป็นต้น 3) รูปแบบการให้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาหรือการปรับปรุง (Involvement in Development/ Improvement Process model) เพราะการพัฒนาหรือปรับปรุงเรื่องใด เรื่องหนึ่ง จำเป็นต้องอาศัยความรู้ใหม่ๆ ทักษะใหม่ๆ จะทำให้ผู้ที่ให้เข้ามามีส่วนร่วม นั้นต้องมีการศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะเพิ่มเติม มีโอกาสในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนมีการตัดสินใจร่วม 4) รูปแบบการศึกษาเป็นกลุ่ม (Study Groups Model) ในกรณีที่โรงเรียนต้องการหาทางแก้ปัญหาหลักร่วมกันจากทุกคนทุกฝ่าย โดยหากปัญหาหลัก นั้นสามารถแยกย่อยเป็นหลายประเด็น ก็จะแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ อาจจะมีกลุ่มละ 4-6 ราย เพื่อศึกษา วิเคราะห์ประเด็นปัญหา 5) รูปแบบการสืบค้นหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Inquiry/Action Research Model) เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในข้อคำถามที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจกระทำ ได้ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม หรือระดับโรงเรียน และสามารถกระทำ ได้หลาย 6) รูปแบบการพัฒนาตนเอง (Individually Guided Activities Model) โดยแต่ละ บุคคลจะ กำหนดจุดมุ่งหมายใน การพัฒนาวิชาชีพของตนเอง แล้วเลือกกิจกรรมเพื่อการปฏิบัติที่เชื่อว่าจะ ช่วย ให้บรรลุผลสำเร็จ เป็น รูปแบบที่มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า บุคคลสามารถจะตัดสินใจถึงความต้องการ จำเป็นในการเรียนรู้ของตนเอง ได้ดีที่สุด สามารถที่จะกำหนดทิศทางและริเริ่มการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ได้ และมีแรงจูงใจในตนเองได้มาก และงานวิจัยของ Cruz (2000) ได้ศึกษาผลของรูปแบบการทำงาน ของสังคมในการนิเทศการศึกษา พบว่า ในปัจจุบันการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและการผลิตครู ได้รับความสนใจจากนักศึกษานักวิชาการ และผู้กำหนดนโยบายสาธารณะมาตรฐานทาง วิชาชีพ การกำหนดโปรแกรมใหม่รูปแบบใหม่ของการประเมินผล เงินเดือนที่สูงขึ้นการลดบรรยากาศ ทำงานระบบราชการ เป็นการพยายาม เผชิญหน้ากับอาชีพการสอน ซึ่งอยู่ในระยะของการ ปรับเปลี่ยนระบบดั้งเดิม ที่เป็นรูปแบบของ การตรวจสอบและ การควบคุมถูกตั้งคำถามโดยศึกษานิเทศก์ และครูผู้สอนเช่นกัน นักวิชาการ นำเสนอวิธีการใหม่ที่เน้น ไปที่ความต้องการพัฒนาของครู ความซับซ้อนของการสอน และความต้องการสำหรับการเจริญเติบโต ในวิชาชีพ โครงการดังกล่าว Cruz เสนอว่า รูปแบบการทำงานของสังคมในการนิเทศการศึกษาเป็น ทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษา ซึ่งมีพื้นฐานจากสมมุติฐานที่ว่า การนิเทศที่ดีควรเป็น การเฉพาะบุคคลเน้นที่บุคคลที่รับบริการและผสมผสานในกระบวนการนำเสนอ ระหว่างสัปดาห์ของ การประชุมปรึกษาหารือผู้รับบริการนิเทศศึกษานิเทศก์ เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนสิ่งที่เกี่ยวข้อง ทางการบริหารมีวิธีที่ดีย่างนี้ จะช่วยให้ผู้รับบริการนิเทศบรรลุ สิ่งที่ต้องการ ความคิดใหม่ ๆ และบริบท ต่าง ๆ ที่ศึกษานิเทศก์สนับสนุนให้ตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติงานและช่วยเหลือโดยคำนึงถึง ความรู้สึก ซึ่งมีผลต่อการทำงานของผู้รับบริการนิเทศในการศึกษาผลของรูปแบบดังกล่าว พบว่า รูปแบบ

ดังกล่าวที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์และเป็นที่พอใจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในการสอนซึ่งได้รับการยอมรับในประสบการณ์การทำงานของเขา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำรูปแบบไปใช้

1. วิทยาลัยนาฏศิลป์ที่ต้องการนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้ ควรพิจารณาถึงบริบทของแต่ละวิทยาลัยว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับการนำรูปแบบการนิเทศนี้ไปใช้ในการพัฒนาครูหรือไม่ ทั้งนี้เพราะความสำเร็จของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและบริบทขององค์กร ดังนั้นวิทยาลัยที่มีความเหมาะสมในการนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาครู ผู้บริหารควรมีความเชื่อมั่นในศักยภาพครู เปิดโอกาสครูทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ควรสร้างบรรยากาศในการทำงานแบบประชาธิปไตย ความเป็นกัลยาณมิตรให้ครูมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาการเรียนการสอน

2. รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ที่เรียกว่า “S-I-A-R-E MODEL” มีหลายขั้นตอน ดังนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการนำรูปแบบการนิเทศการสอนไปใช้ ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ขั้นการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ของการนิเทศ (Study : S) เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการใช้รูปแบบมีลักษณะเด่น คือ การวิเคราะห์ (SWOT Analysis) เป็นการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมตั้งแต่การร่วมมือกับวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการนิเทศ ก่อนที่จะทำการนิเทศ

2.2 ขั้นการให้ความรู้เรื่องการนิเทศ (Information : I) การให้ความรู้เรื่องการนิเทศเป็นสิ่งสำคัญเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการของการนิเทศ ความสำคัญของการนิเทศ รูปแบบการนิเทศ โดยเฉพาะเทคนิคการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Collaborative Professional Development Supervision) การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) และการนิเทศแบบพัฒนาการ (Developmental Supervision) ที่ใช้เป็นหลักในการวิจัยเล่มนี้

2.3 ขั้นการปฏิบัติการนิเทศ (Action : A) ก่อนที่จะดำเนินการนิเทศ ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ต้องมีการวางแผน การสร้างความเข้าใจ การลงมือปฏิบัติการนิเทศ และการประชุมสรุปผลหลังการนิเทศ

2.4 ขั้นการสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection : R) ผู้นิเทศต้องให้ความสำคัญกับการใช้คำถาม 4 คำถาม ได้แก่ 1) สิ่งที่คุณคาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive) 2) สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen) 3) สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่างกัน (How Differentiate) 4) สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve) รวมถึงการมีบุคลิกภาพที่เป็นกัลยาณมิตร เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศตั้งคำถามกลับได้ตลอดการสะท้อนผลการนิเทศ

2.5 ขั้นการประเมินผลการนิเทศ (Evaluation : E) ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ควรมีการศึกษาคู่่มือการใช้ โดยเฉพาะในส่วนของเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ

3. การนำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปใช้หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวัฒนธรรมควรใช้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย ส่งเสริมสนับสนุน และช่วยเหลือวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในด้านการนิเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูให้มากขึ้น และควรนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ ทั้งส่วนที่เกี่ยวกับกับวิชาพื้นฐาน และวิชาชีพ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนที่ยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการส่งการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนั้น จึงควรมีการวิจัย และพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยแยกเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทย (โขน-ละคร) กลุ่มสาระการเรียนรู้พยาบาล เป็นต้น

2.2 การวิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังไม่ครอบคลุมการศึกษาถึงความยั่งยืนของผล

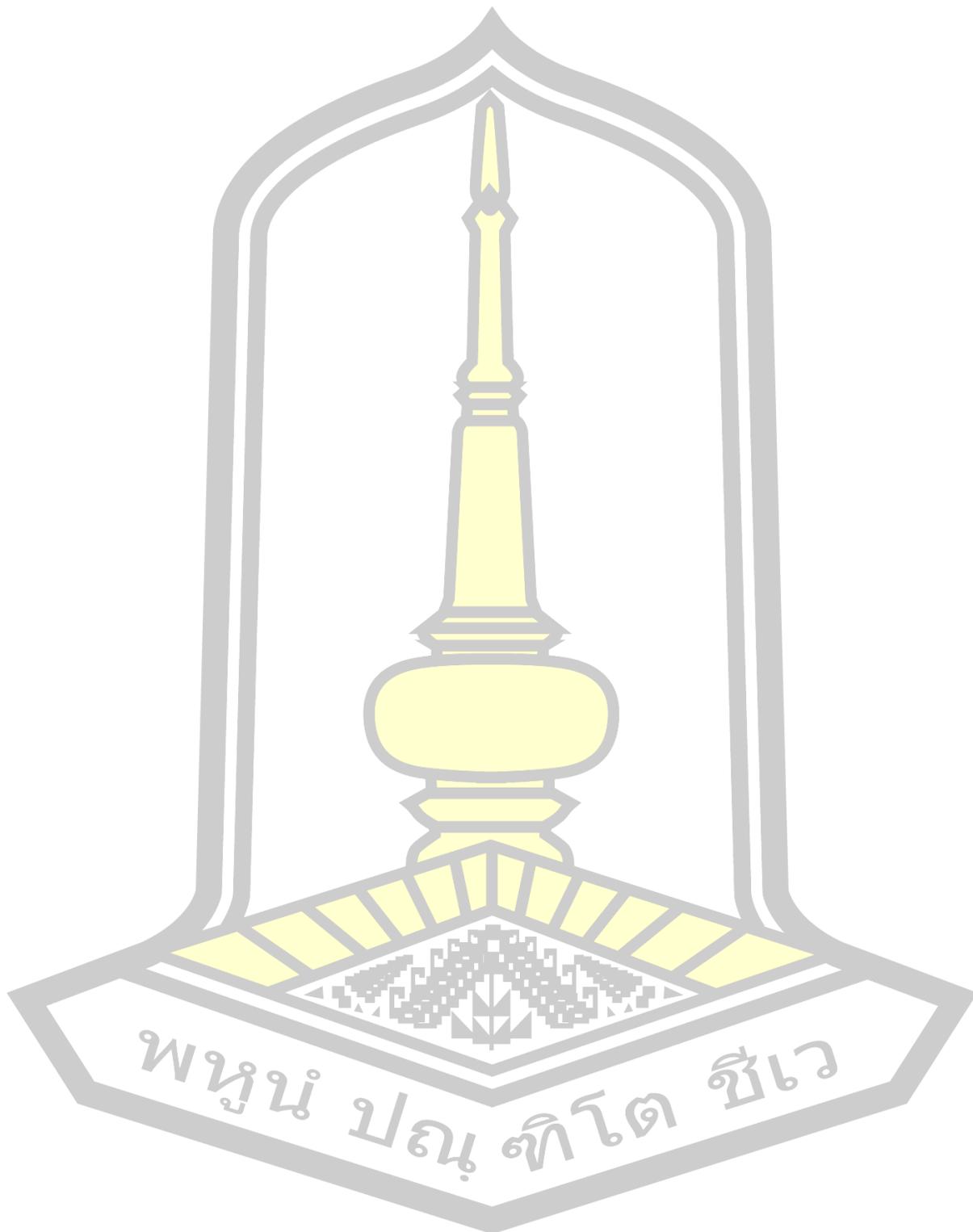
ของการจัดการเรียนรู้ของการนำรูปแบบนี้ไปใช้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลลัพธ์ และความยั่งยืนจากการนำรูปแบบการนิเทศการวิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งผู้บริหารในระดับสูงของ สถาบัน

บัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านครูผู้สอน และนักเรียน

2.3 การวิจัยพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมการ จัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ ดังนั้นจึงควรมีการ นำรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู และ พัฒนาทักษะด้านการนิเทศ ของผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศการเรียนการสอนครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และ วิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับต่างๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

พหุมนุ ปณุ ทิโต ชีเว

กรมวิชาการ. (2559). *คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา : การนิเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2559.

_____. (2560). *รายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับ
ประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมศิลปากร. (2542). *“ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกรมศิลปากร,” 88 ปีแห่งการสถาปนา
กรมศิลปากร*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

กรองทอง จิตรเดชากุล. (2550). *การนิเทศภายในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ธารอักษร.

กระทรวงวัฒนธรรม. (2559). *กรอบทิศทางยุทธศาสตร์ 20 ปีด้านวัฒนธรรม ตามกรอบทิศทางชาติ
ระยะ 20 ปี*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

_____. (2553). *สำนักบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. คู่มือการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนมาตรฐานสากล.
กรุงเทพฯ : โรงเรียนชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.*

_____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

_____. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 : 2564).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.*

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560
- 2564)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560) *แผนพัฒนาการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร :
บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

กิ่งฟ้า สีนธวัช. (2547). *รูปแบบการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ :
พิมพ์ดี.

กิตติยา วงษ์จันทร์. (2561) *รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) และ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
แบบมีส่วนร่วม(PAR) โครงการฝึกอบรม “สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ (ลูกไก่)” รุ่นที่ 6 2 – 6
กรกฎาคม 2561. ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.*

กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน และอภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ.(2561). *การนิเทศการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0*. กรุงเทพฯ : วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2561.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. *การพัฒนาการนิเทศการศึกษาการนิเทศ 100%*. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2542.

_____. (2554) *การนิเทศการศึกษาในสถานศึกษาประถมศึกษาอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ : ครูสภา.

_____. (2559) *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ครูสภา.

คณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน. สำนักงาน. (2559) *การพัฒนาการนิเทศการศึกษาการนิเทศ 100%*. กรุงเทพฯ : ครูสภา.

_____. (2562). *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ครูสภา.

_____. (2565). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.

_____. (2560) *การพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.

_____. (2553) *คู่มือศึกษานิเทศก์. แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาระบบนิเทศภายในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : ครูสภา.

จรรย์ น่วมมโน. (2562). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุซฎิบัณฑิต สาขาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จรรยา แดงอ่อน. (2559). *รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.

จิรัชญา พัดศรีเรือง. (2555). *ตัวบ่งชี้สากลของการนิเทศโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉลาด จันทร์สมบัติ. (2550). *การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้อัจกรมชน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุซฎิบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____. *รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้อัจกรมชน*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

- ฉัตรชัย หวังมีงมี. (2560). “สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 : ปรับการเรียน เปลี่ยนสมรรถนะ ใน *Journal of HR in telligence*. สถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560. 2560.
- ชรอยวรรณ ประเสริฐผล.(2556). “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา”วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่ 15 ฉบับพิเศษ พฤศจิกายน 2556.
- ชวนพิศ ศิลาเดช.(2562). “การพัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนมาตรฐานสากล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2, มปป.
- ชัต บุญญา. (2550) หลักการและแนวคิดในการนิเทศการศึกษายุคใหม่. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.nitesonline.net>. กุมภาพันธ์ 2550, สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2562.
- ชัยวัช สุริกร,พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2022). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้บริหารสถานศึกษากับ สมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. วารสาร วิจัยวิชาการ, 5(2), 65–76.
- ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2547). การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เคแอนดพีบุคส.
- ชาญชัยณรงค์ ทรงศาศรี. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการ ดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้หลักการทางสิ่งแวดล้อมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ บัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชารี มณีศรี. (2542). การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ชินวัฒน์ นิเจนตร. (2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 4(2) : 71 – 102. (กรกฎาคม – ธันวาคม 2560).
- ชุมพล เสมอจันทร์. (2014). รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (*Research and Development : R & D*). *Life Sciences and Environment Journal*, 10(1-2), 97–104.
- ดุขฎิ อายุวัฒน์.(2550). กระบวนการวางแผนพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม. ขอนแก่น : คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เดชน์ภรณ์ เนียมสุวรรณค์,อนุชา กอนพวง,ปรกรณ์ ประจันบาน,อุลอง ชาตรุประชีวิน. (2015). รูปแบบการบริหารการนิเทศการศึกษา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY*, 17(1), 49–58.
- ถนอมพร เลาทจรัสแสง. (2545). *Design e-Learning : หลักการออกแบบ และการสร้างเว็บไซต์เพื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อรุณการพิมพ์.

- ทศนา แชมมณี . (2548). *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- _____. (2551) *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2552). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ : แอดทีฟปรีน.
- ธนันต์ คณธรมย์. (2555) *ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามรูปแบบการนิเทศภายในกับความ ต้องการการนิเทศภายในของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 18*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธีระ รุญเจริญ . (2550). *การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ธีระ รุญเจริญ และวาสนา ศรีไพโรจน์. (2554). *กลยุทธ์การพัฒนาความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- นันทา ทั้งสุวรรณ ,วรรณวิศา สีนุสรณ์ คล้ายจำแลง ,สุชาดา นันทะไชย. *สรรพนะของครูปฐมวัยกลุ่ม โรงเรียนโชคชัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.วารสารครุศาสตร์ ปริญญาตรี ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) 2563 : 105-119.*
- นาฏยา ธรรมกิจวัฒน์. (2552). *การพัฒนาระบบการนิเทศภายในโรงเรียนอัสสัมชัญ อำเภอมือง จังหวัด บุรีรัมย์.ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.*
- นิคม ถนอมเสียง. (2550). *เอกสารประกอบการอบรม เรื่องการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม*. ภาควิชาสถิติและประชากรศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2552). *การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2545). *การวิจัยทางการวัดผลประเมิน*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- _____. (2549). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง หาญพานิช. (2546). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจพร สมานมาก. (2554). *รูปแบบการจัดการศูนย์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยแบบองค์รวม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปนัดดา หมอยา. *การพัฒนาระบบการนิเทศแบบสอนแนะในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24. วารสารบัณฑิตศึกษาปีที่ 15 ฉบับที่ 69 เมษายน – มิถุนายน 2561 : 52-61.*

- ประชา แสนเย็น. (2558). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี หล้าเบญจสะ. (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. สาขาการวัดและประเมินผล. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การนิเทศการสอน*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อสร้างสรรค์.
- พระมหาสหัส คำคุ้ม. (2556). *การพัฒนารูปแบบการบริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีประทุม.
- พาสนา ชลบุรีพันธ์. (2560). *รูปแบบการนิเทศการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิสมัย อรทัย และศรีเวียงแก้ว เต็งเกียรติตระกูล. (2554). *การประเมินความต้องการจำเป็นด้านการจัดการศึกษาของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามการรับรู้ของ บัณฑิตพยาบาล* ราชวิทยาลัย. Rama Nurs J • October - December 2011. Vol. 17 No. 3 หน้า 463-477
- พัชรดา นาคา .*การพัฒนากิจกรรมการฝึกอบรมแบบผสมผสานตามแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้แอปพลิเคชันสำหรับการเรียนการสอน ของครูวิทยาลัยนาฏศิลปสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์*.วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษาปีที่ 4 ฉบับที่ 2 : 94-114.
- พัชนี แดนเสนา. (2563). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนเอกชน*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิพัฒน์ ประดับเพชร. (2557). *การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิระพงษ์ รุ่งเรืองศิลป์. (2554). *ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 4*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ไพรินทร์ เหมบุตร. (2556). *กลยุทธ์การนิเทศเพื่อการพัฒนาคู่มืออาชีพในเครือข่ายการนิเทศที่ 18*. ปริญญาโทการศึกษาดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ภัณฑิรา สุปการ. (2558). “รูปแบบการบริหารจัดการการนิเทศการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21”.

วารสาร *Veridian E-Journal*, Slipakorn University ฉบับที่ 2, เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2558.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. ประทุมธานี : พิมพ์ที่โรงพิมพ์เทียนวัฒนา พรินท์ติ้ง.

มาลินี บุญรัตพันธุ์. (2559). *การนิเทศแบบเชิญชวน (Invitational Supervision)*. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2559) : 267-284.

มะลิวัน สมศรี. (2563). *การพัฒนาารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ยุพิน ยืนยง. (2553). *การพัฒนาารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู*. นครปฐม. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ระวี อัจหาญ. (2550). *การพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายใน โรงเรียนบ้านดงบัง อำเภอบางบาล จังหวัด ร้อยเอ็ด*. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2557). *การนิเทศการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. สงขลา: นาติลป์โฆษณา.

เรื่องกิตต์ วะชุม. *ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานตามกระบวนการนิเทศภายในกับประสิทธิภาพการสอน ของครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนมเขต*

2The Relationship between Supervision Procedure within the School and Instruction Efficiency of Teacher under the Office of Nakhon Phanom

Educational Service Area 2. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม ; ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 : กันยายน ธันวาคม 2555: 41- 48.

ละอองทิพย์ บุญเกียรติ. *รูปแบบการนิเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา The Supervisory Model for Learning Management in the Secondary School*.

วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์ 14(2): พฤษภาคม-สิงหาคม 2562 : 141 – 147.

- วนิดา ฉัตรวิรามคม. (2546). *การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้าง ความรู้ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องระบบนิเวศ*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณพร สุขอนันต์. (2550). *รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาขนาดเล็ก*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรภา เล่าเรียนดี. (2541). *การนิเทศเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน*. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- _____. (2553) *การนิเทศการสอน*. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- _____. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอน และการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎี กลยุทธ์ สู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2552) “*การวิจัย และพัฒนา (Research and Development)*”. วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 : กรกฎาคม – ธันวาคม 2552.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2553). *การวิจัยพัฒนารูปแบบ*. วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (กรกฎาคม-ธันวาคม), 2(4).
- วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด.(2562). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report:SAR) ประจำปีการศึกษา 2561*. ร้อยเอ็ด : ม.ป.พ.
- ศรัญญา วันลักษณะ*, พัชรา เดชโฮม. *การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนหนองใหญ่ (ทำคำปานขำอนุสรณ์) สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร (The Operation Internal Quality Assessment of Klongnongyai School(Thongkam Pamkham-Anusorn), Bangkhae District Office, Bangkok*.วารสารวิจัยรำไพพรรณี ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2564 : 138-150.
- ศักดิ์จิต มาศจิตต. (2550). *การพัฒนา รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำหรับสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในเขตตรวจราชการที่ 11*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2559). *การวิจัยและพัฒนาการศึกษาไทย: วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย* ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม.
- สงัด อุทรานันท์. (2552) *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2559).*การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม)*. กรุงเทพฯ:ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562 28 มีนาคม). เรื่อง การใช้หลักสูตรนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. คำสั่งที่ วธ 187/2562.
- สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา. (2549). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูและ
บุคลากรทางการศึกษา*. ปี 2549 -2551. สำนักปลัดกระทรวง : กระทรวงศึกษาธิการ.
_____. (2550). *รูปแบบและการวิจัย*. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- สามารถ ผ่องศรี. (2563). *รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน
ประถมศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุฎ
บัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สามารถ ทิมนาค. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการนิเทศกับกระบวนการนิเทศงาน
วิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ เขตการศึกษา 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. (2561). *คู่มือการนิเทศ กำกับ ติดตาม การพัฒนา
คุณภาพการศึกษา*. ศรีสะเกษ : ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *เอกสารประกอบการศึกษาดำเนินงานเอง
หลักสูตรผู้ช่วย ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
พัฒนาข้าราชการครูเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งสายงานผู้บริหารในสถานศึกษา ปงบประมาณ 2547.
กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ*.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช
2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ : บริษัทพริททวนกราฟ
ฟิค จำกัด.สำนักงานมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2553). *แนวทางการดำเนินงานโรงเรียน
มาตรฐานสากล*. กรุงเทพฯ: สำนักฯ.
- สิริกร คำมูล. (2556). “การพัฒนาแบบการนิเทศการศึกษาสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนก
สามัญศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ”. วารสารศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัย
นเรศวร. Vol15 No 3 (2513) : กรกฎาคม 2556.
_____. (2551). *สมรรถนะของครูมืออาชีพในการนิเทศตามมาตรฐานด้านความรู้ / มาตรฐาน
ประสบการณ์สอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุไม บิลโบ. (ม.ป.ป.) “สมรรถนะ ทักษะและบทบาทของครูไทยในศตวรรษที่ 21.” เอกสาร
ประกอบการเรียนรายวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ: บทบาทครูในยุคเทคโนโลยี
สารสนเทศ. วิทยาลัยการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์อาจ นัยพัฒน์. (2554). *การออกแบบการวิจัย : วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสานวิธี*.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรสา กุลศิลา. (2555). *การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการเรียนรู้ของ
ครูคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษา ปที่1-3*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, หลักสูตรและ
การนิเทศ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรอุมา บวรศักดิ์. (2561). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณ
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชลี ธรรมะวิสิฎฐ์. (2555). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2555.
http://53010515009g4.blogspot.com/2012/01/blog-post_30.html.
- อุดมสิน คันธภูมิ. (2558). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
สำหรับ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2551). *แนวทางการสร้างรูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษา*. บรรยายเนื่อง
ใน โอกาสการสัมมนาและนำเสนอผลงานวิจัยและนวัตกรรม ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพมหานคร วันที่ 24 มิถุนายน 2551.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพา
เนรมิตการพิมพ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Acheson, Keith A. and Gall, Meredith Damien. (1997). *Techniques in the Clinical
Supervision of Teacher*. 4 th ed. Newyork : Longman.
- Adams and Dickey. (1953). *Basic principles of Supervision*. Ran Nager, New Del
Delhi : Eurasia Publishing House.
- Alfonso, Robert J. and others. (1981). *Instructional Supervision*. Boston :Allyn and
Bacon.

- Beyene, Tilahun. (1983). "The Kind of School Supervision Need Developing. Countries : Case Study Ethiopia". *Journal of Educational Research Columbus*. 7 March 1983.
- Briggs, Thomas and Justman.(1952). *Improving Instruction Through Supervision*. New York : The Mcmillan.
- Brown and Moberg. (1980). *Organizational Theory and Management : A Macro Approach*. New York : John Wiley & Sons.
- Burton, William H. and leo J. Brueckner. (1955). *Supervision: Associate Process*. New York.Clouse, S.D. (1997) " Molecular genetic analysis of brassinosteroid action," *The Plant Journal*. 10 : 1-8.
- Corsini, R.J. & Auerbach, A.J. (2007). *Educational planning for development*. New York St.Martin's Press.
- Cruz,O.J. (2000). *The Efficacy of the Social Work Model of Supervision for Education*. Inlinois : Doctoral Dissertation University. Urbana-Champian.
- Glatthorn, A.A. (1984). *Differentiated Supervision*. Washington D.C. : Association for Supervision and Curriculum Development.
- Glickman,C.D. (2004). *Educational Administration : Theory Research and Practice*. 6th ed. New York : McGraw-Hill Inc.
- Gold hammer, R., Anderson, R.H. and Krajewski, R.J. (1980). *Clinical Supervision: Special Methods for the Supervision of Teacher*. (2nd ed.). New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Gwynn, J. Minor. (1974). *Theory and Practice of Supervision*. New York : Dodd Mead & Company.
- Harris, Ben M. (1985). *Supervisory Behavior in Education*. Prentice- Hall, Englewood Cliffs, Newlerys.
- Hughes, L.W. (1999) *The principal as leader*. (2nd ed), New Jersey: Prentice – Hall, Inc.
- Joyce and Weil. (1996). *Model of teaching*. 5th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Keevees, Jonh P.(editor). (1997). *Education Research Methdologyod and Measurement: International Handbook*. U.K : Pergamn Press.

Keeves P.J. (1988). Educational research, methodology and measurement :An international handbook. Oxford : Pergamon Press.

Lucio and Mcneil, Jonh D. (1979) *Supervision : A synthesis of Through and Action*.New York : McGraw-Hill.

McNerney, Charles Joseph.(1987). *The Relationship Between Selected Structure-Of-Intellect Abilities and Achievement in a Community College*. (Online) Available [http:// www.lib.umi.com/2dissertations/fullcit/8706322](http://www.lib.umi.com/2dissertations/fullcit/8706322). 4 January 2004 .1987.

Neagley, R.L. and D.N. Evans. (1964). *Handbook for Effective Supervision of Instruction*. Englewood Cliffs : Prentice-Hall.

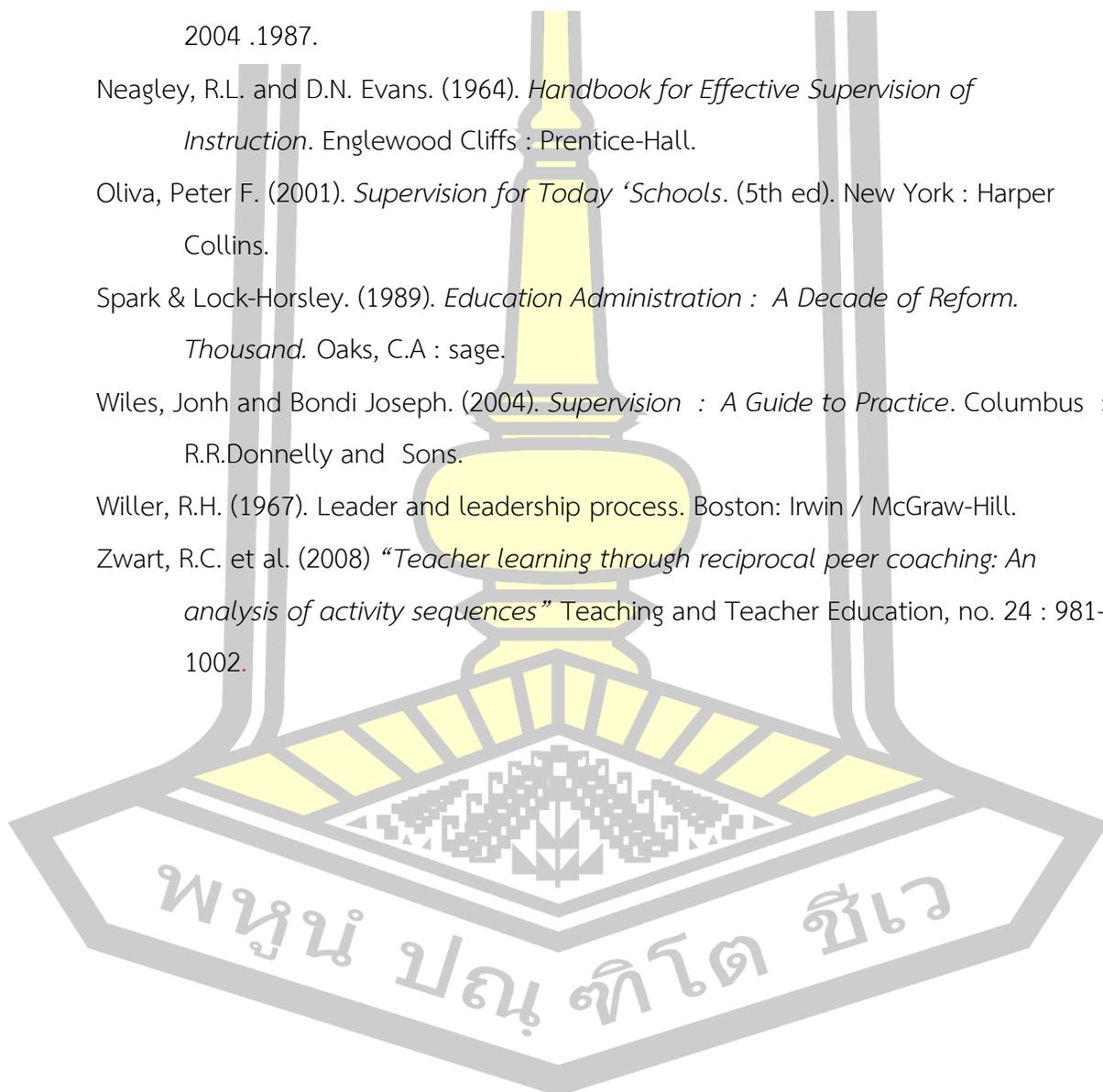
Oliva, Peter F. (2001). *Supervision for Today 'Schools*. (5th ed). New York : Harper Collins.

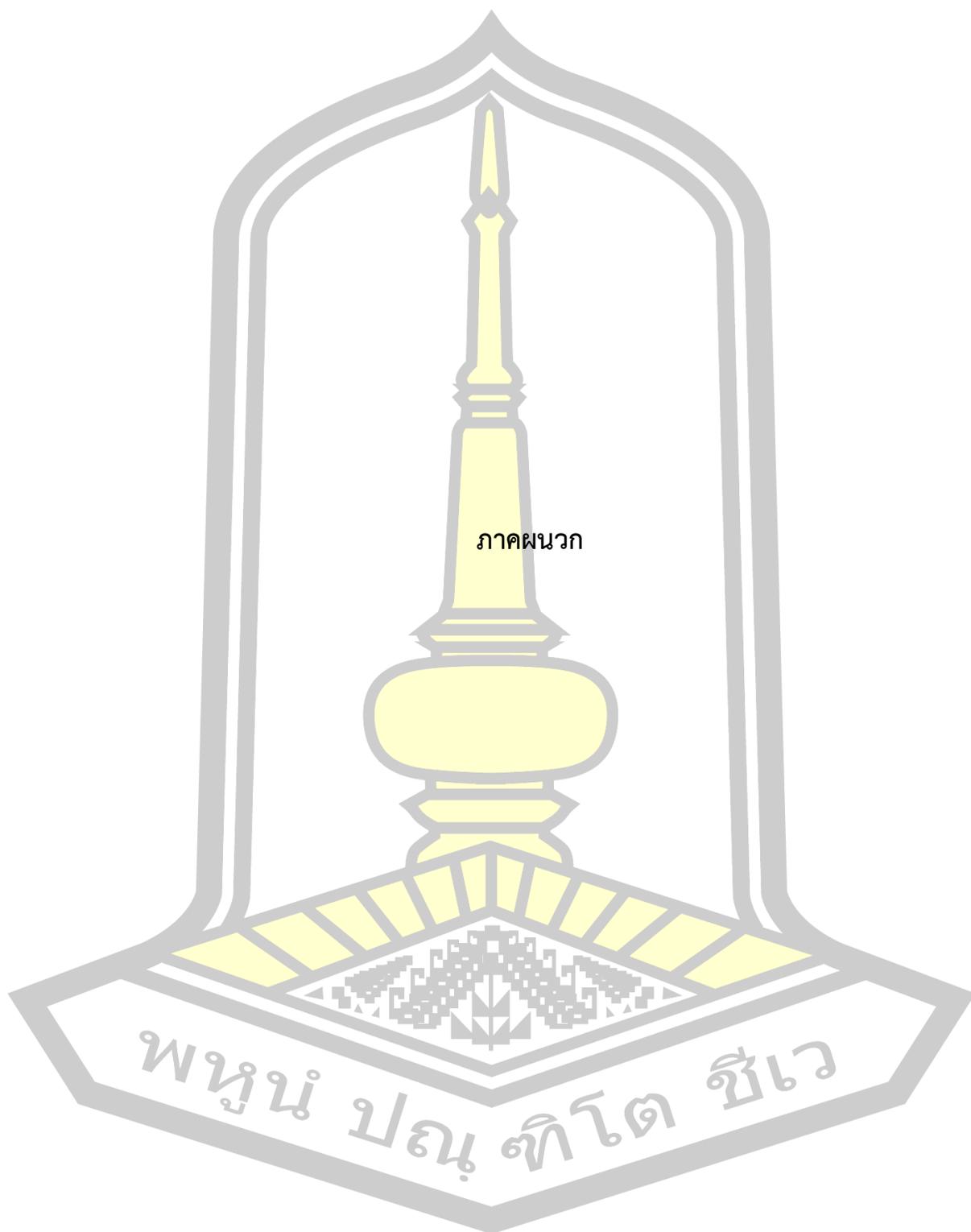
Spark & Lock-Horsley. (1989). *Education Administration : A Decade of Reform*. Thousand. Oaks, C.A : sage.

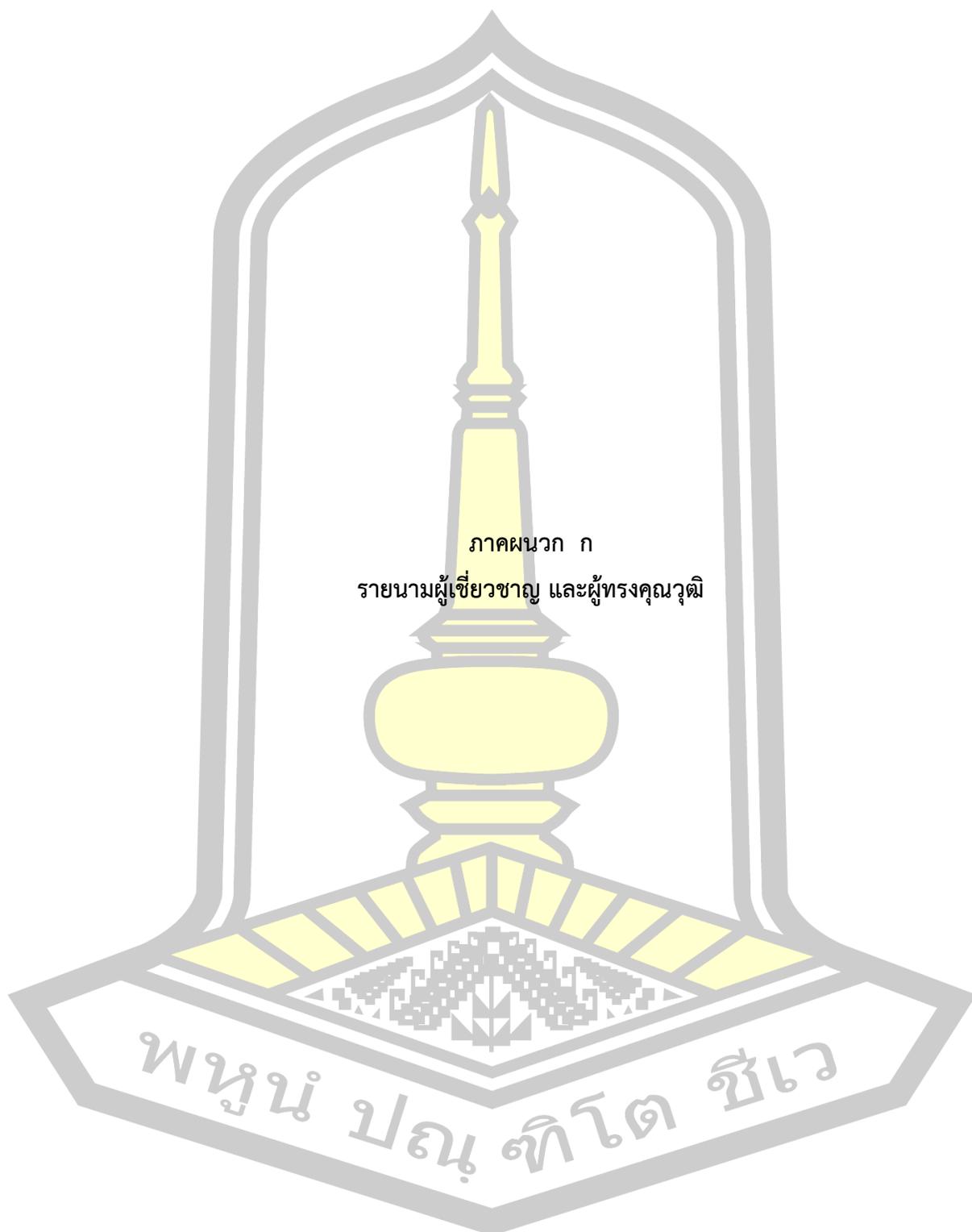
Wiles, Jonh and Bondi Joseph. (2004). *Supervision : A Guide to Practice*. Columbus : R.R.Donnelly and Sons.

Willer, R.H. (1967). *Leader and leadership process*. Boston: Irwin / McGraw-Hill.

Zwart, R.C. et al. (2008) "Teacher learning through reciprocal peer coaching: An analysis of activity sequences" *Teaching and Teacher Education*, no. 24 : 981-1002.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ

พหุมนุ ปณุ ทิโต ชีเว

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบ การศึกษาภาพปัจจุบันและ
สภาพที่พึงประสงค์การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ประสบการณ์และตำแหน่งงานในปัจจุบัน
1	รศ.ดร.ฉลาด จันทร์สมบัติ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา
2	ผศ.ดร.ภูริ วงศ์วิเชียร	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อาจารย์ประจำคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย การวัดและประเมินผลการศึกษา
3	ดร.กัลยาณี ยิ่งสังข์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการนิเทศการศึกษา
4	ดร.สุวัฒน์พงษ์ ร่มศรี	รองศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและการนิเทศการศึกษา
5	ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพสินธุ์ เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการการสอน

พหุ อนุ กิติ โต ชีเว

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัดองค์ประกอบรูปแบบการนิเทศ
ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	ผศ.ดร. กาญจน์ เรืองมนตรี	ประธานหลักสูตรสาขาการนิเทศการศึกษา อาจารย์ ภาควิชาบริหารและพัฒนา ประธานการสนทนากลุ่ม
2	รศ.ดร.ประเสริฐ เรือนนระการ	อาจารย์ภาควิชาวิจัย และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
3	ดร.สัมพันธ์ คำฟูย	อดีตศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ อดีต ผอ.กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สพม.26 ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
4	ดร.สมหวัง พันธะลี	อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ศธจ.กาฬสินธุ์ อาจารย์ ม.ศรีปทุม ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
5	ดร.วีระพงษ์ เทียมวงศ์	อดีตศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
6	ดร.จรัล น่วมมะโน	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัด การศึกษา สพม.กาฬสินธุ์ ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
7	ดร.สัมพันธ์ คำฟูย	อดีตศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ อดีต ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สพม.26 ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
8	ผศ.ดร. สุขสันติ แวงวรรณ	อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
9	ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร	อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม

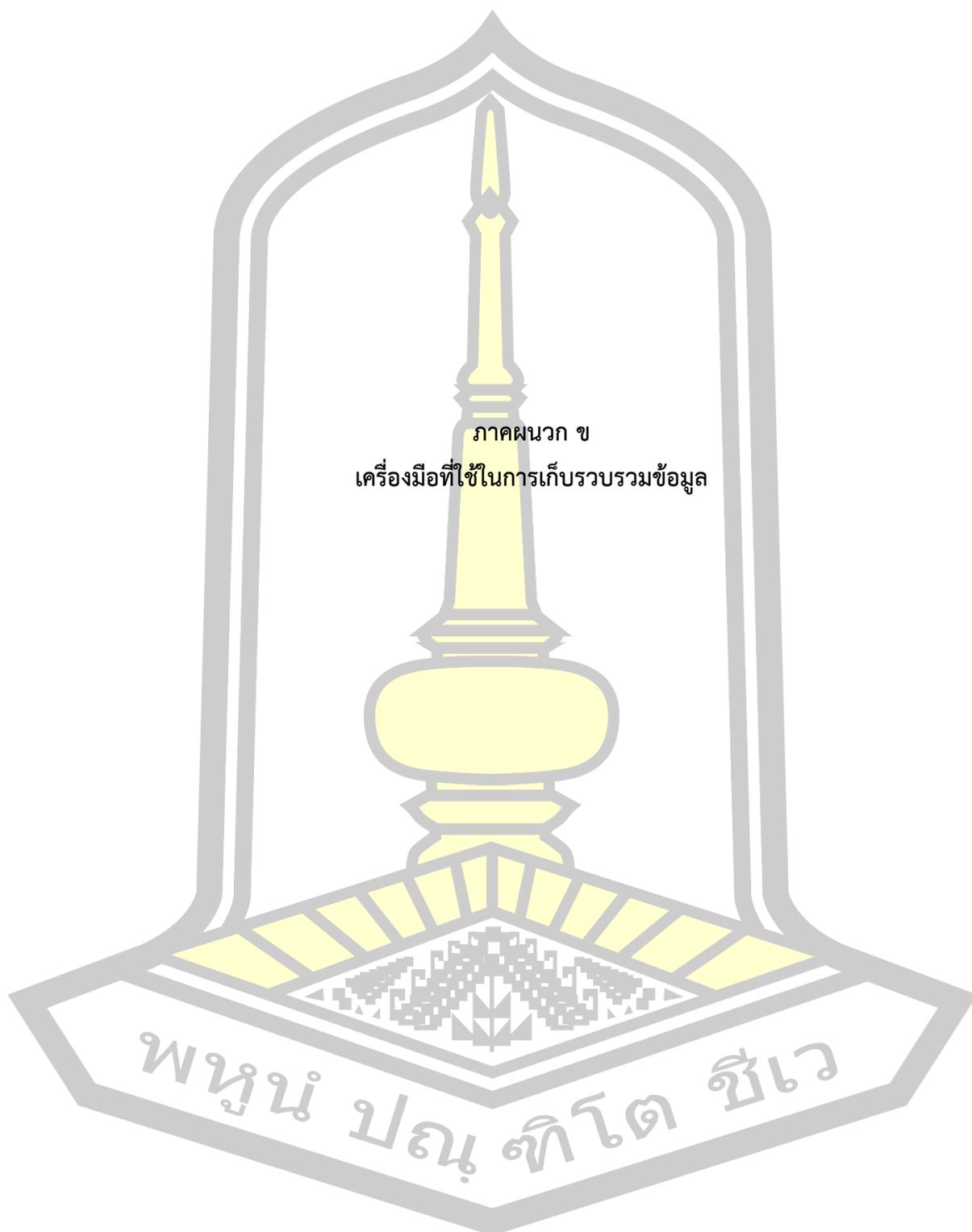
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัดองค์ประกอบรูปแบบการนิเทศ
ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
10	ดร.กัลยาณี ยั่งสังข์	อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม
11	ดร.รวีปรีญา แตนเสนา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator)
12	นางมนัสวรรณ สุรวาทศิลป์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา ผู้จัดบันทึกการสนทนากลุ่ม (Note Taker)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	ศ.เกียรติคุณ ดร.ธีระ รุญเจริญ	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
2	ดร.สัมพันธ์ คำผุย	อดีตศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ อดีต ผอ.กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล สพม.26
3	ดร.สมหวัง พันระลี	อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ศรจ.ภาพสินธุ์ อาจารย์ ม.ศรีปทุม
4	ดร.สามารถ ผ่องศรี	รองศึกษาธิการจังหวัดยโสธร
5	ดร.วีระพงษ์ เทียมวงศ์	อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย
6	ดร.จรัล น่วมมะโน	อดีตศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ -ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการ จัดการศึกษา สพม.ภาพสินธุ์
7	รศ. ดร.ฉลาด จันทรมบัติ	อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8	ผศ.ดร.ธัญญลักษณ์ อุบลเลิศ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
9	รศ.ดร.วาสนา บุญญาพิทักษ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
10	ดร.กิตติศักดิ์ สินธุ์โคตร	อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาพสินธุ์
11	ดร.กัลยาณี ยังสังข์	อาจารย์ วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม
สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นแบบประเมินความความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีวัตถุประสงค์ให้ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้กรุณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถามระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไป
2. โปรดพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์ว่ามีความสอดคล้องกันอย่างไร โดยพิจารณาจาก

ระดับการประเมิน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับ
วัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับ
วัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับ
วัตถุประสงค์

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ข้อคิดเห็นเพื่อเป็นประโยชน์ทำให้งานวิจัยมีความชัดเจน และขอขอบพระคุณที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นักศึกษาระดับคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม
สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์ว่ามีความสอดคล้อง
กันอย่างไร โดยพิจารณาจาก

- +1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาหรือข้อความกับวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์				
	1. ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน				
	การดำเนินการด้านการนิเทศ				
	การเรียนการสอน				
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	1. มีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบด้านการศึกษาสภาพปัจจุบันในการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างชัดเจน				
	2. มีการสำรวจสภาพปัจจุบันการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ				
	3. มีการกำหนดนโยบายและแนวทางการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยที่ชัดเจน				

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกชั้น ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ,ผลการสอบ O-NET, ผลการทดสอบสมรรถนะวิชาชีพ และนำมาใช้ในการวางแผนการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์				
	5. มีการวิเคราะห์นโยบายของกระทรวงวัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิสัยทัศน์ด้านการศึกษาของวิทยาลัย เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย				
	6. มีการจัดให้ครูมีส่วนร่วมในการประชุมวางแผน และจัดทำโครงการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	7. มีการรับฟังความคิดเห็นของครูผู้สอน เพื่อใช้ประกอบ การตัดสินใจการดำเนินงานนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	8. การวิเคราะห์ปัญหา จุดเด่น จุดด้อย และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงานนิเทศส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	9. มีการศึกษารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูที่ประสบความสำเร็จ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด การเรียน การสอน ของครูในวิทยาลัย นานาชาติ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	10. มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ คู่มือ การปฏิบัติงานของครูในการจัดการเรียน การสอนและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนการสอนของครู ในวิทยาลัย				
	2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ				
	11. มีการสำรวจความต้องการรับ การพัฒนาของครูผู้สอนของวิทยาลัย				
	12. มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ครูด้านการนิเทศ การจัดการเรียนการสอน ของครูก่อนการดำเนินงาน				
	13. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะ การนิเทศแก่ครูผู้ให้การนิเทศ เช่น ทักษะการสังเกต การตั้งคำถามสะท้อนคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับการสังเกตการสอน				
	14. มีการพัฒนาครูด้านการสร้างสื่อ เครื่องมือการนิเทศ และการวิเคราะห์ข้อมูลการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด การเรียนการสอน				
	15. มีการพัฒนาครูด้านการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวาง แผนการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษา				
	16. มีการพัฒนาครูด้านการออกแบบ การเขียนแผนการจัดการเรียนสอน ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน และชุมชน				
17. มีการพัฒนาครูด้านการใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการ สอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ					

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	18. มีการพัฒนาครูด้านการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหา และกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน				
	19. มีการพัฒนาครูด้านการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดและประเมินผลอย่างถูกต้องเหมาะสม				
	20. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับโอกาสในการพัฒนา เช่น เข้ารับการอบรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ				
	3. ด้านการวางแผนการนิเทศ				
	21. มีการแต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบด้านการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	22. มีการนำข้อมูลจากการสำรวจสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาใช้วางแผนการดำเนินการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	23. มีการกำหนดการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของวิทยาลัย				
	24. มีการกำหนดบทบาท หน้าที่รับผิดชอบของครูผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศไว้อย่างชัดเจน				
	25. มีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนการดำเนินการตามแผนแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน				

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัด การเรียน การสอน ของครูใน วิทยาลัย นานาชาติ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	26. มีการกำหนดโครงการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน				
	27. มีการจัดให้มีปฏิทินการปฏิบัติงานการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างชัดเจน				
	28. มีการจัดให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดทำโครงการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	29. มีการประชุมคณะทำงาน เพื่อออกแบบจัดทำสื่อ และเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	30. มีการทำคู่มือการปฏิบัติงานการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยแต่ละกิจกรรมอย่างชัดเจน				
	4. ด้านการปฏิบัติการนิเทศ				
	31. มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้ให้การนิเทศและผู้รับการนิเทศ				
	32. มีการให้ความรู้ หรือสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามแผนการการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย				
	33. มีการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ เลือกกิจกรรมนิเทศ วิธีการนิเทศ สื่อและเครื่องมือการนิเทศที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูร่วมกัน				

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	34. มีการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อให้กำลังใจและสังเกตการสอนของครูเป็นรายบุคคล				
	35. มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูตามปฏิทินโดยใช้กระบวนการนิเทศที่ตกลงร่วมกัน				
	36. มีการใช้เครื่องมือในการนิเทศการเรียนการสอนของครูตามที่ตกลงร่วมกันอยู่เสมอ				
	37. มีการติดตาม กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานตามปฏิทิน/ แผนงานนิเทศการจัดการเรียนการสอนของที่กำหนด				
	38. มีการบันทึกข้อมูล ร่องรอย หลักฐานการนิเทศและปัญหาอุปสรรคจากการนิเทศทุกครั้ง				
	39. มีการนำผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูลการนิเทศมาวิเคราะห์ อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ				
	40. มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการนิเทศเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับ				
	5. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ				
	41. มีการประชุมหลังการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อเปิดโอกาสให้ครูในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน				
	42. มีการร่วมกันพิจารณาผลการนิเทศระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศหลังการนิเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง				

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	43. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันด้วยความเป็นกัลยาณมิตร				
	44. มีการประเมินผลการนิเทศแต่ละครั้งและแจ้งให้ผู้รับการนิเทศรับทราบ				
	45. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาจุดแข็งและแก้ไขจุดที่ควรพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของครูร่วมกัน				
	46. มีการสรุปประเด็นที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในครั้งต่อไปร่วมกัน				
	47. มีการเสนอวิธีการและทางเลือกใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนของครูจากการให้ข้อมูลย้อนกลับ				
	48. มีการนำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาวิชาชีพร่วมกัน				
	49. มีการทบทวนวิธีการนิเทศร่วมกันหลังการประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ				
	50. มีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้รับการนิเทศในขณะที่ปฏิบัติภารกิจและหลังการนิเทศ				
	6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ				
	51. มีการดำเนินการประเมินผล 3 ระยะ คือ ก่อนการปฏิบัติงาน ระหว่างการปฏิบัติงาน และหลังการปฏิบัติงาน				
	52. มีการกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลการนิเทศที่เหมาะสมตรงกับสภาพที่เป็นจริง				
	53. มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน				

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ความคิดเห็นเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	54. มีการใช้ข้อมูลที่หลากหลายประกอบในการประเมินผลการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างเหมาะสม				
	55. มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ				
	56. มีการสรุปผล และรายงานการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในทุกภาคเรียน/ปีการศึกษา				
	57. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาชีพทั้งวิทยาลัยและนอกวิทยาลัย				
	58. มีการจัดประชุมสัมมนา จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการนิเทศเพิ่มเติมองค์ความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ให้กับครูทุกภาคเรียน/ปีการศึกษา				
	59. มีการจัดนิทรรศการนำเสนอผลงานเผยแพร่ผลงานที่เกิดจากการนิเทศและยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ดีด้วยวิธีการที่เหมาะสม				
	60. มีการนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานนิเทศไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย				

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการ
เรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

.....

.....

2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ

.....

.....

3. ด้านการวางแผนการนิเทศ

.....

.....

4. ด้านการปฏิบัติการนิเทศ

.....

.....

5. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ

.....

.....

6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ

.....

.....

7. ด้านอื่นๆ

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งที่ท่านเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถาม

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นิสิตระดับดุขุฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง

1. การวิจัยนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลัทธิสุตรการศึกษาดุขุฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยแบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ปรากฏในวิทยาลัยของท่านให้ครบทุกประเด็น และทุกด้าน ซึ่งคำตอบเหล่านี้จะนำเสนอผลงานวิจัย ในภาพรวมจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านแต่ประการใด

2. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้สอน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ

เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ขอความอนุเคราะห์ส่งกลับคืนผู้วิจัย ตามที่อยู่ด้านหลังแบบสอบถามด้วย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 30 ปี 30 - 40 ปี
 41-50 ปี 51-60 ปี
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี 10 - 15 ปี
 16 - 20 ปี 21 ปีขึ้นไป
5. ตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
 ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าภาควิชา
 หัวหน้ากลุ่มสาระ ครูผู้สอน
 อื่นๆ ระบุ.....
6. สังกัดวิทยาลัย
 วิทยาลัยนาฏศิลป์
 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี
 วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่
 วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา
 วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช
 วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง
 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
 วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี
 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย
 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี
 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ที่	รายการสอบถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
58.	มีการจัดประชุมสัมมนา จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการนิเทศ เติบโตองค์ความรู้และเทคนิคใหม่ๆ ให้กับครูทุกภาคเรียน/ปีการศึกษา										
59.	มีการจัดนิทรรศการนำเสนอผลงาน เผยแพร่ผลงาน ที่เกิดจากการนิเทศ และยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่ดีด้วย วิธีการที่เหมาะสม										
60.	มีการนำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานนิเทศไปใช้ ในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของ ครูในวิทยาลัย										

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียน
การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. ด้านสภาพปัจจุบันการดำเนินการนิเทศการเรียนการสอน

.....

2. ด้านการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ

.....

3. ด้านการวางแผนการนิเทศ

.....

4. ด้านการปฏิบัติการนิเทศ

.....

5. ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ด้านการประเมินผลการนิเทศ

7. ด้านอื่นๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้
 ที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้
 นางสาวนันทวัน พนมเขต (ผู้วิจัย)

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู โรงเรียนเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)
 การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง

การวิจัยนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยแบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ปรากฏในสถานศึกษาของท่านให้ครบทุกประเด็น และทุกด้าน ซึ่งคำตอบเหล่านี้จะนำเสนอผลงานวิจัย ในภาพรวมจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านแต่ประการใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหุ นั ปณุ สกั โตะ ชีเว

แบบสัมภาษณ์

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อมูลผู้สัมภาษณ์

ชื่อ - สกุล วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์.....

เวลา : สถานที่.....

ข้อมูลผู้ถูกสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล : สถานะ :

ระดับการศึกษา : อายุงาน :

1. ท่านได้มีการกำหนดนโยบายด้านการนิเทศ และมีการสำรวจความต้องการการนิเทศ
ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู อย่างไร

2. เมื่อมีการกำหนดนโยบายด้านการนิเทศแล้ว ท่านได้มีให้ความรู้ก่อนการนิเทศ สำหรับ
ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านได้มีการวางแผนการนิเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู อย่างไร

4. ท่านมีกระบวนการในการปฏิบัติการณ์เทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในสถานศึกษา/ในสังกัด ของท่านอย่างไร

พจนานุกรมศัพท์ สหเว

5. เมื่อดำเนินการนิเทศเรียบร้อย ได้มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูผู้สอน อย่างไร

6. ในการประเมินผลการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ท่านได้ดำเนินการอย่างไร

7. ด้านอื่นๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้
 ที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง
 นางสาวนันทวัน พนมเขต (ผู้วิจัย)

พหุบัณฑิตศึกษา

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
 เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ)

คำชี้แจง

1. การสนทนากลุ่มครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการนิเทศ และแนวทางการนิเทศ ผ่านการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ จนได้ร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาการนิเทศ 4) กระบวนการนิเทศ 5) การประเมินรูปแบบ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ

2. แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม

ตอนที่ 2 รายการสนทนากลุ่ม

3. ความคิดเห็นของท่านและข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะนำไปใช้เพื่อการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะองค์รวมเท่านั้น ไม่มีผลเสียหาย หรือเกิดผลกระทบต่อองค์กร หรือท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
 เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ)

คำชี้แจง แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม
 ตอนที่ 2 รายการสนทนากลุ่ม/ประเด็นคำถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม

1. ชื่อ-สกุล ผู้เข้าร่วม.....
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
3. สังกัดหน่วยงาน
4. วุฒิการศึกษาสูงสุดสาขาวิชา.....
5. ประสบการณ์การทำงานปี
6. ความเชี่ยวชาญ/ความสามารถพิเศษ

ตอนที่ 2 รายการสนทนากลุ่ม/ประเด็นคำถาม

ข้อที่ 1 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผู้วิจัยกร่างขึ้นมา มีเนื้อหาครอบคลุม ครบถ้วนหรือไม่ อย่างไร

1. หลักการของรูปแบบ

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

3. เนื้อหาการนิเทศ

4. กระบวนการนิเทศ

5. การประเมินรูปแบบการนิเทศ

6. เงื่อนไขความสำเร็จ

ข้อที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่ผู้วิจัยร่างขึ้นอย่างไร

ข้อที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่ทำให้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียน

การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประสบผลสำเร็จได้นั้น คืออะไร
และความดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

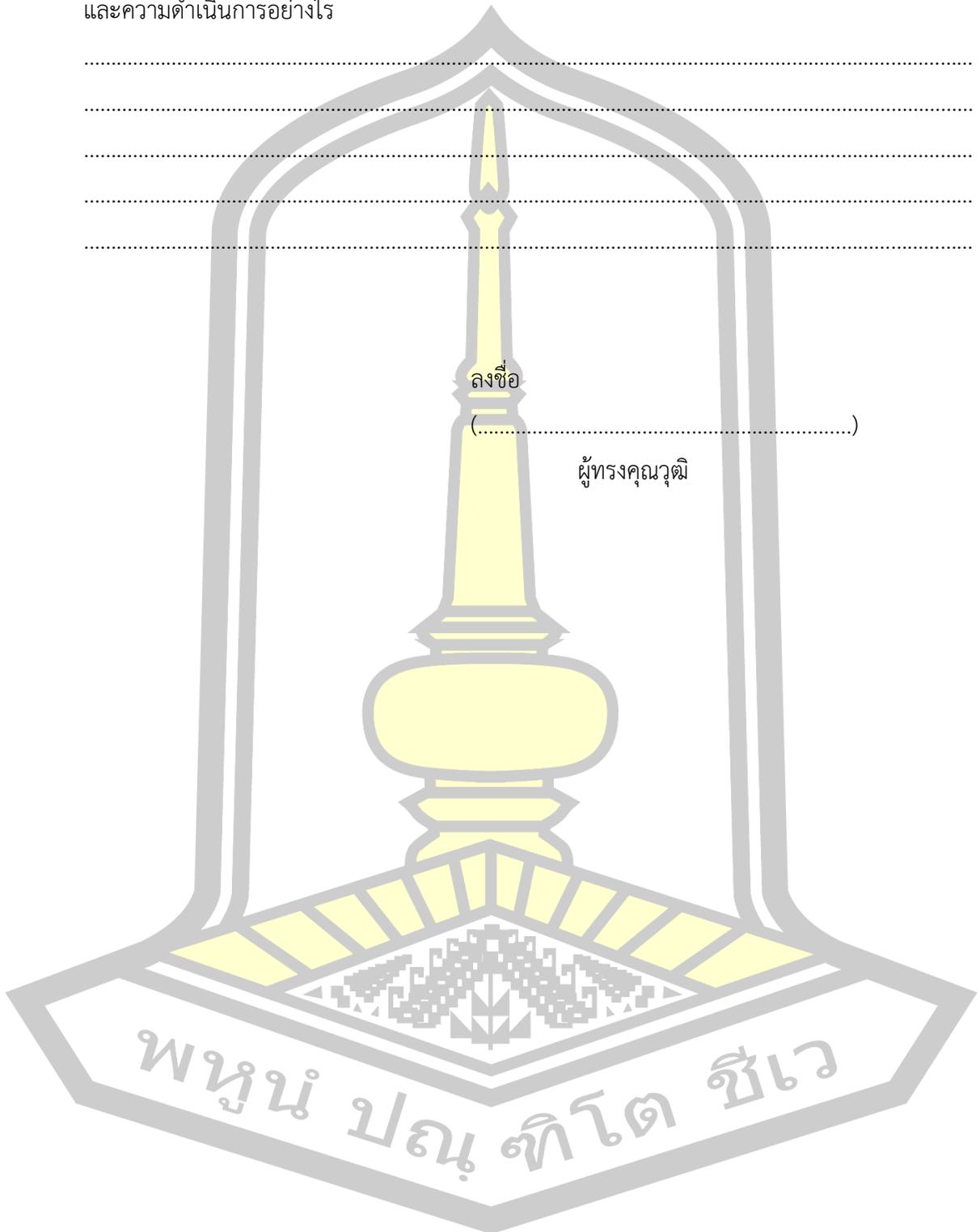
.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ)

คำชี้แจง แบบประเมินร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ความมีประโยชน์ ของร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. แบบประเมินนี้ มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 3 แบบประเมินร่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 4 ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-สกุล
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
3. หน่วยงาน
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
5. ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. การตอบแบบประเมินความคิดเห็น ขอความอนุเคราะห์ท่านได้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่า รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ
ความมีประโยชน์ ระดับใด และแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม
โดยระดับคะแนนที่ให้มีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. หากท่านเห็นว่ามีความจำเป็นต้องปรับปรุงหรือเพิ่มเติมประการใด ขอความกรุณาเขียนข้อมูล
ลงในช่องความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

พหุ อนุ ชาติ โด ชี เว

ข้อที่	ประเด็นการตรวจสอบและประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	(Training) 4.2.3 การทดสอบหลังการอบรม (Post-test)															
4.3	<p>ขั้นที่ 3 A : Action การปฏิบัติการนิเทศ</p> <p>4.1 การวางแผนการดำเนินงาน (Planning-P)</p> <p>4.2 การเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงาน (Informing - I)</p> <p>4.3 การปฏิบัติงานตามแผน (Doing - D)</p> <p>4.4 การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Evaluation - E)</p> <p>4.5. การเผยแพร่ขยายผล (Diffusing - D)</p>															
4.4	<p>ขั้นที่ 4 R : Reflection การสะท้อนผล</p> <p>ใช้กระบวนการ AAR จะใช้ 4 คำถาม คือ</p> <p>4.1 สิ่งที่ได้คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)</p> <p>4.2 สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)</p> <p>4.3 สิ่งที่แตกต่างกันและทำไมจึงแตกต่างกัน (How Differentiate)</p> <p>4.4 สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)</p>															
4.5	<p>ขั้นที่ 5 E : Evaluation การประเมินผล</p> <p>การนิเทศ</p> <p>4.5.1 ปัจจัยป้อนเข้าด้านการนิเทศ (Input)</p> <p>4.5.2 กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ (Process)</p> <p>4.5.3 ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)</p>															

5. การประเมินรูปแบบการนิเทศ

ข้อที่	ประเด็นการตรวจสอบและประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาปรับปรุงพัฒนารูปแบบการนิเทศต่อไป															
6. เงื่อนไขความสำเร็จ																
6.1	ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนิเทศ มีทักษะการนิเทศสามารถนำใช้ ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียน การสอน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา															
6.2	ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการกำหนดนโยบาย ลงสู่การปฏิบัติร่วมกันเพื่อพัฒนาการเรียนการ สอนโดยความร่วมมือของอย่างเป็นระบบ และ ต่อเนื่อง															
6.3	ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ มีการสรุปผลการนิเทศ และนำผลการนิเทศมาวางแผนพัฒนา ปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและ เป็นระบบ															
6.4	ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศทุกคนได้แสดง ศักยภาพร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างยั่งยืน															

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นร่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.1	ความเป็นมาและความสำคัญ															
3.2	จุดมุ่งหมายของคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.3	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.4	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ															
3.5	รายละเอียดของรูปแบบการนิเทศรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.6	รายละเอียดของกรอบของเนื้อหาการนิเทศ															
3.7	รายละเอียดกระบวนการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.8	การวัดและประเมินผล เครื่องมือวัด และเกณฑ์การวัดประเมินผลตามรูปแบบการนิเทศรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบัน															

ข้อ	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	บัณฑิตพัฒนศิลป์															

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. หลักการของรูปแบบ

.....

.....

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

.....

.....

3. เนื้อหาการนิเทศ

.....

.....

4. กระบวนการนิเทศ

.....

.....

5. การประเมินรูปแบบการนิเทศ

.....

.....

6. เงื่อนไขความสำเร็จ

.....

.....

7. ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

7.1 ความเป็นมา

7.2 จุดมุ่งหมาย

7.3 นิยามศัพท์

7.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.5 รายละเอียดของรูปแบบ

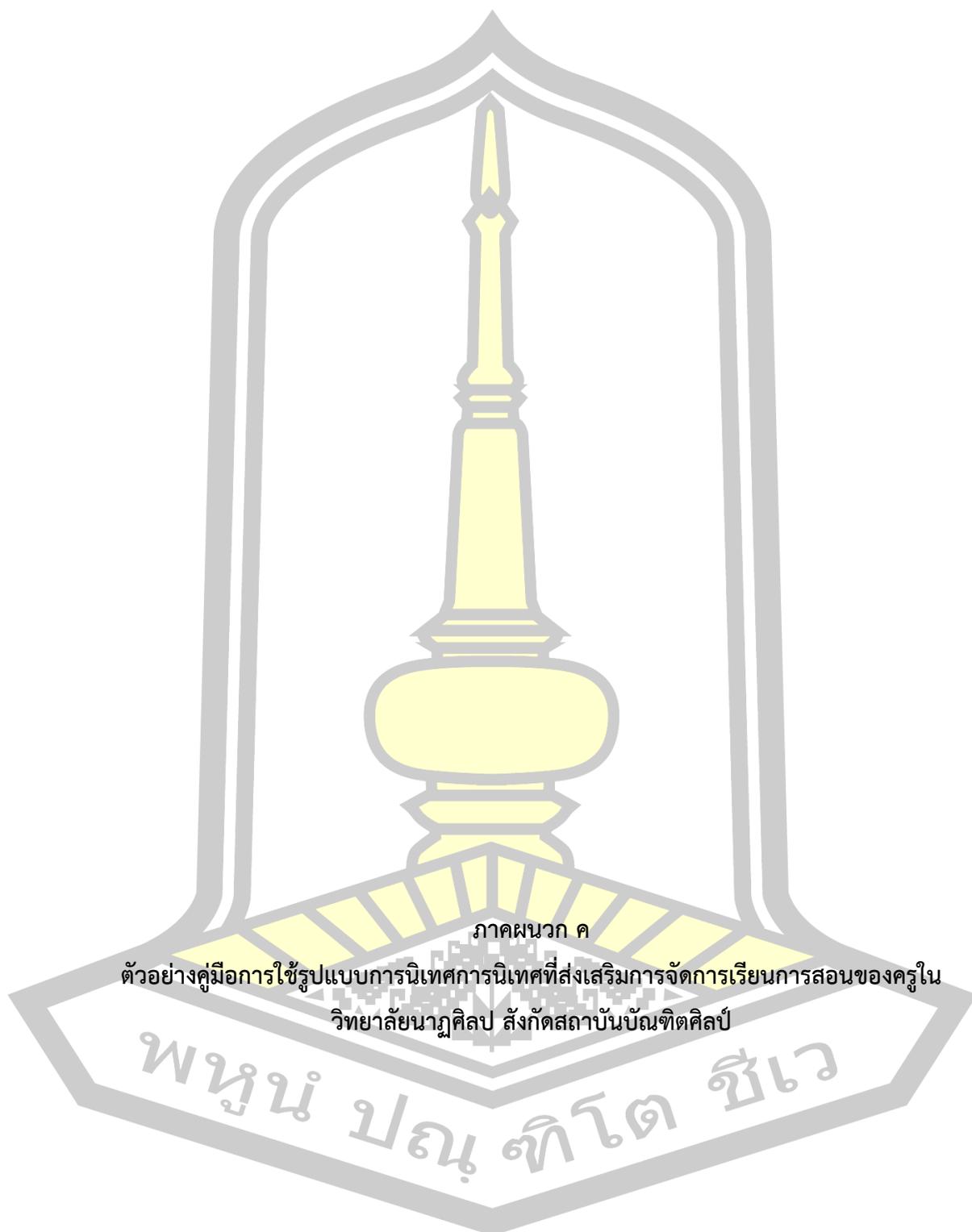
7.6 กรอบเนื้อหาการนิเทศ

7.7 กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ

7.8 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามรูปแบบ

พหุบัน ปณฺ ทาโต ชีเว
 ลงชื่อ (.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

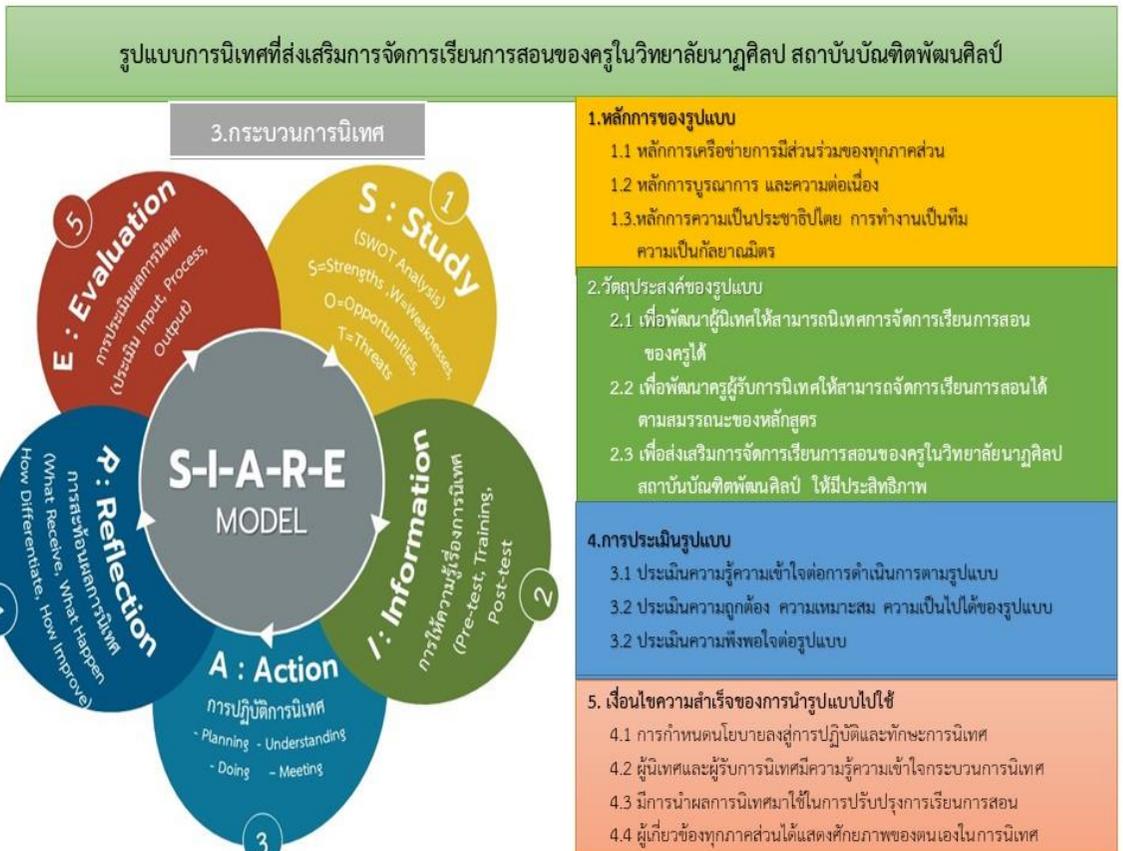
ภาคผนวก ค

ตัวอย่างคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูใน
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตศิลป์

พหุบัณฑิต ชีวะ

คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

MAHASARAKHAM
UNIVERSITY

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นิสิตระดับดุขุฎิบัณฑิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

คู่มือการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (The Development of Educational Supervision Model to Enhance The Teaching and Learning of Teachers in College of Dramatic Arts of The Banditpatanasilpa Institute) เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้ผู้บริหาร ฝายวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้ากลุ่มสาระวิชาชีพ และครูผู้รับการนิเทศ มีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศ ตระหนักในบทบาทหน้าที่ การมีส่วนร่วมในการวางแผนรับการนิเทศสังเกตการสอน และสรุปผลการนิเทศ ผู้วิจัยได้ทำคู่มือการพัฒนาทั้งหมด 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 บทนำ

ส่วนที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 วิธีการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในอบรมเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อไป

นางสาวนันทวัน พนมเขต

นิสิตระดับดุขฎิบั้ณชิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมา	1
วัตถุประสงค์ของการจัดทำคู่มือ	4
ขอบเขตของการจัดทำคู่มือ	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนารูปแบบการ	10
แนวทางการดำเนินการพัฒนารูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริม	
การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	10
ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานในการดำเนินการจัดรูปแบบ	12
รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู	
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	13
หลักการของรูปแบบ	13
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	14
กระบวนการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL	14
การประเมินรูปแบบ	18

เงื่อนไขความสำเร็จ	18
--------------------------	----

ส่วนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้การอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้รูปแบบ SIARE MODEL ที่ส่งเสริม	
การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์...20	
วัตถุประสงค์ของคู่มือ	21
วิธีการใช้คู่มือ	22
เครื่องมือการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู	
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	22
- แบบทดสอบก่อน-หลังการอบรม แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ	23
- ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การนิเทศด้วยกระบวนการ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริม	
การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์...29	
- ใบงานที่ 1 ชั้นที่ 1 S : Study การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการนิเทศ.....32	
- ใบงานที่ 2 ชั้นที่ 2 I : Information การปฏิบัติการนิเทศ.....33	
- ใบงานที่ 2 ชั้นที่ 2 I = Information การปฏิบัติการนิเทศ	39
1. แบบประเมินที่ 1 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	39
2. แบบประเมินที่ 2 แบบนิเทศการจัดการจัดการเรียนการสอน	40
3. แบบประเมินที่ 3 แบบการสังเกตและบันทึกการสอน	43
4. แบบประเมินที่ 4 แบบสรุปรายงานการสังเกตการณ์สอน	44
- ใบความรู้ที่ 3 ชั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflection : R)	46
1. ใบงานที่ 3 แบบบันทึกการทบทวนหลังการจัดการเรียนการสอน (RHDI).....48	
- ใบงานที่ 4 ชั้นที่ 5 การประเมินรูปแบบ (Evaluation= E)	49
1. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการดำเนินงานรูปแบบการนิเทศ กระบวนการ	
S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์	
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	49
2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการนิเทศ กระบวนการ S-I-A-R-E MODEL	
ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์	
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	51
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	56
แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบ	

ร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ).....	57
แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความมีประโยชน์ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	60

ตาราง 31 การอบรมเชิงปฏิบัติการใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัด
การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เวลา	วันที่ 1 กิจกรรม	วันที่ 2 กิจกรรม	วันที่ 3 กิจกรรม
08.30-09.00 น.	ลงทะเบียน/รับเอกสาร	ลงทะเบียน/รับเอกสาร	ลงทะเบียน/รับเอกสาร
09.00-09.30 น.	ทดสอบความรู้ก่อนเรียน	ทบทวนความรู้	ทบทวนความรู้
09.30-10.30 น.	ความหมาย ความสำคัญ และจุดมุ่งหมายของ การนิเทศการเรียนการ สอน	การออกแบบ หน่วยการเรียนรู้	การวางแผนการนิเทศ ด้วยกระบวนการ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนของครูใน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
10.30-10.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	พักรับประทาน อาหารว่าง	พักรับประทาน อาหารว่าง
10.45-12.00 น.	ชี้แจงรูปแบบนิเทศที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์	การเขียน แผนการจัดการเรียนรู้	การสะท้อนผลการนิเทศ (Reflection)

	สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		
12.00-13.00 น.	พักกลางวัน	พักกลางวัน	พักกลางวัน
13.00-14.30 น.	การนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้	ประเมินผลการนิเทศ SIARE MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
14.30-14.45 น.	พักรับประทานอาหารว่าง	พักรับประทานอาหารว่าง	พักรับประทานอาหารว่าง

ตาราง 31 (ต่อ) การอบรมเชิงปฏิบัติการใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เวลา	วันที่ 1 กิจกรรม	วันที่ 2 กิจกรรม	วันที่ 3 กิจกรรม
14.45-15.30 น.	การนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต่อ)	การออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล การเรียนรู้	สรุปองค์ความรู้และซักถาม
15.30-16.00 น.	สรุปการเรียนรู้	สรุปการเรียนรู้	ทดสอบหลังเรียน/สรุป

คณะวิทยากร

1. รศ.ดร.ธรินธร นามวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

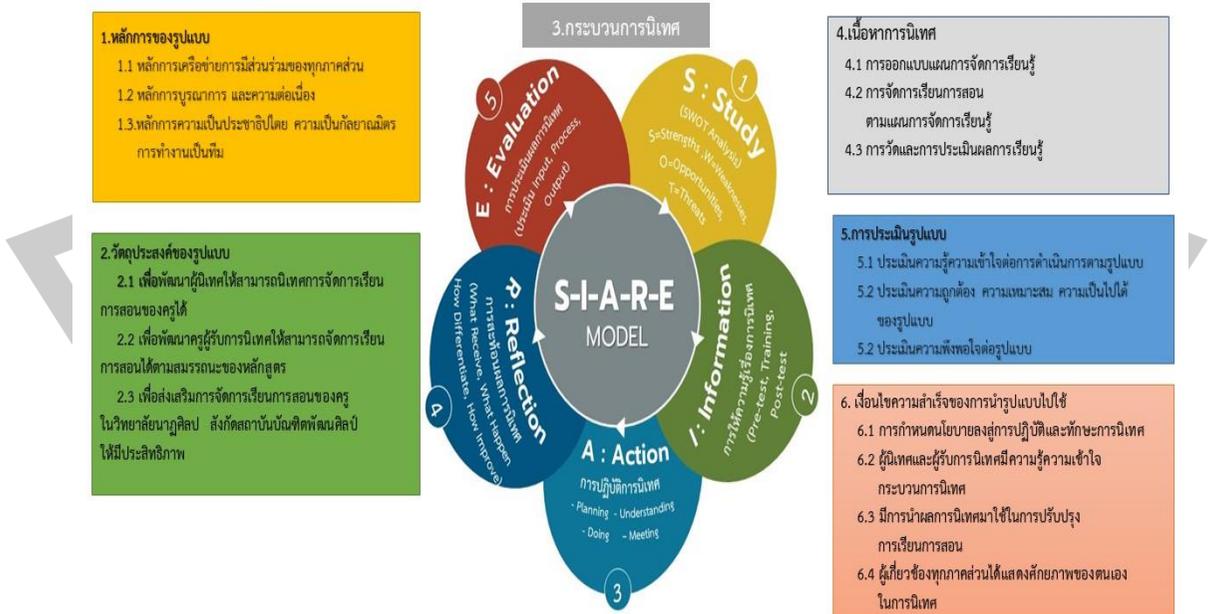
ภาควิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาการนิเทศการศึกษา

แบบประเมินเพื่อตรวจสอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

นางสาวนันทวัน พนมเขต
 นิสิตระดับดุขฎฐิบัณทิต สาขาวิชาการนิเทศการศึกษ
 คณะศึกษาศาสตร มหาวิทาลัยมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ
 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

แบบประเมินเพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัด
 การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 (สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ)

คำชี้แจง แบบประเมินเพื่อตรวจสอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์
 ของ นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษ คณะศึกษาศาสตร
 มหาวิทาลัยมหาสารคาม โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ
 ความมีประโยชน์ของร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย
 นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. แบบประเมินนี้มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการ
 เรียน
 การสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 3 แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการ
 สอน
 ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตอนที่ 4 ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-สกุล
2. ตำแหน่งปัจจุบัน
3. หน่วยงาน
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
5. ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินเพื่อตรวจสอบรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. การตอบแบบประเมินความคิดเห็น ขอความอนุเคราะห์ท่านได้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านว่า รูปแบบการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ความมีประโยชน์ ระดับใด และแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม โดยระดับคะแนนที่ให้มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง	มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ / ความมีประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. หากท่านเห็นว่ามีส่วนที่ควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติมประการใด ขอความกรุณาเขียนข้อมูลลงในช่องความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. หลักการของรูปแบบ																
1.1	เป็นการนิเทศที่เป็นเครือข่ายการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน เพื่อติดตาม และประเมินผล ในการยกระดับพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา															
1.2	เป็นการนิเทศแบบบูรณาการ และมีความต่อเนื่อง ทั่วถึง ครอบคลุม เพื่อสนองความต้องการของ สถานศึกษา															
1.3	เป็นกระบวนการนิเทศใช้หลักการทำงานเป็นทีม ความเป็นกัลยาณมิตร ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา															
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ																

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	(Process) 4.5.3 ผลผลิตที่ได้จากการนิเทศ (Output)															
4. การประเมินรูปแบบการนิเทศ																
4.1	ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ และครูผู้รับการนิเทศ เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยใช้แบบทดสอบความรู้เรื่องการนิเทศแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก															
4.2	ประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้านความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ															
4.3	ประเมินความพึงพอใจของครูผู้รับการนิเทศ และนักเรียนที่ได้รับการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ต่อรูปแบบการนิเทศ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ															
4.4	สรุปและรายงานผลการประเมินรูปแบบการนิเทศ ด้วยกระบวนการ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5	นำข้อค้นพบจากการเสนอแนะจากการใช้รูปแบบการนิเทศด้วยกระบวนการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มาปรับปรุงพัฒนารูปแบบการนิเทศต่อไป															
5. เงื่อนไขความสำเร็จ																
5.1	ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ มีทักษะการนิเทศสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา															
5.2	ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ มีการกำหนดนโยบายลงสู่การปฏิบัติร่วมกันเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยความร่วมมือของอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง															
5.3	ผู้บริหารและครู มีการสรุปผลการนิเทศ และนำผลการนิเทศมาวางแผนพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ															
5.4	ผู้บริหาร และครูทุกคนได้แสดงศักยภาพร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน															

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

3. คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3.1	ความเป็นมาและความสำคัญ															
-----	------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ข้อ	รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ความมีประโยชน์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.2	จุดมุ่งหมายของคู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.3	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.4	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ															
3.5	รายละเอียดของรูปแบบการนิเทศรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.6	รายละเอียดของกรอบของเนื้อหาด้านการนิเทศ															
3.7	รายละเอียดกระบวนการดำเนินการตามรูปแบบการนิเทศรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															
3.8	การวัดและประเมินผล ได้แก่ เครื่องมือวัด และเกณฑ์การวัดประเมินผลตามรูปแบบการนิเทศรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์															

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. หลักการของรูปแบบ

.....

.....

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

3. เนื้อหาการนิเทศ

4. กระบวนการนิเทศ

5. การประเมินรูปแบบการนิเทศ

6. เงื่อนไขความสำเร็จ

7. คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

7.1 ความเป็นมา

7.2 จุดมุ่งหมาย

7.3 นิยามศัพท์

7.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.5 รายละเอียดของรูปแบบ

พจนานุกรมศัพท์ โศลก

7.6 กรอบเนื้อหาการนิเทศ

.....
.....

7.7 กระบวนการดำเนินงานด้านการนิเทศ

.....
.....

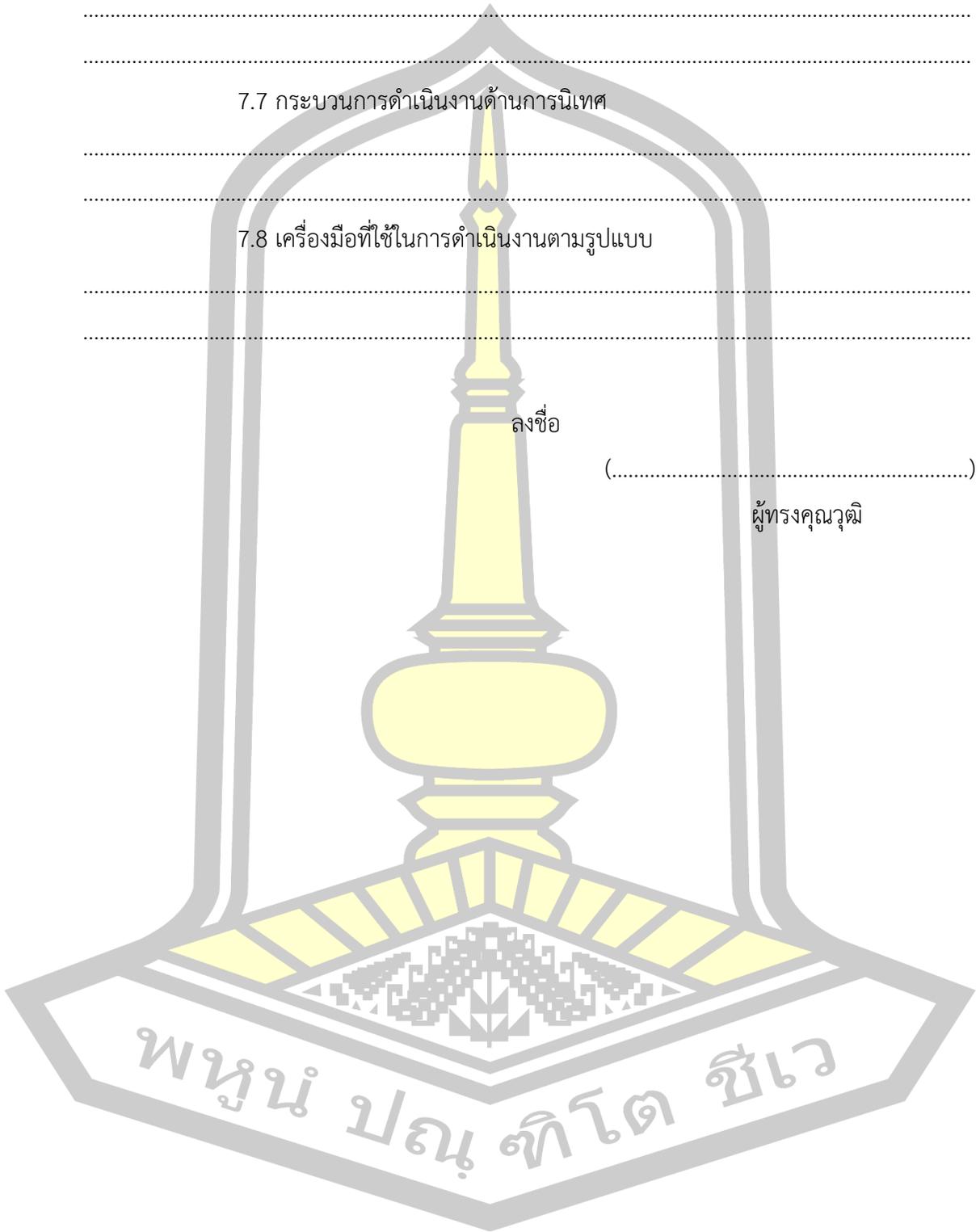
7.8 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามรูปแบบ

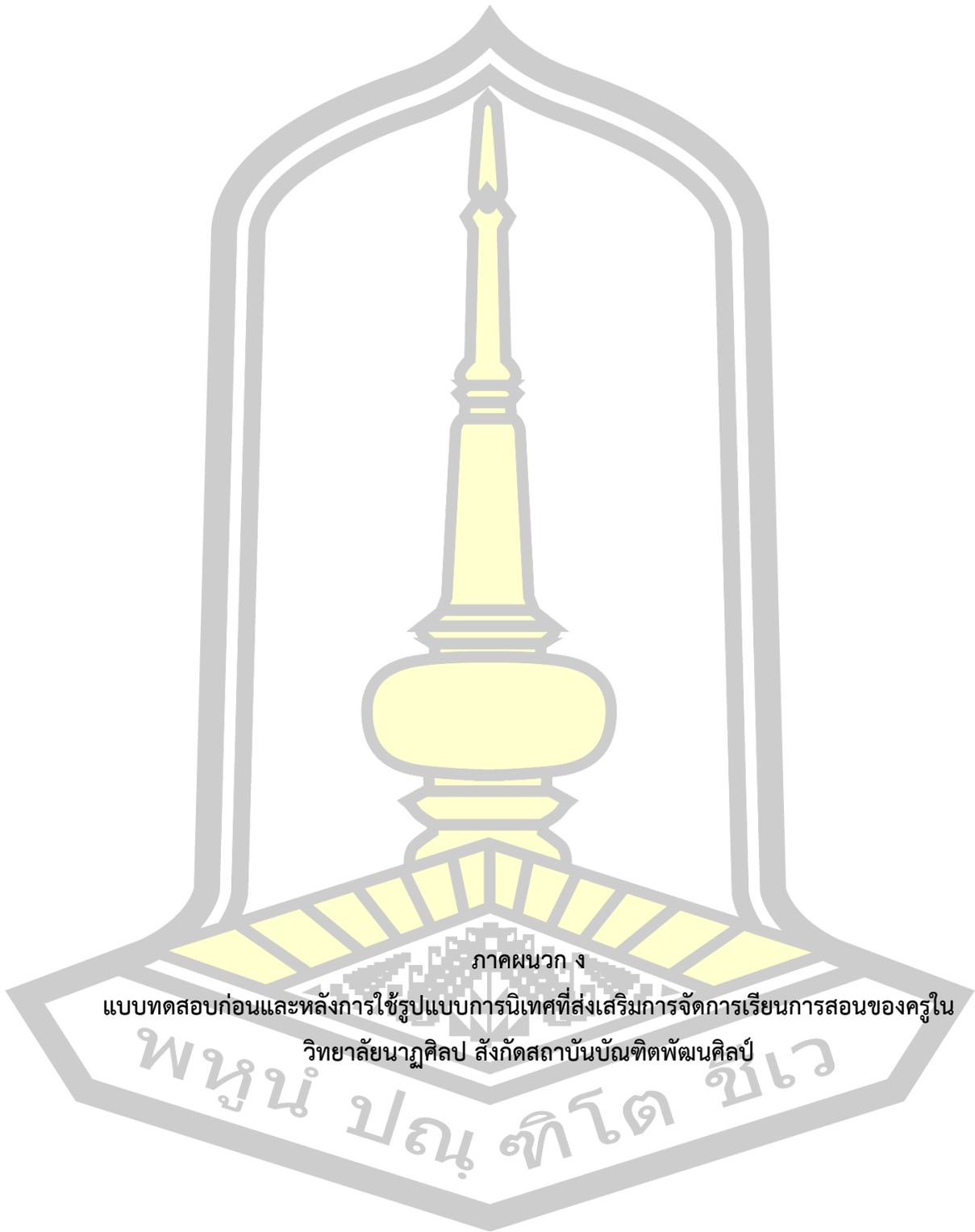
.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบก่อน-หลังการการประชุมเชิงปฏิบัติการ
 ความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
 โดยใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุดโดยทำเครื่องหมาย X ลงในแบบบันทึกคำตอบ

1. ข้อใดกล่าวถึงกระบวนการนิเทศ (Supervision process) ที่เรียกว่า “S-I-A-R-E Model”

ได้ถูกต้อง

- ก. การศึกษาสภาพปัจจุบัน การนิเทศ การสะท้อนผล การประเมินผล
- ข. การนิเทศ การประเมินผล การศึกษาสภาพปัจจุบัน การสะท้อนผล
- ค. การศึกษาสภาพปัจจุบัน การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ
การสะท้อนผล การประเมินผล
- ง. การศึกษาสภาพปัจจุบัน การให้ความรู้เรื่องการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ
การประเมินผล การสะท้อนผล

2. ใครบ้างที่สามารถสังเกตการสอนในชั้นเรียนได้

- ก. ศึกษานิเทศก์เท่านั้น
- ข. ผู้บริหารสถานศึกษาเท่านั้น
- ค. ครูวิชาการ หรือครูผู้สอน
- ง. ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ และครูเพื่อนร่วมวิชาชีพ

3. การนิเทศชั้นเรียนตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัย
 นาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีอะไรบ้าง

- ก. มีกี่ขั้นตอนก็ได้แล้วแต่ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศจะตกลงร่วมกัน
- ข. การประชุมก่อนการสังเกตการสอน การสังเกตการสอน การประชุมหลังการสังเกตการสอน
- ค. การวางแผนการนิเทศ การเสริมสร้างความรู้ในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติตามแผนการนิเทศ การประชุมหลังการสังเกตการสอน
- ง. การประชุมก่อนการสังเกตการสอน การสังเกตการสอน การประชุมหลังการสังเกตการสอน การบันทึกสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลการนิเทศ
4. ข้อใดคือขั้นตอนของการประชุมก่อนการสังเกตการสอน
- ก. การสร้างบรรยากาศ การระบุประเด็นที่จะสังเกต การทำความเข้าใจแผนการสอน การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล
- ข. การสร้างบรรยากาศ การทำความเข้าใจแผนการสอน การระบุประเด็นที่จะสังเกต การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล
- ค. การสร้างบรรยากาศ การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล การทำความเข้าใจแผนการสอน การระบุประเด็นที่จะสังเกต เก็บข้อมูล
- ง. การทำความเข้าใจแผนการสอน การระบุประเด็นที่จะสังเกต การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล การสร้างบรรยากาศ
5. จุดมุ่งหมายสำคัญของขั้นการทำความเข้าใจแผนการสอนคือข้อใด
- ก. เพื่อให้ครูได้ปรับปรุงแผนการสอน
- ข. เพื่อให้ผู้นิเทศรู้และเข้าใจแผนการสอนของครู
- ค. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับผู้นิเทศ
- ง. เพื่อให้ผู้นิเทศใช้เป็นเครื่องมือในการสังเกตการณ์สอน
6. ในการสังเกตการสอนแต่ละครั้ง สิ่งสำคัญที่ผู้นิเทศจะต้องเก็บข้อมูลให้ได้มากที่สุดคือข้อใด
- ก. พฤติกรรมทั่ว ๆ ไปของครู
- ข. บรรยากาศในห้องเรียน
- ค. วิธีการ/การปฏิบัติของครูตามประเด็นที่สังเกต
- ง. การจัดการเรียนการสอนของครูตามแผนการสอน
7. การสังเกตการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูอะไรที่มีความสำคัญน้อยที่สุด
- ก. การแต่งกายของครู
- ข. สื่อ แหล่งเรียนรู้ บรรยากาศในชั้นเรียน
- ค. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ง. พฤติกรรมการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน

8. ข้อใด มิใช่ ประเด็นในการสังเกตการสอนในชั้นเรียน
- สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - การวัดผลและประเมินผล
 - ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในขณะที่เรียน
9. ข้อใดคือการปฏิบัติที่ถูกต้องในการสังเกตการณ์สอนตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- เมื่อผู้นิเทศเห็นครูสอนเนื้อหาไม่ถูกต้อง ยกมือทักท้วงทันที
 - ในขณะที่สังเกตการณ์สอนผู้นิเทศไม่ขัดตงจังหวะหรือรบกวนครูในขณะที่สอน
 - ผู้นิเทศบันทึกและเก็บข้อมูลโดยเพิ่มความคิดเห็นของตนเองลงในแบบบันทึก
 - เมื่อผู้สังเกตการณ์สอนเห็นพฤติกรรมนักเรียนไม่เหมาะสมจึงเดินเข้าไปเพื่อช่วยเหลือครูควบคุมชั้นเรียน
10. ขอบเขตของคำถามเกี่ยวกับขั้นการสะท้อนผล (Reflection) คำถามใดที่ต้องการสะท้อนการพัฒนาในอนาคต
- สิ่งที่คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
 - สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
 - สิ่งที่แตกต่างและทำไมจึงแตกต่าง (How Differentiate)
 - สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)
11. การดำเนินการ การสะท้อนผล (Reflection) ขั้นใดควรใช้เวลา น้อยที่สุด
- สิ่งที่คาดว่าจะได้จากการนิเทศ คืออะไร (What Receive)
 - สิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากการนิเทศ คืออะไร (What Happen)
 - สิ่งที่แตกต่างและทำไมจึงแตกต่าง (How Differentiate)
 - สิ่งที่ต้องแก้ไข คืออะไร และจะปรับปรุงได้อย่างไร (What Improve)
12. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการสะท้อนผลการนิเทศ
- เป็นการร่วมแรงร่วมใจในการนิเทศ
 - เป็นการร่วมชื่นชมยินดีไม่มีการติตติง
 - เป็นการหาข้อผิดพลาดของผู้รับการนิเทศ
 - เป็นทบทวนเพื่อวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการสอนของครู
13. ข้อใดคือวัตถุประสงค์ของการประชุมหลังการสังเกตการสอนตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

- ข. ผู้นิเทศระบุจุดด้อยของคุณครูและกำหนดวิธีพัฒนาให้ครูปฏิบัติครั้งต่อไป
- ค. เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับและเปิดโอกาสให้ครูฝึกสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
- ง. เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับและเปิดโอกาสให้ครูฝึกสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และสามารถระบุประเด็นที่พึงพอใจ และไม่พอใจพร้อมค้นหาแนวทางพัฒนาด้วยตัวเอง
14. ข้อใดสร้างความมั่นใจให้ผู้นิเทศ ชี้แนะ สอนงานและสังเกตการณ์สอนของครูได้ดีที่สุด
- ก. แผนการนิเทศ การศึกษาที่ออกแบบอย่างละเอียดรอบคอบ
- ข. เครื่องมือการนิเทศที่หลากหลายและครบสาระการเรียนรู้
- ค. การช่วยครูให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขาต้องการ แม้จะไม่สอดคล้องกับสิ่งที่เราต้องการ
- ง. ความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญในเรื่องการนิเทศ และทักษะมนุษยสัมพันธ์ ในการสร้างทีมงาน
15. การประชุมก่อนการสังเกตการสอนตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อะไรที่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
- ก. ผู้นิเทศระบุประเด็นที่จะนิเทศ
- ข. เป็นการสร้างบรรยากาศและปฏิสัมพันธ์ที่ดี
- ค. ตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเครื่องมือในการสังเกตชั้นเรียน
- ง. ผู้รับการนิเทศเล่ารายละเอียดแผนการสอนให้ผู้นิเทศทราบ
16. การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพคุณครูควรมีความรู้ และปฏิบัติเรื่องต่อไปนี้ ยกเว้น ข้อใดไม่ใช่
- ก. การศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา
- ข. ศึกษาเทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- ค. ดำเนินการวัดและประเมินผลแบบเดิมที่เคยทำมา
- ง. ดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตร สมรรถนะตามหลักสูตร สมรรถนะรายวิชา
17. พฤติกรรมต่อไปนี้ข้อใดที่ผู้รับการนิเทศแสดงออกได้เหมาะสม
- ก. ครูดี ส่งเสริมการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยจัดให้มีการเขียนตามคำบอก
- ข. ครูชี้ ออกแบบการประเมินการพูดโดยให้นักเรียนจับคู่กันและเปลี่ยนกันประเมินผล
- ค. ครูเอ มีวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการทดสอบด้วยแบบทดสอบ
- ง. ครูบี มีการประเมินพัฒนาการของนักเรียนด้านการพูดเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีให้นักเรียนจดบันทึกประโยคที่ตนเองพูด
18. ผู้สอนต้องกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ให้ครอบคลุมในด้านบ้าง

- ก. ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการ
- ข. ความรู้ ความเข้าใจ คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ค. ความรู้ความเข้าใจ ความคงทน ทักษะกระบวนการ
- ง. ความรู้ ทักษะกระบวนการ สมรรถนะตามหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์
19. ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้อง ดำเนินการขั้นตอนใดเป็นอันดับแรก
- ก. สร้างเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
- ข. วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้
- ค. เลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
- ง. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
20. การประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด
- ก. ความพอเพียง ความมีเหตุผล ความรู้
- ข. ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์
- ค. ความเป็นกัลยาณมิตร ความเป็นพี่น้องกัน ความเสมอภาพ
- ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

พหุ ประถมศึกษา

กระดาษคำตอบ

แบบทดสอบก่อน-หลังการการอบรมเชิงปฏิบัติการ

ความรู้ ความเข้าใจสำหรับผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน

โดยใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

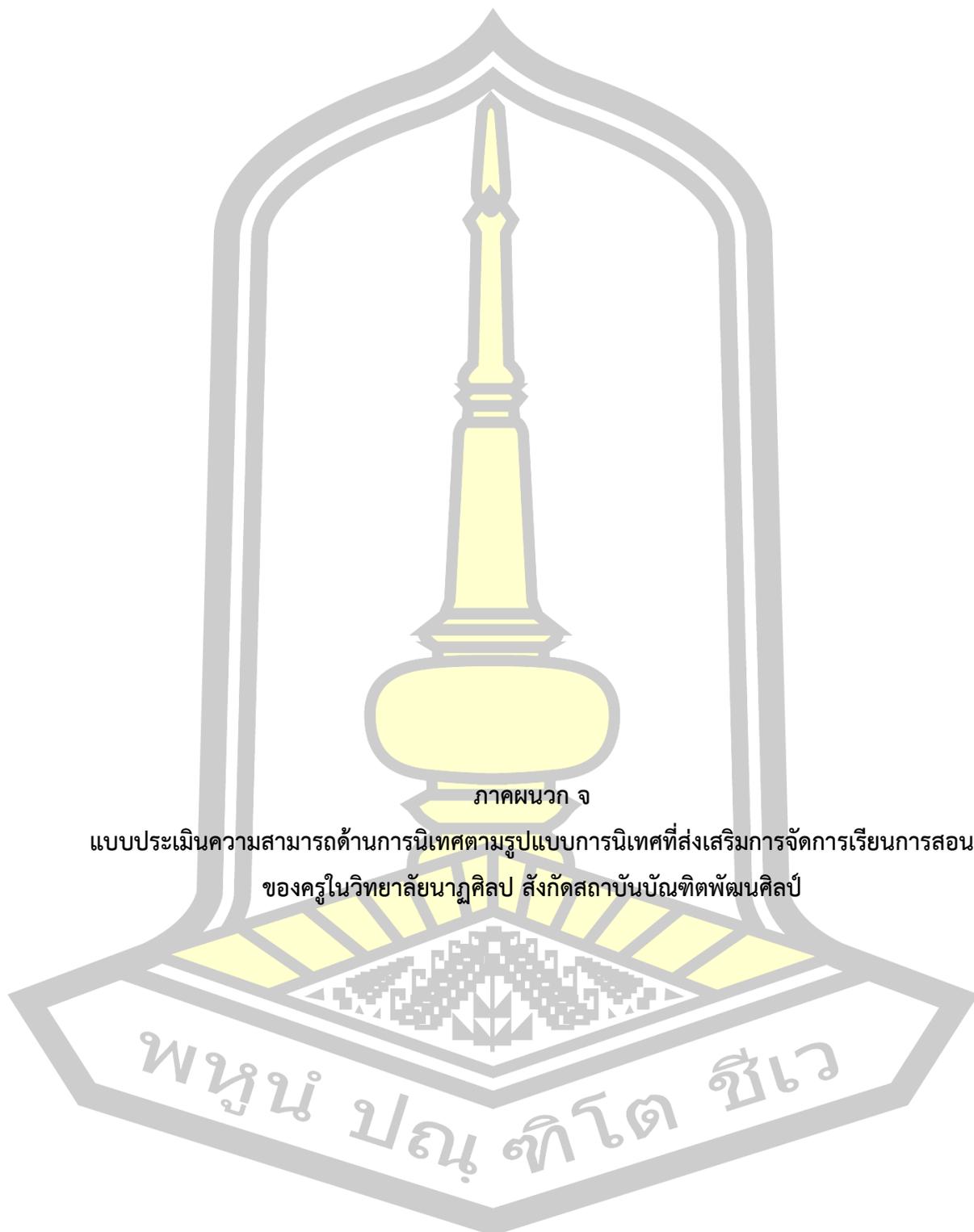
ชื่อ.....สาขาวิชา.....ภาควิชา.....

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1					11				
2					12				
3					13				
4					14				
5					15				
6					16				
7					17				
8					18				
9					19				
10					20				

เฉลยแบบทดสอบก่อน-หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ
 ความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
 โดยใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
 ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. ค	2. ง	3. ค	4. ข	5. ง
6. ค	7. ก	8. ง	9. ข	10. ง
11. ก	12. ง	13. ง	14. ง	15. ข
16. ค	17. ข	18. ง	19. ง	20. ข

พหุจน์ ปณฺ ภิโต ชีเว

แบบประเมินความสามารถด้านการนิเทศของผู้นิเทศ ตามรูปแบบ S-I-A-R-E MODEL
 ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(ประเมินโดยผู้วิจัย)

ชื่อผู้นิเทศ

ชื่อครูผู้รับการนิเทศ

วันที่เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น. ถึง.....น

คำชี้แจง การประเมินความสามารถด้านการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศ ตามรูปแบบ

S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์

สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีเกณฑ์ระดับคุณภาพ 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีทักษะระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีทักษะระดับมาก
3	หมายถึง	มีทักษะระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีทักษะระดับน้อย
1	หมายถึง	มีทักษะระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ทักษะการนิเทศ				
		5	4	3	2	1
1.	ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศ					
2.	ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการนิเทศ					
3.	การใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E Model ที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์					

4.	การใช้เครื่องมือในการนิเทศ					
5.	การปฏิบัติการณ์นิเทศตามแผนการนิเทศ					
6.	การสะท้อนผลการนิเทศ					
7.	การสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานการนิเทศ					

บันทึกการสังเกต

.....

ลงชื่อผู้วิจัย

(.....)

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้รับการนิเทศ ต่อความสามารถด้านการนิเทศของผู้นิเทศ
 ในการใช้รูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E Model ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านที่มีความสามารถ
 ด้านการนิเทศของผู้นิเทศตามรูปแบบการนิเทศ S-I-A-R-E Model ที่ส่งเสริมการจัดการ
 การเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งมีเกณฑ์
 ระดับคุณภาพ 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ด้านความสามารถในการสร้างสภาพปัจจุบันของการนิเทศ					
1	ความรู้เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการ ของผู้รับการนิเทศ					
2	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ของการนิเทศ					
3	ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์โอกาส อุปสรรค ของการนิเทศ					
4	ความสามารถในการเสนอแนะแนวทาง และกลยุทธ์ ในการนิเทศ					
	ด้านความรู้ความเข้าใจในการนิเทศ					

5	ความรู้ในศาสตร์การนิเทศ					
6	ความรู้ในหลักของการนิเทศ					
7	ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่นิเทศ					
8	ความรู้ในการใช้สื่อ นวัตกรรมการนิเทศ					
9	ความรู้ในด้านการสะท้อนผลการนิเทศ					
ด้านความสามารถในการใช้เครื่องมือการนิเทศ						
10	ความสามารถในการใช้เครื่องมือนิเทศ					
11	ความสามารถในการแนะนำการออกแบบการจัดการเรียนรู้					
12	ความสามารถในแนะนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
13	ความสามารถในการแนะนำการใช้สื่อ นวัตกรรม					
14	ความสามารถในการแนะนำการวัดและประเมินผล การเรียนรู้					
ด้านการปฏิบัติการนิเทศ						
15	สามารถวางแผนการนิเทศร่วมกับผู้รับการนิเทศ					
16	สามารถสร้างความเข้าใจในการนิเทศร่วมกับผู้นิเทศ					
17	สามารถนิเทศในรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย					
18	สามารถแนะนำการออกแบบการจัดการเรียนรู้					
19	สามารถแนะนำการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
20	สามารถแนะนำการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้					
ด้านการสะท้อนผลการนิเทศ						
21	สามารถนิเทศในรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย					
22	สามารถแนะนำการออกแบบการจัดการเรียนรู้					
23	สามารถแนะนำการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล					
24	สามารถแนะนำการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้					
25	สามารถแนะนำการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้รับการนิเทศ

(.....)

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน

รูปแบบการนิเทศ กระบวนการ S-I-A-R-E MODEL ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน
ของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง :

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งผลที่ได้จากการตอบของท่านจะนำไปพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพต่อไป ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตอบ แบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ลงใน ตามความเป็นจริง หรือเติมข้อมูลลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 ตำแหน่ง

ผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากลุ่มสาระ

หัวหน้าสาขาวิชา ครูผู้สอน

1.3 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 : ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ท่านมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในประเด็นต่างๆ ในระดับใด โปรดพิจารณา และทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้
5 = พึงพอใจมากที่สุด , 4 = พึงพอใจมาก , 3 = พึงพอใจปานกลาง

2 = พึงพอใจน้อย ,1= พึงพอใจน้อยที่สุด

ด้าน/ประเด็นสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1.ความพึงพอใจต่อรูปแบบ/กระบวนการนิเทศ					
1.1 ขั้นตอนการนิเทศชัดเจนปฏิบัติได้ง่าย					
1.2 รูปแบบมีกระบวนการนิเทศตรงกับวัตถุประสงค์					
1.3 ระยะเวลาในการนิเทศมีความเหมาะสม					
1.4 รูปแบบมีกระบวนการนิเทศอย่างเหมาะสม					
1.5 รูปแบบให้ความสำคัญ ในการสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการทำงานเป็นทีม					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

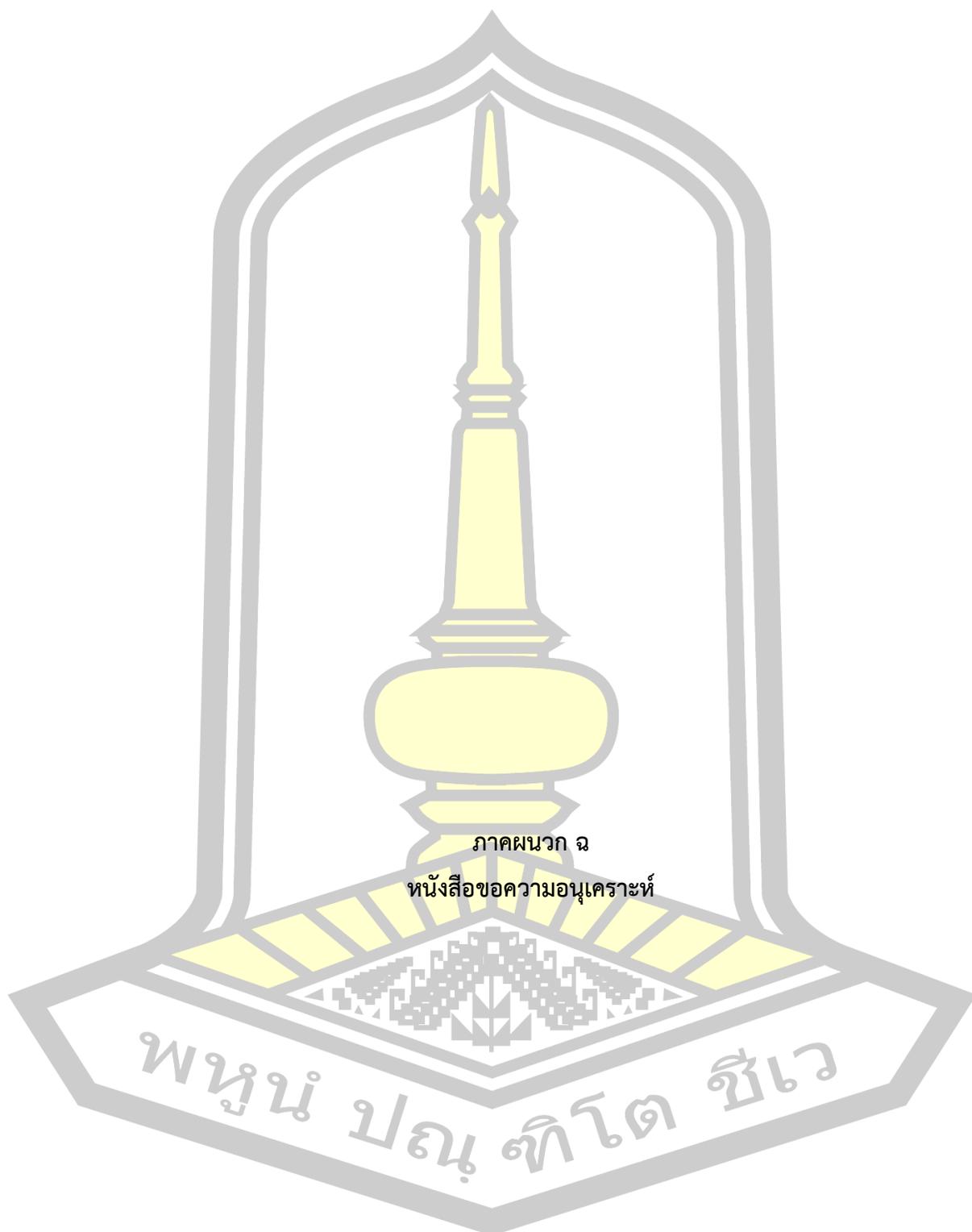
ด้าน/ประเด็นสอบถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.ความพึงพอใจต่อบุคลากรผู้ให้การนิเทศ					
2.1 ความรู้ความสามารถในเรื่องที่ทำการนิเทศ					
2.2 ความเป็นกัลยาณมิตร ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม					
2.3 ทักษะและเทคนิคการนิเทศ					
2.4 การเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้					
2.5 ผู้นิเทศเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศเสนอแนะข้อคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการนิเทศ					
3. ความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวก					

3.1 เครื่องมือในการนิเทศมีความเหมาะสม					
3.2 มีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็ว ในการปฏิบัติงานนิเทศ					
3.3 เครื่องมือการนิเทศเสริมสร้างความเข้าใจ ในกระบวนการนิเทศ					
3.4 นวัตกรรมการนิเทศสอดคล้องกับรายวิชาที่นิเทศ					
3.5 มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการปฏิบัติงานด้านการนิเทศ					
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพ/ผลลัพธ์ ของการนิเทศ					
4.1 มีนโยบายด้านการนิเทศ มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ ในการทำงานให้กับครูผู้รับการนิเทศ					
4.2 ผู้รับการนิเทศมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษา					
4.3 การนิเทศช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ครู ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น					
4.4 การจัดกิจกรรมการนิเทศเสริมสร้างความสัมพันธ์ ของบุคลากรในหน่วยงาน					
4.5 วิธีการนิเทศสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้					

ข้อเสนอแนะ

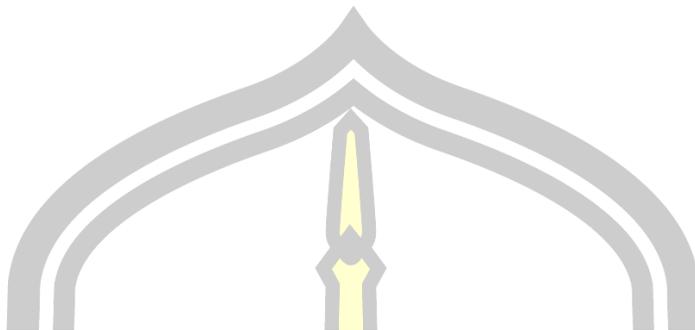
ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

พญานก บณุกิจโต ชีเว

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว522

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลาด จันทร์สมบัติ

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว522

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุวัฒน์พงษ์ ร่มศรี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธรรามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว522

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูริ วงศ์วิเชียร

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

มณู ฟ้าใจ

ที่ อว 0605.5(2)/ว522

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.กัลยาณี ยั่งสังข์

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินธ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว522

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

มธบ. ๖๖

ที่ อว 0605.5(2) /

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รศ.ดร.ธรรินธ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ม.น. จ. ๖๗.

ที่ อว 0605.5(2)/ว523

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าศึกษาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลหนองหญ้ามา กีฬาท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รศ.ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงศ์ โหมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ศูนย์ ปณ จิต โตะ ข

ที่ อว 0605.5(2)/ว523

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

11 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รศ.ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ม.น. ส.ก. ๖๗.

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

มธว ๒๖๓

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขออนุญาตขอครูที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธรรามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขออนุญาตจากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันท์วัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ศูนย์ ปณู ทัต ข

ที่ อว 0605.5(2) /

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธรรามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

มธบ ๖๖

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินธรรนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

มณู ฟ้าใจ

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

ชน ปรณุ ศึกโต

ที่ อว 0605.5(2)/ว765

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์บุรีรัมย์

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวนันทวัน พนมเขต เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0892262896

มณู ภิ เก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว416 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ เรืองมนตรี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ชน ปณู ทัตโต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว416 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว416 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรือนนะการ

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ดร.รวิปริยา แदनเสนา

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรริธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โอมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มจร. ๖๗

ที่ อว 0605.5(2)/ว416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ดร.สัมพันธ์ คำฝูย

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

พันธกิจ

ที่ อว 0605.5(2)/ว416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ดร.วีระพงษ์ เทียมวงศ์

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มหาบัณฑิต

ที่ อว 0605.5(2)/2416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ดร.จรัล น่วมมะโน

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์/โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มธว. จก ๖๗.

ที่ อว 0605.5(2)/ว416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ดร.กิตติศักดิ์ สินธุ์โคตร

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ศูนย์ ปณฺ ทั โด ขบ

ที่ อว 0605.5(2)/ว416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ดร.กัลยาณี ยั่งสังข์

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณธรรม นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว416

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ที่ อว 0605.5(2)/ว526

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 กุมภาพันธ์ 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group)

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (focus group) วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.00 เป็นต้นไป เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โหมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว3093 วันที่ 17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ เรืองมนตรี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธรรนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มณู ๖๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว3093 วันที่ 17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

๐๓๖ ๐๓๖

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลาด จันทรมบัติ

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุสืออ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ศูนย์ บัณฑิตศึกษา

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.สามารถ ผ่องศรี

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธรรามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มหาบัณฑิต

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.สมหวัง พันธะลี

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินธ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุลีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ศูนย์ บณู ศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.สัมภาธร คำฝอย

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ศูนย์ ปณู ทัต โตะ ขะ

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.วีระพงษ์ เทียมวงศ์

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มหาบัณฑิต

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.จรัญ น่วมมะโน

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.กัลยาณี ยิ่งสังข์

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินทร์ นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ชน ปณู ทัตโต

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ สินธุโคตร

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรินธรรนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ศูนย์ บัณฑิตศึกษา

ที่ อว 0605.5(2)/ว3093

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

17 พฤศจิกายน 2565

เรื่อง ขอบขออนุญาตฯ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา บุญญาพิทักษ์

ด้วย นางสาวนันท์วัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณนามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

ชม บณู ศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/ว2450

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

22 ธันวาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวนันทวัน พนมเขต นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบ การนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ด.) การนิเทศการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาว นันทวัน พนมเขต ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

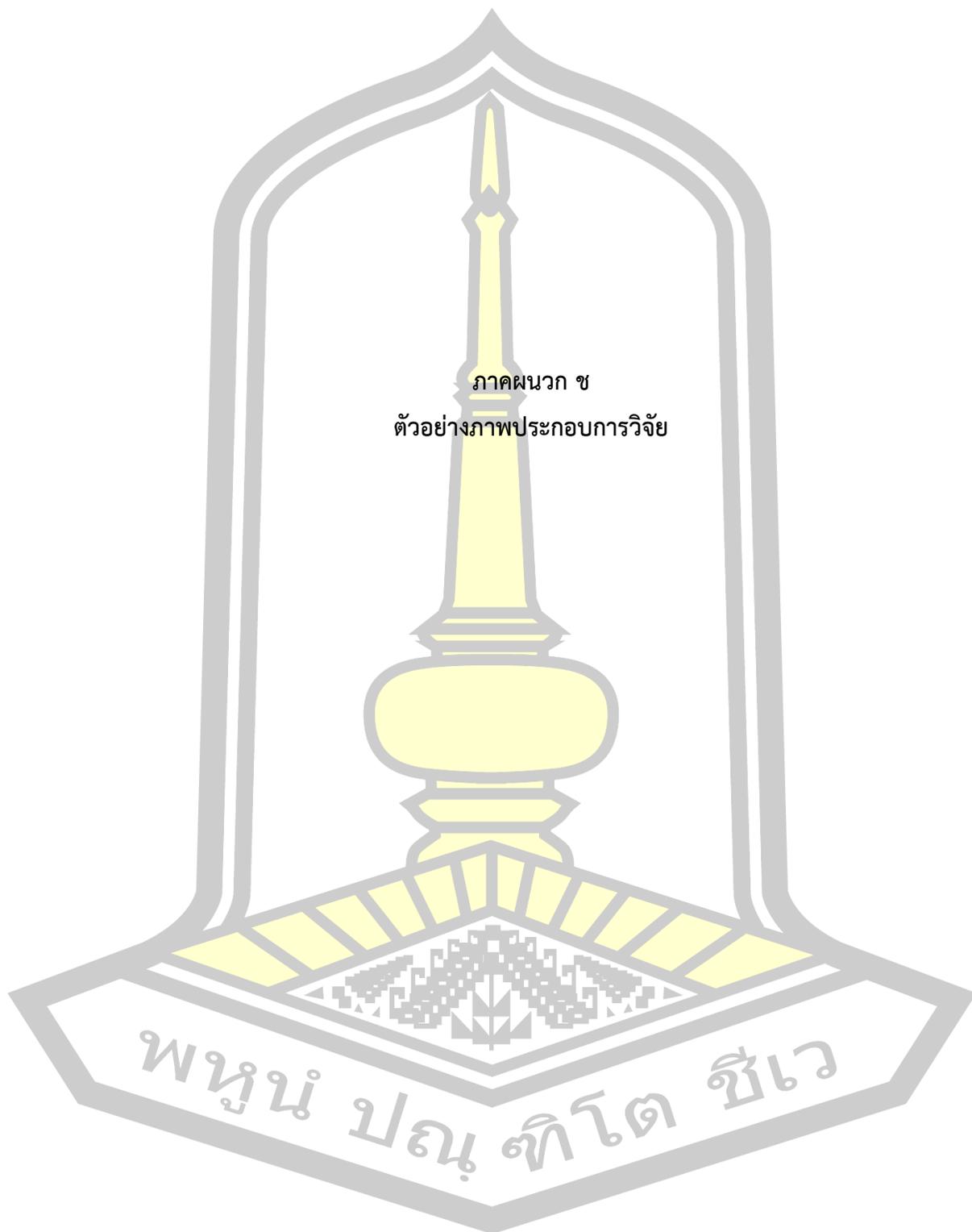
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982262896

มหาบัณฑิต

การศึกษาเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
 เพื่อกร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูในวิทยาลัยนาฏศิลป์
 สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

FOCUS GROUP DISCUSSION

การพิจารณาร่างรูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู

ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ด้วยระบบ On site และ On line ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู
ในวิทยาลัยนาฏศิลป์สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ณ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวนันท์วัน พนมเขต
วันเกิด	วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2513
สถานที่เกิด	อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 52/1 หมู่ 6 บ้านน้ำใส ตำบลน้ำใส อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45180
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2532 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2537 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกสังคมศึกษา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ. 2543 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2566 ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ์ ปณุ์ สิโตะ ชีเว